

NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u članku 2. stavku 4. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, broj 85/10 - pročišćeni tekst i 5/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU PREDLOŽENIM ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

1. Ocjena stanja

Autorsko pravo i srodna prava kao prava intelektualnog vlasništva u Republici Hrvatskoj uređena su Zakonom o autorskom pravu i srodnim pravima („Narodne novine“, broj 167/2003, 79/2007, 80/2011, 125/2011, 141/2013, 127/2014, 62/2017 i 96/2018) te Pravilnikom o stručnim mjerilima i postupku izdavanja odobrenja za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava i o naknadama za rad Vijeća stručnjaka za naknade u području autorskog prava i srodnih prava („Narodne novine“, broj 107/2017), Pravilnikom o visini naknade za rad Vijeća stručnjaka za naknade u području autorskog prava i srodnih prava („Narodne novine“, broj 107/2017), kao i relevantnim međunarodnim ugovorima kojima je Republika Hrvatska pristupila.

Kao dio međunarodnog privatnog prava, autorsko pravo i srodna prava, koja su sastavnice pravnog područja intelektualnog vlasništva, imaju naglašeno međunarodnopravno obilježje. U tom smislu predloženi novi Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima, kao i do sada važeći, sadrži odredbe sljedećih međunarodnih ugovora kojih je Republika Hrvatska članica: (1) Bernska konvencija za zaštitu književnih i umjetničkih djela¹, (2) Univerzalna konvencija o autorskom pravu prema izvornom tekstu², (3) Univerzalna konvencija o autorskom pravu revidirana u Parizu³ (1971.), (4) Konvencija kojom se osniva Svjetska organizacija za intelektualno vlasništvo⁴, (5) Međunarodna konvencija za zaštitu umjetnika izvođača, proizvođača fonograma i organizacija za radiodifuziju (Rimska konvencija)⁵, (6) Konvencija o distribuciji signala za prijenos programa preko satelita⁶, (7) Konvencija o zaštiti proizvođača fonograma od neodobrenog umnožavanja njihovih fonograma⁷, (8) Ugovor o trgovinskim aspektima prava intelektualnog vlasništva (tzv. WTO TRIPS Ugovor⁸), (9) Ugovor o autorskom pravu Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo⁹, (10) Ugovor o izvedbama i fonogramima Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo¹⁰ te (11) Marakeški ugovor o olakšanju pristupa objavljenim djelima za osobe koje su slijepi, koje imaju oštećenje vida ili imaju drugih poteškoća u korištenju tiskanim materijalima (Marakeški ugovor)¹¹.

Također, radi usklađivanja nacionalnog zakonodavstva u području autorskog prava i srodnih prava s pravnom stečevinom EU-a u predloženi su Zakon, kao i u do sada važeći, ugrađene odredbe sljedećih direktiva: (1) Direktiva Vijeća 93/83/EEZ od 27. rujna 1993. o koordinaciji određenih pravila s obzirom na autorsko pravo i srodna prava koja se odnose na satelitsko emitiranje i kabelsko reemitiranje; (2) Direktiva 96/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 1996. o pravnoj zaštiti baza podataka; (3) Direktiva 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog prava i srodnih prava u informacijskom društvu; (4) Direktiva 2001/84/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. rujna 2001. o pravu slijeđenja u korist autora izvornika umjetničkog djela; (5) Direktiva 2004/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o provedbi prava intelektualnog vlasništva; (6) Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu; (7) Direktiva 2006/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o pravu iznajmljivanja i pravu posudbe te o određenim autorskom pravu srodnim pravima u području intelektualnog vlasništva

(kodificirana verzija); (8) Direktiva 2006/116/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o trajanju zaštite autorskog prava i određenih srodnih prava (kodificirana verzija); (9) Direktiva 2009/24/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o pravnoj zaštiti računalnih programa (kodificirana verzija); (10) Direktiva 2011/77/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 27. rujna 2011. o izmjeni Direktive 2006/116/EZ o trajanju zaštite autorskog prava i određenih srodnih prava; (11) Direktiva 2012/28/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o određenim dozvoljenim korištenjima djela siročadi ; (12) Direktiva 2014/26/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o kolektivnom ostvarivanju autorskog prava i srodnih prava te izdavanju odobrenja za više državnih područja za prava na internetsko korištenje glazbenih djela na unutarnjem tržištu i (13) Direktiva (EU) 2017/1564 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. rujna 2017. o određenim dopuštenim upotrebama određenih djela i drugih predmeta zaštite koji su zaštićeni autorskim pravom i srodnim pravima u korist osoba koje su slijepe, koje imaju oštećenje vida ili imaju drugih poteškoća u korištenju tiskanim materijalima i o izmjeni Direktive 2001/29/EZ o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu.

Jedan od prioriteta Europske komisije (EK) u sastavu tijekom razdoblja 2014. do 2019. godine bila je modernizacija propisa Europske unije (EU) u području autorskog prava. Modernizacija je najavljena 2015. godine u Političkim smjernicama predsjednika Junckera za tada novu Europsku komisiju „*Novi početak za Europu: moj program za zapošljavanje, rast, pravednost i demokratske promjene*“, a dalje je naznačena u okviru političko-strateškog dokumenta *Strategija jedinstvenog digitalnog tržišta (Digital Single Market, DSM)* od 6. svibnja 2015. godine. Prvi konkretni strateško-planski dokument za modernizaciju područja autorskog prava predstavlja Komunikacija EK-a „*Ususret modernom europskom okviru za autorska prava*“ iz prosinca 2015. u kojem EK konkretno najavljuje način na koji namjerava postići dugoročni moderan europski okvir za autorska prava (uključujući i njima srodna prava). U rujnu 2016. godine EK je objavila daljnje dokumente reforme autorskog i srodnih prava - Komunikaciju „*Promicanje pravednog, učinkovitog i konkurentnog europskog gospodarstva utemeljenog na autorskim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu*“ i četiri zakonodavna prijedloga. Dva zakonodavna prijedloga su se odnosila na implementaciju Marakeškog ugovora¹², dok su druga dva činila Prijedlog direktive o autorskim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu te Prijedlog uredbe o utvrđivanju pravila o ostvarivanju autorskog i srodnih prava koja se primjenjuju na određene internetske prijenose organizacija za radiodifuziju i reemitiranja televizijskih i radijskih programa¹³.

Kao podloga za pripremu prijedloga modernizacije zakonodavnog okvira Europske unije provedene su detaljne analize koje su potvrdile potrebu za modernizacijom pravnog okvira zaštite autorskog prava i srodnih prava u EU-u, koja se na nacionalnoj razini provodi predmetnim prijedlogom Zakona. U radnom dokumentu Europske komisije *Ispitivanje procjene učinka modernizacije propisa EU-a o autorskom pravu* 14 detaljno su razmotreni problemi povezani s funkcioniranjem propisa EU-a o autorskom pravu na jedinstvenom digitalnom tržištu, potreba za djelovanjem na razini EU-a, moguća rješenja i učinci tih rješenja. O navedenim prijedlozima modernizacije zakonodavnog okvira EU-a provedene su iscrpne rasprave u institucijama EU-a u razdoblju od 2016. do 2019. godine, u kojima je Republika Hrvatska vrlo aktivno sudjelovala. Obje direktive donesene su i potom objavljene u Službenom listu Europske unije L 130 od 17. svibnja 2019. godine pod nazivima: (1) [Direktiva \(EU\) 2019/790](#) *Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o autorskom pravu i srodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu i izmjeni direktiva 96/9/EZ i 2001/29/EZ* (u daljnjem tekstu: Direktiva 2019/790), te (2) [Direktiva \(EU\) 2019/789](#) *Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o utvrđivanju pravila o ostvarivanju autorskog prava i srodnih prava koja se primjenjuju na određene internetske prijenose organizacija za radiodifuziju i reemitiranja televizijskih i radijskih programa te o izmjeni Direktive Vijeća 93/83/EEZ* (u daljnjem tekstu: Direktiva 2019/789)¹⁵. Obje direktive obvezuju države članice Europske unije da usvoje odgovarajuće zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s direktivama do 7. lipnja 2021. godine.

S obzirom na opseg modernizacije sustava zaštite autorskog prava i srodnih prava koju je potrebno provesti radi provedbe Direktive 2019/790 i Direktive 2019/789 na nacionalnoj razini, te uzimajući u obzir da je važeći Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima iz 2003. godine višekratno mijenjan i dopunjavan, pri čemu nije utvrđen pročišćeni tekst, sukladno odredbama mjerodavnih propisa bilo je potrebno pristupiti izradi novog Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima.

- 1 „Narodne novine“ - Međunarodni ugovori, br. 12/93 i 3/99
- 2 „Narodne novine“ - Međunarodni ugovori, br. 12/93 i 3/99
- 3 „Narodne novine“ - Međunarodni ugovori, br. 12/93 i 3/99
- 4 „Narodne novine“ - Međunarodni ugovori, br. 12/93 i 3/99
- 5 „Narodne novine“ - Međunarodni ugovori, br. 12/99
- 6 „Narodne novine“ - Međunarodni ugovori, br. 4/94
- 7 „Narodne novine“ - Međunarodni ugovori, br. 12/99
- 8 „Narodne novine“ - Međunarodni ugovori, br. 13/00 – Ugovor o trgovinskim aspektima prava intelektualnog vlasništva (engl. *Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights* - TRIPS) predstavlja Dodatak 1C Marakeškom ugovoru o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije
- 9 „Narodne novine“ - Međunarodni ugovori, br. 6/00
- 10 „Narodne novine“ - Međunarodni ugovori, br. 6/00
- 11 Tijekom 58. godišnjeg zasjedanja skupština Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo (WIPO) koje je održano u sjedištu WIPO-a u Ženevi u razdoblju od 24. rujna do 2. listopada 2018. godine izvršeno je u ime Europske unije polaganje isprave o ratifikaciji Marakeškog ugovora čime su se države članice EU-a pridružile drugim državama strankama tog ugovora. Marakeški ugovor stupio je na snagu u svim državama članicama Europske unije, pa tako i u Republici Hrvatskoj, 1. siječnja 2019. godine.
- 12 Radi se o direktivi i uredbi koje su imale za cilj implementaciju Marakeškog ugovora; u „Narodnim novinama“ broj 96/2018 objavljen je [Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima](#) kojim su implementirane odredbe navedene direktive.
- 13 Tijekom zakonodavne procedure u institucijama EU-a odlučeno je da je direktiva u konkretnom slučaju primjereniji pravni oblik nego uredba.
- 14 Dokument oznake SWD (2016) 301 final od 14.9.2016.
- 15 Ispravak Direktive 2019/790 objavljen je u Službenom listu Europske unije L 134 od 22. svibnja 2019. godine.

2. Osnovna pitanja koja se uređuju predloženim Zakonom

Sustav zaštite autorskog prava i srodnih prava ima za cilj osigurati poticaj za stvaranje autorskih djela, kao i za ulaganje u stvaranje autorskih djela i drugih predmeta zaštite, te u osiguravanje pristupa javnosti tim djelima odnosno predmetima zaštite, na način da se naknadama od korištenja djela i drugih predmeta zaštite osigura povrat ulaganja u njihovo stvaranje i osiguravanje pristupa javnosti odnosno osigura financijska osnova za daljnje bavljenje kreativnim djelatnostima. Međutim, kako se način korištenja autorskih djela i predmeta zaštite srodnih prava bitno izmijenio u kontekstu razvoja digitalnih i informacijskih tehnologija, pokazalo se potrebnim osuvremeniti pravni okvir za zaštitu autorskog prava i srodnih prava i prilagoditi ga digitalnom društvu. U tom smislu, novim se Zakonom na nacionalnoj razini nastoje osigurati bolji pravni instrumenti za daljnji razvoj kreativnih, kulturnih i medijskih industrija koje znatno doprinose nacionalnom i europskomu gospodarstvu.

O značajnom gospodarskom i društvenom doprinosu autorskog prava i srodnih prava svjedoči, između ostaloga, studija „*Industrije koje se intenzivno koriste pravima intelektualnog vlasništva i ekonomska učinkovitosti u Europskoj uniji*“ iz rujna 2019. godine¹⁶. Studija sadrži procjenu ukupnog doprinosa industrija koje se intenzivno koriste različitim vrstama prava intelektualnog vlasništva gospodarstvu EU-a u cjelini i gospodarstvima pojedinačnih europskih zemalja¹⁷. Prema podacima iz studije iz 2019. koja obuhvaća podatke za razdoblje od 2014. do 2016. godine doprinos industrija koje intenzivno koriste autorsko pravo i srodna prava u Republici Hrvatskoj iznosio je 4,6% u ukupnoj zaposlenosti te 6,3% u bruto domaćem proizvodu. Doprinos industrija koje intenzivno koriste autorsko pravo i srodna prava u EU-u je u prosjeku još veći te iznosi 5,5% u ukupnoj zaposlenosti i 6,9% u bruto domaćem proizvodu. Studija „Mapiranje kreativnih i kulturnih industrija“¹⁸ koju je 2015. izradio Ekonomski institut Zagreb za Hrvatski klaster konkurentnosti kreativnih i kulturnih industrija (HKKKKI) također je ukazala na značajan ekonomski potencijal kulturnih i kreativnih industrija u Republici Hrvatskoj - sektor može biti predvodnik jačanja „kulture stvaranja“ i „kreativne ekonomije“ u hrvatskome gospodarstvu, sudjelovati u inovacijskim i razvojnim procesima ostalih sektora te u modernizaciji hrvatske gospodarske strukture, a u pojedinim podsektorima utvrđen je potencijal za konkuriranje na stranim tržištima na osnovi cjenovne konkurentnosti.

Slijedom prethodno navedenog, predloženi novi Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima ima prvenstveno za cilj prilagoditi postojeći pravni okvir tehnološkom razvoju koji je izmijenio način stvaranja, proizvodnje, distribucije i iskorištavanja autorskih djela i predmeta zaštite srodnih prava e u

formalnom smislu uskladiti nacionalni propis koji uređuju područje autorskog prava i srodnih prava s odredbama Direktive 2019/790 i Direktive 2019/789 koje unose novine u ovom pravnom području. Temeljem Direktive 2019/790 pitanja koja se uređuju novim Zakonom mogu se podijeliti na više područja. Prvo područje uređenja čini otklanjanje dosadašnje pravne nesigurnosti vezane uz određena korištenja iznimaka i ograničenja od autorskog i srodnih prava te njihovu prilagodbu digitalnom i prekograničnom okruženju. U tom smislu, predloženim Zakonom reguliraju se sljedeće obvezne iznimke: (i) iznimka za automatizirane računalne analize informacija u digitalnom obliku (tzv. rudarenje teksta i podataka), (ii) iznimka za korištenje zaštićenih sadržaja u digitalnoj i prekograničnoj nastavi i (iii) iznimka u svrhu očuvanja kulturne baštine. Drugo područje uređenja odnosi se na poboljšanje praksi licenciranja i osiguravanje šireg pristupa zaštićenom sadržaju na način da se: (i) regulira korištenje djela i drugih predmeta zaštite nedostupnih na tržištu od strane institucija koje čuvaju kulturnu baštinu i (ii) olakšava pristup audiovizualnim djelima na platformama za tzv. *video na zahtjev*. Treće područje uređenja odnosi se na stvaranje tržišta autorskih prava koje dobro funkcionira te se u novom Zakonu: (i) propisuje zaštita prava izdavača informativnih publikacija u pogledu internetskih korištenja takvih publikacija i (ii) uređuje korištenje autorskim ili srodnim pravima zaštićenih sadržaja od strane pružatelja usluga dijeljenja sadržaja putem interneta. Četvrto područje uređenja odnosi se na osiguravanje pretpostavki za pravičnu naknadu autorima i izvođačima u ugovorima kojima isti ustupaju svoja prava radi korištenja njihovih djela ili drugih predmeta zaštite, na način da se u novom Zakonu: (i) propisuje načelo odgovarajuće i razmjerne naknade, (ii) uvodi obveza vezana uz transparentnost informacija o korištenju predmeta zaštite, (iii) propisuje mehanizam za prilagodbu ugovora u slučaju da se izvorno propisana naknada pokaže nerazmjerno niska u odnosu na prihode od korištenja te (iv) autorima i izvođačima omogućuje opoziv isključive licencije ako nije došlo do iskorištavanja djela ili drugog predmeta zaštite.

Temeljem Direktive 2019/789, cilj koje je osigurati povoljnije uvjete za širenje u državama članicama EU-a televizijskih i radijskih programa koji potječu iz drugih država članica na način da se olakša licenciranje autorskog prava i srodnih prava, u novom Zakonu se uređuju sljedeća pitanja: (i) na odgovarajući način utvrđuje se primjena *načela zemlje podrijetla* kada organizacije za emitiranje žele prekogranično pružati određene internetske usluge kao prateće usluge radiodifuzijskom emitiranju, (ii) proširuje se obvezno kolektivno ostvarivanje prava (reguliranje prava isključivo putem organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, a ne pojedinačno s nositeljima prava) na sve vrste *reemitiranja* programa i (iii) uvode se jasna pravila reguliranja autorskog i srodnih prava u situacijama prijenosa programskih signala putem tehničkog postupka izravnog protoka (eng. *direct injection*).

Pored navedenih izmjena, u novom Zakonu izvršene su izmjene i/ili dopune pojedinih odredaba čiji su nedostaci zamijećeni u primjeni dosadašnjeg propisa, što će dovesti do veće jasnoće i jednostavnije primjene Zakona. Navedeno se primjerice odnosi na: autorska djela stvorena u radnom odnosu, u državnoj ili javnoj službi, ugovore o stvaranju autorskog djela po narudžbi, detaljnije uređenje uvjeta za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava od strane neovisnih upravljačkih subjekata, jasnije reguliranje prerada djela, detaljnije definiranje autorskih i srodnih prava koja se ostvaruju u sustavu kolektivne zaštite, izmjene i dopune prekršajnih odredbi i drugo. Naposljetku, izvršene su odgovarajuće jezične intervencije i poboljšanja u cijelom tekstu radi uvođenja primjerenijeg nazivlja (primjerice, organizacija za radiodifuziju sada se navodi kao organizacija za emitiranje, izričaj pravo stavljanja na raspolaganje javnosti mijenja se u pravo činjenja dostupnim javnosti i dr.).

16 Navedena studija je zajednički projekt Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) i Europskog patentnog ureda (EPO), uz doprinos drugih ureda za intelektualno vlasništvo, službi Europske komisije i međunarodnih organizacija.

Studija je u cjelini dostupna putem poveznice: https://euipo.europa.eu/tunnel-web/secure/webdav/guest/document_library/observatory/documents/IPContributionStudy/IPR-intensive_industries_and_economicin_EU/WEB_IPR_intensive_Report_2019.pdf

Informativne grafike koje sadrže podatke za Republiku Hrvatsku dostupne su putem poveznice: [https://euipo.europa.eu/tunnel-](https://euipo.europa.eu/tunnel-web/secure/webdav/guest/document_library/observatory/documents/IPContributionStudy/IPR-intensive_industries_and_economicin_EU/infographics/Croatia_hr.pdf)

[web/secure/webdav/guest/document_library/observatory/documents/IPContributionStudy/IPR-intensive_industries_and_economicin_EU/infographics/Croatia_hr.pdf](https://euipo.europa.eu/tunnel-web/secure/webdav/guest/document_library/observatory/documents/IPContributionStudy/IPR-intensive_industries_and_economicin_EU/infographics/Croatia_hr.pdf)

17 U prvoj studiji koja se odnosi na razdoblje od 2008. do 2011. godine **navedeno je da su industrije koje intenzivno koriste autorsko pravo i srodna prava u razdoblju od 2008. do 2011. godine doprinosile ukupnoj zaposlenosti u Europskoj uniji s 3,2%, dok je njihov udio u bruto domaćem proizvodu iznosio 4,2%.** Druga

studija iz listopada 2016. godine, kojom su ažurirani podaci iz prethodne studije za razdoblje od 2011. do 2013. godine te uključeni podaci za Republiku Hrvatsku kao tada novu članicu EU-a, ukazali su na još znatniji doprinos tih industrija u Europskoj uniji – 5,4% u ukupnoj zaposlenosti i 6,8% u bruto domaćem proizvodu. 18 Studija je u cjelini dostupna putem poveznice: <https://hkkki.eu//dokumenti/mapiranje.pdf>

3. Posljedice koje će donošenjem Zakona proisteći

Očekuje se da će donošenje novog Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima osigurati jasnija pravila zaštite autorskog prava i srodnih prava prikladna za primjenu u digitalnom okruženju, kojima će se postići veća pravna sigurnost te doprinijeti gospodarskoj održivosti kreativnih, kulturnih i medijskih industrija i očuvanju kulturne baštine, ne narušavajući pritom slobodu izražavanja i druge interese korisnika digitalnih sadržaja i usluga niti postavljajući neopravdana opterećenja na poslovanje pružatelja usluga informacijskog društva.

U tom smislu donošenjem novog Zakona povećat će se pravna sigurnost u području djelatnosti istraživačkih organizacija, institucija kulturne baštine i obrazovnih institucija s obzirom na to da se novim Zakonom propisuju obvezna sadržajna ograničenja autorskog i srodnih prava za potrebe rudarenja teksta i podataka, zatim za potrebe korištenja djela i drugih predmeta zaštite u digitalnoj i prekograničnoj nastavi te za potrebe očuvanja kulturne baštine. Za područje djelatnosti institucija kulturne baštine novim Zakonom osigurat će se i jasan okvir za reguliranje autorskog prava i srodnih prava kako bi se olakšala digitalizacija i širenje djela ili drugih predmeta zaštite koji se smatraju nedostupnima na tržištu. Novi Zakon uvodi mjere kojima će se olakšati licenciranje prava radi dostupnosti audiovizualnih djela na platformama za video na zahtjev, što će u konačnici doprinijeti većoj dostupnosti hrvatskih i europskih djela na tim platformama.

Novim Zakonom propisuje se novo pravo srodno autorskom pravu za izdavače informativnih publikacija (primjerice izdavače dnevnih novina, tjednih ili mjesečnih časopisa i sl.), čime bi se trebao riješiti problem s kojim se oni susreću u slučaju kada agregatori sadržaja (poput primjerice *Google news* i dr.) koriste u svojim objavama informativne publikacije u koje ulažu izdavači i od toga zarađuju, a da pritom s izdavačima ne dijele (ili barem ne u odgovarajućem iznosu) tako stečenu financijsku dobit.

Nadalje, prema sadašnjem pravnom uređenju ne propisuje se na jasan način odgovornost davatelja usluga dijeljenja sadržaja putem interneta (primjerice *Facebook*, *Google*, *Amazon*) za sadržaje koji se putem njihovih platformi prenose, pohranjuju i dijele. Novim Zakonom uvode se promjene u ovom području na način da se jasno propisuje odgovornost davatelja usluga dijeljenja sadržaja putem interneta za zaštićene sadržaje koji se putem njihovih platformi prenose, pohranjuju i dijele. Posljedica te odgovornosti je obveza navedenih davatelja usluga da prije početka korištenja zaštićenih sadržaja ishode od nositelja prava potrebna odobrenja (primjerice, tako da sklapaju ugovore o licenciranju u svrhu priopćavanja javnosti ili činjenja dostupnim javnosti autorskog djela ili drugih predmeta zaštite), kako bi nositelji prava primili odgovarajuću naknadu za korištenja djela ili drugih predmeta zaštite putem interneta, odnosno da u suprotnome onemogućavaju neovlašteno korištenje zaštićenih sadržaja.

Novi Zakon uvodi i odredbe kojima se osiguravaju pretpostavke za pravičnu naknadu autorima i izvođačima u ugovorima kojima isti ustupaju svoja prava radi korištenja njihovih djela ili drugih predmeta zaštite.

Također, s obzirom na to da se novim Zakonom olakšava licenciranje autorskog prava i srodnih prava za djela i druge predmete zaštite koji su sadržani u emitiranjima određenih vrsta televizijskih i radijskih programa (propisivanjem primjene načela *zemlje podrijetla* na prateće internetske usluge i proširenjem obveznog kolektivnog ostvarivanja prava na sve vrste reemitiranja programa), a propisuju se i jasna pravila u slučaju kada se prijenos programskih signala obavlja pomoću tehničkog postupka *izravnog protoka*, očekuje se kao posljedica uvođenja ovih novina lakše širenje u državama članicama EU-a nacionalnih televizijskih i radijskih programa, kao i veća dostupnost u Republici Hrvatskoj televizijskih i radijskih programa koji potječu iz drugih država članica.

Nadalje, detaljnijim reguliranjem prava u pogledu autorskih djela stvorenih u radnom odnosu postići će se veća pravna sigurnost, kako za poslodavca tako i za autora koji je stvorio autorsko djelo izvršavajući svoje obveze iz ugovora o radu i/ili po uputama poslodavca. Veća pravna sigurnost posljedica je koja će nastupiti i u pogledu jasnijeg i detaljnijeg reguliranja: autorskih djela stvorenih u državnoj ili javnoj službi, autorskih djela stvorenih na javnim sveučilištima i visokim učilištima u

znanstvenom, umjetničkom i nastavnom radu, autorskih prava studenata na autorskim djelima koja su oni stvorili na javnim sveučilištima i visokim učilištima u izvršavanju svojih studentskih obaveza te prava i obveza stranaka prema ugovoru o stvaranju autorskog djela po narudžbi.

Ocjenjuje se da će preciznije uređenje uvjeta za obavljanje djelatnosti neovisnih upravljačkih subjekata, koji kao i organizacije za kolektivno ostvarivanje prava obavljaju djelatnost kolektivnog ostvarivanja autorskog i srodnih prava, pridonijeti većoj transparentnosti u njihovom poslovanju i ukupnoj djelotvornosti sustava kolektivnog ostvarivanja autorskog i srodnih prava u Republici Hrvatskoj.

Detaljnije uređenje opsega autorskih prava i srodnih prava koja se kolektivno ostvaruju doprinijet će većoj sigurnosti za korisnike predmeta zaštite i nositelje prava.

Jasnije definiranje prerada djela razriješit će određene nejasnoće do kojih je dolazilo u praktičnoj primjeni kod korisnika predmeta zaštite te time pridonijeti većoj pravnoj sigurnosti kod svih dionika na tržištu. Ista posljedica očekuje se i u pogledu reguliranja situacije kada fizičke ili pravne osobe temeljem vlastite inicijative dostavljaju nakladniku informativnih publikacija ili organizaciji za emitiranje autorsko djelo ili predmet srodnih prava sa svrhom objave vijesti i informiranja javnosti o aktualnim vijestima.

Uvođenje šireg opsega predmeta posredovanja koji se novim Zakonom dodjeljuje Vijeću stručnjaka za naknade na području autorskog prava i srodnih prava u odnosu na propisano u važećem Zakonu o autorskom pravu i srodnim pravima, a koje je proširenje nužno zbog usklađenja s Direktivom 2019/789 i Direktivom 2019/790, imat će za posljedicu mogućnost da suprotstavljene strane predmetne sporove riješe mirnim putem pred nepristranim tijelom, izvan suda.

U Zakonu se uvode i nove prekršajne odredbe s obzirom na moguću povredu novih vrsta prava koje proizlaze iz Direktive 2019/789 i Direktive 2019/790.

III. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

S obzirom na to da se predloženim novim Zakonom unaprjeđuju određeni aspekti već postojećeg uređenja sustava zaštite autorskog prava i srodnih prava, prvenstveno u kontekstu digitalnog okruženja, te se unaprjeđuju pojedine odredbe za koje je primjena u praksi pokazala nedostatke, procjenjuje se da za provođenje ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske. Novim Zakonom se ne uvode nove nadležnosti državnih tijela za koje bi bilo potrebno osigurati dodatna sredstva državnog proračuna Republike Hrvatske, povrh sredstava koja se već osiguravaju za potrebe obavljanja propisane djelatnosti postojećih nadležnih državnih tijela. Ispunjavanje određenih novih obaveza Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo osigurat će se u okviru planiranih sredstava državnog proračuna, dok će troškove naknada za rad članova Vijeća stručnjaka za naknade na području autorskog prava i srodnih prava, kao i do sada, snositi stranke koje sudjeluju u postupku pred Vijećem, što će se, kao i visina naknada, urediti posebnim propisom.

ZAKON O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA

DIO I.

I. UVODNE ODREDBE

PREDMET ZAKONA

Članak 1.

Ovaj Zakon uređuje:

1. autorsko pravo – pravo autora na njihovim djelima iz književnoga, znanstvenog i umjetničkog područja,
2. srodna prava:
 - a. pravo umjetnika izvodača na njihovim izvedbama,
 - b. pravo proizvođača fonograma na njihovim fonogramima,
 - c. pravo proizvođača videograma (filmskih producenata) na njihovim videogramima,
 - d. pravo organizacija za emitiranje na njihovim programskim signalima,
 - e. pravo nakladnika informativnih publikacija na njihovim informativnim publikacijama,
 - f. prava proizvođača neoriginalne baza podataka na njihovim neoriginalnim bazama podataka,
 - g. pravo nakladnika na njihovim pisanim izdanjima,
3. autorsko pravo i srodna prava u pravnom prometu,
4. sadržajna i vremenska ograničenja autorskog prava i srodnih prava,
5. ostvarivanje (individualno i kolektivno) autorskog prava i srodnih prava,
6. zaštitu autorskog prava i srodnih prava u slučaju povrede,
7. područje primjene Zakona.

PRIJENOS PRAVNE STEČEVINE EUROPSKE UNIJE

Članak 2.

(1) Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeće direktive Europske unije:

Direktiva Vijeća 93/83/EEZ od 27. rujna 1993. o koordinaciji određenih pravila s obzirom na autorsko pravo i srodna prava koja se odnose na satelitsko emitiranje i kabelsko reemitiranje (SL L 248, 6. 10. 1993.),

Direktiva 96/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 1996. o pravnoj zaštiti baza podataka (SL L 77, 27. 3. 1996.),

Direktiva 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog prava i srodnih prava u informacijskom društvu (SL L 167, 22. 6. 2001.),

Direktiva 2001/84/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. rujna 2001. o pravu slijeđenja u korist autora izvornika umjetničkog djela (SL L 272, 13. 10. 2001.),

Direktiva 2004/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o provedbi prava intelektualnog vlasništva (SL L 157, 30. 4. 2004.),

Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376, 27. 12. 2006.),

Direktiva 2006/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o pravu iznajmljivanja i pravu posudbe te o određenim autorskom pravu srodnim pravima u području intelektualnog vlasništva (kodificirana verzija) (SL L 376, 27. 12. 2006.),

Direktiva 2006/116/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o trajanju zaštite autorskog prava i određenih srodnih prava (kodificirana verzija) (SL L 372, 27. 12. 2006.),

Direktiva 2009/24/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o pravnoj zaštiti računalnih programa (kodificirana verzija) (SL L 111, 5. 5. 2009.),

Direktiva 2011/77/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 27. rujna 2011. o izmjeni Direktive 2006/116/EZ o trajanju zaštite autorskog prava i određenih srodnih prava (SL L 265, 11. 10. 2011.),

Direktiva 2012/28/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o određenim dozvoljenim korištenjima djela siročadi (SL L 299, 27. 10. 2012.),

Direktiva 2014/26/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o kolektivnom ostvarivanju autorskog prava i srodnih prava te izdavanju odobrenja za više državnih područja za prava na internetsko korištenje glazbenih djela na unutarnjem tržištu (SL L 84, 20.3.2014.)

Direktiva (EU) 2017/1564 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. rujna 2017. o određenim dopuštenim upotrebama određenih djela i drugih predmeta zaštite koji su zaštićeni autorskim pravom i srodnim pravima u korist osoba koje su slijepi, koje imaju oštećenje vida ili imaju drugih poteškoća u korištenju tiskanim materijalima i o izmjeni Direktive 2001/29/EZ o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu (SL L 242, 20.9.2017.)

Direktiva (EU) 2019/789 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o utvrđivanju pravila o ostvarivanju autorskog prava i srodnih prava koja se primjenjuju na određene internetske prijenose organizacija za emitiranje i reemitiranje televizijskih i radijskih programa te o izmjeni Direktive Vijeća 93/83/EEZ (SL L 130, 17.5.2019.)

Direktiva (EU) 2019/790 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o autorskom pravu i srodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu i izmjeni direktiva 96/9/EZ i 2001/29/EZ (SL L 130, 17.5.2019.) i Ispravak Direktive (EU) 2019/790 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o autorskom prourodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu i izmjeni direktiva 96/9/EZ i 2001/29/EZ (SL L 130, 17.5.2019.)

(2) Ovim Zakonom osiguravaju se pretpostavke za provedbu:

Uredbe (EU) 2017/1128 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o prekograničnoj prenosivosti usluga internetskog sadržaja na unutarnjem tržištu i
Uredbe (EU) 2017/1563 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. rujna 2017. o prekograničnoj razmjeni između Unije i trećih zemalja primjeraka u dostupnom formatu određenih djela i drugih predmeta zaštite koji su zaštićeni autorskim pravom i srodnim pravima u korist osoba koje su slijepi, koje imaju oštećenje vida ili imaju drugih poteškoća u korištenju tiskanim materijalima .

RODNA NEUTRALNOST IZRAZA

Članak 3.

Izrazi koji se koriste u ovome Zakonu, a koji imaju rodno značenje, koriste se neutralno i odnose se jednako na muški i ženski spol.

AUTORSKO PRAVO I SRODNA PRAVA, NOSITELJI PRAVA

Članak 4.

- (1) Autorsko pravo pripada, po svojoj naravi, fizičkoj osobi koja stvori autorsko djelo.
- (2) Pravo umjetnika izvođača pripada, po svojoj naravi, fizičkoj osobi koja izvede djelo iz književnog ili umjetničkog područja ili izražaje folklora.
- (3) Izvorni nositelj drugih srodnih prava može biti svaka fizička ili pravna osoba, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.
- (4) Autorsko pravo i srodna prava mogu se protiv volje njihovih nositelja ograničiti samo pod pretpostavkama i na način određen zakonom.

(5) Nositelj prava je svaka osoba ili subjekt koji je izvorni nositelj autorskog prava ili srodnog prava, njegov nasljednik ili druga osoba ili subjekt koji je na temelju ugovora ili zakona ovlašten ubirati prihod od autorskog ili srodnog prava.

OBJAVLJIVANJE, IZDAVANJE, JAVNOST I JAVNO KORIŠTENJE

Članak 5.

(1) Autorsko djelo ili predmet srodnog prava smatra se objavljenim ako je učinjeno pristupačnim javnosti uz pristanak nositelja prava.

(2) Autorsko djelo ili predmet srodnog prava smatra se izdanim ako su uz pristanak nositelja prava primjerci toga autorskoga djela odnosno predmeta srodnog prava ponuđeni javnosti ili stavljeni u promet u količini koja zadovoljava razumne potrebe javnosti.

(3) Javnost označava veći broj osoba koje su izvan uobičajenoga užeg kruga osoba usko povezanih rodbinskim ili drugim osobnim vezama.

(4) Javnim korištenjem autorskog djela smatra se svako korištenje autorskog djela i predmeta srodnih prava koje je pristupačno javnosti ili korištenje u prostoru koji je pristupačan pripadnicima javnosti ili omogućavanje pripadnicima javnosti pristupa autorskom djelu i predmetima srodnih prava u vrijeme i na mjestu koje sami odaberu.

ODNOS IZMEĐU AUTORSKOG PRAVA I SRODNIH PRAVA

TE MEDUSOBNI ODNOS SRODNIH PRAVA

Članak 6.

(1) Zaštita srodnih prava, po ovom Zakonu, ostavlja netaknutom i ni na koji način ne utječe na zaštitu autorskog prava. Ni jedna odredba ovoga Zakona o zaštiti srodnih prava ne smije se tumačiti tako da šteti zaštiti autorskog prava.

(2) Ostvarivanje prava umjetnika izvođača na priopćavanje javnosti fiksiranih izvedbi iz članka 128. stavka 1. ovoga Zakona ne može šteti ostvarivanju autorskog prava.

(3) Ostvarivanje prava proizvođača fonograma ne može šteti ostvarivanju autorskog prava ni prava umjetnika izvođača.

(4) Ostvarivanje prava filmskih producenata ne može šteti ostvarivanju autorskog prava, prava umjetnika izvođača ni prava proizvođača fonograma.

(5) Ostvarivanje prava organizacije za emitiranje ne može šteti ostvarivanju autorskog prava, prava umjetnika izvođača, prava proizvođača fonograma ni prava filmskih producenata.

(6) Ostvarivanje prava nakladnika informativne publikacije ne može šteti ostvarivanju autorskog prava, prava umjetnika izvođača, prava proizvođača fonograma, prava filmskih producenata ni prava organizacija za emitiranje na autorskih djelima i predmetima srodnih prava uvrštenim u informativnu publikaciju.

(7) Nakladnik informativne publikacije ne može se pozvati na svoje pravo protiv tih nositelja autorskog ili srodnih prava a osobito ih ne može pozivanjem na svoje pravo spriječiti da koriste autorska djela i predmete srodnih prava neovisno od informativne publikacije u koju su uvrštena.

(8) Ako su autorsko djelo ili predmet srodnog prava uključeni u informativnu publikaciju na temelju stečenog neisključivog prava iskorištavanja, nakladnik informativne publikacije ne može se pozvati na svoje pravo protiv drugih stjecatelja neisključivog prava iskorištavanja istih autorskih djela ili predmeta srodnih prava.

(9) Nakladnik informativne publikacije ne može pozivom na svoje pravo zabraniti korištenja autorskih djela ili predmeta srodnih prava za koja je zaštita istekla.

(10) Ostvarivanje prava proizvođača neoriginalne baze podataka ne može šteti ostvarivanju autorskog prava, prava umjetnika izvođača, prava proizvođača fonograma, prava filmskih producenata, prava organizacija za emitiranje ni prava nakladnika informativnih publikacija.

DIO II.

II. AUTORSKO PRAVO

Poglavlje 1. AUTORSKA DJELA

AUTORSKO DJELO

Članak 7.

(1) Autorsko djelo je originalna intelektualna tvorevina iz književnoga, znanstvenog i umjetničkog područja koja ima individualni karakter, bez obzira na način i oblik izražavanja, vrstu, vrijednost ili namjenu ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) Autorska djela jesu osobito:

⊇ jezična djela (pisana djela, govorna djela, te računalni programi koji obuhvaćaju izražaj računalnog programa u bilo kojem obliku, uključujući i pripremni dizajnerski materijal)

⊇ glazbena djela, s riječima ili bez riječi

⊇ dramska i dramsko-glazbena djela

⊇ koreografska i pantomimska djela

⊇ djela likovne umjetnosti (s područja slikarstva, kiparstva i grafike), bez obzira na materijal od kojega su načinjena, te ostala djela likovnih umjetnosti

⊇ djela arhitekture (skice, studije, plastični i drugi prikazi, nacrti, idejni projekt, glavni projekt, izvedbeni projekt i planovi te izvedene građevine i zahvati u prostoru iz područja arhitekture, urbanizma i krajobrazne arhitekture)

⊇ djela primijenjenih umjetnosti i industrijskog dizajna

⊇ fotografska djela i djela proizvedena postupkom sličnim fotografskom

⊇ audiovizualna djela, kao što su kinematografski, televizijski, dokumentarni, crtani, reklamni ili drugi filmovi te druga audiovizualna djela izražena slikama koje u slijedu daju dojam pokreta, sa zvukom ili bez zvuka, bez obzira na vrstu podloge na koju su fiksirana

⊇ kartografska djela

⊇ prikazi znanstvene ili tehničke prirode kao što su crteži, planovi skice, tablice i dr.

(3) Predmet autorskog prava može biti svako autorsko djelo osim onoga koje to ne može biti po svojoj naravi kao i onoga za koje je odredbama ovoga Zakona određeno da ne može biti predmetom autorskog prava.

(4) Predmet autorskog prava je autorsko djelo u cjelini, uključujući i nedovršeno autorsko djelo, naslov te dijelovi autorskog djela koji udovoljavaju pretpostavkama iz stavka 1. ovoga članka.

(5) Naslov autorskog djela koji ne udovoljava pretpostavkama da bi bio predmet autorskog prava, a koji je već korišten za neko autorsko djelo, ne može se koristiti za djelo iste vrste ako bi mogao izazvati zabunu o autoru.

PRERADE

Članak 8.

(1) Prijevodi i druge prerade autorskog djela, koje su originalne intelektualne tvorevine individualnog karaktera, zaštićene su kao samostalna autorska djela. To uključuje i prijevode, prilagodbe, obrade i druge izmjene računalnog programa, koje su originalne intelektualne tvorevine.

(2) Odredbe iz stavka 1. ovoga članka ne utječu na prava autora izvornog djela.

(3) Prijevodi službenih tekstova iz područja zakonodavstva, uprave i sudstva, koji su originalne intelektualne tvorevine individualnog karaktera, zaštićeni su kao samostalna autorska djela, osim ako su učinjeni radi službenog informiranja javnosti i kao takvi objavljeni.

(4) Ne smatraju se originalnim intelektualnim tvorevinama i nisu zaštićena kao prerade iz stavka 1. ovoga članka:

⊇ neznatno prerađena, prilagođena ili glazbeno obrađena glazbena djela s riječima ili bez riječi u odnosu na koja je istekla zaštita autorskim pravom;

⇒ neznatne prerade, prilagodbe ili glazbene obrade glazbenih djela s riječima ili bez riječi koje proizlaze iz načina izvedbe ili interpretacije ili umjetničkog dojma ili izraza.

AUTORSKA ZBIRKA I AUTORSKA BAZA PODATAKA

Članak 9.

(1) Zbirka samostalnih autorskih djela, podataka ili druge građe koja prema izboru ili rasporedu sastavnih elemenata čini originalnu intelektualnu tvorevinu individualnog karaktera sukladno članku 7. stavku 1. ovoga Zakona (autorska zbirka), kao što je enciklopedija, zbornik, antologija, baza podataka i sl., zaštićena je kao zasebno autorsko djelo. Nijedan drugi kriterij neće se primjenjivati za prikladnost autorskopravne zaštite autorske zbirke.

(2) Zaštita koju uživa autorska zbirka iz stavka 1. ovoga članka ne proteže se na njezin sadržaj i ni na koji način ne utječe na prava koja postoje na autorskim djelima i predmetima srodnih prava uvrštenim u tu zbirku.

(3) Autorska baza podataka je autorska zbirka samostalnih autorskih djela, podataka ili druge građe uređena po određenom sustavu ili metodi, čiji su elementi pojedinačno pristupačni elektroničkim ili drugim sredstvima.

(4) Zaštita koja je ovim Zakonom predviđena za autorsku bazu podataka iz stavka 3. ovoga članka ne odnosi se na računalne programe koji su korišteni za njenu izradu ili rad. Takvi računalni programi zaštićeni su kao zasebna autorska djela ako su originalne intelektualne tvorevine individualnog karaktera.

AUTORSKA DJELA KOJA SU NEDOSTUPNA NA TRŽIŠTU

Članak 10.

(1) Autorsko djelo smatra se nedostupnim na tržištu kad se, s obzirom na obilježja tog autorskog djela, nakon uložene razumnog napora da se utvrdi je li djelo dostupno javnosti, može u dobroj vjeri smatrati da cijelo djelo nije dostupno javnosti u okviru uobičajenih tržišnih kanala. Tu su uključena i djela koja nikada nisu bila dostupna na tržištu.

(2) Razuman napor ne podrazumijeva ponovljeno djelovanje tijekom vremena ali uključuje uzimanje u obzir svih lako pristupačnih dokaza o budućoj dostupnosti djela u okviru uobičajenih kanala trgovine.

(3) Dostupnost autorskog djela na tržištu u pravilu se utvrđuje uzorkovanjem ili sličnim razmjernim mehanizmom, osim u slučajevima kad se smatra razumnim utvrđivati dostupnost javnosti pojedinačnih autorskih djela, s obzirom na pristupačnost relevantnih podataka, vjerojatnost komercijalne dostupnosti i očekivane troškove poduzimanja radnji utvrđivanja dostupnosti javnosti. Ograničena dostupnost autorskog djela, kao što je dostupnost u antikvarijatima, ili teoretska mogućnost dobivanja odobrenja za korištenje ne smatra se dostupnošću u okviru uobičajenih kanala trgovine.

(4) Autor može u svakom trenutku izričito pisanom izjavom isključiti primjenu odredaba iz stavaka 1. do 3. ovoga članka u odnosu na jedno ili više ili sva svoja djela koja se po ovome članku smatraju djelima koja su nedostupna na tržištu.

(5) Podatke o djelima koja su nedostupna na tržištu institucije kulturne baštine iz članka 178. stavka 3. ovoga Zakona dužne su dostaviti Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo u skladu s Uredbom (EU) 386/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. ravnja 2012. o povjeravanju Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo zadaća u vezi s provedbom prava intelektualnog vlasništva, uključujući i okupljanje predstavnika javnog i privatnog sektora u okviru Europske promatračnice za povrede prava intelektualnog vlasništva, radi objave na javnom jedinstvenom internetskom portalu kojeg vodi taj Ured.

NEZAŠTIĆENE TVOREVINE

Članak 11.

(1) Predmetom autorskog prava su izražaji, a ne ideje, postupci, metode rada ili matematički koncepti kao takvi.

(2) Nisu autorska djela:
1. otkrića

2. ideje i načela na kojima se zasniva bilo koji element računalnog programa, uključujući i one na kojima se zasnivaju njegova sučelja

3. dnevne novosti i druge vijesti koje imaju karakter običnih medijskih informacija.

(3) Službeni tekstovi iz područja zakonodavstva, uprave i sudstva (primjerice, zakoni, uredbe, odluke, izvješća, zapisnici, sudske odluke i sl.) i službeni programi (primjerice, školski i akademski programi, programi rada i slično), kao i njihove zbirke, zaštićeni su kao autorska djela od trenutka stvaranja, ako su originalne intelektualne tvorevine koje imaju individualan karakter. U trenutku kad budu predani u bilo kakav službeni postupak ili budu predani službenoj osobi radi informiranja javnosti ili javnog korištenja ili kad budu objavljeni radi službenog informiranja javnosti prestaju biti zaštićeni autorskim pravom.

(4) Svatko tko na bilo koji način javno prenosi dnevne novosti i druge vijesti koje imaju karakter običnih medijskih informacija i nisu predmetom autorskog prava te druge medijske informacije za koje je saznao iz drugih javno objavljenih izvora dužan je u svojoj objavi jasno i na vidljiv način označiti:

⊇ naziv nakladnika informativne publikacije ili organizacije za emitiranje ili drugog nakladnika medija ili elektroničkog medija koji je prvi objavio dnevnu novost, drugu vijest ili drugu medijsku informaciju te

⊇ ime i prezime novinara koji je potpisan, ako je to u skladu s uobičajenom praksom u medijskom izvješćivanju.

(5) Kad netko koristi tuđa autorska djela ili predmete srodnih prava koji sadrže dnevne novosti i druge vijesti ili druge medijske informacije, za izradu svojih javnih objava istih dnevnih novosti i drugih vijesti ili drugih medijskih informacija, na način za koji po ovome Zakonu nije potrebno pribaviti odobrenje, dužan je navesti izvore koje je koristio tako da na primjeren, jasan i vidljiv način označi:

⊇ naziv nakladnika informativne publikacije ili organizacije za emitiranje ili drugog nakladnika medija ili elektroničkog medija čije sadržaje koristi te,

⊇ ime i prezime novinara koji je potpisan, ako je to u skladu s uobičajenom praksom u medijskom izvješćivanju.

(6) Navođenje izvora i naziva iz stavaka 3. i 4. ovoga članka ne smatra se oglašavanjem.

(7) Narodne književne i umjetničke tvorevine u izvornom obliku nisu predmetom autorskog prava, ali se za njihovo priopćavanje javnosti plaća naknada kao za priopćavanje javnosti zaštićenih autorskih djela. Naknada se koristi za poticanje odgovarajućeg umjetničkog i kulturnog stvaralaštva pretežno nekomercijalne naravi i kulturne raznolikosti u odgovarajućem umjetničkom i kulturnom području sukladno članku 236. stavku 4. ovoga Zakona.

(8) Kad je rok zaštite za autorsko djelo vizualnih umjetnosti istekao, nijedna tvorevina nastala umnožavanjem takvog djela nije prikladna za autorskopravnu zaštitu, osim ako je riječ reprodukciji koja je sama po sebi originalna intelektualna tvorevina njenog autora u smislu članka 7. stavka 1. ovoga Zakona.

Poglavlje 2. AUTORI

AUTOR

Članak 12.

(1) Autor djela je fizička osoba koja je autorsko djelo stvorila.

(2) Autoru pripada autorsko pravo na njegovu autorskom djelu činom samog stvaranja autorskog djela.

AUTORI SASTAVLJENIH DJELA

Članak 13.

(1) Ako dva ili više autora sastavi svoja stvorena autorska djela radi njihova zajedničkog korištenja, svaki od autora zadržava autorsko pravo na svojem autorskom djelu.

(2) Međusobni odnosi autora sastavljenog djela uređuju se ugovorom. Ako takav ugovor nije sklopljen ili ugovorom ili pravilima odgovarajuće organizacije za kolektivno ostvarivanje prava nije drukčije

određeno, smatra se da svi autori sastavljenog djela imaju pravo na jednaki udio u naknadi za korištenje toga sastavljenog djela.

(3) Glazbeno djelo s riječima smatra se sastavljenim djelom.

KOAUTORI

Članak 14.

(1) Koautori djela su osobe koje su zajedničkim radom stvorile autorsko djelo, a čijim se doprinosima ne može samostalno koristiti.

(2) Koautorima pripada zajedničko autorsko pravo na stvorenom autorskom djelu, tako da svakome pripada dio toga autorskog prava računski određen razmjerno prema cijelom autorskom pravu (koautorski dio).

(3) U sumnji koliki su koautorski dijelovi smatra se da su jednaki.

(4) Za objavljivanje, korištenje te za izmjenu njihovoga djela potreban je pristanak svih koautora. Pojedini koautor ne može uskratiti svoj pristanak iz razloga koji je protivan načelu savjesnosti i poštenja, ni poduzimati bilo koju radnju koja neopravdano šteti ili bi mogla štetiti zakonitim interesima ostalih koautora. Ako se ne postigne suglasnost svih koautora o objavljivanju, korištenju ili izmjeni njihovoga djela, odluku o tome donijet će sud na zahtjev bilo kojeg od koautora.

(5) Udio pojedinog koautora u koristima ostvarenim korištenjem njihovoga djela određuje se razmjerno njegovom koautorskom dijelu, ako nije drukčije određeno ugovorom ili pravilima odgovarajuće organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

KOAUTORI AUDIOVIZUALNOG DJELA

Članak 15.

(1) Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima.

(2) Koautorima audiovizualnog djela smatraju se:

1. glavni redatelj,
2. autor scenarija,
3. skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu.

(3) Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač, odnosno glavni animator.

(4) Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela te da bi mogla biti, prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona, koautor tog djela, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela.

AUTORI DOPRINOSA AUDIOVIZUALNOM DJELU

Članak 16.

Skladatelj glazbe, glavni crtač ili glavni animator koji se ne smatra koautorom audiovizualnog djela po odredbi iz članka 15. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona, pomoćni redatelj, autor dijaloga, snimatelj, scenograf, kostimograf, slikar maski, montažer i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa).

PRESUMPCIJA AUTORSTVA

Članak 17.

Autorom se smatra fizička osoba čije je ime, pseudonim, umjetnički znak ili kod na uobičajen način označen na primjercima autorskog djela ili pri objavi autorskog djela, dok se ne dokaže suprotno.

AUTORSKA DJELA KOJIMA SE AUTOR NE MOŽE UTVRDITI ILI PRONAĆI (DJELA SIROČAD)

Članak 18.

(1) Institucije kulturne baštine iz članka 178. stavka 3. ovoga Zakona, obrazovne ustanove te javne organizacije za emitiranje dužne su u svrhu identifikacije i/ili pronalaženja autora ili koautora djela iz svojih zbirki i arhiva, u dobroj vjeri provesti pažljivu potragu za svako djelo. Pažljiva potraga provodi se prije uporabe djela, pretragom odgovarajućih izvora za odnosnu kategoriju djela te se evidentira. Ako postoje dokazi na temelju kojih se može zaključiti da se relevantni podaci o nositeljima prava mogu pronaći u drugim državama, pretražit će se i izvori podataka dostupni u tim državama.

(2) Ovaj članak primjenjuje se na:

⊇ djela izdana u obliku knjiga, časopisa, novina, revija ili drugih tiskovina, te kinematografska ili druga audiovizualna djela koja čine sastavni dio zbirki u javno dostupnim knjižnicama, obrazovnim ustanovama ili muzejima i drugim pravnim osobama koje obavljaju muzejsku djelatnost, kao i zbirki arhiva ili ustanova za filmsku i audiobaštinu; te

⊇ kinematografska ili druga audiovizualna djela koje su proizvele (producirale) javne organizacije za emitiranje ili njihovi pravni prednici do zaključno 31. prosinca 2002., i koja se nalaze u njihovim arhivima.

(3) Ovaj članak primjenjuje se na djela iz stavka 2. ovoga članka koja:

⊇ su zaštićena autorskim pravom i prvi su put izdana u Republici Hrvatskoj ili, ako nisu izdana, prvi su put emitirana u Republici Hrvatskoj ili čiji proizvođač (producent) ima sjedište ili stalno boravište u Republici Hrvatskoj;

⊇ nikad nisu bila izdana ili emitirana, ali su ih na drugi način uz pristanak autora prvi put javno objavile javno dostupne knjižnice, obrazovne ustanove ili muzeji i druge pravne osobe koje obavljaju muzejsku djelatnost, kao i arhivi, ustanove za filmsku i audiobaštinu te javne organizacije za emitiranje osnovane u Republici Hrvatskoj, pod uvjetom da se opravdano može smatrati da se autori tih djela ne bi protivili korištenjima opisanim u članku 180. ovoga Zakona;

⊇ su ugrađena ili uključena u ili čine sastavni dio tih djela.

(4) Ako nakon pažljive potrage nije identificiran autor ili nijedan ili neki od koautora autorskog djela ili su identificirani ali nisu svi pronađeni, to se djelo smatra djelom siročetom te će se s njim postupati na način koji je ovim Zakonom propisan za postupanje s djelima siročadi. Ako su neki koautori pronađeni, s djelom siročetom će se postupati na isti način ako su pronađeni koautori odobrili korištenje tog djela.

(5) Autor ili koautor djela koje se prema ovom članku smatra djelom siročetom može u bilo kojem trenutku prekinuti primjenu navedenih odredbi u odnosu na vlastita prava.

(6) Djelo koje se prema pravu druge države članice Europske unije smatra djelom siročetom, smatra se djelom siročetom i u Republici Hrvatskoj, bez potrebe provedbe postupka pažljive potrage. Isto se na odgovarajući način primjenjuje i na koautorska djela u odnosu na koja je u drugoj državi članici Europske unije utvrđeno da im pripada status djela siročadi jer nisu identificirani ili pronađeni svi koautori, ali samo u odnosu na njihov koautorski dio.

(7) Dodatkom I., koji je sastavni dio ovoga Zakona, odredit će se odgovarajući izvori, postupak evidentiranja i sadržaj evidencija iz stavka 1. ovoga članka.

(8) Područje Republike Hrvatske iz ovoga članka podrazumijeva i sve njezine države prednice.

Poglavlje 3. SADRŽAJ AUTORSKOG PRAVA

SADRŽAJ PRAVA

Članak 19.

(1) Autorsko pravo sadržava moralna i imovinska prava autora.

(2) Autorskim pravom štite se osobne i duhovne veze autora s njegovim autorskim djelom (moralna prava autora) te imovinski interesi autora u pogledu njegovoga autorskog djela (imovinska prava autora).

(3) Za svako korištenje autorskog djela autoru pripada naknada, ako ovim Zakonom ili ugovorom nije drukčije određeno. Naknada se određuje kao cijena korištenja u privatnopravnom odnosu.

3.1. Moralna prava autora

PRAVO PRVE OBJAVE

Članak 20.

- (1) Autor ima pravo odrediti hoće li, kada, gdje, kako i pod kojim uvjetima njegovo autorsko djelo biti prvi put objavljeno.
- (2) Do objave autorskoga djela autor ima pravo na otkrivanje javnosti sadržaja ili opisa svojega autorskog djela.

PRAVO NA PRIZNANJE AUTORSTVA

Članak 21.

- (1) Autor ima pravo biti priznat i označen kao autor djela.
- (2) Osoba koja javno koristi autorsko djelo dužna je pri svakom korištenju naznačiti autora, osim ako autor u pisanom obliku izjavi da ne želi biti naveden ili ako način pojedinoga javnog korištenja autorskog djela onemogućava navođenje autora.

PRAVO NA POŠTIVANJE AUTORSKOG DJELA

Članak 22.

- (1) Autor ima pravo usprotiviti se deformiranju, sakaćenju i sličnom naruženju svojega autorskog djela te se ima pravo usprotiviti uništenju izvornika ili posljednjeg primjerka svojeg autorskog djela, u skladu s odredbama iz članka 108. ovoga Zakona.
- (2) Neznatne izmjene, prerade, prilagodbe ili obrade, kojima se ne dira u osnovni karakter djela ne smatraju se deformiranjem, sakaćenjem ili naruženjem u smislu stavka 1. ovoga članka.
- (3) Ako je autor odobrio preradu djela iz članka 47. ovoga Zakona ili se po ovome Zakonu predmnijeva da ju je odobrio, ne može se pozivati na moralno pravo na poštivanje autorskog djela iz ovoga članka ako je prerada učinjena u skladu s ciljem zbog kojeg ju je autor odobrio ili zbog kojeg se po ovome Zakonu predmnijeva da ju je odobrio.

PRAVO NA POŠTIVANJE ČASTI ILI UGLEDA AUTORA

Članak 23.

Autor ima pravo usprotiviti se korištenju autorskog djela na način kojim se povrjeđuje njegova čast ili ugled.

PRAVO OPOZIVA

Članak 24.

- (1) Autor ima pravo opozvati pravo na iskorištavanje njegovoga autorskog djela, i njegovo daljnje korištenje, uz popravljavanje štete korisniku toga prava, ako bi daljnje korištenje štetilo njegovoj časti ili ugledu. To pravo imaju i autorovi nasljednici ako je to autor odredio oporukom, ili dokažu da je autor za života ovlašteno pokušao ostvariti to pravo ali je bio spriječen.
- (2) Opoziv iz stavka 1. ovoga članka ima učinak od dana kad autor položi osiguranje za naknadu štete iz stavka 3. ovoga članka.
- (3) Korisnik prava na iskorištavanje autorskog djela dužan je, u roku od tri mjeseca od dana primitka izjave o opozivu iz stavka 1. ovoga članka, priopćiti autoru iznos nepokrivenih troškova koje je imao pripremajući korištenje njegova autorskog djela do dana primitka te izjave. Ako korisnik prava na iskorištavanje autorskog djela to ne učini, izjava o opozivu ima učinak istekom roka iz ovog stavka.
- (4) Ako autor u roku od deset godina od ostvarenja prava opoziva odluči da se autorsko djelo u pogledu kojega je ostvario pravo opoziva može ponovno koristiti, dužan je pravo iskorištavanja najprije ponuditi onomu čije je pravo opozvao pod prvotnim uvjetima.
- (5) Autor se ne može odreći prava opoziva.

(6) Odredbe iz ovoga članka ne primjenjuju se na elektroničke baze podataka, računalne programe i audiovizualna djela.

3.2. Imovinska prava autora

OPĆENITO

Članak 25.

Autor ima isključivo pravo sa svojim autorskim djelom i koristima od njega činiti što ga je volja, te svakoga drugog od toga isključiti, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno. To pravo obuhvaća, osobito:

- ⊇ pravo umnožavanja
- ⊇ pravo distribucije (pravo stavljanja u promet),
- ⊇ pravo priopćavanja autorskog djela javnosti,
- ⊇ pravo prerade.

UMNOŽAVANJE

Članak 26.

(1) Pravo umnožavanja je isključivo pravo izrade autorskog djela u jednom ili više primjeraka, u cijelosti ili u dijelovima, izravno ili neizravno, privremeno ili trajno, bilo kojim sredstvima i u bilo kojem obliku. Pravo umnožavanja uključuje i fiksiranje koje označava utvrđivanje autorskog djela na materijalnu ili drugu odgovarajuću podlogu.

(2) Autorsko djelo se osobito umnožava: grafičkim postupcima, fotokopiranjem i drugim fotografskim postupcima kojima se postiže isti učinak, zvučnim ili vizualnim snimanjem, građenjem odnosno izvedbom djela arhitekture, pohranom autorskog djela u elektroničkom obliku, fiksiranjem autorskog djela prenošenog računalnom mrežom na materijalnu podlogu, učitavanjem ili pohranom računalnog programa, umnožavanjem koje je potrebno za prikazivanje, izvođenje ili prenošenje računalnog programa, kao i umnožavanjem autorskog djela u okviru prateće internetske usluge iz članka 41. stavka 2. ovoga Zakona.

DISTRIBUCIJA, IZNAJMLJIVANJE I JAVNA POSUDBA

Članak 27.

(1) Pravo distribucije je isključivo pravo stavljanja u promet izvornika ili primjeraka autorskog djela prodajom ili na drugi način, uključujući iznajmljivanje, te njihova nuđenja javnosti u tu svrhu. Skladištenje primjeraka autorskog djela i poduzimanje drugih radnji radi distribucije primjeraka autorskog djela izjednačeno je s distribucijom.

(2) Javna posudba podrazumijeva način stavljanja u promet izvornika ili primjeraka autorskog djela za koje nije potrebno odobrenje autora.

(3) S prvom prodajom ili drugim prijenosom vlasništva nad izvornikom ili primjercima autorskog djela na području države članice Europske unije ili stranke Ugovora o Europskom ekonomskom prostoru, od strane nositelja prava ili uz njegov pristanak, iscrpljuje se pravo distribucije u pogledu tog izvornika odnosno tih primjeraka autorskog djela za područje Republike Hrvatske. Iscrpljenjem prava distribucije ne prestaje pravo iznajmljivanja autorskog djela, pravo autora da odobri ili zabrani izvoz ili uvoz izvornika ili primjeraka autorskog djela u treću državu, kao i pravo na naknadu za javnu posudbu autorskog djela.

(4) U pogledu zbirki i autorskih baza podataka, iscrpljenje prava distribucije iz stavka 3. ovoga članka odnosi se samo na daljnju prodaju.

(5) U pogledu izvornika likovnih djela iz članka 28. stavka 2. ovoga Zakona, pravo distribucije ne iscrpljuje se, već se primjenjuje pravo slijeđenja.

(6) Pravo iznajmljivanja je isključivo pravo davanja na korištenje izvornika ili primjeraka autorskog djela u ograničenom razdoblju, radi ostvarivanja izravne ili neizravne imovinske ili komercijalne

koristi. Pravo iznajmljivanja autorskog djela ne odnosi se na izgrađena djela arhitekture i djela primijenjenih umjetnosti.

(7) Autor koji svoje pravo iznajmljivanja prepusti proizvođaču fonograma ili filmskom producentu, zadržava pravo na primjerenu naknadu za iznajmljivanje svojega autorskog djela, koje se ne može odreći. Naknadu za iznajmljivanje dužna je plaćati osoba koja iznajmljuje autorsko djelo. Pravo na primjerenu naknadu za iznajmljivanje ostvaruje se obavezno kolektivno.

(8) Pravo na naknadu za javnu posudbu je pravo na primjerenu naknadu, ako se izvornik ili primjerci autorskog djela, u pogledu kojih je dopuštena daljnja distribucija, posredovanjem javnih knjižnica daju na korištenje u ograničenom razdoblju, bez ostvarivanja izravne ili neizravne imovinske ili komercijalne koristi. Autor se ne može odreći prava na naknadu za javnu posudbu. Pravo na naknadu za javnu posudbu ostvaruje se obavezno kolektivno.

(9) Ne mogu biti predmetom javne posudbe iz stavka 8. ovoga članka računalni programi, osim ako je ugovorom drukčije određeno, građevine i djela primijenjenih umjetnosti. Pravo na naknadu za javnu posudbu ne odnosi se na autorska djela koja međusobno posuđuju javne knjižnice.

(10) Iznimno od odredaba iz stavaka 1., 2. i 8. ovoga članka, autori autorskih baza podataka imaju isključivo pravo javne posudbe izvornika ili primjeraka svojih autorskih baza podataka.

PRAVO SLIJEĐENJA

Članak 28.

(1) Ako se izvornik likovnog djela preprodaje bilo kojim radnjama u koje su uključeni kao prodavatelji, kupci ili posrednici osobe koje se profesionalno bave trgovinom umjetninama kao što su javne aukcije, umjetničke galerije ili drugi trgovci umjetninama, autor ima pravo na odgovarajući udio od prodajne cijene ostvarene svakom preprodajom toga izvornika koja uslijedi nakon njegova prvog otuđenja od strane autora (pravo slijeđenja). Iznimno, ova odredba se ne primjenjuje ako je prodavatelj umjetnička galerija koja je stekla djelo izravno od autora u razdoblju kraćem od tri godine prije njegove preprodaje i ako cijena po kojoj se djelo preprodaje ne prelazi kunsku protuvrijednost od 10.000,00 eura.

(2) Izvornik likovnog djela je djelo likovne umjetnosti, kao što je slika, kolaž, bojana slika, crtež, gravura, otisak, litografija, kip, tapiserija, keramika, staklovina ili fotografija, ako ga je izradio sam autor. Izvornikom likovnog djela smatraju se i umnoženi primjerci toga djela, ako ih je u ograničenom broju izradio sam autor ili su izrađeni pod njegovim nadzorom. Takvi primjerci moraju biti na uobičajeni način numerirani, potpisani ili označeni od autora.

(3) Prodavatelj koji preprodaje djelo iz stavka 2. ovoga članka po cijeni koja prelazi kunsku protuvrijednost od 500,00 eura dužan je autoru isplatiti kunsku protuvrijednost od:

1. 5% od dijela cijene ostvarene u iznosu od 500,00 eura do 50.000,00 eura,
2. 3% od dijela cijene ostvarene u iznosu od 50.000,01 eura do 200.000,00 eura,
3. 1% od dijela cijene ostvarene u iznosu od 200.000,01 eura do 350.000,00 eura,
4. 0,5% od dijela cijene ostvarene u iznosu od 350.000,01 eura do 500.000,00 eura,
5. 0,25% od dijela cijene ostvarene u iznosu većem od 500.000,00 eura.

(4) Ukupni iznos koji prema stavku 3. ovoga članka pripada autoru ne može biti veći od kunske protuvrijednosti od 12.500,00 eura. Osnovicu za izračun toga iznosa čini prodajna cijena bez poreza.

(5) Ako je preprodaja izvornika likovnog djela izvršena na javnoj aukciji ili u umjetničkoj galeriji ili posredovanjem bilo kojega drugog trgovca umjetninama, organizator javne aukcije, vlasnik galerije odnosno trgovac umjetninama solidarno je odgovoran s prodavateljem za isplatu iznosa koji pripada autoru.

(6) Autor se ne može odreći prava slijeđenja. Pravo slijeđenja ne može se prenositi pravnim poslovima za života autora niti može biti predmetom ovrhe ali se nasljeđuje.

(7) Autor ima pravo, tijekom razdoblja od tri godine od izvršene preprodaje njegova djela, zahtijevati od svake osobe iz stavka 1. ovoga članka bilo koji podatak koji mu je potreban za osiguranje naplate iznosa koji mu pripada od te preprodaje.

PRIOPĆAVANJE AUTORSKOG DJELA JAVNOSTI

Članak 29.

(1) Autor ima isključivo pravo priopćavanja autorskog djela javnosti na svaki način, žicom ili bežičnim putem. Za svako priopćavanje autorskog djela javnosti potrebno je pribaviti odobrenje ugovorom ili na drugi način, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) Pravo priopćavanja autorskog djela javnosti iz stavka 1. ovoga članka obuhvaća, osobito:

- ⊇ pravo javnog izvođenja
- ⊇ pravo javnog prikazivanja scenskih djela
- ⊇ pravo javnog prenošenja
- ⊇ pravo javnog priopćavanja fiksiranog djela
- ⊇ pravo javnog prikazivanja
- ⊇ pravo emitiranja
- ⊇ pravo reemitiranja
- ⊇ pravo prijenosa izravnim protokom
- ⊇ pravo javnog priopćavanja emitiranja, reemitiranja, prijenosa izravnim protokom i činjenja dostupnim javnosti
- ⊇ pravo učiniti dostupnim javnosti
- ⊇ pravo priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti, u okviru prateće internetske usluge
- ⊇ pravo davanja pristupa javnosti djelima koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta.

JAVNO IZVOĐENJE

Članak 30.

Pravo javnog izvođenja isključivo je pravo priopćavanja javnosti:

- ⊇ djela iz područja književnosti ili znanosti njegovim čitanjem ili recitiranjem uživo (pravo javnog recitiranja),
- ⊇ glazbenog djela njegovim izvođenjem uživo (pravo javne glazbene izvedbe).

JAVNO PRIKAZIVANJE SCENSKIH DJELA

Članak 31.

Pravo javnoga scenskog prikazivanja isključivo je pravo priopćavanja javnosti dramskoga, dramsko-glazbenoga, koreografskog ili pantomimskog djela njegovim scenskim prikazivanjem uživo.

JAVNO PRENOŠENJE

Članak 32.

Pravo javnog prenošenja isključivo je pravo da se recitacija, glazbena izvedba ili scensko prikazivanje autorskog djela priopći javnosti koja se nalazi izvan prostora u kojemu se autorsko djelo uživo recitira, izvodi ili scenski prikazuje, putem zvučnika, ekrana ili bilo kojega drugoga tehničkog uređaja.

JAVNO PRIOPĆAVANJE FIKSIRANOG DJELA

Članak 33.

Pravo javnog priopćavanja fiksiranog autorskog djela isključivo je pravo priopćavanja javnosti zvučno ili vizualno snimljenog autorskog djela s podloge na koju je fiksirano.

JAVNO PRIKAZIVANJE

Članak 34.

Pravo javnog prikazivanja isključivo je pravo priopćavanja javnosti djela likovnih umjetnosti, arhitekture, primijenjenih umjetnosti i industrijskog dizajna, fotografskog ili audiovizualnog djela, te kartografskog djela ili prikaza znanstvene ili tehničke prirode, pomoću tehničkih uređaja.

EMITIRANJE I SATELITSKO EMITIRANJE

Članak 35.

(1) Pravo emitiranja isključivo je pravo priopćavanja autorskog djela javnosti pomoću radijskih ili televizijskih programskih signala koji su namijenjeni prijemu za javnost, bežično (uključujući satelit) ili putem žica.

(2) Priopćavanje javnosti putem satelita (emitiranje putem satelita) postoji kad se, pod kontrolom i odgovornošću organizacije za emitiranje, programski signali namijenjeni prijemu za javnost odašilju u neprekinuti komunikacijski lanac koji vodi prema satelitu i od satelita prema zemlji.

(3) Satelit, za potrebe ovoga Zakona, je svaki satelit koji radi na frekvencijskim područjima rezerviranim za emitiranje radijskih ili televizijskih programskih signala namijenjenih prijemu javnosti ili zatvorenoj osobnoj komunikaciji. Ako je riječ o zatvorenoj osobnoj komunikaciji, uvjeti za osobni prijam signala moraju biti usporedivi s onima za prijam takvih signala za javnost.

(4) Kad su programski signali kodirani, priopćavanje se smatra obavljenim ako je od strane organizacije za emitiranje ili uz njezin pristanak javnosti pružena mogućnost opskrbe sredstvima za dekodiranje tih signala.

PRIMJENA NAČELA DRŽAVE PODRIJETLA U SATELITSKOM EMITIRANJU

Članak 36.

(1) Smatra se da se emitiranje putem satelita obavlja u Republici Hrvatskoj onda kad se u Republici Hrvatskoj pod kontrolom organizacije za emitiranje programski signali unesu u neprekinuti komunikacijski lanac koji vodi do satelita i natrag prema zemlji.

(2) Smatra se da se emitiranje putem satelita obavlja u državi članici Europske unije različitoj od Republike Hrvatske onda kad se u toj drugoj državi članici programski signali unesu u neprekinuti komunikacijski lanac.

(3) Smatra se da se emitiranje putem satelita obavlja u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici Europske unije onda kad su programski signali odašlani na satelit iz zemaljske satelitske odašiljačke postaje koja se nalazi u Republici Hrvatskoj odnosno u toj drugoj državi članici Europske unije, a postupak emitiranja putem satelita obavlja se u državi koja nije članica Europske unije i koja ne osigurava jednaku razinu pravne zaštite kod emitiranja putem satelita kao država članica Europske unije. U takvom slučaju smatra se da emitiranje putem satelita poduzima osoba koja upravlja zemaljskom satelitskom odašiljačkom postajom u Republici Hrvatskoj ili drugoj državi članici Europske unije.

(4) Smatra se da se emitiranje putem satelita obavlja tamo gdje organizacija za emitiranje ima svoj glavni poslovni nastan onda kad se za odašiljanje programskih signala na satelit ne koristi zemaljska satelitska odašiljačka postaja u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici Europske unije već je organizacija za emitiranje, koja ima svoj glavni poslovni nastan u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici Europske unije, naručila priopćavanje javnosti putem satelita, a postupak emitiranja putem satelita obavlja se u državi koja nije članica Europske unije i koja ne osigurava jednaku razinu pravne zaštite kod emitiranja putem satelita kao država članica Europske unije.

REEMITIRANJE

Članak 37.

(1) Pravo reemitiranja isključivo je pravo priopćavanja javnosti na način da prvo emitiranje koje se provodi žicom ili zrakom, ali isključujući internetom, iz Republike Hrvatske ili bilo koje druge države, autorskog djela sadržanog u televizijskom ili radijskom programskom signalu koji je namijenjen prijemu za javnost, istodobno u neizmijenjenom obliku i u cijelosti priopći javnosti:

≥ osoba različita od organizacije za emitiranje koja je provela prvo emitiranje ili pod čijom je kontrolom i odgovornošću ono provedeno, neovisno o tome kako operator usluge reemitiranja od nje prima programske signale u svrhe reemitiranja; i

≥ ako se reemitiranje putem usluge pristupa internetu provodi u uređenom okružju.

(2) Usluga pristupa internetu je, sukladno članku 2. stavku 2. točki 2. Uredbe (EU) 2015/2120 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o utvrđivanju mjera u vezi s pristupom otvorenom internetu te o izmjeni Direktive 2002/22/EZ o univerzalnoj usluzi i pravima korisnika u vezi s elektroničkim komunikacijskim mrežama i uslugama i Uredbe (EU) br. 531/2012 o roamingu u javnim pokretnim komunikacijskim mrežama u Uniji, javno dostupna elektronička komunikacijska usluga kojom se omogućuje pristup internetu te time povezivanje s gotovo svim krajnjim točkama interneta, bez obzira na mrežnu tehnologiju i terminalnu opremu koja se upotrebljava.

(3) Uređeno okružje je okružje u kojem operator usluge reemitiranja pruža sigurno reemitiranje ovlaštenim korisnicima.

(4) Pravo kablenskog reemitiranja isključivo je pravo priopćavanja javnosti na način da prvo emitiranje koje se provodi žicom ili zrakom, uključujući i satelitom, iz Republike Hrvatske ili bilo koje druge države, autorskog djela sadržanog u televizijskom ili radijskom programskom signalu, istodobno u neizmijenjenom obliku i u cijelosti priopći javnosti reemitiranjem putem kablenskog sustava, neovisno o tome kako operator usluge kablenskog reemitiranja prima programske signale od organizacije za emitiranje u svrhu reemitiranja.

PRIJENOS IZRAVNIM PROTOKOM

Članak 38.

(1) Pravo prijenosa izravnim protokom isključivo je pravo priopćavanja javnosti autorskog djela na način da organizacija za emitiranje prenosi svoje televizijske ili radijske programske signale koji sadržavaju autorsko djelo izravno distributeru signala, pri čemu ona sama te signale ne prenosi izravno javnosti, već ih javnosti prenosi distributer.

(2) Smatra se da organizacija za emitiranje i distributer signala sudjeluju u jedinstvenoj radnji priopćavanja javnosti u pogledu koje moraju pribaviti odobrenje autora, svaki za sebe. Sudjelovanje organizacije za emitiranje i distributera signala u jedinstvenoj radnji priopćavanja javnosti ne dovodi do njihove zajedničke odgovornosti za priopćavanje javnosti autorskog djela.

(3) Kad organizacija za emitiranje prenosi svoje televizijske ili radijske programske signale koji sadržavaju autorsko djelo izravno javnosti te time obavlja početnu radnju prijenosa i istodobno prenosi te signale drugim organizacijama za emitiranje putem tehničkog postupka izravnog protoka signala, prijenosi koje obavljaju te druge organizacije za emitiranje smatraju se zasebnom radnjom priopćavanja javnosti reemitiranjem dok se početna radnja prijenosa smatra emitiranjem.

JAVNO PRIOPĆAVANJE EMITIRANJA, REEMITIRANJA, PRIJENOSA IZRAVNIM PROTOKOM I ČINJENJA DOSTUPNIM JAVNOSTI

Članak 39.

Pravo javnog priopćavanja emitiranja, reemitiranja, prijenosa izravnim protokom i činjenja dostupnim javnosti isključivo je pravo priopćavanja javnosti autorskog djela koje se emitira, reemitira, prenosi izravnim protokom ili čini dostupnim javnosti, pomoću zvučnika, ekrana ili sličnog tehničkog uređaja.

UČINITI DOSTUPNIM JAVNOSTI

Članak 40.

Pravo učiniti dostupnim javnosti isključivo je pravo da se autorsko djelo priopći javnosti, bežično ili putem žica, na način koji pripadnicima javnosti omogućava pristup autorskom djelu s mjesta i u vrijeme koje sami odaberu.

PRATEĆE INTERNETSKE USLUGE ORGANIZACIJE ZA EMITIRANJE

Članak 41.

(1) Za umnožavanje autorskog djela te njegovo priopćavanje javnosti žicom ili bežičnim putem, uključujući činjenje dostupnim javnosti, u okviru prateće internetske usluge potrebno je pribaviti odobrenje u smislu članaka 26., 29. i 40. ovoga Zakona.

(2) Prateća internetska usluga je internetska usluga koju pruža organizacija za emitiranje ili koja se pruža pod njenom kontrolom i odgovornosti i koja se sastoji od pružanja javnosti televizijskih ili radijskih programa istodobno (linearno) ili tijekom određenog razdoblja nakon njihova emitiranja (usluge propuštenog sadržaja) te bilo kakvog pratećeg sadržaja uz takvo emitiranje, kao što su najave, proširenja, nadopune ili ocjenjivanje sadržaja relevantnog programa.

(3) Prateću internetsku uslugu organizacija za emitiranje korisnicima pruža zajedno s uslugom emitiranja u jasnom i podređenom odnosu s emitiranim programom, pri čemu korisnici mogu pratećoj internetskoj usluzi pristupiti odvojeno od usluge emitiranja te bezuvjetno u odnosu na uslugu emitiranja.

(4) Davanje pristupa autorskim djelima koja su uključena u televizijski ili radijski program ili djelima koja nisu povezana ni s kojim emitiranim programom organizacije za emitiranje, kao što su pristup pojedinim glazbenim ili audiovizualnim djelima ili glazbenim albumima ili videozapisima uz pomoć, primjerice, usluge videa na zahtjev, ne smatra se pratećom internetskom uslugom.

PRIMJENA NAČELA DRŽAVE PODRIJETLA NA PRATEĆE INTERNETSKE USLUGE

Članak 42.

(1) Smatra se da se priopćavanje javnosti autorskih djela žicom ili bežičnim putem u smislu članka 29. ovoga Zakona, uključujući činjenje dostupnim javnosti iz članka 40. ovoga Zakona, u okviru prateće internetske usluge koju pruža organizacija za emitiranje ili koja se pruža pod njenom kontrolom i odgovornošću, obavlja u Republici Hrvatskoj kad ta organizacija za emitiranje ima svoj glavni poslovni nastan u Republici Hrvatskoj. Isto se smatra i za umnožavanje takvih djela u smislu članka 26. ovoga Zakona koje je potrebno za pružanje prateće internetske usluge za iste programe, pristup toj usluzi ili korištenje tom uslugom.

(2) Stavak 1. ovoga članka odnosi se na autorska djela koja su sadržana u:

⊇ radijskim programima

⊇ vijestima i informativnim programima ili

⊇ programima vlastite produkcije organizacije za emitiranje koja te programe u potpunosti financira vlastitim sredstvima.

(3) Vlastitim financiranjem smatra se i kad sredstva koje organizacija za emitiranje koristi za svoje produkcije dolaze iz javnih fondova.

(4) Ne smatraju se vlastitim produkcijama produkcije koje organizacija za emitiranje naručuje od proizvođača koji su neovisni o organizaciji za emitiranje te koprodukcije.

(5) Stavak 1. ovoga članka ne primjenjuje se na:

⊇ emitiranja sportskih događaja i autorska djela koja su u njih uključena

⊇ davanje odobrenja za korištenje vlastitih produkcija organizacije za emitiranje drugima, uključujući druge organizacije za emitiranje.

(6) Načelo države podrijetla ne utječe na slobodu autora i organizacija za emitiranje da se međusobno dogovore, u skladu s pravom Europske unije, o ograničenjima u pogledu iskorištavanja njihovih prava, uključujući o teritorijalnim ograničenjima.

PRAVO DAVANJA PRISTUPA JAVNOSTI DJELIMA KOJE SU UČITALI KORISNICI NA PLATFORMAMA ZA DIJELJENJE SADRŽAJA PUTEM INTERNETA

Članak 43.

(1) Pravo davanja pristupa javnosti autorskim djelima koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta isključivo je pravo autora da odobri ili zabrani davatelju usluge dijeljenja sadržaja putem interneta davanje pristupa autorskom djelu koje je učitao korisnik njegove usluge dijeljenja sadržaja. Davanje pristupa javnosti djelima predstavlja priopćavanje javnosti iz članka 29. ili činjenje dostupnim javnosti autorskog djela iz članka 40. ovoga Zakona.

(2) Davatelj usluge dijeljenja sadržaja putem interneta je davatelj usluge informacijskog društva u smislu zakona kojim se uređuje elektronička trgovina, čija je glavna ili jedna od glavnih svrha pohranjivanje i davanje pristupa javnosti velike količine autorskih djela koja su učitali njegovi korisnici, koje organizira i promovira u svrhu ostvarivanja izravne ili neizravne gospodarske ili ekonomske koristi.

(3) Davatelji usluga informacijskog društva u smislu zakona kojim se uređuje elektronička trgovina, koji nisu osnovani u svrhu ostvarivanja gospodarske ili ekonomske koristi, kao što su neprofitne internetske enciklopedije te obrazovni i znanstveni repozitoriji, internetske platforme za razvoj i dijeljenje računalnih programa otvorenog koda, davatelji elektroničkih komunikacijskih usluga u smislu zakona kojim se uređuju elektroničke komunikacije, internetske trgovine čija je glavna djelatnost maloprodaja i koje ne omogućuju pristup sadržaju zaštićenom autorskim pravom, usluge u oblaku za poduzetnike i usluge u oblaku koje korisnicima omogućavaju učitavanje sadržaja za vlastite potrebe kao što su servisi za internetsku pohranu podataka (*cyberlockers*), ne smatraju se davateljima usluga dijeljenja sadržaja putem interneta u smislu ovoga Zakona.

(4) Za obavljanje radnji davanja pristupa javnosti djelima koje su učitali korisnici, davatelj usluge dijeljenja sadržaja putem interneta dužan je pribaviti odobrenje autora prije početka takvog korištenja, pisanim ugovorom ili na drugi formalan način. Odobrenje koje je pribavio davatelj usluge dijeljenja sadržaja putem interneta obuhvaća i radnje korisnika usluge dijeljenja sadržaja koje potpadaju pod opseg primjene članka 26., te članka 29., ili članka 40. ovoga Zakona, kad korisnik ne djeluje na komercijalnoj osnovi ili ako svojom aktivnošću ne ostvaruje znatne prihode.

(5) Ugovori između davatelja usluga dijeljenja sadržaja i autora moraju biti pravedni i održavati razumnu raznotežu između obiju strana a autori trebaju primiti primjerenu naknadu za korištenje svojih djela.

(6) Autor nije dužan sklopiti ugovor s davateljem usluge dijeljenja sadržaja niti odobriti korištenje njegovih djela.

(7) Autor je dužan uredno obrazložiti svoj zahtjev za onemogućavanje pristupa ili uklanjanje njegovih djela.

(8) Ako je davatelj usluga dijeljenja sadržaja putem interneta sklopio ugovor s autorom, dat će mu na zahtjev podatke o korištenju djela na koja se ugovor odnosi.

(9) Kad davatelj usluge dijeljenja sadržaja putem interneta daje pristup javnosti djelima koje su učitali korisnici, na takvog davatelja usluge dijeljenja sadržaja putem interneta ne primjenjuju se odredbe o ograničenju odgovornosti za pohranu podataka (*hosting*) iz članka 18. stavka 1. Zakona o elektroničkoj trgovini.

OGRANIČENJE ODGOVORNOSTI DAVATELJA USLUGA DIJELJENJA SADRŽAJA PUTEM INTERNETA

Članak 44.

(1) Ako davatelj usluge dijeljenja sadržaja putem interneta ne pribavi odobrenje autora za obavljanje radnji davanja pristupa javnosti djelima koje su učitali korisnici na platforma za dijeljenje sadržaja putem interneta, prije početka takvog korištenja, odgovoran je za neovlašteno priopćavanje javnosti iz članka 29. ili činjenje dostupnim javnosti autorskih djela iz članka 40. ovoga Zakona, osim ako dokaže da je:

a) poduzeo sve što je bilo u njegovoj moći da bi ishodio odobrenje za obavljanje radnji davanja pristupa javnosti djelima koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta i

b) poduzeo sve što je bilo u njegovoj moći i u skladu s visokim profesionalnim standardima u području odgovarajuće industrije te profesionalnom pažnjom da bi osigurao nedostupnost djela za koje su mu njihovi autori dali relevantne i potrebne podatke te, u svakom slučaju,

c) postupao žurno, nakon što je od autora primio dostatno obrazloženu obavijest, da bi onemogućio pristup i uklonio sa svojih internetskih stranica prijavljena djela te poduzeo sve što je bilo u njegovoj moći i u skladu s profesionalnom pažnjom da bi spriječio njihova buduća učitavanja u skladu s točkom b) ovoga stavka.

(2) Pri utvrđivanju je li davatelj usluge dijeljenja sadržaja putem interneta ispunio obveze iz stavka 1. ovoga članka te uz primjenu načela proporcionalnosti, među ostalim, uzima se u obzir sljedeće:

a) tip, publika i opseg usluge te vrsta djela koje učitavaju korisnici usluge dijeljenja sadržaja putem interneta i

b) dostupnost odgovarajućih i djelotvornih sredstava te njihov trošak za davatelja usluge dijeljenja sadržaja putem interneta.

(3) Na nove davatelje usluge dijeljenja sadržaja putem interneta:

⊇ čije su usluge dostupne javnosti u Europskoj uniji u razdoblju kraćem od tri godine i

⊇ čiji je godišnji promet manji od 10 milijuna eura, izračunat u skladu s Preporukom Komisije 2003/361/EZ od 6. svibnja 2003. o definiciji mikropoduzeća te malih i srednjih poduzeća (SL L 124, 20.5.2002., str. 36),

primjenjuje se samo točka a) stavka 1. ovoga članka u pogledu pretpostavki za isključenje odgovornosti za neovlašteno priopćavanje javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti autorskih djela. Uz to, takav je davatelj usluge dijeljenja sadržaja, nakon što je od autora primio dostatno obrazloženu obavijest, dužan žurno postupati da bi onemogućio pristup prijavljenim djelima ili da bi ih uklonio sa svojih internetskih stranica.

(4) Ako prosječan broj pojedinačnih korisnika usluga dijeljenja sadržaja putem interneta u jednom mjesecu prijeđe pet milijuna, izračunato na temelju podataka za prethodnu kalendarsku godinu, davatelj usluga dijeljenja sadržaja putem interneta iz stavka 3. ovoga članka mora dokazati da je poduzeo sve što je u njegovoj moći da bi spriječio daljnje učitavanje prijavljenih djela za koje su mu njihovi autori dali relevantne i potrebne podatke.

(5) Odredbe iz stavaka 3. i 4. ovoga članka ne smiju se zlouporabiti radi izbjegavanja odgovornosti davatelja usluge dijeljenja sadržaja putem interneta ili radi produžavanja povoljnijeg režima odgovornosti na razdoblje dulje od tri godine. Posebno, odredbe iz stavaka 3. i 4. ovoga članka ne primjenjuju se na novoosnovane davatelje usluge dijeljenja sadržaja putem interneta ili one koji se pojavljuju pod novim imenom ali koji u oba slučaja u naravi nastavljaju djelovanje već postojećeg davatelja usluge dijeljenja sadržaja putem interneta na kojeg se odredbe stavaka 3. i 4. ovoga članka ne mogu primijeniti.

(6) Ograničenje odgovornosti iz ovoga članka ne može se primijeniti na davatelje usluga informacijskog društva u smislu zakona kojim se uređuje elektronička trgovina kojima je glavna svrha sudjelovati ili omogućavati masovna neovlaštena korištenja autorskih djela (piratstvo).

(7) Davatelj usluga dijeljenja sadržaja putem interneta će autoru na zahtjev dati odgovarajuće podatke o djelovanju njegovih praksi iz stavka 1. ovoga članka.

OGRANIČENJA KOD PROVOĐENJA USLUGE DIJELJENJA SADRŽAJA PUTEM INTERNETA

Članak 45.

(1) Suradnja između davatelja usluge dijeljenja sadržaja putem interneta i autora iz članka 44. stavka 1. ovoga Zakona ne smije dovesti do onemogućavanja dostupnosti djela koja su učitali korisnici usluge dijeljenja sadržaja putem interneta ako se time ne povrjeđuju autorska prava ili ako se djela koriste u skladu sa sadržajnim ograničenjima autorskog prava iz ovoga Zakona.

(2) Primjena članaka 43. i 44. ovoga Zakona, kao i ovoga članka, ne smije dovesti do opće obveze praćenja.

(3) Odredbe članaka 43. i 44. ovoga Zakona, kao i ovoga članka ne utječu na zakonita korištenja autorskih djela, kao što su korištenja u skladu sa sadržajnim ograničenjima autorskog prava iz ovoga Zakona te ne smiju dovesti do identificiranja pojedinih korisnika kao ni do obrade njihovih osobnih podataka, osim u skladu s Uredbom (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) i zakonom kojim se uređuju elektroničke komunikacije.

(4) Davatelj usluga dijeljenja sadržaja putem interneta dužan je putem svojih općih uvjeta poslovanja obavijestiti korisnike o mogućnostima korištenja autorskih djela u skladu sa sadržajnim ograničenjima autorskog prava iz ovoga Zakona.

(5) Na autorska djela koja su stvorili korisnici usluga dijeljenja sadržaja putem interneta, pri učitavanju i činjenju dostupnim javnosti tih djela, osobito se primjenjuju sadržajna ograničenja iz članka 194. i 197. ovoga Zakona.

PRITUŽBE U POGLEDU USLUGE DIJELJENJA SADRŽAJA PUTEM INTERNETA

Članak 46.

(1) Davatelj usluga dijeljenja sadržaja putem interneta dužan je uspostaviti djelotvorne i žurne pritužbene postupke i druge postupke pravne zaštite za korisnike njegovih usluga, koji su dostupni u slučaju sporova o onemogućavanju pristupa ili uklanjanju djela koje su učitali njegovi korisnici.

(2) Pritužbe korisnika usluga dijeljenja sadržaja putem interneta moraju se rješavati bez odgode a odluke o onemogućavanju pristupa ili uklanjanju učitanih djela moraju biti podložne ljudskoj provjeri.

(3) Korisnici usluga dijeljenja sadržaja putem interneta mogu pokretati postupke pred Vijećem stručnjaka za naknade na području autorskog i srodnih prava (Vijeće stručnjaka), arbitražne, druge izvansudske, kao i sudske postupke, osobito u svrhu ispitivanja primjene sadržajnih ograničenja autorskog prava, u skladu s ovim Zakonom i drugim propisima.

PRAVO PRERADE

Članak 47.

Pravo prerade isključivo je pravo prevodenja, prilagodavanja, glazbene ili druge obrade ili koje druge preinake autorskog djela.

Poglavlje 4. AUTORSKO PRAVO U PRAVNOM PROMETU

4.1. Osnovne odredbe

NASLJEĐIVANJE AUTORSKOG PRAVA

Članak 48.

- (1) Autorsko pravo je nasljeđivo.
- (2) Nasljednicima autora pripadaju sva prava koja bi pripadala autoru, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.
- (3) Na sva druga pitanja u svezi s nasljeđivanjem autorskog prava, koja nisu uređena ovim Zakonom, primjenjuju se opći propisi o nasljeđivanju.

PRENOSIVOST AUTORSKOG PRAVA

Članak 49.

- (1) Autorsko pravo je neprenosivo osim kod nasljeđivanja i prenošenja u korist sunasljednika kod razvrgnuća nasljedničke zajednice.
- (2) Druga raspolaganja autorskim pravom su dopuštena, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

OVRHA

Članak 50.

- (1) Autorsko pravo ne može biti predmet ovrhe. Predmet ovrhe mogu biti samo imovinske koristi stečene korištenjem autorskog djela, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.
- (2) Ako je autor nedovršanjem autorskog djela ili neobjavlivanjem rukopisa povrijedio ugovornu obvezu, ne može ga se prisiliti na njezino ispunjenje, ali odgovara za štetu nastalu neispunjenjem obveze.

RASPOLAGANJE AUTORSKIM PRAVOM OSNIVANJEM

PRAVA ISKORIŠTAVANJA

Članak 51.

- (1) Autor može za drugoga osnovati pravo iskorištavanja autorskog djela ili mu prepustiti ostvarivanje autorskog prava ugovorom, davanjem odobrenja (dozvole) za korištenje ili drugim pravnim poslom.
- (2) Autor može za drugoga osnovati pravo na temelju kojega će drugi moći autorsko djelo koristiti na svaki ili na određen način (pravo iskorištavanja autorskog djela). Pravo iskorištavanja može biti osnovano kao isključivo ili neisključivo pravo, ograničeno sadržajno, vremenski ili prostorno.
- (3) Nositelj isključivog prava iskorištavanja može autorsko djelo koristiti na način koji je u skladu sa sadržajem njegovog prava te svakoga drugog, uključujući autora, isključiti od takvog korištenja, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno. Pri osnivanju isključivog prava iskorištavanja može se odrediti da autor pridržava za sebe pravo korištenja autorskog djela.
- (4) Neisključivo pravo iskorištavanja ovlašćuje svojeg nositelja da autorsko djelo koristi na način koji je u skladu sa sadržajem njegovog prava, ali ga ne ovlašćuje da druge spriječi u bilo kojem korištenju tog djela.
- (5) Ako pri osnivanju prava iskorištavanja autorskog djela nije izričito naveden način korištenja autorskog djela, smatra se da je stjecatelj stekao pravo koristiti autorsko djelo samo na način potreban za ispunjenje svrhe pravnog posla na temelju kojeg se stječe pravo. Ako se iz svrhe pravnog posla ne može utvrditi je li pravo osnovano kao isključivo ili neisključivo, odnosno prostorno ograničeno, smatra se da je osnovano kao neisključivo pravo za područje Republike Hrvatske. U slučaju sumnje, u drugim slučajevima pravni posao kojim se raspolaze autorskim pravom treba tumačiti u korist autora.
- (6) Autor je dužan suzdržavati se postupaka koji bi ometali nositelja prava iskorištavanja u izvršavanju njegovog prava.

NEIZVRŠAVANJE I PRESTANAK ISKLJUČIVOG PRAVA ISKORIŠTAVANJA

Članak 52.

(1) Ne izvršava li nositelj isključivog prava iskorištavanja svoje pravo ili ga izvršava u nedovoljnoj mjeri tako da su zakoniti interesi autora povrijeđeni, autor može zahtijevati ukinuće isključivog prava iskorištavanja. Autor nema to pravo ako nositelj isključivog prava iskorištavanja dokaže da nije kriv za nastanak razloga za neizvršavanje.

(2) Kad nositelj isključivog prava iskorištavanja koji je to pravo stekao na temelju ugovora ili na drugi način od njegova izvornog nositelja prestane postojati, a nema nasljednika ni drugog pravnog sljednika, pravo iskorištavanja prestaje.

(3) Kad nositelj isključivog prava iskorištavanja koji je to pravo stekao na temelju ugovora ili na drugi način od njegova izvornog nositelja prestane postojati, a nema nasljednika ni drugog pravnog sljednika, pravo iskorištavanja prestaje.

KASNIJE OSNIVANJE PRAVA ISKORIŠTAVANJA

Članak 53.

Kasnije osnivanje prava iskorištavanja, pa makar i isključivo, ne djeluje štetno po ranije osnovano pravo iskorištavanja kako isključivo tako i neisključivo, osim ako ugovorom o osnivanju ranijeg prava nije drukčije određeno.

PRENOŠENJE PRAVA ISKORIŠTAVANJA

Članak 54.

(1) Pravo iskorištavanja može se prenositi bez odobrenja autora u sklopu prijenosa cjelokupnog poslovanja, ili dijela poslovanja koje čini cjelinu, s jedne osobe na drugu.

(2) Kad se pravo iskorištavanja može prenositi bez suglasnosti autora, stjecatelj prava iskorištavanja odgovara solidarno za ispunjenje obveza koje prenositelj tog prava ima prema autoru.

OSNIVANJE DALJNJIH PRAVA ISKORIŠTAVANJA

Članak 55.

Nositelj isključivog prava iskorištavanja može na temelju svojeg prava za drugoga osnovati daljnje pravo iskorištavanja samo uz pisanu suglasnost autora. Autor ne može uskratiti svoju suglasnost ako bi to bilo protivno savjestnosti i poštenju. Suglasnost nije potrebna ako je pravo iskorištavanja osnovano jedino radi ostvarivanja u korist autora.

RASPOLAGANJE AUTORSKIM PRAVOM POVJERAVANJEM OSTVARIVANJA

Članak 56.

(1) Autor može ovlastiti drugoga da ostvaruje autorsko pravo za njegov račun. Ostvarivati autorsko pravo za račun autora može se na temelju pravnog posla kojim autor povjerava ostvarivanje svojeg prava ili neposredno na temelju zakona ispunjenjem zakonom predviđenih pretpostavki za to.

(2) Smatra se da je autor povjerio ostvarivanje svojega pojedinog prava organizaciji za kolektivno ostvarivanje odnosnog prava ako ona to pravo ostvaruje radi njegove koristi kao i koristi drugih autora za njihova odnosna prava.

ODRICANJE OD AUTORSKOG PRAVA

Članak 57.

Autor se ne može odreći svojega autorskog prava.

4.2. Opći dio ugovornoga autorskog prava

AUTORSKOPRAVNI UGOVORI

Članak 58.

- (1) Ugovor na temelju kojeg se stječe pravo iskorištavanja autorskog prava (autorskopravni ugovor) mora biti sklopljen u pisanom obliku, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.
- (2) Autorskopravni ugovor, osim malog nakladničkog ugovora, koji nije sklopljen u pisanom obliku smatra se valjanim iako nije sklopljen u tom obliku ako su ugovorne strane ispunile, u cijelosti ili u pretežitom dijelu, obveze koje iz njega nastaju, osim ako iz cilja radi kojega je pisani oblik propisan za autorskopravne ugovore očito ne proizlazi što drugo.

SADRŽAJ AUTORSKOPRAVNIH UGOVORA

Članak 59.

- (1) Autorskopravni ugovor mora određivati barem djelo na koje se odnosi, način korištenja, naknadu za korištenje djela odnosno izričitu odredbu da se pravo korištenja osniva bez naknade te osobu ovlaštenu na korištenje autorskog djela (korisnik).
- (2) Autorskopravni ugovor može biti sklopljen i glede autorskog djela koje još nije stvoreno pod pretpostavkom da se njime odredi barem vrsta i način korištenja budućeg djela.
- (3) Odredba ugovora o osnivanju prava iskorištavanja na svim autorovim budućim djelima ništetna je.

ODREĐIVANJE NAKNADE ZA KORIŠTENJE AUTORSKOG DJELA

Članak 60.

- (1) Autor ima pravo na primjerenu i razmjernu naknadu za korištenje autorskog djela.
- (2) Ako visina naknade nije određena pravnim poslom, ili je njena visina određena neprimjereno, ili primjenom članka 226. ovoga Zakona, autor ima pravo na primjerenu i razmjernu naknadu.
- (3) Primjerena i razmjerna je ona naknada koja se u pravnom prometu pošteno mora dati u času zaključenja pravnog posla s obzirom na vrstu i opseg korištenja autorskog djela, stvarnu ili potencijalnu gospodarsku vrijednost stečenog prava korištenja, uzimajući pri tom u obzir i potencijalni ili ostvareni financijski uspjeh u korištenju autorskog djela, doprinos autora ukupnom djelu, vrstu i obujam autorskog djela, trajanje korištenja, postojanje sporazuma između odgovarajuće organizacije autora i odgovarajućeg udruženja korisnika kojim se utvrđuje visina primjerene i razmjerne naknade, kao i druge elemente na temelju kojih se može donijeti odluku o primjerenosti i razmjernosti naknade, kao što su poštene tržišne prakse ili stvarno iskorištavanje djela.
- (4) Naknada koja je određena u paušalnom iznosu iznimno može biti razmjerna naknada ako to odgovara okolnostima slučaja te vodeći računa o posebnostima svakog područja.
- (5) Načelo primjerene i razmjerne naknade iz ovoga članka ne primjenjuje se na autore računalnih programa.

PRAVO AUTORA NA IZMJENU UGOVORA RADI

PRAVIČNIJEG UDJELA U ZARADI

Članak 61.

- (1) Dopušteno je sklapati kolektivne ugovore u kojima se uređuje način prilagodbe promijenjenim okolnostima, izvorno ugovorenih naknada u autorskopравnim ugovorima.
- (2) Ako nisu sklopljeni kolektivni ugovori iz stavka 1. ovoga članka, autor ima pravo zahtijevati dodatnu, primjerenu i pravičnu naknadu od nositelja prava iskorištavanja s kojim je sklopio autorskopravni ugovor ili njegovih pravnih sljednika, ako se izvorno ugovorena naknada pokaže nerazmjerno niska u usporedbi sa svim naknadnim relevantnim prihodima ostvarenim iskorištavanjem djela, pri čemu je potrebno uzeti u obzir okolnosti svakog pojedinog slučaja, doprinos autora i posebnosti i tržišne prakse u različitim područjima stvaralaštva.

- (3) Autor se ne može odreći prava iz stavka 2. ovoga članka.
- (4) Sporovi povezani s pravima iz stavaka 1. i 2. ovoga članka mogu se razriješiti prvenstveno u postupku posredovanja pred Vijećem stručnjaka prema članku 230. ovog Zakona, ili mirenjem, a ako se ne postigne sporazum o predmetu spora, onda u arbitražnom ili sudskom postupku, koje mogu pokrenuti sami autori ili njihove reprezentativne organizacije na pojedinačni zahtjev jednog ili više autora.
- (5) Ovaj članak ne primjenjuje se u slučajevima kad ugovore sklope organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ili neovisni upravljački subjekt.
- (6) Ovaj članak se ne primjenjuje na autore računalnih programa.
- (7) Ugovorne odredbe koje su u suprotnosti s ovim člankom ništete su.

OBVEZA TRANSPARENTNOSTI

Članak 62.

- (1) Autor ima pravo redovito, a najmanje jednom godišnje, primiti ažurirane, relevantne i sveobuhvatne podatke o iskorištavanju svog autorskog djela koje je predmet autorskopravnog ugovora, posebno u pogledu načina iskorištavanja, svih ostvarenih prihoda od iskorištavanja, eventualnih ugovorenih odbitaka i autorske naknade koju treba primiti.
- (2) Ako na temelju osnovanog prava iskorištavanja nositelj tog prava osniva daljnje pravo iskorištavanja, autor ima pravo od daljnjeg nositelja prava iskorištavanja dobiti podatke iz stavka 1. ako ih nije dobio od primarnog nositelja prava iskorištavanja, koji je ujedno dužan identificirati daljnje nositelje prava iskorištavanja. Zahtjev za dostavu podataka autor može nositelju daljnjeg prava iskorištavanja dostaviti neposredno ili posredstvom nositelja primarnog prava iskorištavanja.
- (3) Obveza na dostavu podataka mora biti razmjerna i učinkovita. U opravdanim slučajevima u kojima bi obveza na dostavu svih podataka iz stavka 1. ovoga članka bila nerazmjerna s obzirom na prihode ostvarene iskorištavanjem djela, obveza se ograničuje na vrste i razinu podataka koje se u takvim slučajevima mogu razumno očekivati.
- (4) Obveza na dostavu podataka ne primjenjuje se kad doprinos autora nije znatan u odnosu na ukupno djelo, osim ako autor zatraži podatke radi ostvarivanja njegovih prava iz članka 61. ovoga Zakona.
- (5) Sporovi povezani s pravima iz stavaka 1. i 2. ovoga članka mogu se razriješiti u arbitražnim, drugim izvanjudskim i sudskim postupcima ili u postupku posredovanja pred Vijećem stručnjaka prema članku 230. ovog Zakona, koje mogu pokrenuti sami autori ili njihove reprezentativne organizacije na pojedinačni zahtjev jednog ili više autora.
- (6) Ovaj članak se ne primjenjuje na organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i neovisne upravljačke subjekte.
- (7) Ovaj članak se ne primjenjuje na autore računalnih programa.
- (8) Ugovorne odredbe koje su u suprotnosti s ovim člankom ovoga Zakona ništete su.

PRAVO NA JEDNOSTRANI RASKID AUTORSKOPRAVNOG UGOVORA ZBOG NEISKORIŠTAVANJA DJELA

Članak 63.

- (1) Ako nositelj isključivog prava iskorištavanja u ugovorenom ili u zakonskom ili u primjerenom roku koji ne može biti kraći od tri godine, ne pristupi iskorištavanju autorskog djela, autor ga može pozvati da ispuni obvezu iskorištavanja u naknadnom primjerenom roku. Ako ni po isteku toga roka nositelj isključivog prava iskorištavanja ne pristupi iskorištavanju djela, autor može jednostranom izjavom raskinuti ugovor.
- (2) Ako je iz okolnosti očigledno da nositelj isključivog prava iskorištavanja neće pristupiti iskorištavanju djela, autor može jednostranom izjavom raskinuti ugovor i bez ostavljanja naknadnog primjerenog roka za ispunjenje obveze iskorištavanja djela.
- (3) Ako je riječ o koautorskom ili sastavljenom djelu, svi koautori ili autori sastavljenog djela mogu zajedničkom jednostranom izjavom raskinuti autorskopravni ugovor, a svaki od njih ili više njih pojedinačno samo ako je njihov autorski doprinos relativno važan za cijelo djelo.
- (4) Autor nema pravo na raskid ugovora zbog neiskorištavanja djela ako je neiskorištavanje rezultat okolnosti za koje se razumno može očekivati da ih može sam ispraviti.

- (5) U slučajevima kad prema odredbama ovog članka autor ima pravo na jednostrani raskid ugovora zbog neiskorištavanja djela, umjesto raskida on može jednostranom izjavom otkloniti isključivost prava iskorištavanja koja je ugovorena ili koja se po ovome Zakonu predmnijeva.
- (6) Ovaj članak se ne primjenjuje na autore računalnih programa te na koautore i autore doprinosa audiovizualnih djela.
- (7) Ugovorne odredbe koje su u suprotnosti s ovim člankom ovoga Zakona ništete su.

PRIMJENA PROPISA O OBVEZNIH ODNOSIMA

Članak 64.

Na sva pitanja u svezi s autorskopравnim ugovorima koja nisu uređena ovim Zakonom primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuju obvezni odnosi.

4.3. Posebni dio ugovornoga autorskog prava

4.3.1. Nakladnički ugovor

OPĆENITO O UGOVORU

Članak 65.

- (1) Nakladničkim ugovorom (izdavačkim ugovorom) autor se obvezuje za nakladnika (izdavača) osnovati pravo umnožavanja svojega određenoga autorskog djela tiskanjem ili drugim sličnim postupkom i pravo distribucije primjeraka autorskog djela (pravo izdavanja), a nakladnik se obvezuje autorsko djelo na ugovoreni način izdati i autoru za to platiti ugovorenu naknadu ako ugovorom nije drukčije određeno, te se brinuti o uspješnoj distribuciji primjeraka autorskog djela i davati autoru podatke o distribuciji autorskog djela.
- (2) Ako nakladničkim ugovorom nije drukčije određeno, smatra se da nakladnik ima isključivo pravo izdavanja djela. Ova presumpcija ne primjenjuje se na pravo izdavanja članaka i fotografija u dnevnom i periodičnom tisku, publikacijama ili elektroničkim publikacijama za koje nije sklopljen pisani ugovor (mali nakladnički ugovor).

OSNIVANJE DRUGIH PRAVA ISKORIŠTAVANJA

Članak 66.

- (1) Nakladničkim ugovorom autor može za nakladnika osnovati i pravo prevođenja svojeg djela na određeni jezik kao i pravo izdavanja prevedenog djela, pravo činjenja dostupnim javnosti djela u obliku elektroničke knjige ili druge elektroničke publikacije te druga imovinska prava.
- (2) Ako nakladničkim ugovorom nije drukčije određeno, smatra se da nakladnik ima isključiva prava iskorištavanja djela iz stavka 1. ovoga članka, osim ako je riječ o pravima iskorištavanja članaka, fotografija i videoisječaka u dnevnom i periodičnom tisku, publikacijama ili elektroničkim publikacijama za koje nije sklopljen pisani ugovor (mali nakladnički ugovor).

PROVJERA TOČNOSTI PODATAKA

Članak 67.

- (1) Autor ima svakodobno pravo uvida i kontrole nakladnikovih poslovnih knjiga i dokumentacije radi provjere točnosti podataka koje mu je nakladnik dao.
- (2) Autor je ovlašten zahtijevati od treće osobe koja je za nakladnika umnožavala autorsko djelo podatke o broju umnoženih primjeraka njegovog djela, a ta je osoba dužna autoru dati potpune i istinite podatke.

IZNIMKA OD PRAVILA O OBVEZATNOM PISANOM OBLIKU UGOVORA

Članak 68.

Nakladnički ugovor o izdavanju i drugom iskorištavanju članaka, fotografija, crteža, videoisječaka i drugih autorskih priloga u dnevnom i periodičnom tisku ili publikacijama ne mora biti sklopljen u pisanom obliku (mali nakladnički ugovor).

SKLAPANJE UGOVORA PREKO ZASTUPNIKA

Članak 69.

Zastupnik autora može zaključiti nakladnički ugovor samo za ona autorska djela koja su izričito navedena u autorovoj punomoći.

ODREĐIVANJE AUTORSKE NAKNADE

Članak 70.

(1) Ako je autorska naknada određena u postotku od maloprodajne cijene prodanih primjeraka, nakladničkim ugovorom mora se odrediti minimalni broj primjeraka prvog izdanja te najniži iznos naknade koju je nakladnik obavezan platiti autoru neovisno o broju prodanih primjeraka.

(2) Ako je autorska naknada određena u paušalnom iznosu, nakladničkim ugovorom, mora se odrediti ukupni broj primjeraka ugovorenih izdanja. Ako ukupni broj primjeraka nije ugovoren, a iz dobrih poslovnih običaja ili iz okolnosti slučaja ne proizlazi drukčije, nakladnik može izdati najviše 500 primjeraka autorskog djela.

DRUGI SASTOJCI UGOVORA

Članak 71.

Nakladnički ugovor može sadržavati osobito i sljedeće:

⊇ odredbe o trajanju prava izdavanja

⊇ rok u kojem je autor dužan nakladniku predati uredan izvornik djela. Ako ugovorom nije drukčije određeno, taj rok iznosi godinu dana od dana sklapanja ugovora

⊇ rok u kojem je nakladnik dužan izdati autorsko djelo. Ako ugovorom nije drukčije određeno, taj rok iznosi godinu dana od dana predaje izvornika djela

⊇ broj izdanja koji je nakladnik ovlašten izdati. Ako ugovorom nije drukčije određeno, nakladnik ima pravo samo na jedno izdanje djela

⊇ rok u kojem je nakladnik dužan izdati novo izdanje djela, ako je ugovoreno. Ako ugovorom nije drukčije određeno, taj rok iznosi godinu dana računajući od dana kad je autor podnio pisani zahtjev

⊇ odredbu o vlasništvu izvornika. Izvornik ostaje u vlasništvu autora osim ako se na temelju ugovora obveže predati ga u vlasništvo nakladnika

⊇ izgled i tehničku opremljenost primjeraka djela.

POBOLJŠANJA I DRUGE IZMJENE AUTORSKOG DJELA

Članak 72.

Ako nakladničkim ugovorom nije drukčije određeno, nakladnik je dužan u slučaju novih izdanja djela omogućiti autoru unošenje poboljšanja ili drugih izmjena autorskog djela, ako to ne mijenja karakter autorskog djela.

PROPAST IZVORNIKA I PRIPREMLJENOG IZDANJA

Članak 73.

(1) Ako izvornik djela nakon njegove predaje nakladniku propadne krivnjom nakladnika ili zbog više sile, autor ima pravo na naknadu koja bi mu pripala da je autorsko djelo izdano. Ako autor ima drugi primjerak autorskog djela dužan je predati nakladniku primjerak tog djela na nakladnikov trošak.

(2) Ako pripremljeno izdanje autorskog djela zbog više sile u potpunosti propadne prije njegova stavljanja u promet, nakladnik ima pravo pripremiti novo izdanje, a autoru pripada naknada samo za propalo izdanje.

(3) Ako pripremljeno izdanje autorskog djela zbog više sile djelomično propadne prije njegova stavljanja u promet, nakladnik ima pravo, bez plaćanja naknade autoru, umnožiti samo onoliko primjeraka autorskog djela koliko je propalo.

NAKLADNIČKO PRAVO PRVENSTVA

Članak 74.

(1) Nakladnik koji je stekao pravo na izdavanje autorskog djela ima, u pogledu izdavanja toga djela u elektroničkom ili bilo kojem drugom obliku, pravo prvenstva pred drugim nakladnicima koji ponude iste uvjete.

(2) Nakladnik koji se namjerava koristiti pravom iz stavka 1. ovoga članka dužan je u roku od 30 dana od dana primitka autorovog pisanog poziva dostaviti autoru svoju ponudu.

(3) Nakladničko pravo prvenstva iz stavka 1. ovoga članka traje do isteka roka od dvije godine od dana sklapanja nakladničkog ugovora.

PRESTANAK RASKIDOM NAKLADNIČKOG UGOVORA

Članak 75.

(1) Autor može raskinuti nakladnički ugovor jednostranom pisanom izjavom ako nakladnik ne izda autorsko djelo ili ne pristupi izdavanju novog ugovorenog izdanja autorskog djela u ugovorenom ili u zakonskom roku.

(2) Ako je za neizvršavanje nakladničkog ugovora iz stavka 1. ovoga članka kriv nakladnik, autor ima, osim prava na naknadu štete, i pravo zadržati primljenu naknadu, odnosno zahtijevati isplatu ugovorene naknade.

(3) Nakladnik može jednostranom pisanom izjavom raskinuti nakladnički ugovor, ako mu autor ne preda izvornik autorskog djela u ugovorenom ili u zakonskom roku. U slučaju raskida nakladnik ima pravo na naknadu štete zbog neispunjenja ugovorne obveze.

UNIŠTAVANJE PRIMJERAKA AUTORSKOG DJELA

Članak 76.

(1) Nakladnik koji neprodane primjerke autorskog djela namjerava prodati za preradu, ili ih na drugi način uništiti ili povući iz prometa, dužan je otkup tih primjeraka najprije ponuditi autoru, i to po cijeni koju bi za te primjerke dobio da ih prodaje za preradu. Ako to ne učini, odgovara za povredu prava autora na poštivanje autorskog djela iz članka 22. ovoga Zakona.

(2) Ako autor ne prihvati ponudu nakladnika iz stavka 1. ovoga članka, ili je prihvati samo za određeni broj primjeraka, preostale primjerke autorskog djela nakladnik može prodati za preradu ili uništiti ili povući iz prometa.

4.3.2. Ugovor o izvođenju autorskog djela

OPĆENITO O UGOVORU

Članak 77.

(1) Ugovorom o izvođenju autorskog djela autor daje korisniku odobrenje za javno recitiranje autorskog djela ili javnu izvedbu glazbenog djela na način i pod uvjetima određenim ugovorom, a korisnik se za stečeno pravo obvezuje platiti naknadu ako ugovorom nije drukčije određeno.

(2) Korisnik autorskog djela dužan je autoru omogućiti pristup izvođenju autorskog djela, ostvariti tehničke uvjete izvođenja koji osiguravaju poštovanje autorskih moralnih prava te autoru dostavljati popis izvedenih autorskih djela i izvještavati ga o prihodima ostvarenim izvođenjem njegova autorskog djela, ako ugovorom nije drukčije određeno.

PRESTANAK ODOBRENJA

Članak 78.

Odobrenje za javno recitiranje, odnosno za javnu izvedbu glazbenog djela prestaje ako korisnik ne koristi autorsko djelo na način i pod uvjetima određenim odobrenjem.

ODGOVARAJUĆA PRIMJENA

Članak 79.

Odredbe iz članaka 77. i 78. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način i na ugovor o javnom prenošenju, o javnom priopćavanju fiksiranog djela, o emitiranju, o reemitiranju, o prijenosu izravnim protokom, o javnom priopćavanju emitiranja, reemitiranja i prijenosa izravnim protokom, o činjenju dostupnim javnosti te o davanju pristupa javnosti djelima koje su učitali korisnici nescenskih književnih i glazbenih djela na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta.

4.3.3. Ugovor o scenskom prikazivanju autorskog djela

OPĆENITO O UGOVORU

Članak 80.

(1) Ugovorom o scenskom prikazivanju autor osniva za korisnika pravo javnoga scenskog prikazivanja određenoga autorskog djela, a korisnik se obvezuje autorsko djelo scenski prikazati na način, u roku i pod uvjetima određenim ugovorom te za stečeno pravo platiti naknadu ako ugovorom nije drukčije određeno.

(2) Odredbe o ugovoru o scenskom prikazivanju primjenjuju se na odgovarajući način i na javno prenošenje, emitiranje, reemitiranje, prijenos izravnim protokom, javno priopćavanje emitiranja, reemitiranja i prijenosa izravnim protokom, činjenje dostupnim javnosti te davanje pristupa javnosti djelima koje su učitali korisnici scenskih prikazivanja autorskog djela, kao i javno izvođenje te druge oblike priopćavanja javnosti scenskih djela na nescenski način.

DRUGE OBVEZE KORISNIKA

Članak 81.

Na ugovor o scenskom prikazivanju autorskog djela na odgovarajući način primjenjuju se odredbe iz članaka 77. stavka 2. i članka 78. ovoga Zakona.

4.3.4. Ugovor o audiovizualnoj prilagodbi

OPĆENITO O UGOVORU

Članak 82.

(1) Ugovorom o audiovizualnoj prilagodbi autor daje drugoj osobi odobrenje za prilagodbu autorskog djela u audiovizualno djelo (pravo audiovizualne prilagodbe). Ako ugovorom nije drukčije određeno, smatra se da je stečeno isključivo pravo audiovizualne prilagodbe.

(2) Ako je pravo prilagodbe autorskog djela stečeno kao isključivo pravo, autor izvornog djela zadržava:

1. isključivo pravo nove audiovizualne prilagodbe izvornog djela koje može ostvarivati nakon isteka dvadeset godina od sklapanja ugovora iz stavka 1. ovoga članka
2. isključivo pravo daljnje prerade izvornog djela u bilo kojem drugom umjetničkom obliku
3. pravo na primjerenu naknadu za svako iznajmljivanje videograma koji sadrži izvorno djelo.

(3) Autor se ne može odreći prava iz stavka 2. ovoga članka.

RASKID UGOVORA

Članak 83.

(1) Ako osoba koja je stekla pravo audiovizualne prilagodbe ne stvori audiovizualno djelo u roku od pet godina od dana sklapanja ugovora o audiovizualnoj prilagodbi ili ako završeno audiovizualno djelo ne distribuirala u roku od dvije godine od dana završetka toga djela, autor djela za koje je dano pravo audiovizualne prilagodbe može raskinuti ugovor, ako nije ugovoren koji drugi rok.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, autor djela za koje je dano pravo audiovizualne prilagodbe zadržava pravo na isplatu naknade.

4.3.5. Ugovor o audiovizualnoj produkciji

OPĆENITO O UGOVORU

Članak 84.

(1) Ugovorom o audiovizualnoj produkciji, uređuju se odnosi između filmskog producenta, koautora audiovizualnog djela i autora doprinosa te međusobni odnosi koautora i autora doprinosa audiovizualnog djela.

(2) Ako ugovorom o audiovizualnoj produkciji između filmskog producenta i autora doprinosa nije drukčije određeno, smatra se da filmski producent stječe sva imovinska prava autora doprinosa u opsegu potrebnom za ispunjenje svrhe ugovora.

(3) Bez obzira na odredbe iz stavka 2. ovoga članka, autori doprinosa zadržavaju pravo da se svojim doprinosima audiovizualnom djelu samostalno koriste, ako se time ne nanosi povreda pravima filmskog producenta toga djela. Autori doprinosa ne mogu se odreći toga prava.

(4) Odredbe iz članka 55. ovoga Zakona ne primjenjuju se na audiovizualna djela. Filmski producent može na temelju svog stečenog isključivog prava iskorištavanja osnovati za drugoga daljnja prava iskorištavanja bez prethodne suglasnosti autora.

NEOTUĐIVO PRAVO KOAUTORA NA PRIMJERENU I RAZMJERNU NAKNADU

Članak 85.

(1) Ako ugovorom o audiovizualnoj produkciji koautor audiovizualnog djela svoje pravo umnožavanja, pravo distribuiranja, svaki ili neki oblik prava priopćavanja javnosti ili pravo prerade na svom audiovizualnom djelu prepusti filmskom producentu osnivanjem prava iskorištavanja u skladu s ovim Zakonom, u svakom slučaju zadržava pravo na primjerenu i razmjernu naknadu za svako korištenje tog audiovizualnog djela, osim kad je riječ o prikazivanju, sukladno članku 34. ovoga Zakona, u kinima i na festivalima te na projekcijama koje su namijenjene u edukativne i obrazovne svrhe.

(2) Koautori se ne mogu odreći prava na primjerenu i razmjernu naknadu iz stavka 1. ovoga članka niti ga mogu drugome prenijeti ili na drugi način prepustiti. Naknadu je dužna platiti osoba koja koristi audiovizualno djelo. Naknada se ostvaruje obavezno kolektivno.

IZVJEŠĆE O AUTORSKOJ NAKNADI ZA PRAVA NA AUDIOVIZUALNOM DJELU

Članak 86.

(1) Filmski producent audiovizualnog djela dužan je najmanje jedanput godišnje dostaviti koautorima i autorima doprinosa izvješće o prihodu ostvarenom svakim pojedinim načinom korištenja toga djela.

(2) Obveza na dostavu izvješća iz stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje se kad doprinos autora nije znatan u odnosu na cijelo audiovizualno djelo, osim ako autor doprinosa zatraži podatke radi ostvarivanja njegovog prava iz članka 61. ovoga Zakona.

ZAVRŠENO AUDIOVIZUALNO DJELO

Članak 87.

(1) Audiovizualno djelo smatra se završenim kad je, u skladu sa sporazumom između glavnog redatelja i filmskog producenta, završena prva standardna kopija djela koje je predmet ugovora o audiovizualnoj produkciji.

(2) Zabranjeno je uništavanje matrice prve standardne kopije audiovizualnog djela.

(3) Ako koji od koautora ili autora doprinosi odbije nastavak suradnje na stvaranju audiovizualnog djela, ili ako zbog više sile nije u mogućnosti nastaviti tu suradnju, ne može se protiviti da se doprinos koji je već dao koristi za dovršenje toga djela. Takav autor ima odgovarajuća autorska prava na već dani doprinos audiovizualnom djelu.

RASKID UGOVORA

Članak 88.

(3) Ako filmski producent audiovizualnog djela ne završi djelo u roku od pet godina od dana sklapanja ugovora o audiovizualnoj produkciji toga djela, ili ako završeno audiovizualno djelo ne distribuirano u roku od dvije godine od dana završetka toga djela, koautori mogu raskinuti ugovor, ako nije ugovoren koji drugi rok.

(4) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka koautori djela i autori doprinosi zadržavaju pravo na isplatu naknade.

4.3.6. Ugovor o stvaranju autorskog djela po narudžbi

SADRŽAJ UGOVORA

Članak 89.

(1) Ugovorom o stvaranju autorskog djela po narudžbi autor se obvezuje stvoriti određeno autorsko djelo i primjerak tog djela predati naručitelju, a naručitelj se obvezuje autoru za to isplatiti ugovorenu naknadu i iskorištavati djelo u skladu s ugovorom o narudžbi, ako ugovorom nije drukčije određeno.

(2) Ugovorom o stvaranju autorskog djela po narudžbi određuju se i obilježja, sastojci te rokovi predaje naručenog djela kao i način iskorištavanja djela.

(3) Ako ugovorom o stvaranju autorskog djela po narudžbi ili ovim Zakonom nije drukčije određeno, smatra se da je naručitelj stekao isključiva autorska imovinska prava iskorištavanja autorskog djela stvorenog po narudžbi, u sadržaju i opsegu koji je potreban za obavljanje njegove redovite djelatnosti, bez prostornog i vremenskog ograničenja.

(4) Ako ugovorom o stvaranju autorskog djela po narudžbi ili ovim Zakonom nije drukčije određeno, smatra se da je fizička osoba koja naručuje djelo za privatno korištenje stekla isključiva autorska imovinska prava iskorištavanja autorskog djela stvorenog po narudžbi, u sadržaju i opsegu koji je potreban za ispunjenje te svrhe.

NAKNADA

Članak 90.

(1) Ugovorom o stvaranju autorskog djela po narudžbi određuje se naknada za stvaranje autorskog djela i naknada za iskorištavanje autorskog djela stvorenog po narudžbi.

(2) Ako naknada za stvaranje autorskog djela i naknada za iskorištavanje autorskog djela stvorenog po narudžbi nije ugovorom određena, autoru pripada primjerena i razmjerna naknada koja se određuje prema kriterijima propisanim u članku 60. ovoga Zakona.

(3) Ako se naknada za iskorištavanje autorskog djela stvorenog po narudžbi ostvaruje kolektivno, tako ostvarena naknada u cijelosti pripada autoru ako nije drukčije ugovoreno između naručitelja i autora ili ne proizlazi iz pravila odgovarajuće organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ili iz ovog Zakona.

RASKID UGOVORA

Članak 91.

- (1) Ako naručitelj autorskog djela nije iskoristio ili ne iskorištava djelo stvoreno po ugovoru o narudžbi na način i u rokovima koji bi bili u skladu s njegovom djelatnošću ili u skladu s privatnom svrhom zbog koje naručuje djelo, autor je dužan naručitelju dati dodatan primjereni rok za iskorištavanje djela. Ako ni u tom dodatnom roku naručitelj ne iskoristi ili ne započne iskorištavati autorsko djelo u skladu s ugovorom o narudžbi, autor može zahtijevati raskid ugovora o narudžbi, osim ako naručitelj ima ozbiljan razlog zbog kojeg ne može ispuniti svoju obvezu iskorištavanja djela.
- (2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka autor pridržava pravo na naknadu iz članka 90. stavka 1. ovoga Zakona za stvaranje autorskog djela.
- (3) Ako naručitelj ne plati naknadu za stvaranje autorskog djela ili naknadu za iskorištavanje autorskog djela u iznosu i rokovima koji su određeni ugovorom o stvaranju autorskog djela po narudžbi, autor može zahtijevati raskid ugovora.
- (4) Raskid ugovora o narudžbi autor je u svakom slučaju dužan uputiti naručitelju u pisanom obliku.

POSEBNI SLUČAJEVI

Članak 92.

- (1) U slučaju prijenosa cijelog poslovanja ili poslovnog pogona naručitelja, u kojem se iskorištava ili treba iskorištavati autorsko djelo stvoreno po narudžbi, na drugu osobu, predmnijeva se da sva autorska prava iskorištavanja iz članka 89. stavka 3. ovoga Zakona u pogledu pripadajućih autorskih djela stvorenih po narudžbi prelaze na tu osobu, zajedno s poslovanjem ili poslovnim pogonom.
- (2) U slučaju prestanka ili smrti naručitelja koji nema pravnog sljednika niti nasljednika, autorska imovinska prava na autorskom djelu stvorenom po ugovoru o narudžbi u cijelosti se vraćaju autoru.

4.3.7. Autorsko djelo stvoreno u radnom odnosu

AUTORSKO DJELO STVORENO U RADNOM ODNOSU

Članak 93.

- (1) Autorsko djelo stvoreno u radnom odnosu je djelo koje za vrijeme trajanja radnog odnosa kod određenog poslodavca stvori autor izvršavajući svoje obveze iz ugovora o radu i / ili po uputama tog poslodavca. Odnosi u pogledu autorskog djela stvorenog u radnom odnosu uređuju se ovim Zakonom, ugovorom o radu ili drugim aktom kojim se uređuje radni odnos ili drugim ugovorom.
- (2) Ako ugovorom o radu ili drugim aktom kojim se uređuje radni odnos ili drugim ugovorom nije drukčije određeno, smatra se da je poslodavac stekao isključiva autorska imovinska prava iskorištavanja autorskog djela stvorenog u radnom odnosu, u sadržaju i opsegu koji je potreban za obavljanje njegove redovite djelatnosti, bez prostornog i vremenskog ograničenja, i neovisno o prestanku radnog odnosa za vrijeme čijeg trajanja je djelo nastalo.
- (3) Autor djela stvorenog u radnom odnosu ima moralna autorska prava u skladu s ovim Zakonom.
- (4) Bez obzira na stavak 3. ovoga članka, smatra se da je poslodavac dobio autorovo odobrenje da djelo stvoreno u radnom odnosu javno objavi, prerađuje i prevodi te takvo koristi, sastavi s drugim djelom radi zajedničkog korištenja te uključi u zbirku ili bazu podataka i tako koristi, kao i da djelo predstavlja javnosti pod imenom poslodavca, zajedno s autorovim imenom, ako je to moguće s obzirom na način korištenja i ako nije drukčije ugovoreno s autorom djela. Ove ovlasti poslodavac može izvršavati u sadržaju i opsegu koji je potreban za obavljanje njegove redovite djelatnosti.
- (5) Bez obzira na stavak 3. ovoga članka, smatra se da je poslodavac dobio autorovo odobrenje da dovrši njegovo nedovršeno djelo stvoreno u radnom odnosu, za slučaj da autoru radni odnos prestane prije dovršetka djela, kao i u slučaju kad se opravdano može smatrati da autor neće moći sam dovršiti djelo uredno i pravovremeno u skladu s potrebama poslodavca, ako nije drukčije ugovoreno s autorom djela.

PLAĆA I POSEBNA PRIMJERENA NAKNADA

Članak 94.

- (1) Pravo na naknadu za stvaranje djela u radnom odnosu i njegovo iskorištavanje u skladu s člankom 93. stavkom 2. ovoga Zakona ostvaruje se primanjem redovite plaće.

(2) Ako je korištenje autorskog djela stvorenog u radnom odnosu imalo bitan doprinos na povećanje dohotka odnosno dobiti ili na unaprjeđenje obavljanja djelatnosti poslodavca, autor ima pravo na posebnu primjerenu naknadu, razmjerno doprinosu kojeg je njegovo autorsko djelo imalo na povećanje dohotka odnosno dobiti ili na unaprjeđenje obavljanja djelatnosti poslodavca. Takva primjerena naknada određuje se u ugovoru o radu, pravilniku o radu ili u drugom aktu kojim se uređuje radni odnos ili u drugom ugovoru.

(3) Pravo na posebnu primjerenu naknadu iz stavka 2. ovoga članka pripada autoru neovisno o prestanku radnog odnosa za vrijeme čijeg trajanja je autorsko djelo nastalo.

(4) Ako se prava za autorska djela stvorena u radnom odnosu ostvaruju kolektivno, tako ostvarena naknada u cijelosti pripada autoru ako nije drukčije ugovoreno između poslodavca i autora ili ne proizlazi iz pravila odgovarajuće organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ili iz ovog Zakona.

PRAVA AUTORA U SLUČAJU NEISKORIŠTAVANJA DJELA

Članak 95.

Ako poslodavac nije iskoristio ili ne iskorištava djelo stvoreno u radnom odnosu na način i u rokovima koji bi bili u skladu s njegovom djelatnošću, autor ima pravo opozvati prava iskorištavanja iz članka 93. stavka 2. ovoga Zakona. Opoziv neće imati pravni učinak ako postoji opravdan razlog za neiskorištavanje djela.

POSEBNI SLUČAJEVI

Članak 96.

(1) U slučaju prijenosa cijelog poslovanja ili poslovnog pogona poslodavca, u kojem se iskorištava ili treba iskorištavati autorsko djelo stvoreno u radnom odnosu, na drugu osobu, predmnijeva se da sva autorska prava iskorištavanja iz članka 93. stavka 2. ovoga Zakona u pogledu pripadajućih autorskih djela stvorenih u radnom odnosu prelaze na tu osobu, zajedno s poslovanjem ili poslovnim pogonom.

(2) U slučaju prestanka ili smrti poslodavca koji nema pravnog sljednika niti nasljednika, prava iskorištavanja iz članka 93. stavka 2. ovoga Zakona prestaju.

AUTORSKA DJELA ČLANOVA UPRAVE

Članak 97.

Odredbe iz članaka od 93. do 96. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način i na autorska djela koja u ispunjavanju svojih obveza prema trgovačkom društvu stvori član upravnih ili nadzornih tijela trgovačkog društva. U takvom slučaju trgovačko društvo smatra se poslodavcem. Isto se na odgovarajući način primjenjuje i u odnosu prema drugim pravnim osobama te autorima koji su članovi statutarnih tijela tih pravnih osoba.

4.3.8. Autorsko djelo stvoreno u državnoj ili javnoj službi

DEFINICIJE POJMOVA

Članak 98.

Pojmovi državni službenici i namještenici, državna služba, državni dužnosnici, javni službenici i namještenici i javna služba, koji se koriste u ovome Zakonu, imaju značenje koje je uređeno zakonima kojima se uređuje državna i javna služba te prava i obveze državnih dužnosnika.

AUTORSKO DJELO STVORENO U DRŽAVNOJ SLUŽBI

Članak 99.

(1) Autorsko djelo stvoreno u državnoj službi je djelo koje za vrijeme trajanja državne službe stvori autor – državni službenik ili namještenik izvršavajući svoje obveze iz državne službe ili po uputama dužnosnika ili državnog službenika više hijerarhijske razine u državnoj službi. Odnosi u pogledu

autorskog djela stvorenog u državnoj službi uređuju se ovim Zakonom ili drugim aktom kojim se uređuje državna služba ili aktom čelnika tijela u kojem autor obavlja državnu službu ili ugovorom.

(2) Ako aktom kojim se uređuje državna služba ili aktom čelnika tijela u kojem autor obavlja državnu službu ili ugovorom nije drukčije određeno, smatra se da je Republika Hrvatska stekla isključiva autorska imovinska prava iskorištavanja autorskog djela stvorenog u državnoj službi, u sadržaju i opsegu koji je potreban za ispunjavanje svrhe državne službe, bez prostornog i vremenskog ograničenja, i neovisno o prestanku državne službe za vrijeme čijeg trajanja je djelo nastalo. Imovinska prava iskorištavanja za Republiku Hrvatsku izvršavaju nadležna tijela.

(3) Autor djela stvorenog u državnoj službi ima moralna autorska prava u skladu s ovim Zakonom.

(4) Bez obzira na stavak 3. ovoga članka, smatra se da je nadležno tijelo koje za Republiku Hrvatsku u skladu sa stavkom 2. ovoga članka izvršava imovinska prava na djelu stvorenom u državnoj službi, dobilo autorovo odobrenje da djelo stvoreno u državnoj službi javno objavi, prerađuje i prevodi te takvo koristi, sastavi s drugim djelom radi zajedničkog korištenja te uključi u zbirku ili bazu podataka i tako koristi kao i da djelo predstavlja javnosti pod nazivom Republike Hrvatske i / ili nadležnog tijela u kojem autor obavlja državnu službu, zajedno s autorovim imenom, ako je to moguće s obzirom na način korištenja i ako nije drukčije ugovoreno s autorom djela. Ove ovlasti nadležno tijelo može izvršavati u sadržaju i opsegu koji je potreban za ispunjavanje svrhe državne službe .

(5) Bez obzira na stavak 3. ovoga članka, smatra se da je nadležno tijelo koje za Republiku Hrvatsku u skladu sa stavkom 2. ovoga članka izvršava imovinska prava na djelu stvorenom u državnoj službi dobilo autorovo odobrenje da dovrši njegovo nedovršeno djelo stvoreno u državnoj službi, za slučaj da mu državna služba prestane prije dovršetka djela, kao i u slučaju kad se opravdano može smatrati da autor neće moći sam dovršiti djelo uredno i pravovremeno u skladu s potrebama tijela, ako nije drukčije ugovoreno s autorom djela.

PLAĆA I POSEBNA PRIMJERENA NAKNADA

Članak 100 .

(1) Pravo na naknadu za stvaranje djela u državnoj službi i njegovo iskorištavanje u skladu s člankom 99. stavkom 2. ovoga Zakona ostvaruje se primanjem redovite plaće.

(2) Ako je korištenje autorskog djela stvorenog u državnoj službi komercijalno, autor ima pravo na posebnu primjerenu naknadu, razmjerno komercijalnom prihodu kojeg je njegovo autorsko djelo ostvarilo. Takva primjerena naknada određuje se aktom kojim se uređuje državna služba ili aktom čelnika tijela u kojem autor obavlja državnu službu ili ugovorom.

(3) Pravo na posebnu primjerenu naknadu iz stavka 2. ovoga članka pripada autoru neovisno o prestanku državne službe za vrijeme čijeg trajanja je autorsko djelo nastalo.

(4) Ako se prava za autorska djela stvorena u državnoj službi ostvaruju kolektivno, tako ostvarena naknada u cijelosti pripada autoru ako nije drukčije ugovoreno između nadležnog tijela i autora ili ne proizlazi iz pravila odgovarajuće organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ili iz ovog Zakona.

PRAVA AUTORA U SLUČAJU NEISKORIŠTAVANJA DJELA

Članak 101.

Ako nadležno tijelo nije iskoristilo ili ne iskorištava djelo stvoreno u državnoj službi na način i u rokovima koji bi bili u skladu sa svrhom državne službe, autor može opozvati prava iskorištavanja iz članka 99. stavka 2. ovoga Zakona. Opoziv neće imati pravni učinak ako postoji opravdan razlog za neiskorištavanje djela.

AUTORSKA DJELA DRŽAVNIH DUŽNOSNIKA

Članak 102.

Članci od 99. do 101. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način i na autorska djela koja u ispunjavanju i radi ispunjavanja dužnosničkih obveza stvore državni dužnosnici u tijelima državne vlasti Republike Hrvatske.

AUTORSKO DJELO STVORENO U JAVNOJ SLUŽBI

Članak 103.

Članci od 99. do 102. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način i na autorska djela koje stvore javni službenici i namještenici u obavljanju javne službe.

AUTORSKA DJELA STVORENA NA JAVNIM SVEUČILIŠTIMA I VISOKIM UČILIŠTIMA U ZNANSTVENOM, UMJETNIČKOM I NASTAVNOM RADU

Članak 104.

(1) Bez obzira na članke od 99. do 103. ovoga Zakona, autorska prava na autorskim djelima koja stvore znanstvenici, suradnici i nastavnici izabrani u znanstveno – nastavna, umjetničko – nastavna, nastavna, suradnička i stručna zvanja, sukladno zakonu kojim se uređuje znanstvena i umjetnička djelatnost i visoko obrazovanje, u izvršavanju njihove znanstvene, istraživačke, stručne, umjetničke ili slične djelatnosti, na javnim sveučilištima, njihovim sastavnicama te na javnim znanstvenim institutima, kao i na javnim veleučilištima i visokim školama, pripadaju njihovim autorima, bez ograničenja, ako ugovorom o radu ili drugim aktom kojim se uređuje radni odnos ili u drugom ugovoru s autorom nije drukčije određeno.

(2) U pogledu autorskih djela koja stvore znanstvenici, suradnici i nastavnici izabrani u znanstveno – nastavna, umjetničko – nastavna, nastavna, suradnička i stručna zvanja, u izvršavanju njihove nastavne, obrazovne ili slične djelatnosti, na javnim sveučilištima, njihovim sastavnicama te na javnim znanstvenim institutima, kao i na javnim veleučilištima i visokim školama, primjenjuju se članci od 99. do 103. ovoga Zakona.

(3) Javne ustanove i druge javne pravne osobe u području znanstvenog istraživanja i umjetničkog i kulturnog stvaralaštva, osobito javna sveučilišta i njihove sastavnice te javni znanstveni instituti kao i javna veleučilišta i visoke škole imaju pravo prvenstva u odnosu na stjecanje prava iskorištavanja na djelima iz stavka 1. ovoga Zakona, pod uvjetima pod kojima bi ta prava za treće osobe osnovao autor (pravo prvokupa).

4.3.9. Autorsko djelo prema ugovoru o studiranju

AUTORSKA PRAVA STUDENATA NA JAVNIM SVEUČILIŠTIMA I VISOKIM UČILIŠTIMA

Članak 105.

(1) Autorska prava na autorskim djelima koja stvore studenti na dodiplomskim, diplomskim i poslijediplomskim studijima na javnim sveučilištima, njihovim sastavnicama, kao i na javnim veleučilištima i visokim školama pripadaju njihovim autorima, bez ograničenja, ako ovim Zakonom, pravilima iz stavka 3. ovoga članka, ugovorom o studiranju ili drugim ugovorom sa studentom nije drukčije određeno.

(2) Stavak 1. ovoga članka odnosi se na autorska djela koja stvore studenti u izvršavanju svojih studentskih obaveza na dodiplomskim, diplomskim i poslijediplomskim studijima, kao što su završni i seminarski radovi, radovi nastali kao rezultat znanstvenih istraživanja, umjetnički radovi i slično.

(3) Javna sveučilišta, njihove sastavnice, kao i javna veleučilišta i visoke škole, mogu donijeti pravila o postupanju s autorskim djelima iz stavka 1. i 2. ovoga članka i njihovom iskorištavanju te ih javno objaviti na vidljivom mjestu na svojoj mrežnoj stranici. Pravila donosi najviše tijelo takve pravne osobe, kao što su senat ili vijeće zaposlenika, sukladno propisima i aktu kojim se uređuju ustrojstvo i nadležnosti tijela te pravne osobe.

(4) Student prije početka studiranja odnosno prije sklapanja ugovora o studiranju mora biti na primjeren način upoznat s pravilima iz stavka 3. ovoga članka i mora na njih u pisanom obliku pristati da bi se na njega odnosila.

(5) Bez obzira na odredbe iz ovoga članka, student se ne može protiviti da se njegov završni rad stvoren na bilo kojem studiju na javnom sveučilištu, njegovoj sastavnici, javnom veleučilištu ili visokoj školi stavi na raspolaganje javnosti na odgovarajućoj javnoj mrežnoj bazi sveučilišne knjižnice, knjižnice sastavnice sveučilišta, knjižnice veleučilišta ili visoke škole i / ili na javnoj mrežnoj bazi završnih radova Nacionalne i sveučilišne knjižnice, sukladno zakonu kojim se uređuje znanstvena i umjetnička djelatnost i visoko obrazovanje.

(6) Ako je zbog postizanja zaštite patentom, industrijskim dizajnom ili nekim drugim pravom industrijskog vlasništva u skladu s posebnim propisima kojima se uređuju prava industrijskog vlasništva nužno da se zadrži tajnost sadržaja ili dijela sadržaja završnog rada, student može zahtijevati odgodu objave iz stavka 5. ovoga članka do ostvarenja uvjeta za postizanje odgovarajuće zaštite pravom industrijskog vlasništva ili do prestanka potrebe za čuvanjem tajnosti.

Poglavlje 5. ODNOS AUTORSKOG PRAVA I PRAVA VLASNIŠTVA

OPĆENITO

Članak 106.

(1) Autorsko pravo je samostalno i neovisno od prava vlasništva i drugih stvarnih prava na stvari na kojoj je autorsko djelo fiksirano.

(2) Pravo vlasništva i druga stvarna prava na stvari na kojoj je fiksirano autorsko djelo ne smije bez odobrenja nositelja autorskog prava biti izvršavano protivno autorskom pravu, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

NEOVISNOST PRAVNOG PROMETA

Članak 107.

(1) Raspolaganje autorskim pravom ne utječe na pravo vlasništva na stvari na kojoj je to autorsko djelo fiksirano, ako zakonom ili ugovorom nije drukčije određeno.

(2) Raspolaganje vlasništvom na stvari na kojoj je fiksirano autorsko djelo ne utječe na autorsko pravo na tom djelu, ako zakonom ili ugovorom nije drukčije određeno.

UNIŠTENJE AUTORSKOG DJELA

Članak 108.

(1) Vlasnik izvornika autorskog djela koji zna ili mora znati da autor ili neki od koautora ima poseban interes za očuvanjem tog izvornika od propasti, dužan je prije uništenja obavijestiti ih o uništenju i ponuditi otkup po cijeni stvarne vrijednosti. Ako nije moguća predaja izvornika u posjed autora, vlasnik je dužan omogućiti autoru izradu primjerka autorskog djela na odgovarajući način. Ako autor ne želi otkupiti izvornik, vlasnik ga može slobodno uništiti, ali je na zahtjev autora dužan dopustiti mu njegovo fotografiranje prije no što ga uništi.

(2) Vlasnik stvari koje sadrže umnožene primjerke autorskog djela nema obveza iz stavka 1. ovoga članka osim ako zna ili mora znati da ne postoji ni izvornik niti drugi primjerci tog djela.

(3) Vlasnik stvari na kojoj je autorsko djelo fiksirano bez njegova odobrenja tu stvar može uništiti bez obveza iz stavka 1. i 2. ovoga članka.

(4) Odredbe stavka 1. i 2. ovoga članka ne odnose se na arhitektonska djela. Vlasnik arhitektonskog djela jedino je dužan obavijestiti autora o uništenju i dopustiti autoru, na njegov zahtjev, fotografiranje toga djela i predati mu primjerak nacрта toga djela, ako ga ima.

(5) Kod nužnih izmjena arhitektonskog djela moraju se uzeti u obzir interesi njegova vlasnika. Autor arhitektonskog djela ne može se protiviti nužnim izmjenama njegovog arhitektonskog djela proizišlim iz razloga narušavanja temeljnih zahtjeva za građevinu iz zakona kojim se uređuje gradnja. Ako je arhitektonsko djelo potrebno obnoviti iz prethodno navedenih razloga, njegov autor se ne može protiviti uporabi drugih materijala ako su oni od kojih je to djelo napravljeno pokazali nedostatke za korištenje ili ako te materijale nije moguće nabaviti ili ih je moguće nabaviti samo uz nerazmjerne poteškoće ili nerazmjerni trošak. U tom slučaju autor ima pravo zahtijevati, ako je na arhitektonskom djelu označeno njegovo ime, da vlasnik zgrade uz njegovo ime stavi napomenu o nužnim izmjenama arhitektonskog djela i vremenu kad je to učinjeno.

(6) Postupanje protivno odredbama ovoga članka smatra se povredom moralnog prava autora iz članka 22. ovoga Zakona.

(7) Osobito u slučaju potrebe za izmjenom arhitektonskog djela nastalog na temelju javnog natječaja ili financiranog javnim sredstvima ili u slučaju kad je arhitektonsko djelo nagrađeno strukovnom nagradom, za svaku izmjenu potrebno je ishoditi suglasnost autora arhitektonskog djela. Autor ne

smije uskratiti suglasnost bez opravdanog razloga te je dužan dati suglasnost na način da ne uzrokuje nerazmjerni trošak za vlasnika arhitektonskog djela ili značajno produženje vremena potrebnog za izmjenu arhitektonskog djela.

PRAVO PRISTUPA AUTORSKOM DJELU

Članak 109.

(1) Bez obzira na imovinska autorska prava koja po ovome Zakonu ima ili kojima je prethodno ili naknadno raspolagao, autor ima pravo zahtijevati od vlasnika ili neposrednog posjednika izvornika ili primjerka autorskog djela da mu omogući pristup njegovom djelu, ako je to neophodno radi izrade primjeraka autorskog djela ili prerade autorskog djela, i ne protivi se bilo kojem zakonitom interesu vlasnika, odnosno posjednika.

(2) Odredbe iz ovoga članka ne obvezuju vlasnika i neposrednog posjednika da autoru preda izvornik, odnosno primjerak autorskog djela.

PRAVO ZABRANE JAVNOG IZLAGANJA AUTORSKOG DJELA

Članak 110.

(1) Autor neobjavljenog djela likovnih umjetnosti, primijenjenih umjetnosti i industrijskog dizajna te neobjavljenog fotografskog djela ima pravo, prilikom otuđenja izvornika ili primjeraka toga djela, zabraniti vlasniku njegovo izlaganje javnosti. Zabrana se daje u pisanom obliku.

(2) Pravo iz stavka 1. ovoga članka autor nema ako djelo pripada muzeju, galeriji ili drugoj sličnoj javnoj ustanovi.

Poglavlje 6. VREMENSKA OGRANIČENJA AUTORSKOG PRAVA

OPĆA ODREDBA O TRAJANJU AUTORSKOG PRAVA

Članak 111.

Autorsko pravo traje za života autora i 70 godina nakon njegove smrti, bez obzira na to kada je autorsko djelo zakonito objavljeno, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

TRAJANJE AUTORSKOG PRAVA ZA KOAUTORSKO DJELO

Članak 112.

(1) Ako su koautori nositelji zajedničkoga autorskog prava na stvorenom autorskom djelu, rok iz članka 111. ovoga Zakona računa se od smrti koautora koji je posljednji umro.

(2) Neovisno o članku 15. stavku 2. ovoga Zakona, u pogledu audiovizualnih djela, rok iz članka 111. ovoga Zakona računa se od smrti posljednje preživjele od sljedećih osoba: glavni redatelj, autor scenarija, autor dijaloga i skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom audiovizualnom djelu.

TRAJANJE AUTORSKOG PRAVA ZA GLAZBENO DJELO S RIJEČIMA

Članak 113.

(1) U pogledu glazbenog djela s riječima, rok iz članka 111. ovoga Zakona računa se od smrti posljednjeg preživjelog među autorima glazbe i autorima teksta koji su glazbu, odnosno tekst stvorili posebno za korištenje u tom glazbenom djelu s riječima.

(2) Ako glazba, odnosno tekst nisu stvoreni posebno za korištenje u glazbenom djelu s riječima, već neovisno jedno o drugome, u odnosu na svako od njih se zasebno primjenjuje rok iz članka 111. ovoga Zakona.

TRAJANJE AUTORSKOG PRAVA ZA DJELO NEPOZNATOG AUTORA

Članak 114.

Autorsko pravo na djelu nepoznatog autora traje sedamdeset godina od zakonite objave tog djela. Ako autor tijekom tog razdoblja otkrije svoj identitet, primjenjuje se rok iz članka 111. ovoga Zakona.

TRAJANJE AUTORSKOG PRAVA ZA AUTORSKO DJELO OBJAVLJENO POD PSEUDONIMOM

Članak 115.

(1) Autorsko pravo na autorskom djelu objavljenom pod pseudonimom traje sedamdeset godina od zakonite objave tog djela. Ako autor tijekom tog razdoblja otkrije svoj identitet, primjenjuje se rok iz članka 111. ovoga Zakona.

(2) Ako pseudonim ne ostavlja nikakvu sumnju u pogledu identiteta autora, primjenjuje se rok iz članka 111. ovoga Zakona.

TRAJANJE AUTORSKOG PRAVA ZA AUTORSKO DJELO OBJAVLJENO U DIJELOVIMA

Članak 116.

Ako se trajanje autorskog prava prema ovome Zakonu računa od zakonite objave autorskog djela, a to djelo se objavljuje u svescima, dijelovima, nastavcima, izdanjima ili epizodama, taj se rok za svaki takav dio računa zasebno.

TRAJANJE AUTORSKOG PRAVA ZA NEOBJAVLJENO AUTORSKO DJELO

Članak 117.

Ako se trajanje autorskog prava prema ovome Zakonu ne računa od smrti autora a autorsko djelo nije bilo zakonito objavljeno, autorsko pravo prestaje protekom sedamdeset godina od kada je autorsko djelo nastalo.

RAČUNANJE ROKOVA

Članak 118.

Rokovi trajanja autorskog prava određeni ovim Zakonom računaju se od 1. siječnja godine koja neposredno slijedi godinu u kojoj je nastala činjenica od koje se računa početak roka.

UČINCI ISTEKA ROKA

Članak 119.

(1) Prestankom autorskog prava, autorsko djelo postaje javno dobro, te se može slobodno koristiti uz obvezu priznanja autorstva, poštivanja autorskog djela te časti ili ugleda autora.

(2) Protiv onih koji ne poštuju obveze iz stavka 1. ovoga članka nasljednici autora, udruge autora kojima je autor pripadao, druge osobe koje za to imaju pravni interes te Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti ovlašteni su zahtijevati prestanak povrede te obveze.

DIO III.

III. SRODNA PRAVA

Poglavlje 1.

PRAVO UMJETNIKA IZVOĐAČA

UMJETNICI IZVOĐAČI

Članak 120.

Umjetnici izvođači su glumci, pjevači, glazbenici, plesači i druge osobe koje glumom, pjevanjem, recitiranjem, interpretiranjem, pokretima ili na drugi način izvode djela iz književnog i umjetničkog područja ili izražaja folkloru. Umjetnikom izvođačem smatra se i redatelj kazališne predstave i dirigent umjetničkog ansambla.

PRESUMPCIJA UMJETNIKA IZVOĐAČA

Članak 121.

Umjetnikom izvođačem smatra se fizička osoba čije je ime, pseudonim, umjetnički znak ili kod na uobičajen način označen na primjercima izvedbe ili pri objavi izvedbe, dok se ne dokaže suprotno.

ZASTUPNIK UMJETNIČKOG ANSAMBLA

Članak 122.

(1) Umjetnici izvođači koji su članovi umjetničkog ansambla mogu ovlastiti u pisanom obliku jednog od svojih članova ili treću osobu za zastupanje u ostvarivanju njihovih izvođačkih prava u pogledu izvedaba koje ostvare u okviru tog umjetničkog ansambla.

(2) Za davanje ovlasti iz stavka 1. ovoga članka potrebna je suglasnost većine članova umjetničkog ansambla, osim ako je drukčije određeno pravilima pojedinog umjetničkog ansambla. Smatra se da su tu ovlast dali i umjetnici izvođači koji nisu članovi ansambla, a sudjeluju u pojedinoj izvedbi tog ansambla.

(3) Odredbe iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ne primjenjuju se na dirigente, soliste, redatelje kazališnih predstava i nositelje glavnih uloga, koji nisu članovi ansambla, osim ako je između njih i umjetničkog ansambla drukčije ugovoreno.

1.1. Moralna prava umjetnika izvođača

PRAVO NA PRIZNANJE UMJETNIKA IZVOĐAČA

Članak 123.

(1) Umjetnik izvođač ima pravo biti priznat i označen kao izvođač.

(2) Osoba koja javno koristi umjetničku izvedbu dužna je pri svakom korištenju naznačiti umjetnika izvođača, osim ako umjetnik izvođač u pisanom obliku izjavi da ne želi biti naveden ili ako način pojedinog javnog korištenja umjetničke izvedbe onemogućava navođenje umjetnika izvođača.

PRAVO NA POŠTIVANJE UMJETNIČKE IZVEDBE

Članak 124.

(1) Umjetnik izvođač ima pravo usprotiviti se deformiranju, sakaćenju i sličnom naruženju svoje umjetničke izvedbe te se ima pravo usprotiviti uništenju izvornika ili posljednjeg primjerka svoje fiksirane umjetničke izvedbe, uz odgovarajuću primjenu odredaba iz članka 108. stavaka od 1. do 3. ovoga Zakona.

(2) Neznatne izmjene, prerade, prilagodbe ili obrade, kojima se ne dira u osnovni karakter djela ne smatraju se deformiranjem, sakaćenjem ili naruženjem u smislu stavka 1. ovoga članka.

PRAVO NA ČAST ILI UGLED UMJETNIKA IZVOĐAČA

Članak 125.

Umjetnik izvođač ima pravo usprotiviti se korištenju umjetničke izvedbe na način kojim se povrjeđuje njegova čast ili ugled.

1.2. Imovinska prava umjetnika izvođača

UMNOŽAVANJE

Članak 126.

Umjetnik izvođač ima isključivo pravo fiksiranja svoje nefiksirane izvedbe te daljnjeg umnožavanja svoje fiksirane izvedbe.

DISTRIBUIRANJE, IZNAJMLJIVANJE I JAVNA POSUDBA

Članak 127.

(1) Umjetnik izvođač ima isključivo pravo distribuiranja, uključujući pravo iznajmljivanja svoje fiksirane izvedbe te pravo na primjerenu naknadu ako se primjerci njegove fiksirane izvedbe u pogledu kojih je dopuštena daljnja distribucija, posuđuju posredovanjem javnih knjižnica.

(2) Umjetnik izvođač koji svoje pravo iznajmljivanja prepusti proizvođaču fonograma ili filmskom producentu, zadržava pravo na primjerenu naknadu za iznajmljivanje svoje fiksirane izvedbe, koje se ne može odreći. Naknadu za iznajmljivanje dužna je plaćati osoba koja iznajmljuje umjetničku izvedbu. Pravo na primjerenu naknadu za iznajmljivanje ostvaruje se obavezno kolektivno.

(3) Umjetnik izvođač ne može se odreći prava na naknadu za javnu posudbu iz stavka 1. ovoga članka. Pravo na naknadu za javnu posudbu ostvaruje se obavezno kolektivno.

PRIOPĆAVANJE UMJETNIČKE IZVEDBE JAVNOSTI

Članak 128.

(1) Umjetnik izvođač ima isključivo pravo priopćavanja javnosti svoje nefiksirane i fiksirane umjetničke izvedbe, koje osobito obuhvaća:

- ⊇ pravo javnog izvođenja
- ⊇ pravo javnog prenošenja
- ⊇ pravo javnog priopćavanja fiksirane izvedbe
- ⊇ pravo javnog prikazivanja audiovizualne izvedbe
- ⊇ pravo emitiranja
- ⊇ pravo reemitiranja
- ⊇ pravo prijenosa izravnim protokom
- ⊇ pravo javnog priopćavanja emitiranja, reemitiranja i prijenosa izravnim protokom
- ⊇ pravo činjenja dostupnim javnosti
- ⊇ pravo umnožavanja izvedbe i pravo priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti u okviru prateće internetske usluge
- ⊇ pravo davanja pristupa javnosti izvedbama koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta.

(2) Umjetnik izvođač ima pravo na udio u jedinstvenoj primjerenoj naknadi za emitiranje i svako drugo priopćavanje javnosti svoje fiksirane izvedbe. Jedinstvena primjerena naknada sastoji se od pojedinačnih naknada koje pripadaju umjetnicima izvođačima i proizvođačima fonograma.

KORIŠTENJE IZVEDBE ZA DOVRŠENJE AUDIOVIZUALNOG DJELA

Članak 129.

Ako umjetnik izvođač odbije završiti svoju izvedbu u audiovizualnom djelu, ili ako zbog više sile nije u mogućnosti nastaviti izvedbu, ne može se protiviti da se ostvareni dio izvedbe koristi za dovršenje audiovizualnog djela. Takav izvođač ima odgovarajuća prava na već dani doprinos audiovizualnom djelu.

TRAJANJE PRAVA

Članak 130.

(1) Pravo umjetnika izvođača traje 50 godina od izvedbe.

(2) Ako u razdoblju iz stavka 1. ovoga članka izvedba fiksirana na fonogram bude zakonito izdana ili zakonito priopćena javnosti, pravo traje 70 godina od prvog takvog izdanja ili prvog takvog priopćavanja javnosti, ovisno o tome koje je bilo ranije.

(3) Ako u razdoblju iz stavka 1. ovoga članka fiksacija izvedbe koja nije fonogram bude zakonito izdana ili zakonito priopćena javnosti, pravo traje 50 godina od prvog takvog izdanja ili prvog takvog priopćavanja javnosti, ovisno o tome koje je bilo ranije.

1.3. Odgovarajuća primjena odredaba o autorskom pravu

ODGOVARAJUĆA PRIMJENA ODREDABA O AUTORSKOM PRAVU

Članak 131.

Odredbe iz članaka 5., 10., 18., 19., 26., 27., od 29. do 46., od 48. do 64., od 77. do 79., od 89. do 108., te 118. i 119. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način te u skladu s odredbama ovog Poglavlja i na pravo umjetnika izvođača, ako za nj nije što posebno određeno ili ne proizlazi iz pravne naravi prava umjetnika izvođača.

Poglavlje 2. PRAVO PROIZVOĐAČA FONOGRAMA

FONOGRAM I PROIZVOĐAČ FONOGRAMA

Članak 132.

(1) Fonogram je fiksacija zvukova izvedbe ili drugih zvukova ili onoga što predstavlja zvukove, osim u obliku fiksiranja zvukova u audiovizualno djelo.

(2) Proizvođač fonograma je fizička ili pravna osoba koja poduzima inicijativu i koja je odgovorna za prvo fiksiranje fonograma.

PRESUMPCIJA PROIZVOĐAČA FONOGRAMA

Članak 133.

Proizvođačem fonograma smatra se onaj čije je ime odnosno naziv redovito označen kao nositelj prava proizvođača fonograma na primjercima fonograma, dok se ne dokaže suprotno.

PRAVA PROIZVOĐAČA FONOGRAMA

Članak 134.

(1) Proizvođač fonograma ima sljedeća imovinska prava:

⊇ isključivo pravo umnožavanja svojih fonograma

⊇ isključivo pravo distribuiranja, uključujući pravo iznajmljivanja svojih fonograma te pravo na primjerenu naknadu ako se njegovi fonogrami, u pogledu kojih je dopuštena daljnja distribucija, posuđuju posredovanjem javnih knjižnica

⊇ isključivo pravo činjenja dostupnim javnosti svojih fonograma

⊇ isključivo pravo umnožavanja fonograma i pravo priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti u okviru prateće internetske usluge

⊇ isključivo pravo davanja pristupa javnosti fonogramima koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta te

⊇ pravo, u skladu s člankom 128. stavkom 2. ovoga Zakona, na udio u jedinstvenoj primjerenoj naknadi za: javno priopćavanje, javno prikazivanje, emitiranje, reemitiranje, prijenos izravnim protokom, javno priopćavanje emitiranja, reemitiranja i prijenosa izravnim protokom i svako drugo priopćavanje javnosti.

(2) Prava na fonogramu nisu ni na koji način ograničena njegovim ugrađivanjem u audiovizualno djelo.

PRAVA PROIZVOĐAČA FONOGRAMA U PRAVNOM PROMETU

Članak 135.

Pravom proizvođača fonograma može se slobodno raspolagati.

TRAJANJE PRAVA

Članak 136.

Pravo proizvođača fonograma traje 50 godina od prvog fiksiranja fonograma. Ako je u tom razdoblju fonogram zakonito izdan, pravo traje 70 godina od takva prvog izdanja. Ako fonogram u tom razdoblju nije zakonito izdan, ali je zakonito priopćen javnosti, pravo traje 70 godina od takvog prvog priopćavanja javnosti.

ODGOVARAJUĆA PRIMJENA ODREDBA O AUTORSKOM PRAVU

Članak 137.

Odredbe iz članaka 5., 10., 18., članka 19. stavka 3., članaka 26., 27., od 29. do 46., 56., od 60. do 64., od 77. do 79., od 89. do 108., te 118. i 119. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način te u skladu s odredbama ovog Poglavlja i na pravo proizvođača fonograma, ako za nj nije što posebno određeno ili ne proizlazi iz pravne naravi prava proizvođača fonograma.

Poglavlje 3. UGOVORI IZMEĐU UMJETNIKA IZVOĐAČA I PROIZVOĐAČA FONOGRAMA

OTKAZ UGOVORA IZMEĐU UMJETNIKA IZVOĐAČA I PROIZVOĐAČA FONOGRAMA

Članak 138.

(1) Ako 50 godina od zakonitog izdavanja fonograma, odnosno ako fonogram nije zakonito izdan, 50 godina od njegova zakonitog priopćavanja javnosti, proizvođač fonograma ne ponudi primjerke fonograma na prodaju u količini koja zadovoljava razumne potrebe javnosti ili ga ne učini dostupnim javnosti, umjetnik izvođač može otkazati ugovor koji je sklopljen za cijelo vrijeme trajanja zaštite prava umjetnika izvođača i kojim je za proizvođača fonograma osnovano pravo iskorištavanja izvedbe fiksirane na fonogramu.

(2) Prije otkaza ugovora iz stavka 1. ovoga članka umjetnik izvođač dužan je obavijestiti proizvođača fonograma da ima obvezu ponuditi primjerke fonograma na prodaju u količini koja zadovoljava razumne potrebe javnosti ili ga učiniti dostupnim javnosti u roku od godine dana, računajući od dana primitka pisane obavijesti umjetnika izvođača.

(3) Umjetnik izvođač ne može se odreći prava na otkaz ugovora iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Ako je u stvaranju umjetničke izvedbe sudjelovalo više umjetnika izvođača, oni mogu otkazati ugovor iz stavka 1. ovoga članka svi zajedno ili u skladu s odredbom članka 122. ovoga Zakona.

(5) Ako je umjetnik izvođač otkazao ugovor u skladu sa stavkom 1. ovoga članka, pravo proizvođača fonograma na tom fonogramu prestaje istekom 50 godina od zakonitog izdavanja fonograma, odnosno 50 godina od njegova zakonitog priopćavanja javnosti ako fonogram nije izdan.

DODATNA GODIŠNJA NAKNADA

Članak 139.

(1) Ako je prema ugovoru između umjetnika izvođača i proizvođača fonograma koji je sklopljen za cijelo vrijeme trajanja zaštite prava umjetnika izvođača i kojim je za proizvođača fonograma osnovano pravo iskorištavanja izvedbe fiksirane na fonogramu, umjetnik izvođač stekao pravo na jednokratnu naknadu, on prema ovome Zakonu stječe pravo na dodatnu godišnju naknadu.

(2) Proizvođač fonograma dužan je umjetniku izvođaču plaćati dodatnu godišnju naknadu za svaku punu godinu koja slijedi pedesetu godinu od zakonitog izdavanja javnosti fonograma, odnosno pedesetu godinu od njegova zakonitog priopćavanja javnosti ako fonogram nije izdan.

(3) Umjetnik izvođač ne može se odreći prava na dodatnu godišnju naknadu..

(4) Dodatna godišnja naknada iznosi 20 % od prihoda kojega proizvođač fonograma ostvari od umnožavanja, distribuiranja i činjenja dostupnim javnosti fonograma na kojem je fiksirana izvedba umjetnika izvođača a obračunava se prema prihodu kojeg proizvođač fonograma ostvari u godini koja prethodi godini njezina dospijeca.

(5) Proizvođač fonograma dužan je umjetniku izvođaču, osobi koju on ovlasti, kao i odgovarajućoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje dati sve podatke koji su potrebni za isplatu dodatne godišnje naknade.

PROMJENA SADRŽAJA UGOVORA U KORIST UMJETNIKA IZVOĐAČA

Članak 140.

(1) Ako je prema ugovoru između umjetnika izvođača i proizvođača fonograma koji je sklopljen za cijelo vrijeme trajanja zaštite prava umjetnika izvođača i kojim je za proizvođača fonograma osnovano pravo iskorištavanja izvedbe fiksirane na fonogramu, umjetnik izvođač stekao pravo na naknadu koja dopijeva u obrocima, pri obračunu iznosa takve naknade, ne oduzimaju se eventualno ranije plaćeni predujmovi kao ni eventualni drugi odbici koji su određeni u takvom ugovoru.

(2) Odredba iz stavka 1. ovoga članka primjenjuje se nakon što istekne 50 godina od zakonitog izdavanja fonograma, odnosno 50 godina od njegova zakonitog priopćavanja javnosti ako fonogram nije zakonito izdan.

(3) Umjetnik izvođač ima pravo zahtijevati izmjenu ugovora iz stavka 1. ovoga Zakona sklopljenog prije 1. studenoga 2013. godine, nakon što istekne 50 godina od zakonitog izdavanja fonograma, odnosno 50 godina od njegova zakonitog priopćavanja javnosti ako fonogram nije izdan.

(4) Ako umjetnik izvođač i proizvođač fonograma ne postignu sporazum u vezi pravične izmjene ugovora iz stavka 3. ovoga članka, prava proizvođača fonograma na tom fonogramu prestaju istekom 50 godina od zakonitog izdavanja javnosti fonograma, odnosno 50 godina od njegova zakonitog priopćavanja javnosti ako fonogram nije zakonito izdan.

Poglavlje 4.

PRAVO FILMSKIH PRODUCENATA

VIDEOGRAM I FILMSKI PRODUCENT

Članak 141.

(1) Videogram je, u smislu članka 26. stavka 1. ovoga Zakona, fiksacija audiovizualnog djela, kao i slijeda pomičnih slika popraćenih zvukom ili bez zvuka.

(2) Filmski producent je fizička ili pravna osoba (uključujući televizije, proizvođače videospotova i druge proizvođače videograma), koja u svoje ime daje inicijativu, prikuplja financijska sredstva, organizira i preuzima odgovornost za stvaranje prve fiksacije videograma.

PRESUMPCIJA FILMSKOG PRODUCENTA

Članak 142.

Filmskim producentom smatra se onaj čije je ime odnosno naziv redovito označen kao nositelj prava filmskog producenta na primjercima videograma, dok se ne dokaže suprotno.

PRAVA FILMSKOG PRODUCENTA

Članak 143.

Filmski producent ima sljedeća imovinska prava:

⊇ isključivo pravo umnožavanja svojih videograma

⊇ isključivo pravo distribuiranja, uključujući pravo iznajmljivanja svojih videograma te pravo na primjerenu naknadu ako se njegovi videogrami, u pogledu kojih je dopuštena daljnja distribucija, posuđuju posredovanjem javnih knjižnica

- ⊇ isključivo pravo prikazivanja svojih videograma
- ⊇ isključivo pravo činjenja dostupnim javnosti svojih videograma te
- ⊇ isključivo pravo umnožavanja videograma i pravo priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti u okviru prateće internetske usluge
- ⊇ isključivo pravo davanja pristupa javnosti videogramima koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta.

PRAVA FILMSKOG PRODUCENTA U PRAVNOM PROMETU

Članak 144.

Pravom filmskog producenta može se slobodno raspolagati.

TRAJANJE PRAVA

Članak 145.

Pravo filmskog producenta traje 50 godina od stvaranja prve fiksacije videograma. Ako je u tom razdoblju videogram bio zakonito izdan ili zakonito priopćen javnosti, pravo filmskog producenta traje 50 godina od takva prvog izdanja ili takva prvog priopćavanja, ovisno o tome koje je bilo ranije.

ODGOVARAJUĆA PRIMJENA ODREDBA O AUTORSKOM PRAVU

Članak 146.

Odredbe iz članaka 5., 10., 18., članka 19. stavka 3., članaka 26., 27., 29. 34., 40., od 43. do 46., 56., od 60. do 64., od 77. do 79., od 89. do 108., te 118. i 119. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način te u skladu s odredbama ovog Poglavlja i na pravo filmskog producenta, ako za nj nije što posebno određeno ili ne proizlazi iz pravne naravi prava filmskog producenta.

Poglavlje 5.

PRAVO ORGANIZACIJA ZA EMITIRANJE

PROGRAMSKI SIGNAL, ORGANIZACIJA ZA EMITIRANJE

Članak 147.

(1) Programski signal je, sukladno članku 35. stavku 1. ovoga Zakona, televizijski ili radijski signal koji sadržava neki sadržaj i koji je namijenjen prijemu za javnost, bežično (uključujući satelit) ili putem žica (uključujući kabel).

(2) Organizacija za emitiranje je pravna osoba koja poduzima inicijativu te ima uredničku odgovornost za sastavljanje, raspoređivanje i emitiranje, uključujući prijenos izravnim protokom, programa kojeg prenosi programski signal.

(3) Objekt prava organizacije za emitiranje je programski signal.

PRESUMPCIJA ORGANIZACIJE ZA EMITIRANJE

Članak 148.

Organizacijom za emitiranje smatra se ona organizacija čiji je naziv istaknut prigodom emitiranja (npr. isticanjem vizualne oznake na ekranu), kao naziv nositelja prava na programskom signalu, dok se ne dokaže suprotno.

PRAVA ORGANIZACIJE ZA EMITIRANJE

Članak 149.

(1) Organizacija za emitiranje ima sljedeća imovinska prava:

- ⊇ isključivo pravo fiksiranja svog nefiksiranog programskog signala

- ⊇ isključivo pravo umnožavanja svog fiksiranog programskog signala
 - ⊇ isključivo pravo distribuiranja svog fiksiranog programskog signala, osim iznajmljivanja i prava na primjerenu naknadu za javnu posudbu
 - ⊇ isključivo pravo emitiranja svog programskog signala
 - ⊇ isključivo pravo reemitiranja svog programskog signala
 - ⊇ isključivo pravo prijenosa svog programskog signala izravnim protokom
 - ⊇ isključivo pravo javnog priopćavanja svog programskog signala emitiranog, reemitiranog ili prenesenog izravnim protokom, ako je takvo priopćavanje pristupačno javnosti uz plaćanje ulaznice
 - ⊇ isključivo pravo činjenja dostupnim javnosti svog programskog signala
 - ⊇ isključivo pravo umnožavanja programskog signala i pravo priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti u okviru prateće internetske usluge
 - ⊇ isključivo pravo davanja pristupa javnosti programskim signalima koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta.
- (2) Programski signal ne može biti predmetom javne posudbe.
- (3) Organizacija za emitiranje ima isključiva prava i na svojim pratećim internetskim uslugama.
- (4) Kabelski ili drugi operator koji samo reemitira programske signale ili ih samo priopćava javnosti izravnim protokom nije organizacija za emitiranje.
- (5) Ne smatra se organizacijom za emitiranje subjekt koji prenosi program isključivo putem računalnih mreža i nema uredničku odgovornost za sastavljanje, raspoređivanje i emitiranje programa.

PRAVA ORGANIZACIJA ZA EMITIRANJE U POSEBNIM SLUČAJEVIMA

Članak 150.

- (1) Kad neka fizička ili pravna osoba koja nije profesionalni novinar ni fotoreporter, s kojom organizacija za emitiranje nije sklopila ugovor o narudžbi niti je kod nje u radnom odnosu, po vlastitoj inicijativi ili po neobvezujućem općem ili individualnom pozivu organizacije za emitiranje dostavi na bilo koji način organizaciji za emitiranje autorsko djelo ili predmet srodnog prava novinarske prirode kojemu je svrha informiranje javnosti o aktualnim vijestima ili drugim aktualnim temama, s ciljem da ga objavi u okviru svojeg programskog signala, a takav cilj se podrazumijeva uvijek kad osoba izričito u pisanom obliku ne izjavi suprotno prigodom dostave, smatra se, po ovom Zakonu, da je organizacija za emitiranje ovlaštena takvo djelo ili predmet srodnog prava koristiti na isti način kao da je naručitelj takvog autorskog djela ili predmeta srodnog prava te da je stekla neisključiva imovinska prava iskorištavanja dostavljenog autorskog djela ili predmeta srodnog prava u sadržaju i opsegu koji je potreban za obavljanje njezine redovite djelatnosti, bez prostornog i vremenskog ograničenja.
- (2) U slučajevima iz stavka 1. ovoga članka organizacija za emitiranje nema obvezu korištenja dostavljenog autorskog djela ili predmeta srodnog prava ni obvezu vraćanja dostavljenog primjerka iskorištenog ili neiskorištenog autorskog djela ili predmeta srodnog prava.
- (3) Za slučajeve iz stavka 1. ovoga članka organizacija za emitiranje dužna je na svojoj mrežnoj stranici javno objaviti opće uvjete korištenja dostavljenih autorskih djela i predmeta srodnih prava, u kojima će, među ostalim, odrediti imaju li te u kojim slučajevima i u kojem iznosu, osobe koje dostave organizaciji za emitiranje autorska djela ili predmete srodnih prava pravo na naknadu za korištenje.

PRAVA ORGANIZACIJE ZA EMITIRANJE U PRAVNOM PROMETU

Članak 151.

Pravom organizacije za emitiranje može se slobodno raspolagati.

TRAJANJE PRAVA

Članak 152.

Pravo organizacije za emitiranje traje 50 godina računajući od prvog emitiranja programskog signala ili od prvog prenošenja izravnim protokom programskog signala, bez obzira je li ono bilo bežično ili putem žica.

ODGOVARAJUĆA PRIMJENA ODREDBA O AUTORSKOM PRAVU

Članak 153.

Odredbe iz članka 5., 10., 18., članka 19. stavka 3., članka 26., 27., 29., od 33. do 46., 56., od 60. do 64., od 77. do 79., od 89. do 108., te 118. i 119. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način te u skladu s odredbama ovog Poglavlja i na pravo organizacije za emitiranje, ako za nju nije što posebno određeno ili ne proizlazi iz pravne naravi prava organizacije za emitiranje.

Poglavlje 6.

PRAVA NAKLADNIKA INFORMATIVNIH PUBLIKACIJA

INFORMATIVNA PUBLIKACIJA, USLUGA INFORMACIJSKOG DRUŠTVA, NAKLADNIK INFORMATIVNE PUBLIKACIJE

Članak 154.

(1) Informativna publikacija je zbirka koja se uglavnom sastoji od pisanih autorskih djela novinarske prirode, koja može sadržavati i ostale vrste djela ili predmete srodnih prava, uključujući fotografije i videozapise, i koja čini cjelinu u periodičnoj ili redovito ažuriranoj publikaciji koja se objavljuje pod jednim naslovom s ciljem informiranja javnosti o aktualnim vijestima ili drugim temama, i koja je objavljena na bilo kojem mediju pod inicijativom, uredničkom odgovornosti i kontrolom urednika novina ili publikacije ili novinskog nakladnika ili nakladnika medija ili pružatelja medijske usluge, kako su te osobe određene zakonom kojim se uređuju mediji i zakonom kojim se uređuju elektronički mediji.

(2) Periodičke publikacije koje se objavljuju u znanstvene ili akademske svrhe, kao što su znanstveni časopisi, ne smatraju se publikacijama iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Usluga informacijskog društva je svaka usluga koja se obično pruža uz naknadu, na daljinu, elektroničkim sredstvima te na osobni zahtjev primatelja usluga. Pružanje usluga na daljinu znači da se usluga pruža bez da su strane istodobno prisutne. Elektroničkim sredstvima znači da se usluga na početku šalje i prima na odredištu pomoću elektroničke opreme za obradu (uključujući digitalnu kompresiju) i pohranu podataka te u potpunosti šalje, prenosi i prima telegrafski, radio vezom, optičkim sredstvima ili ostalim elektromagnetskim sredstvima. Na osobni zahtjev primatelja usluga znači da se usluga pruža prijenosom podataka na osobni zahtjev.

(4) Nakladnik informativne publikacije je pravna osoba koja u svoje ime inicira, organizira, financira ili osigurava financijska sredstva na drugi način i proizvodi informativnu publikaciju.

PRESUMPCIJA NAKLADNIKA INFORMATIVNIH PUBLIKACIJA

Članak 155.

Nakladnikom informativne publikacije smatra se onaj nakladnik čije je ime ili naziv redovito na uobičajen način označen u informativnoj publikaciji ili uz informativnu publikaciju (primjerice, isticanjem vizualne oznake), kao naziv nositelja prava na informativnoj publikaciji, dok se ne dokaže suprotno.

PRAVA NAKLADNIKA INFORMATIVNIH PUBLIKACIJA

Članak 156.

(1) Nakladnik informativnih publikacija u pogledu svoje informativne publikacije ili dijela informativne publikacije ima sljedeća imovinska prava:

⊇ isključivo pravo umnožavanja

⊇ isključivo pravo distribuiranja, uključujući pravo iznajmljivanja svojih informativnih publikacija te pravo na primjerenu naknadu ako se njegove informativne publikacije, u pogledu kojih je dopuštena daljnja distribucija, posuđuju posredovanjem javnih knjižnica

⊇ isključivo pravo priopćavanja javnosti na bilo koji način koje osobito obuhvaća ali se ne ograničuje na isključivo pravo javnog prikazivanja i isključivo pravo činjenja dostupnim javnosti te

≙ isključivo pravo prerade.

(2) Prava iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju se na nakladnike informativnih publikacija koji imaju poslovni nastan u nekoj od država članica Europske unije.

PRAVA NAKLADNIKA INFORMATIVNIH PUBLIKACIJA U ODNOSU NA KORIŠTENJA OD STRANE PRUŽATELJA USLUGA INFORMACIJSKOG DRUŠTVA

Članak 157.

(1) Nakladnik informativne publikacije u pogledu svoje informativne publikacije ima isključivo pravo:
≙ umnožavanja

≙ priopćavanja javnosti na bilo koji način, uključujući činjenje dostupnim javnosti, kad informativnu publikaciju ili bilo koji njezin dio na internetu koristi pružatelj usluga informacijskog društva.

(2) Prava iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju se na nakladnike informativnih publikacija koji imaju poslovni nastan u nekoj od država članica Europske unije.

(3) Pravo iz stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje se u odnosu na:

1. pojedinačne korisnike koji informativne publikacije i njihove dijelove koriste za privatne i nekomercijalne svrhe

2. radnje stavljanja običnih mrežnih poveznica (linkova)

3. korištenje pojedinačnih riječi ili vrlo kratkih isječaka (koji nemaju više od nekoliko riječi i koji ne sadrže fotografije ili videozapise) iz informativne publikacije, pod uvjetom da takvo korištenje ne utječe na djelotvornost isključivih prava iz stavka 1. ovoga članka. Djelotvornost je osobito ugrožena kad se korištenjem vrlo kratkih isječaka zamjenjuje sama informativna publikacija ili kad se čitatelja odvraća od upućivanja na nju.

PRAVO NOVINSKIH AUTORA NA UDIO U NAKNADI NAKLADNIKA

Članak 158.

(1) Profesionalni novinari i fotoreporteri čija su autorska djela uvrštena u informativne publikacije imaju pravo na udio u primjerenoj naknadi koju ostvare nakladnici tih informativnih publikacija kad njihove informativne publikacije na internetu koriste pružatelji usluga informacijskog društva u smislu članka 157. ovoga Zakona. Ovo pravo ostvaruje se obavezno kolektivno.

(2) Udio u naknadi iz stavka 1. ovoga članka ne smatra se plaćom.

NAKLADNIK INFORMATIVNIH PUBLIKACIJA KAO NARUČITELJ ILI POSLODAVAC

Članak 159.

(1) Kad je nakladnik informativnih publikacija naručitelj autorskog djela koje je uvršteno u njegovu informativnu publikaciju, primjenjuju se odredbe o ugovoru o stvaranju autorskog djela po narudžbi iz članaka od 89. do 92. ovoga Zakona a kad je nakladnik naručitelj predmeta srodnog prava koji je uvršten u njegovu informativnu publikaciju, iste odredbe primjenjuju se na odgovarajući način.

(2) Na autorska djela stvorena u radnom odnosu kod nakladnika informativnih publikacija primjenjuju se odredbe iz članaka od 93. do 97. ovoga Zakona a na predmete srodnih prava stvorene u radnom odnosu kod nakladnika, iste odredbe primjenjuju se na odgovarajući način.

(3) Iznimno od članka 90. stavka 3. i članka 94. stavka 4. ovoga Zakona, ako se prava za autorska djela i predmete srodnih prava stvorene po narudžbi nakladnika informativnih publikacija ili u radnom odnosu kod nakladnika informativnih publikacija ostvaruju kolektivno, tako ostvarena naknada dijeli se između autora, s jedne strane, te nakladnika informativnih publikacija, s druge strane.

PRAVA NAKLADNIKA INFORMATIVNIH PUBLIKACIJA U POSEBNIM SLUČAJEVIMA

Članak 160.

(1) Kad neka fizička ili pravna osoba koja nije profesionalni novinar ni fotoreporter, s kojom nakladnik informativne publikacije nije sklopio ugovor o narudžbi ili drugi ugovor niti je kod njega u radnom odnosu, po vlastitoj inicijativi ili po neobvezujućem općem ili individualnom pozivu

nakladnika informativnih publikacija dostavi na bilo koji način nakladniku informativnih publikacija autorsko djelo ili predmet srodnog prava novinarske prirode kojemu je svrha informiranje javnosti o aktualnim vijestima ili drugim aktualnim temama, s ciljem da ga objavi u okviru svoje informativne publikacije, a takav cilj se podrazumijeva uvijek kad osoba izričito u pisanom obliku ne izjavi suprotno prigodom dostave, smatra se, po ovom Zakonu, da je nakladnik informativne publikacije ovlašten takvo djelo ili predmet srodnog prava koristiti na isti način kao da je naručitelj takvog autorskog djela ili predmeta srodnog prava te da je stekao neisključiva imovinska prava iskorištavanja dostavljenog autorskog djela ili predmeta srodnog prava u sadržaju i opsegu koji je potreban za obavljanje njegove redovite djelatnosti, bez prostornog i vremenskog ograničenja.

(2) U slučajevima iz stavka 1. ovoga članka, nakladnik informativne publikacije nema obvezu korištenja dostavljenog autorskog djela ili predmeta srodnog prava ni obvezu vraćanja dostavljenog primjerka iskorištenog ili neiskorištenog autorskog djela ili predmeta srodnog prava.

(3) Za slučajeve iz stavka 1. ovoga članka nakladnik informativne publikacije dužan je javno objaviti na svojoj mrežnoj stranici opće uvjete korištenja dostavljenih autorskih djela i predmeta srodnih prava, u kojima će, među ostalim, odrediti imaju li, te u kojim slučajevima i u kojem iznosu, osobe koje dostave nakladniku informativnih publikacija autorska djela ili predmete srodnih prava pravo na naknadu za korištenje.

(4) Svaka naknada za korištenje bilo kojeg predmeta zaštite iz ovoga članka koja se ostvaruje u kolektivnom sustavu pripada u cijelosti nakladniku informativnih publikacija u kojoj je objavljen.

PRAVO NAKLADNIKA INFORMATIVNIH PUBLIKACIJA U PRAVNOM PROMETU

Članak 161.

Pravom nakladnika informativne publikacije može se slobodno raspolagati.

TRAJANJE PRAVA

Članak 162 .

(1) Pravo nakladnika informativnih publikacija iz članka 156. ovoga Zakona traje 50 godina od prve zakonite objave informativne publikacije, u odnosu na tu informativnu publikaciju.

(2) Pravo nakladnika informativnih publikacija iz članka 157. ovoga Zakona traje 2 godine od prve zakonite objave informativne publikacije, u odnosu na tu informativnu publikaciju.

ODGOVARAJUĆA PRIMJENA ODREDBA O AUTORSKOM PRAVU

Članak 163.

Odredbe iz članaka 5., 10., 18., članka 19. stavka 3., članka 26., 27., 29., 34., 40., od 43. do 47., 56., od 60. do 64., od 77. do 79., od 89. do 108., te 118. i 119. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način te u skladu s odredbama ovog Poglavlja i na pravo nakladnika informativnih publikacija, ako za nj nije što posebno određeno ili ne proizlazi iz pravne naravi prava nakladnika novinskih publikacija.

Poglavlje 7.

PRAVO PROIZVOĐAČA NEORIGINALNE BAZE PODATAKA

NEORIGINALNA BAZA PODATAKA, PROIZVOĐAČ NEORIGINALNE BAZE PODATAKA

Članak 164.

(1) Neoriginalna baza podataka je zbirka samostalnih autorskih djela, podataka ili druge građe uređena po određenom sustavu ili metodi, čiji su elementi pojedinačno pristupačni elektroničkim ili drugim sredstvima, pri čemu je postizanje, verifikacija ili predstavljanje sadržaja takve baze podataka

zahtijevalo kvalitativno i / ili kvantitativno znatno ulaganje koje se primjerice sastoji u sredstvima, utrošenom vremenu i uloženom trudu.

(2) Zaštita koju uživa neoriginalna baza podataka ne proteže se na njezin sadržaj i ni na koji način ne utječe na prava koja postoje na autorskim djelima i predmetima srodnih prava uvrštenim u tu bazu podataka niti se odnosi na ikakva druga prava ili obveze koje postoje na podacima ili na drugoj građi sadržanoj u toj bazi podataka.

(3) Zaštita neoriginalne baze podataka nezavisna je od njezine zaštite autorskim pravom ili bilo kojim drugim pravom i primjenjuje se bez obzira na to je li baza podataka ujedno prikladna za zaštitu autorskim ili bilo kojim drugim pravom.

(4) Zaštita neoriginalne baze podataka ne utječe na zaštitu njenog sadržaja patentom, žigom ili industrijskim dizajnom, na propise o zaštiti kulturne baštine, o ograničavajućim praksama i zaštiti poštenog trgovanja, o poslovnim tajnama, sigurnosti, povjerljivosti, zaštiti podataka i privatnosti, pristupu javnim dokumentima kao ni na ugovorno pravo.

(5) Proizvođač neoriginalne baze podataka je pravna ili fizička osoba koja u svoje ime daje inicijativu i poduzima kvalitativno i / ili kvantitativno znatno ulaganje u proizvodnju neoriginalne baze podataka.

PREDMET ZAŠTITE

Članak 165.

(1) Predmet zaštite pravom proizvođača neoriginalne baze podataka, uz primjenu člaka 166. ovoga Zakona, obuhvaća:

1. cjelokupan sadržaj neoriginalne baze podataka

2. svaki kvalitativno i / ili kvantitativno znatni dio sadržaja neoriginalne baze podataka.

3. kvalitativno i / ili kvantitativno neznatne dijelove sadržaja neoriginalne baze podataka kad se ti dijelovi koriste izvlačenjem ili ponovnim korištenjem, ponavljano i sustavno, pa je to u suprotnosti s redovitim korištenjem neoriginalne baze podataka ili ako neopravdano šteti zakonitim interesima proizvođača neoriginalne baze podataka.

(2) Zaštita koja je ovim Zakonom predviđena za neoriginalne baze podataka ne odnosi se na računalne programe koji su korišteni za njihovu izradu ili rad. Takvi računalni programi zaštićeni su kao zasebna autorska djela ako su originalne intelektualne tvorevine individualnog karaktera.

PRAVA PROIZVOĐAČA NEORIGINALNE BAZE PODATAKA

Članak 166.

(1) Proizvođač neoriginalne baze podataka ima sljedeća imovinska prava u odnosu na radnje izvlačenja i / ili ponovnog korištenja neoriginalne baze podataka:

⊇ isključivo pravo umnožavanja

⊇ isključivo pravo distribuiranja, uključujući pravo iznajmljivanja

⊇ isključivo pravo priopćavanja javnosti na bilo koji način, uključujući činjenje dostupnim javnosti

⊇ isključivo pravo prerade.

(2) Radnja izvlačenja znači trajan ili privremen prijenos cjelokupnog ili znatnog dijela sadržaja neoriginalne baze podataka na drugi medij bilo kojim sredstvima ili u bilo kojem obliku.

(3) Radnje ponovnog korištenja znače svaki oblik činjenja dostupnim javnosti cjelokupnog ili znatnog dijela sadržaja neoriginalne baze podataka distribucijom primjeraka baze podataka, iznajmljivanjem, prijenosom putem interneta ili drugim oblicima prijenosa ili transmisije.

(4) Iscrpljenje prava distribucije iz članka 27. stavka 3. ovoga Zakona odnosi se samo na daljnju prodaju neoriginalne baze podataka.

(5) Neoriginalna baza podataka ne može biti predmetom javne posudbe.

(6) Pravo proizvođača neoriginalne baze podataka iz ovoga članka pripada proizvođaču koji je državljanin države članice Europske unije ili ima uobičajeno boravište ili registrirano sjedište, središnju upravu ili glavno mjesto poslovanja u državi članici Europske unije. Ako proizvođač neoriginalne baze podataka ima samo registrirano sjedište u državi članici Europske unije njegovo djelovanje mora stvarno i trajno biti povezano s gospodarstvom države članice Europske unije.

PRAVA I OBVEZE OVLAŠTENOG KORISNIKA

Članak 167.

- (1) Ovlašteni korisnik objavljene neoriginalne baze podataka može koristiti neznatne dijelove njezina sadržaja za bilo kakvu namjenu. Ako je ovlašten samo u pogledu dijela baze podataka, ovaj se stavak primjenjuje samo na taj dio.
- (2) Ovlašteni korisnik neoriginalne baze podataka učinjene dostupnom javnosti ne smije obavljati radnje koje su u suprotnosti s uobičajenim korištenjem te baze ili koje u nerazumnoj mjeri nanose štetu zakonitim interesima njezina proizvođača.
- (3) Ovlašteni korisnik objavljene neoriginalne baze podataka ne smije štetiti autorima i nositeljima srodnih prava u pogledu autorskih djela i predmeta srodnih prava koji su uvršteni u tu bazu podataka.
- (4) Ugovorne odredbe suprotne stavcima 1., 2. i 3. ovoga članka, ništetne su.

PRAVO PROIZVOĐAČA NEORIGINALNE BAZE PODATAKA U PRAVNOM PROMETU

Članak 168.

Pravom proizvođača neoriginalne baze podataka može se slobodno raspolagati.

TRAJANJE PRAVA

Članak 169.

- (1) Pravo proizvođača neoriginalne baze podataka traje 15 godina od završetka izrade baze podataka. Ako je unutar toga razdoblja neoriginalna baza podataka zakonito objavljena, pravo proizvođača neoriginalne baze podataka traje 15 godina od takve zakonite objave.
- (2) Svaka kvalitativno ili kvantitativno znatna izmjena sadržaja neoriginalne baze podataka, koja je poduzeta uz znatno novo ulaganje dovodi do ponovnog započinjanja tijeka roka zaštite iz stavka 1. ovoga članka. Znatna izmjena sadržaja neoriginalne baze podataka uključuje i postupno dopunjavanje, brisanje i mijenjanje baze.

ODGOVARAJUĆA PRIMJENA ODREĐABA O AUTORSKOM PRAVU

Članak 170.

Odredbe iz članaka 5., 10., 18., članka 19. stavka 3., članka 26., 27., 29., 40., 47., 56., od 60. do 64., od 89. do 108., te 118. i 119. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način te u skladu s odredbama ovog Poglavlja i na pravo proizvođača neoriginalne baze podataka, ako za nj nije što posebno određeno ili ne proizlazi iz pravne naravi prava proizvođača neoriginalne baze podataka.

Poglavlje 8.

PRAVO NAKLADNIKA NA NJIHOVIM PISANIM IZDANJIMA

PRAVO NAKLADNIKA NA PRVOM IZDANJU NEOBJAVLJENIH SLOBODNIH AUTORSKIH DJELA

Članak 171.

- (1) Osoba koja prvi put zakonito izdaje ili priopći javnosti još neobjavljeno autorsko djelo na kojemu je autorsko pravo prestalo, stječe pravo odgovarajuće imovinskim autorskim pravima po ovom Zakonu.
- (2) Pravo iz stavka 1. ovoga članka traje 25 godina od prvog zakonitog izdanja djela ili priopćavanja javnosti i može se njime slobodno raspolagati.

DIO IV.

IV. SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA

ZAJEDNIČKE ODREDBE

Članak 172.

(1) Objavljenim autorskim djelom ili predmetom srodnog prava iz ovoga Zakona može se koristiti bez odobrenja nositelja prava ili bez odobrenja nositelja i bez plaćanja naknade, samo u slučajevima koji su u ovom Zakonu izričito navedeni.

(2) Odredbe o sadržajnim ograničenjima iz ovog dijela Zakona odnose se samo na takvo korištenje autorskog djela ili predmeta srodnog prava koje se ne suprotstavlja njihovom redovitom korištenju i ne šteti neopravdano zakonitim interesima nositelja prava.

PRIVREMENE RADNJE UMNOŽAVANJA

Članak 173.

Privremene radnje umnožavanja autorskog djela, čija je jedina svrha omogućavanje prijenosa u mreži između trećih strana preko posrednika ili ovlašteno korištenje autorskog djela, koje su prolazne ili popratne, koje čine sastavni i bitni dio tehnološkog procesa i koje kao takve nemaju nezavisan gospodarski značaj, izuzete su od autorskih i srodnih isključivih prava umnožavanja iz članka 26. ovoga Zakona.

UMNOŽAVANJE AUTORSKOG DJELA ZA PRIVATNO KORIŠTENJE UZ PLAĆANJE ODGOVARAJUĆE NAKNADE

Članak 174.

(1) Fizička osoba može iz zakonito objavljenog izvora umnožavati autorsko djelo na bilo koju podlogu, kao i umnožavati autorsko djelo u obliku fotokopije, ako to čini za privatno korištenje koje nema izravno ili neizravno komercijalnu svrhu i nije namijenjeno ili pristupačno javnosti.

(2) Kad se autorsko djelo može umnožavati bez autorovog odobrenja u skladu s odredbama stavka 1. ovoga članka, autori djela za koja se, s obzirom na njihovu prirodu, može očekivati da će bez njihova odobrenja biti umnožena snimanjem na nosače zvuka, slike ili teksta ili fotokopiranjem, za privatno korištenje, ima pravo na odgovarajuću naknadu od prodaje praznih nosača zvuka, slike ili teksta i tehničkih uređaja.

(3) Autori imaju, osim prava iz stavka 2. ovoga članka, i pravo na odgovarajuću naknadu od fizičke ili pravne osobe koja uz naplatu obavlja usluge fotokopiranja.

(4) S fotokopiranjem su izjednačene sve druge tehnike umnožavanja, a s uređajima za zvučno i vizualno snimanje izjednačeni su drugi uređaji koji omogućavaju isti učinak.

NAPLATA ODGOVARAJUĆE NAKNADE ZA UMNOŽAVANJE ZA PRIVATNO KORIŠTENJE

Članak 175.

(1) Odgovarajuću naknadu iz članka 174. stavka 2. ovoga Zakona plaćaju proizvođači praznih nosača zvuka, slike ili teksta, proizvođači uređaja za tonsko i vizualno snimanje, proizvođači uređaja za fotokopiranje, te solidarno s njima uvoznici praznih nosača zvuka, slike ili teksta, uređaja za tonsko i vizualno snimanje, uređaja za fotokopiranje, osim ako je riječ o uvozu malih količina namijenjenih za privatno i nekomercijalno korištenje kao dio osobne prtljage. Ako se navedeni uređaji i predmeti ne proizvode u Republici Hrvatskoj, naknadu plaća uvoznik.

(2) Obveza plaćanja odgovarajuće naknade nastaje pri prvoj prodaji u Republici Hrvatskoj ili uvozu u Republiku Hrvatsku novih praznih nosača zvuka, slike ili teksta, novih uređaja za tonsko i vizualno snimanje te novih naprava za fotokopiranje.

(3) Obveza plaćanja odgovarajuće naknade nastaje i onda kad su uređaji i nosači iz stavka 1. ovoga članka uneseni u Republiku Hrvatsku iz druge države članice Europske unije.

(4) Obveza plaćanja odgovarajuće naknade ne nastaje ako se novi prazni nosači zvuka, slike ili teksta, novi uređaji za tonsko i vizualno snimanje, te novi uređaji za fotokopiranje iznose ili izvoze iz Republike Hrvatske.

(5) Naknada iz članka 174. stavka 3. ovoga Zakona plaća se prema podacima o broju učinjenih fotokopija.

(6) Autori se ne mogu odreći prava na odgovarajuću naknadu iz članka 174. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona.

ODGOVARAJUĆA PRIMJENA ODREDBA O UMNOŽAVANJU ZA PRIVATNO KORIŠTENJE NA SRODNA PRAVA

Članak 176.

(1) Odredbe iz članaka 174. i 175. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način i na umjetnike izvođače, proizvođače fonograma, filmske producente i nakladnike informativnih publikacija.

(2) Programski signali organizacija za emitiranje mogu se umnožavati za privatno korištenje u skladu s člankom 174. stavkom 1. ovoga Zakona, bez plaćanja odgovarajuće naknade iz članka 174. stavka 2. ovoga Zakona.

(3) Bez obzira na to što nemaju vlastito isključivo pravo umnožavanja svojih pisanih izdanja, nakladnici takvih izdanja imaju vlastito pravo na odgovarajuću naknadu za umnožavanje njihovih izdanja za privatno korištenje, u skladu s odgovarajućom primjenom članaka 174. i 175. ovoga Zakona.

(4) Pravo na odgovarajuću naknadu iz stavka 3. ovoga članka traje 50 godina od zakonitog izdanja djela, računajući od 1. siječnja godine koja neposredno slijedi godinu izdavanja. Njime se može slobodno raspolagati.

SLUČAJEVI KAD UMNOŽAVANJE ZA PRIVATNO KORIŠTENJE NIJE DOPUŠTENO

Članak 177.

Nije dopušteno umnožavanje za privatno korištenje cijele knjige, osim ako su primjerci te knjige rasprodani najmanje dvije godine, grafičkih izdanja glazbenih djela (notni materijal), autorskih baza podataka, neoriginalnih baza podataka, kartografskih djela, računalnih programa, kao ni izgradnja arhitektonskog objekta, ako ovim Zakonom ili ugovorom nije drukčije određeno.

RUDARENJE TEKSTA I PODATAKA U SVRHE ZNANSTVENOG ISTRAŽIVANJA

Članak 178.

(1) Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, umnožavanje autorskih djela, uključujući autorske baze podataka, i predmeta srodnih prava, uključujući radnje izvlačenja dijela sadržaja i radnje ponovnog korištenja cjelokupnog ili znatnog dijela sadržaja neoriginalne baze podataka, koje obavljaju istraživačke organizacije i institucije kulturne baštine radi rudarenja teksta i podataka za potrebe znanstvenog istraživanja u autorskim djelima i predmetima srodnih prava kojima imaju zakoniti pristup.

(2) Istraživačka organizacija je sveučilište, uključujući njegove knjižnice, istraživački institut ili zavod, sastavnica sveučilišta, bolnica koja provodi istraživanja ili bilo koji drugi subjekt čiji je glavni cilj provoditi znanstveno istraživanje ili provoditi obrazovne aktivnosti koje uključuju i provedbu znanstvenog istraživanja na neprofitnoj osnovi ili ponovnim ulaganjem sve dobiti u znanstveno istraživanje ili u skladu s misijom javnog interesa kojeg je priznala Republika Hrvatska (primjerice javnim financiranjem ili posebnim zakonom ili javnim ugovorima), i to na način da pristup rezultatima dobivenim takvim znanstvenim istraživanjem ne može na povlaštenoj osnovi dobiti poduzetnik koji ostvaruje odlučujući utjecaj na takvu organizaciju.

(3) Institucija kulturne baštine je javno dostupna knjižnica ili muzej, arhiv ili ustanova filmske ili audiovizualne baštine. To uključuje nacionalne knjižnice i nacionalne arhive, kao i arhive i javno dostupne knjižnice obrazovnih institucija, istraživačkih organizacija i javnih organizacija za emitiranje.

(4) Rudarenje teksta i podataka podrazumijeva svaku automatiziranu analitičku tehniku čiji je cilj analiza teksta i podataka u digitalnom obliku radi stvaranja podataka, koje uključuju ali se ne ograničuju na uzorke, trendove i korelacije.

(5) Zakonit pristup podrazumijeva pristup sadržaju zaštićenom autorskim pravom ili srodnim pravima koji se temelji, među ostalim, na ugovornom odnosu između nositelja prava i istraživačkih organizacija i institucija kulturne baštine koji može biti pretplatnički odnos, odnos zasnovan na politici otvorenog pristupa ili na drugim zakonitim načinima stjecanja pristupa sadržaju zaštićenom autorskim pravom ili srodnim pravima. Smatra se da zakonit pristup imaju sve osobe obuhvaćene pretplatama i ugovorima o korištenju zbog svoje povezanosti s istraživačkim organizacijama i institucijama kulturne baštine.

(6) Istraživačke organizacije i institucije kulturne baštine moraju preslike djela i predmeta srodnih prava nastalih u skladu sa stavkom 1. ovoga članka pohraniti uz odgovarajuću razinu sigurnosti i mogu ih zadržati za potrebe znanstvenog istraživanja, uključujući i za provjeru rezultata znanstvenog istraživanja.

(7) Nositelji prava smiju primjenjivati mjere kojima se osigurava sigurnost i cjelovitost mreža i baza podataka na ili u kojima su smještene djela i predmeti srodnih prava, kao što su mjere provjere IP adrese ili postupak autentifikacije korisnika. Te mjere moraju biti razmjerne uključenim rizicima i ne smiju prelaziti ono što je nužno za ostvarenje cilja osiguravanja sigurnosti i cjelovitosti sustava te se njima ne smije ugrožavati učinkovitost primjene ograničenja iz stavka 1. ovoga članka.

(8) Nositelji prava, istraživačke organizacije i institucije kulturne baštine moraju surađivati radi dogovaranja najboljih praksi povezanih s primjenom obaveza iz stavka 6. i mjera iz stavka 7. ovoga članka.

(9) Ugovorne odredbe suprotne odredbama ovoga članka ništetne su.

(10) Ograničenje iz ovoga članka ne utječe na primjenu ostalih ograničenja autorskog i srodnih prava iz ovoga Zakona.

OGRANIČENJE ZA POTREBE RUDARENJA TEKSTA I PODATAKA

Članak 179.

(1) Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, u svrhu rudarenja teksta i podataka kako je ono određeno u članku 178. stavku 4. ovoga Zakona, umnožavanje autorskih djela, uključujući autorskih baza podataka i računalnih programa te prerađenih računalnih programa u smislu članka 8. stavka 1. ovoga Zakona, kao i predmeta srodnih prava, što uključuje i radnje izvlačenja dijela sadržaja i radnje ponovnog korištenja cjelokupnog ili znatnog dijela sadržaja neoriginalne baze podataka.

(2) Rezultati radnji umnožavanja i izvlačenja iz stavka 1. ovoga članka mogu se zadržati samo onoliko vremena koliko je potrebno da bi se ostvarila svrha rudarenja teksta i podataka.

(3) Ograničenje iz stavka 1. ovoga članka odnosi se na autorska djela i predmete srodnih prava kojima se može zakonito pristupiti te pod uvjetom da prava korištenja na njima nisu izričito na primjeren način pridržali njihovi nositelji prava.

(4) Primjereni načini pridržaja prava mogu biti: strojno čitljiv način koji uključuje metapodatke, opći uvjeti koji se odnose na internetske stranice i uslugu, ugovorne odredbe ili jednostrane izjave nositelja prava.

(5) Kad je riječ o autorskim djelima i predmetima srodnih prava koji su učinjeni dostupnim javnosti na internetu, jedini primjereni način pridržaja prava je strojno čitljiv način koji uključuje metapodatke i opće uvjete koji se odnose na internetske stranice ili uslugu.

(6) Ograničenje iz ovoga članka ne utječe na primjenu ostalih ograničenja autorskog i srodnih prava iz ovoga Zakona.

SLOBODNO KORIŠTENJE DJELA SIROČADI

Članak 180.

(1) Institucije kulturne baštine iz članka 178. stavka 3. ovoga Zakona, obrazovne ustanove te javne organizacije za emitiranje mogu umnožavati djela siročad koja su sadržana u njihovim zbirkama u svrhu digitalizacije, činjenja dostupnim javnosti, indeksiranja, katalogiziranja, očuvanja ili obnove te ih mogu činiti dostupnim javnosti. Radnje umnožavanja i činjenja dostupnim javnosti navedene institucije mogu poduzimati samo radi postizanja ciljeva vezanih uz njihove zadaće od javnog interesa, posebno radi očuvanja i obnavljanja djela siročadi koja čine sastavni dio njihovih zbirki te osiguravanja njihove dostupnosti za kulturne i obrazovne potrebe.

(2) Institucije, ustanove i organizacije iz stavka 1. ovoga članka mogu od korištenja opisanih u stavku 1. ovoga članka ostvarivati prihode, isključivo u svrhu pokrivanja svojih troškova u svezi s digitalizacijom i činjenjem dostupnim javnosti djela siročadi. To ne utječe na njihovo pravo na slobodu ugovaranja u okviru provedbe svojih zadaća od javnog interesa, posebno u pogledu sklapanja sporazuma o javno-privatnom partnerstvu.

(3) Prigodom svakog korištenja djela siročadi, institucije, ustanove i organizacije iz stavka 1. ovoga članka dužne su na uobičajen način navesti autora odnosno koautore tih djela koji su identificirani.

(4) Autor ili koautor koji ukine status djela siročeta u skladu s člankom 18. stavkom 5. ovoga Zakona ima pravo na pravičnu naknadu za dotadašnje korištenje svojeg djela kao djela siročeta. Pravičnu naknadu je dužna isplatiti institucija, ustanova ili organizacija iz stavka 1. ovoga članka koja je koristila djelo.

(5) Visina pravične naknade iz stavka 4. ovoga članka određuje se s obzirom na kategoriju djela siročeta, uzimajući u obzir, među ostalim, ciljeve Republike Hrvatske u području promicanja kulture, nekomercijalnu narav korištenja koje poduzima institucija, ustanova ili organizacija iz stavka 1. ovoga članka i kojim se ostvaruju ciljevi vezani uz njihove zadaće od javnog interesa kao što su promicanje učenja i širenje kulture, te moguću štetu koju su pretrpjeli autori. Pravična naknada isplaćuje se za najviše tri godine unatrag, računajući od dana ukidanja statusa djela siročeta.

(6) Zahtjev za isplatom pravične naknade može postaviti autor ili odgovarajuća organizacija za kolektivno ostvarivanje prava. Zahtjev za isplatom pravične naknade zastarijeva u roku od godine dana, računajući od dana ukidanja statusa djela siročeta.

(7) Odredbe iz ovoga članka primjenjuju se na odgovarajući način na srodna prava iz ovoga Zakona.

(8) Odredbe iz ovoga članka ne utječu na obveze i prava stečena drugim propisima o drugim pravima intelektualnog vlasništva, o uvjetnom pristupu, o pristupu uslugama reemitiranja, o zaštiti kulturne baštine, o obvezi deponiranja, o zaštiti poštenog trgovanja, o poslovnoj tajni, o sigurnosti, o povjerljivosti, o zaštiti podataka i privatnosti, o pristupu javnim dokumentima, o ugovornom pravu te o slobodi tiska i slobodi izražavanja u medijima.

(9) Ograničenje iz ovoga članka ne utječe na primjenu ostalih ograničenja autorskog i srodnih prava iz ovoga Zakona.

EFEMERNE SNIMKE

Članak 181.

(1) Organizacija za emitiranje koja ima odobrenje za emitiranje autorskog glazbenog djela s riječima ili bez riječi ili umjetničke glazbene izvedbe, može ih, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, umnožavati vlastitim sredstvima na nosač zvuka, slike ili teksta, za potrebe vlastitog emitiranja (efemerne snimke).

(2) Organizacija za emitiranje dužna je efemerne snimke iz stavka 1. ovoga članka najkasnije u roku od mjesec dana od dana emitiranja uništiti ili ih pohraniti u vlastitom ili u javnom službenom arhivu ako te snimke imaju posebnu dokumentarnu vrijednost.

(3) Efemerne snimke, koje su u skladu s odredbama iz stavka 2. ovoga članka pohranjene, mogu se ponovo emitirati, reemitirati, prenijeti izravnim protokom, staviti na raspolaganje javnosti, biti sadržane u pratećoj internetskoj usluzi, te im se može dati pristup javnosti u skladu sa člankom 43. ovoga Zakona uz odobrenje nositelja prava i plaćanje naknade. Ovo pravo se obavezno ostvaruje u kolektivnom sustavu.

(4) Ograničenje iz ovoga članka ne utječe na primjenu ostalih ograničenja autorskog i srodnih prava iz ovoga Zakona.

OČUVANJE KULTURNE BAŠTINE

Članak 182.

(1) Institucije kulturne baštine iz članka 178. stavka 3. ovoga Zakona ovlaštene su, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, umnožavati autorska djela i predmete srodnih prava koji su trajni dio njihovih zbirki, u bilo kojem formatu ili na bilo kojem mediju, u svrhe njihova očuvanja te u mjeri koja je za potrebna u tom smislu.

(2) Smatra se da su autorska djela i predmeti srodnih prava dio zbirke institucija kulturne baštine u slučajevima kad su primjerci tih djela i predmeta srodnih prava u vlasništvu institucije kulturne baštine ili ih ona trajno drži na temelju ugovora o korištenju, depozitu ili trajnoj posudbi ili sličnog ugovornog odnosa.

(3) Ugovorne odredbe koje su suprotne odredbama stavaka 1. i 2. ovoga članka ništetne su.

(4) Ograničenje iz ovoga članka ne utječe na primjenu ostalih ograničenja autorskog i srodnih prava iz ovoga Zakona.

KORIŠTENJE DJELA I PREDMETA SRODNIH PRAVA KOJI SU NEDOSTUPNI NA TRŽIŠTU

Članak 183.

(1) Institucijama kulturne baštine iz članka 178. stavka 3. ovoga Zakona dopušteno je na nekomercijalnim internetskim stranicama, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, umnožavanje i priopćavanje javnosti, uključujući i činjenje dostupnim javnosti autorskih djela i predmeta srodnih prava nedostupnih na tržištu, koji su trajni dio njihovih zbirki, za nekomercijalne svrhe, pod uvjetom da prigodom korištenja navedu imena autora ili drugog nositelja prava kojeg je moguće utvrditi, osim ako se pokaže da je to nemoguće.

(2) Stavak 1. ovoga članka ne primjenjuje se u odnosu na skupove djela ili predmete srodnih prava nedostupnih na tržištu ako na temelju razumnog napora iz članka 10. stavcima 1. do 3. ovoga Zakona proizlazi da postoje dokazi da se ti skupovi uglavnom sastoje od:

⊇ djela ili predmeta srodnih prava, osim audiovizualnih djela, prvi put objavljenih ili, ako nisu objavljeni, prvi put emitiranih u trećoj zemlji

⊇ audiovizualnih djela čiji producenti imaju sjedište ili uobičajeno boravište u trećoj zemlji ili

⊇ djela ili predmeta srodnih prava državljana trećih država kad se, nakon razumnog napora, nije mogla utvrditi država članica Europske unije ili treća država u skladu s prvim i drugim podstavkom ovoga stavka.

(3) Uzima se da se korištenja uz primjenu ograničenja iz stavka 1. ovoga članka odvijaju samo na području Republike Hrvatske ako institucija kulturne baštine ima sjedište u Republici Hrvatskoj.

(4) Stavci 1. i 2. ovoga članka primjenjuju se samo na one vrste autorskih djela i predmete srodnih prava za koje u Republici Hrvatskoj ne postoji organizacija za kolektivno ostvarivanje prava.

(5) Podatke o djelima i predmetima srodnih prava koji se koriste na temelju ovoga članka institucije kulturne baštine dužne su dostaviti u skladu s člankom 10. stavkom 5. ovoga Zakona.

(6) Ograničenje iz ovoga članka ne utječe na primjenu ostalih ograničenja autorskog i srodnih prava iz ovoga Zakona.

OGRANIČENJA PRAVA UMNOŽAVANJA U KORIST POJEDINIH USTANOVA

Članak 184.

(1) Istraživačke organizacije iz članka 178. stavka 2. ovoga Zakona, institucije kulturne baštine iz članka 178. stavka 3. ovoga Zakona, obrazovne ustanove, ustanove za predškolski odgoj i socijalne (karitativne) ustanove mogu, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, umnožavati autorsko djelo ili predmet srodnog prava iz ovoga Zakona, na bilo koju podlogu, za svoje posebne potrebe koje su u suglasju s njihovom javnom svrhom, kao što su potrebe očuvanja i osiguranja građe, tehničke obnove i popravljivanja građe, upravljanja zbirkom i ostale vlastite potrebe, ako pri tome ne ostvaruju izravnu ili neizravnu komercijalnu korist.

(2) Ograničenje iz ovoga članka ne utječe na primjenu ostalih ograničenja autorskog i srodnih prava iz ovoga Zakona.

OGRANIČENJE U KORIST OSOBA S INVALIDITETOM

Članak 185.

- (1) Za potrebe osoba s invaliditetom dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, korištenje autorskih djela i predmeta srodnih prava na način koji je u izravnoj vezi s invaliditetom tih osoba i koje je nekomercijalne naravi, a u opsegu potrebnom za odnosni invaliditet.
- (2) Ograničenje iz ovoga članka ne utječe na primjenu ostalih ograničenja autorskog i srodnih prava iz ovoga Zakona.

OGRANIČENJE U KORIST OSOBA KOJE SU SLIJEPE, IMAJU OŠTEĆENJE VIDA ILI DRUGE POTEŠKOĆE U KORIŠTENJU TISKANIH IZDANJA

Članak 186.

(1) Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, umnožavanje, distribuiranje, priopćavanje javnosti na bilo koji način, kao i prerada autorskih djela, uključujući računalne programe i autorske baze podataka, te predmeta srodnih prava, uključujući neoriginalne baze podataka, koji su zakonito izdani ili na drugi način zakonito objavljeni javnosti u obliku knjiga, periodičkih publikacija, novina, časopisa ili drugih vrsta zapisa, notacija, uključujući notne materijale, te ilustracija koje su s njima povezane, na bilo kojem mediju, uključujući u zvučnom obliku, kao što su zvučne knjige, te u digitalnom obliku, u svrhu obavljanja bilo koje radnje koja je potrebna:

⊇ da bi korisnik koji ima zakoniti pristup takvom autorskom djelu ili predmetu srodnog prava, ili osoba koju on ovlasti, izradio njegov primjerak u pristupačnom formatu, isključivo za svoju uporabu i

⊇ da bi ovlašten subjekt koji ima zakoniti pristup takvom autorskom djelu ili predmetu srodnog prava izradio njegov primjerak u pristupačnom formatu ili da bi takav primjerak priopćio, stavio na raspolaganje javnosti, distribuirao ili posudio korisniku ili drugom ovlaštenom subjektu na neprofitnoj osnovi, isključivo za uporabu korisnika.

(2) Korisnik je, bez obzira na bilo koji drugi oblik invaliditeta, osoba koja:

⊇ je slijepa

⊇ ima oštećenje vida koje nije moguće popraviti tako da joj vidna funkcija bude u osnovi istovjetna onoj koju ima osoba koja nema takvo oštećenje te koja zbog toga ne može čitati tiskana djela u istoj mjeri kao osoba koja nema takvo oštećenje

⊇ ima perceptivne smetnje ili poteškoće u čitanju te zbog toga ne može čitati tiskana izdanja u istoj mjeri kao osoba koja nema takve smetnje ili poteškoće ili

⊇ zbog tjelesnog oštećenja ili motoričkih smetnji nije u stanju držati knjigu ili rukovati njome ili fokusirati ili pomicati oči u mjeri u kojoj bi se u načelu omogućilo čitanje.

(3) Primjerak u pristupačnom formatu je primjerak autorskog djela ili predmeta srodnog prava iz stavka 1. ovoga članka, izrađen u formatu kojim se korisniku iz stavka 2. ovoga članka omogućuje pristup djelu ili predmetu srodnog prava, uključujući i pristup jednako izvediv i ugodan kao i osobi koja nema nijedno od oštećenja, smetnji ili poteškoća iz stavka 2. ovoga članka.

(4) Svaki primjerak autorskog djela ili predmeta srodnog prava u pristupačnom formatu mora biti izrađen na način da se poštuje cjelovitost izvornika, uzimajući u obzir izmjene koje su nužne da bi se izradio primjerak u pristupačnom formatu.

(5) Ovlašteni subjekt je bilo koja osoba koja na neprofitnoj osnovi pruža korisnicima usluge obrazovanja, osposobljavanja, adaptivnog čitanja ili pristupa podacima, što uključuje i javnu ustanovu ili neprofitnu organizaciju koja iste usluge pruža korisnicima kao jednu od svojih primarnih djelatnosti, institucijskih obveza ili kao dio svojih zadaća od javnog interesa, u skladu s posebnim propisima.

(6) Ograničenje iz ovoga članka ne može se ugovorom isključiti niti ograničiti.

(7) Ograničenje iz ovoga članka ne utječe na primjenu ostalih ograničenja autorskog i srodnih prava iz ovoga Zakona.

OGRANIČENJE U KORIST OSOBA KOJE SU SLIJEPE, IMAJU OŠTEĆENJE VIDA ILI DRUGE POTEŠKOĆE U KORIŠTENJU TISKANIH IZDANJA NA UNUTARNJEM TRŽIŠTU

Članak 187.

(1) Ograničenje autorskih i srodnih prava propisano u članku 186. ovoga Zakona može koristiti ovlašten subjekt iz Republike Hrvatske za korisnika ili drugi ovlašten subjekt iz bilo koje druge države članice Europske unije.

(2) Korisnik ili ovlašten subjekt iz Republike Hrvatske može pribaviti primjerak autorskog djela ili predmeta srodnog prava iz članka 186. stavka 1. ovoga Zakona u pristupačnom formatu od ovlaštenog subjekta iz bilo koje druge države članice Europske unije ili imati pristup takvom primjerku.

(3) Ovlašten subjekt iz stavka 1. ovoga članka dužan je utvrditi vlastitu praksu i pridržavati je se kako bi osigurao da:

⊇ distribuira, priopćava javnosti i čini dostupnim javnosti primjerke autorskih djela i predmete srodnih prava u pristupačnom formatu samo korisnicima ili drugim ovlaštenim subjektima

⊇ poduzima odgovarajuće aktivnosti usmjerene odvratanju od neovlaštenog umnožavanja, distribuiranja, priopćavanja javnosti i činjenja dostupnim javnosti primjeraka u pristupačnom formatu

⊇ posvećuje dužnu pažnju u rukovanju autorskim djelima i predmetima srodnih prava te njihovim primjercima u pristupačnom formatu, kao i u vođenju evidencija o njima

⊇ objavljuje i ažurira, prema potrebi, na svojoj internetskoj stranici ili na druge načine na internetu ili izvan njega, podatke o tim načinima ispunjavanja svojih obveza iz podstavaka 1. do 3. ovoga stavka.

(4) Ovlašten subjekt iz stavka 1. ovoga članka je pri utvrđivanju prakse iz stavka 3. ovoga članka dužan poštovati propise o prikupljanju i obradi osobnih podataka korisnika.

(5) Ovlašten subjekt iz stavka 1. ovoga članka dužan je korisnicima, drugim ovlaštenim subjektima te nositeljima autorskog i srodnih prava čija djela ili predmete srodnih prava koristi u skladu sa sadržajnim ograničenjem iz članka 186. ovoga Zakona, na odgovarajući način dostaviti sljedeće podatke:

⊇ popis autorskih djela ili predmeta srodnih prava koje ima u pristupačnom formatu te podatke o raspoloživim primjercima u pristupačnom formatu te

⊇ imena i podatke za kontakt ovlaštenih subjekata s kojima razmjenjuje primjerke u pristupačnom formatu u skladu sa stavkom 1. ovoga članka.

(6) Državni zavod za intelektualno vlasništvo Republike Hrvatske (Zavod) će pozvati ovlaštene subjekte iz Republike Hrvatske da mu na dobrovoljnoj osnovi dostave svoje ažurne nazive i podatke za kontakt, radi dostave Europskoj komisiji u svrhu činjenja dostupnim javnosti putem središnjeg mjesta za pristup takvim podacima na internetu.

(7) Zavod je dužan Europskoj komisiji dostavljati informacije vezane uz mogućnosti poboljšanja pristupa drugim vrstama autorskih djela i predmetima zaštite srodnih prava u korist osoba koje su slijepe, koje imaju oštećenje vida ili imaju drugih poteškoća u korištenju tiskanim materijalima, kao i uz mogućnost pristupa takvim djelima i predmetima zaštite za osobe s drugim vrstama invaliditeta te druge relevantne informacije potrebne za izradu izvješća Europske komisije vezanih uz iznimke autorskog i srodnih prava u korist osoba s invaliditetom.

ZBIRKE NAMIJENJENE NASTAVI ILI ZNANSTVENOM ISTRAŽIVANJU

Članak 188.

(1) Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava, umnožavanje na papir ili sličan medij i distribuiranje pojedinih odlomaka zakonito objavljenih autorskih djela ili cjelovitih kratkih autorskih djela s područja znanosti, književnosti i glazbe, kao i pojedinačnih objavljenih autorskih djela s područja likovnih umjetnosti, arhitekture, primijenjenih umjetnosti i industrijskog dizajna, fotografskih ili kartografskih djela te prikaza znanstvene ili tehničke prirode, u obliku zbirke koja sadržava priloge više autora i koja je po svojem sadržaju i sistematizaciji isključivo namijenjena nastavi ili znanstvenom istraživanju uz navođenje izvora, osim ako to autor izričito ne zabrani. Umnožavanje i distribuiranje pojedinih dijelova autorskih djela ne smatra se povredom prava iz članaka 22. i 23. ovoga Zakona, osim ako bi se objavljivanjem pojedinih dijelova ugrozili čast ili ugled autora.

(2) Zbirka iz stavka 1. ovoga članka može se bez odobrenja nositelja prava priopćavati javnosti, uključujući učiniti dostupnom javnosti, radi njena digitalnog korištenja u nastavi, pod uvjetom da se takvo korištenje odvija u okviru nadležnosti obrazovne ustanove, u njezinim prostorijama ili u drugim objektima ili putem sigurnog elektroničkog okruženja kojemu mogu pristupiti samo učenici ili studenti i nastavno osoblje te obrazovne ustanove.

(3) Autori djela sadržanih u zbirci iz stavaka 1. i 2. ovoga članka imaju pravo na primjerenu naknadu za umnožavanje i distribuiranje te drugo korištenje njihovih autorskih djela. Ova naknada ostvaruje se obavezno kolektivno.

(4) Ograničenje iz ovoga članka ne utječe na primjenu ostalih ograničenja autorskog i srodnih prava iz ovoga Zakona.

KORIŠTENJE U NASTAVI

Članak 189.

(1) Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, javno izvođenje ili scensko prikazivanje autorskih djela u obliku izravnog poučavanja na nastavi, ili na priredbama koje su vezane uz nastavu, u opsegu opravdanom obrazovnom svrhom koja se želi postići takvim priopćavanjem, ako se autorsko djelo ne koristi radi ostvarivanja komercijalne svrhe, ako izvođači ne primaju naknadu za izvođenje autorskih djela, te ako se ne naplaćuju ulaznice.

(2) Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, korištenje autorskih djela i predmeta srodnih prava, u svrhu davanja primjera u nastavi ili u znanstvenom istraživanju, koje je opravdano nekomercijalnom svrhom koja se želi postići, s time da se mora naznačiti izvor i ime autora ili drugog nositelja prava, osim ako se to pokaže nemogućim.

(3) Nekomercijalna svrha podrazumijeva nekomercijalnu svrhu pojedine nastavne aktivnosti, pri čemu organizacijska struktura i sredstva za financiranje obrazovne ustanove nisu odlučujući za utvrđivanje je li pojedina nastavna aktivnost nekomercijalne naravi.

(4) Ograničenje iz ovoga članka primjenjuje se na odgovarajući način i u aktivnostima cjeloživotnog obrazovanja koje provode državne institucije, javne ustanove i drugi subjekti koji su ovlašteni poduzimati takve aktivnosti.

(5) Ograničenje iz ovoga članka ne utječe na primjenu ostalih ograničenja autorskog i srodnih prava iz ovoga Zakona.

KORIŠTENJE U DIGITALNOJ I PREKOGRANIČNOJ NASTAVI

Članak 190.

(1) Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, umnožavanje i priopćavanje javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti autorskih djela i predmeta srodnih prava radi njihova digitalnog korištenja u svrhu davanja primjera u nastavi, u mjeri koja je opravdana nekomercijalnom svrhom kako je ona određena u članku 189. stavku 3. ovoga Zakona i pod uvjetom da se takvo korištenje odvija u okviru nadležnosti obrazovne ustanove, u njezinim prostorijama ili u drugim objektima ili putem sigurnog elektroničkog okružja kojemu mogu pristupiti samo učenici ili studenti i nastavno osoblje te obrazovne ustanove s time da se mora naznačiti izvor i ime autora ili drugog nositelja prava, osim ako se to pokaže nemogućim.

(2) Davanje primjera u nastavi obuhvaća digitalna korištenja autorskih djela i predmeta srodnih prava, u pravilu, u dijelovima ili u isječcima, u svrhu podupiranja, obogaćivanja ili nadopunjavanja nastave i nastavnih aktivnosti unutar i izvan prostorija obrazovnih ustanova.

(3) Sadržajno ograničenje iz stavka 1. ovoga članka odnosi se, među ostalim, na digitalnu i internetsku nastavu, učenje na daljinu i prekograničnu nastavu te na sve obrazovne razine.

(4) Korištenje sadržajnog ograničenja iz stavka 1. ovoga članka ne smije zamijeniti kupnju materijala ponajprije najmijenjenih tržištima obrazovanja.

(5) Smatra se da se korištenja iz stavka 1. ovoga članka događaju samo u državi članici u kojoj obrazovna ustanova ima poslovni nastan.

(6) Ugovorne odredbe koje su suprotne odredbama ovoga članka ništete su.

(7) Ograničenje iz ovoga članka primjenjuje se na odgovarajući način i u aktivnostima cjeloživotnog obrazovanja koje provode državne institucije, javne ustanove i drugi subjekti koji su ovlašteni poduzimati takve aktivnosti.

(8) Ograničenje iz ovoga članka ne utječe na primjenu ostalih ograničenja autorskog i srodnih prava iz ovoga Zakona.

KORIŠTENJE AUTORSKIH DJELA U SUDSKIM, UPRAVNIM I DRUGIM SLUŽBENIM POSTUPCIMA

Članak 191.

- (1) Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, umnožavanje autorskih djela i predmeta srodnih prava radi korištenja u sudskim, upravnim, arbitražnim i drugim službenim postupcima.
- (2) Odredbe iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući način primjenjuju se i na priopćavanje javnosti primjeraka autorskih djela i predmeta srodnih prava izrađenih za potrebe službenih postupaka.
- (3) Ograničenje iz ovoga članka ne utječe na primjenu ostalih ograničenja autorskog i srodnih prava iz ovoga Zakona.

KORIŠTENJE U SVRHU INFORMIRANJA JAVNOSTI

Članak 192.

- (1) Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, u opsegu potrebnom za izvješćivanje javnosti o tekućim događajima, putem tiska, radija, televizije ili na druge načine, umnožavanje, distribuiranje te priopćavanje javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti:
 - ⊇ autorskih djela i predmeta srodnih prava koji se pojavljuju kao sastavni dio tekućeg događaja o kojem se javnost izvješćuje, pod uvjetom da se koriste u opsegu koji odgovara svrsi i načinu izvješćivanja o tekućem događaju
 - ⊇ objavljenih novinskih članaka i fotografija, radijskih i televizijskih priloga te drugih audiovizualnih snimki o tekućim političkim, gospodarskim ili vjerskim pitanjima, koji su objavljeni u drugim sredstvima javnog priopćavanja, pod uvjetom da prava za takva korištenja nisu izričito pridržana i da se autorsko djelo ili predmet srodnog prava koristi u opsegu koji odgovara svrsi i načinu izvješćivanja
 - ⊇ javnih političkih, vjerskih i drugih govora održanih u tijelima državne ili lokalne vlasti, vjerskim ustanovama ili prilikom državnih ili vjerskih svečanosti te izvadaka iz javnih predavanja.
- (2) U svim slučajevima iz stavka 1. ovoga članka potrebno je navesti izvor i autorstvo djela ako je to moguće s obzirom na način korištenja.
- (3) Ograničenje iz ovoga članka ne utječe na primjenu ostalih ograničenja autorskog i srodnih prava iz ovoga Zakona.

SLOBODNO KORIŠTENJE NA DRŽAVNIM SVEČANOSTIMA

Članak 193.

- (1) Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, priopćavanje javnosti autorskih glazbenih djela tijekom državnih svečanosti koje organiziraju Predsjednik Republike Hrvatske, Vlada Republike Hrvatske ili Sabor Republike Hrvatske, ministarstvo ili državna upravna organizacija u Republici Hrvatskoj te Ustavni sud Republike Hrvatske ili Vrhovni sud Republike Hrvatske.
- (2) Ograničenje iz ovoga članka ne utječe na primjenu ostalih ograničenja autorskog i srodnih prava iz ovoga Zakona.

CITATI, KRITIKE, OSVRTI, POPRATNO I INCIDENTALNO KORIŠTENJE

Članak 194.

- (1) Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, doslovno navođenje ulomaka autorskog djela (citata) ili predmeta srodnog prava koji su na zakonit način postali pristupačni javnosti, radi znanstvenog istraživanja, nastave, kritike, polemike, recenzije, osvrti i slično, u mjeri opravdanoj svrhom koja se želi postići i u skladu s dobrim običajima, s time da se mora naznačiti izvor i ime autora, ako je to moguće, s obzirom na način korištenja.
- (2) Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, umnožavanje, distribuiranje i priopćavanje javnosti na svaki i bilo koji način, autorskih djela i predmeta srodnih prava kad se

popratno i incidentalno koriste kao nebitna djela ili predmeti srodnih prava uz pravi predmet umnožavanja, distribuiranja ili priopćavanja javnosti.

(3) Ograničenja iz ovoga članka ne utječu na primjenu ostalih ograničenja autorskog i srodnih prava iz ovoga Zakona.

UMNOŽAVANJE AUTORSKIH DJELA TRAJNO SMJEŠTENIH NA JAVNIM MJESTIMA

Članak 195.

(1) Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, umnožavanje, osim u trodimenzionalnom obliku, autorskih djela koja su trajno smještena na ulicama, trgovima, parkovima ili drugim mjestima pristupačnim javnosti te distribuiranje i priopćavanje javnosti takvih umnoženih primjeraka.

(2) Ograničenje iz stavaka 1. ovoga članka primjenjuje se samo u pogledu vanjskog izgleda arhitektonskog objekta.

(3) Ograničenje iz ovoga članka ne utječe na primjenu ostalih ograničenja autorskog i srodnih prava iz ovoga Zakona.

PLAKATI I KATALOZI

Članak 196.

(1) Organizatorima javnih izložbi ili aukcija dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava, u svrhu promoviranja takvih događaja i u opsegu potrebnom za tu svrhu, umnožavanje, na plakatima i u katalozima za te izložbe ili aukcije, i distribuiranje putem tih plakata i kataloga, djela likovnih umjetnosti, arhitekture, primijenjenih umjetnosti, industrijskog dizajna te fotografskih djela koja su izložena na javnoj izložbi ili aukciji ili namijenjena takvom izlaganju.

(2) U katalozima iz stavka 1. ovoga članka mora se navesti izvor i autorstvo djela.

(3) Ograničenje iz ovoga članka ne utječe na primjenu ostalih ograničenja autorskog i srodnih prava iz ovoga Zakona.

PARODIJE I KARIKATURE

Članak 197.

(1) Dopuštena je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, prerada autorskog djela u parodiju i karikaturu, u mjeri koja je potrebna za njen smisao (primjerice humora, kritike djela koje je predmet parodije ili karikature, kritike društvenih događaja i pojava i slično), u skladu s dobrim običajima.

(2) Ograničenje iz ovoga članka ne utječe na primjenu ostalih ograničenja autorskog i srodnih prava iz ovoga Zakona.

KORIŠTENJE AUTORSKIH DJELA U SVRHU UPOZNAVANJA ILI ISKUŠAVANJA UREĐAJA

Članak 198.

(1) Trgovinama koje prodaju fonograme ili videograme ili uređaje za umnožavanje ili za prijam zvuka ili slike, dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, snimanje autorskog djela i predmeta srodnih prava na nosače zvuka, slike ili teksta, njihovo priopćavanje s tih nosača, kao i priopćavanje autorskog djela ili predmeta srodnog prava koja se emitiraju, u opsegu potrebnom za upoznavanje ili iskušavanje rada tih zvučnih snimaka ili filmova ili uređaja neposrednim kupcima ili za njihov popravak.

(2) Ograničenje iz ovoga članka ne utječe na primjenu ostalih ograničenja autorskog i srodnih prava iz ovoga Zakona.

POSEBNA OGRANIČENJA ZA RAČUNALNE PROGRAME

Članak 199.

(1) Ovlaštenom korisniku računalnog programa dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade:

⊇ umnožavanje i prerada računalnog programa ako su neophodni za korištenje računalnog programa u skladu s njegovom namjeravanom svrhom, uključujući i za ispravljanje pogrešaka

⊇ izraditi sigurnosni primjerak računalnog programa, ako je to potrebno za korištenje programa

⊇ promatrati, proučavati ili ispitivati rad računalnog programa radi utvrđivanja ideje i načela na kojima se zasniva bilo koji element programa, ako to čini prilikom izvođenja bilo koje od radnji učitavanja, prikazivanja, izvođenja, prenošenja ili pohranjivanja računalnog programa, koju je ovlašten poduzimati.

(2) Ugovorne odredbe protivne stavku 1. ovoga članka ništete su.

(3) Ograničenje iz ovoga članka ne utječe na primjenu ostalih ograničenja autorskog i srodnih prava iz ovoga Zakona.

DEKOMPILIRANJE RAČUNALNIH PROGRAMA

Članak 200.

(1) Ovlaštenom korisniku računalnog programa kojemu prethodno nisu bili dostupni podaci za postizanje interoperabilnosti računalnog programa, dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, umnožavanje koda računalnog programa i prevođenje njegova oblika koje je nužno za dobivanje podataka potrebnih za postizanje interoperabilnosti nezavisno stvorenog računalnog programa s drugim programima ako su te radnje ograničene samo na one dijelove izvornog programa koji su potrebni za postizanje interoperabilnosti.

(2) Podaci dobiveni na način propisan u stavku 1. ovoga članka ne smiju se:

⊇ koristiti za ciljeve drukčije od postizanja interoperabilnosti nezavisno stvorenoga računalnog programa

⊇ prenositi drugima, osim kad je to potrebno za postizanje interoperabilnosti nezavisno stvorenog programa ili

⊇ koristiti za razvoj, proizvodnju ili promidžbu drugog programa, bitno sličnog u svojem izražaju, ili za bilo koju drugu radnju kojom se nanosi povreda autorskom pravu.

(3) Ugovorne odredbe protivne ovome članku ništete su.

(4) Ograničenje iz ovoga članka ne utječe na primjenu ostalih ograničenja autorskog i srodnih prava iz ovoga Zakona.

SLOBODNO KORIŠTENJE BAZA PODATAKA

Članak 201.

(1) Ovlašteni korisnik autorske baze podataka ili njezina primjerka može, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, izvršiti bilo koju radnju korištenja koja je neophodna za pristup sadržaju baze podataka ili njezino redovito korištenje.

(2) Ovlašteni korisnik neoriginalne baze podataka može, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, obavljati radnje izvlačenja i radnje ponovnog korištenja u odnosu na kvantitativno i / ili kvalitativno neznatne dijelove njezina sadržaja, u bilo koju svrhu.

(3) Ako je korisnik ovlašten samo za dio baze podataka, stavak 1. i 2. ovoga članka odnosi se samo na taj dio baze podataka.

(4) Ugovorne odredbe protivne stavcima 1. i 2. ovoga članka ništete su.

(5) Ograničenje iz ovoga članka ne utječe na primjenu ostalih ograničenja autorskog i srodnih prava iz ovoga Zakona.

OGRAIČENJA PRAVA PROIZVOĐAČA NEELEKTRONIČKE BAZE PODATAKA

Članak 202.

(1) Ovlašteni korisnik objavljene neelektroničke neoriginalne baze podataka, može, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, obavljati radnje izvlačenja sadržaja i radnje ponovnog korištenja baze podataka za privatne svrhe.

(2) Ograničenje iz ovoga članka ne utječe na primjenu ostalih ograničenja autorskog i srodnih prava iz ovoga Zakona.

SLOBODNO KORIŠTENJE RADI JAVNE SIGURNOSTI

Članak 203.

(1) Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, koristiti autorsko djelo, uključujući autorsku bazu podataka, kao i predmete srodnih prava, uključujući neoriginalnu bazu podataka, u mjeri i na način kojim se ostvaruju potrebe javne sigurnosti.

(2) Ograničenje iz ovoga članka ne utječe na primjenu ostalih ograničenja autorskog i srodnih prava iz ovoga Zakona.

OBVEZE NOSITELJA PRAVA

Članak 204.

(1) Kada je po odredbama ovog dijela ovog Zakona dopušteno korištenje autorskog djela ili predmeta srodnog prava bez odobrenja nositelja prava ili bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, a korištenje ili pristup su im onemogućeni primjenom tehničkih mjera iz članka 267. ovoga Zakona, nositelji prava ili druge osobe koje su te mjere primijenile ili koje imaju ovlast i mogućnosti otkloniti ih, dužni su, osiguravanjem posebnih mjera ili sklapanjem sporazuma, omogućiti korisnicima ili njihovim udrugama pristup tim autorskim djelima ili predmetima srodnih prava i njihovo korištenje u skladu s ograničenjima iz ovog dijela ovog Zakona.

(2) Stavak 1. ovoga članka ne primjenjuje se na računalne programe.

(3) Ako osobe koje su primijenile tehničke mjere iz stavka 1. ovoga članka ili koje imaju ovlast i mogućnosti otkloniti ih, ne postupe u skladu s odredbama iz stavka 1. ovoga članka, osoba koja tvrdi da je na temelju neke od odredaba iz ovog dijela ovog Zakona ovlaštena koristiti se autorskim djelom ili predmetom srodnog prava bez odobrenja nositelja prava ili bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, može podnijeti tužbu protiv nositelja prava odnosno druge osobe koja je primijenila tehničke mjere ili koja ima ovlast i mogućnost otkloniti ih, u kojoj zahtijeva omogućavanje pristupa autorskom djelu ili predmetu srodnog prava i njihovo korištenje u skladu s ograničenjem iz ovog dijela ovog Zakona. Tužitelj je u tužbi dužan dokazati da su ispunjene pretpostavke iz članka 172. ovoga Zakona.

(4) Osoba koja tvrdi da je na temelju neke od odredaba iz ovog dijela ovog Zakona ovlaštena koristiti se autorskim djelom ili predmetom srodnog prava bez odobrenja ili bez odobrenja i bez plaćanja naknade ili nositelj prava odnosno druga osoba koja je primijenila tehničke mjere zaštite pristupa ili korištenja autorskih djela ili predmeta srodnih prava ili koja ima ovlast i mogućnosti otkloniti ih, mogu od Vijeća stručnjaka zatražiti posredovanje u pogledu pristupa i korištenja u skladu s nekim od ograničenja iz ovog dijela ovog Zakona. Vijeće stručnjaka će obaviti posredovanje u skladu s odredbama iz članka 230. ovoga Zakona.

(5) Tehničke mjere iz ovoga članka zaštićene su u skladu s člankom 267. ovoga Zakona.

(6) Odredbe iz ovoga članka ne primjenjuju se na autorska djela i predmete srodnih prava koji su učinjeni dostupnim javnosti po dogovorenim uvjetima na način da im pripadnici javnosti mogu pristupiti s mjesta i u vrijeme koje sami odaberu .

(7) Nositelj prava odnosno druga osoba koja je primijenila tehničke mjere ili koja ima ovlast i mogućnosti otkloniti ih, mora, s ciljem osiguranja učinkovite primjene ovoga članka, jasno i vidljivo na svakom primjerku autorskog djela ili predmeta srodnog prava proizvedenom ili uvezenom u gospodarske svrhe, označiti primjenu tehničkih mjera, navodeći podatke o tehničkoj mjeri i njenim učincima te svoje ime i kontakt adresu.

DIO V.

V. OSTVARIVANJE AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA

Poglavlje 1.

OPĆE ODREDBE

OSTVARIVANJE PRAVA

Članak 205.

- (1) Ostvarivanje autorskog ili srodnih prava obuhvaća osobito sljedeće radnje:
- ⊇ davanje odobrenja za korištenje autorskih djela i predmeta srodnih prava (predmeti zaštite), osim kad odobrenje po odredbama ovoga Zakona nije potrebno
 - ⊇ naplatu cijene za korištenje predmeta zaštite, ako se koriste uz plaćanje naknade izražene kao cijene korištenja
 - ⊇ raspodjelu naplaćenog prihoda od prava nositeljima prava
 - ⊇ nadzor nad korištenjem predmeta zaštite
 - ⊇ pokretanje i vođenje postupaka zaštite u slučaju povrede prava koja se ostvaruju.
- (2) Ostvarivanje prava može biti individualno i kolektivno.
- (3) Prihod od prava je prihod koji za račun nositelja prava od korištenja predmeta zaštite ostvari sam nositelj prava ili osoba koju on ovlasti na ostvarivanje prava, uključujući organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava iz članka 207. stavka 2. ovoga Zakona, bez obzira proizlazi li takav prihod od isključivog prava ili od korištenja predmeta zaštite bez odobrenja nositelja prava ali uz plaćanje naknade po ovome Zakonu.
- (4) Korisnik je svaka osoba ili subjekt koji poduzima radnje korištenja predmeta zaštite za koje je potrebno odobrenje nositelja prava ili plaćanje naknade izražene kao cijene korištenja, a koji nije potrošač.
- (5) Za potrebe ovog dijela ovog Zakona, nositelj prava je svaka osoba ili subjekt, različit od organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ili neovisnog upravljačkog subjekta, koji je nositelj autorskog prava ili srodnog prava ili koji je na temelju ugovora o iskorištavanju prava ili zakona ili nasljeđivanja ovlašten ubirati dio prihoda od autorskog prava ili srodnog prava.

INDIVIDUALNO OSTVARIVANJE PRAVA

Članak 206.

- (1) Individualno ostvarivanje prava je takvo ostvarivanje prava koje se odnosi na pojedinačno korištenje određenog predmeta zaštite, prema odgovarajućem ugovoru između nositelja prava i korisnika predmeta zaštite, koje obavlja sam nositelj prava osobno ili putem zastupnika.
- (2) Poslove opunomoćenog zastupnika može obavljati odvjetnik, specijalizirana pravna osoba za ostvarivanje autorskog i srodnih prava te organizacija za kolektivno ostvarivanje prava .
- (3) Specijalizirana pravna osoba za ostvarivanje autorskog i srodnih prava je trgovačko društvo ili druga pravna osoba koja kao svoju glavnu djelatnost ima individualno ostvarivanje autorskog i srodnih prava i ima zaposlenu barem jednu osobu sa završenim preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijem pravne struke.

KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA

Članak 207.

- (1) Kolektivno ostvarivanje prava obavlja se, u pravilu, putem organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, pod pretpostavkama i na način koji su uređeni u ovom dijelu ovoga Zakona.
- (2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava je organizacija koja je na temelju ovog Zakona, punomoći ili ugovora ovlaštena ostvarivati autorska ili srodna prava za dva ili više nositelja prava neovisno o tome djeluje li u svoje ime ili u ime nositelja prava, za njihovu zajedničku korist, kojoj je to jedina ili glavna svrha i koja:
- ⊇ pripada ili je pod kontrolom svojih članova i
 - ⊇ ustrojena je na neprofitnoj osnovi.

(3) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je postupati u najboljem interesu nositelja prava čija prava zastupa te nositeljima prava ne smije nametati obveze koje nisu objektivno nužne za zaštitu njihovih prava i interesa te za učinkovito upravljanje njihovim pravima.

(4) Kolektivno ostvarivanje prava može se obavljati i putem neovisnih upravljačkih subjekata, pod pretpostavkama i na način koji su uređeni u ovom dijelu ovoga Zakona.

(5) Neovisni upravljački subjekt je svaka organizacija koja je na temelju ovog Zakona ili ugovora ovlaštena ostvarivati autorska ili srodna prava za dva ili više nositelja prava neovisno o tome djeluje li u svoje ime ili u ime nositelja prava, za njihovu zajedničku korist, kojoj je to jedina ili glavna svrha i koja:

⊇ ni u cijelosti ni u dijelu ne pripada svojim članovima, niti je pod njihovom kontrolom, bilo direktno bilo indirektno i

⊇ ustrojena je na profitnoj osnovi.

(6) Producenti, organizacije za emitiranje i nakladnici koji ostvaruju vlastita prava kao i prava drugih nositelja prava koja su im ustupljena pojedinačnim ugovorima ili drugim sporazumima te koji djeluju u vlastitom interesu, ne smatraju se neovisnim upravljačkim subjektima iz stavka 5. ovoga članka, kao ni menadžeri i agenti nositelja prava koji djeluju kao posrednici i zastupaju nositelje prava u njihovim odnosima s organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava.

(7) Repertoar je skup autorskih djela ili predmeta srodnih prava za koje organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ili neovisni upravljački subjekt ostvaruju prava.

KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE AUTORSKIH PRAVA

Članak 208.

(1) Kolektivno ostvarivanje prava može obuhvaćati osobito sljedeća autorska prava ali se na njih ne ograničuje:

1. za nescenska glazbena djela s riječima ili bez riječi i književna djela:

a. pravo priopćavanja javnosti koje uključuje ali se ne ograničuje na:

⊇ pravo javnog izvođenja

⊇ pravo javnog prenošenja

⊇ pravo javnog priopćavanja fiksiranog djela

⊇ pravo javnog prikazivanja

⊇ pravo javnog priopćavanja emitiranja, reemitiranja, prijenosa izravnim protokom i činjenja dostupnim javnosti

⊇ pravo učiniti dostupnim javnosti

⊇ pravo davanja pristupa javnosti djelima koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta

b. pravo umnožavanja (zvučnog snimanja na fonograme) te distribucije i iznajmljivanja takvih zvučnih zapisa

2. za novinarska djela (tekstovi, fotografije, videozapisi) uvrštena u informativne publikacije:

a. pravo učiniti dostupnim javnosti

(2) Sljedeća autorska prava moraju se ostvarivati samo putem organizacija za kolektivno ostvarivanje prava:

1. za nescenska glazbena djela s riječima ili bez riječi i književna djela:

a. pravo priopćavanja javnosti:

⊇ pravo emitiranja (uključujući satelitsko emitiranje)

⊇ pravo reemitiranja (uključujući kabelsko reemitiranje)

⊇ pravo prijenosa izravnim protokom

⊇ pravo umnožavanja i pravo priopćavanja javnosti (uključujući činjenje dostupnim javnosti) u okviru prateće internetske usluge

b. pravo prerade koje se odnosi na:

⊇ uvrštavanje glazbenih djela s riječima ili bez riječi u audiovizualna djela kao što su glazbene, zabavne, mozaične i slične emisije (uključujući prilagodbu i glazbenu obradu u tu svrhu)

⊇ korištenje glazbenih djela s riječima ili bez riječi na načine za koje je ono prema svojoj biti namijenjeno, kao što su koncertna ili studijska izvedba ili izvedba glazbe uz ples (uključujući prilagodbu i glazbenu obradu u tu svrhu) te

⊇ uvrštavanje glazbenih djela s riječima ili bez riječi kao pozadinske glazbe uz govor ili radnje koje se same po sebi ne izvode prema unaprijed napisanom detaljnom scenariju (uključujući prilagodbu i glazbenu obradu u tu svrhu),

sve nabrojano pod uvjetom da korisnik ima odobrenje za emitiranje, reemitiranje, prenošenje izravnim protokom, korištenje u okviru prateće internetske usluge ili za davanje pristupa javnosti djelima koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta

c. pravo prerade koje se odnosi na:

⊇ prilagođavanje

⊇ glazbenu obradu te

⊇ uvrštavanje glazbenih djela s riječima ili bez riječi u druge vrste autorskih djela (kao što su audiovizualna djela), u predmete srodnih prava i u druge vrste sadržaja koje učitavaju korisnici usluga za dijeljenje sadržaja putem interneta,

sve nabrojano pod uvjetom da davatelj usluge dijeljenja sadržaja putem interneta ima odobrenje za davanje pristupa javnosti djelima koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta

d. pravo umnožavanja koje podrazumijeva zvučno snimanje (uključujući stvaranje fonograma) kao i uvrštavanje nescenskog glazbenog djela s riječima ili bez riječi u audiovizualno djelo u skladu s točkama 1. b. i 1. c. ovoga stavka (uključujući stvaranje videograma)

e. ostvarivanje naknade za javnu posudbu

f. ostvarivanje naknade za priopćavanje javnosti narodnih knjiženih i umjetničkih tvorevina iz članka 11. stavka 7. ovoga Zakona

g. ostvarivanje prava na daljnje korištenje efemernih snimki iz članka 181. stavka 3. ovoga Zakona 2. za novinarska djela (tekstovi, fotografije, videozapisi) uvrštena u informativne publikacije:

a. pravo davanja pristupa javnosti autorskih djela koja su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta

b. pravo prerade koje se odnosi na:

⊇ prilagođavanje,

⊇ drugu obradu te

⊇ uvrštavanje novinarskih djela u druge vrste autorskih djela, u predmete srodnih prava i u druge vrste sadržaja koje učitavaju korisnici usluga za dijeljenje sadržaja putem interneta,

sve nabrojano pod uvjetom da davatelj usluge dijeljenja sadržaja putem interneta ima odobrenje za činjenje dostupnim javnosti i / ili davanje pristupa javnosti novinarskim djelima koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta

c. pravo umnožavanja koje uključuje ali se ne ograničuje na: pravo umnožavanja autorskih djela izdavanjem iz pisanih, elektroničkih i drugih medija i publikacija grupiranjem po temama, kad to radi osoba različita od nakladnika medija, radi distribucije ili priopćavanja javnosti tako grupiranih autorskih djela te pravo distribucije i pravo priopćavanja tako grupiranih autorskih djela javnosti (press-clipping)

d. pravo iznajmljivanja te

e. ostvarivanje naknade za javnu posudbu

3. za audiovizualna djela:

a. pravo reemitiranja (uključujući kabelsko reemitiranje) i pravo prijenosa programa izravnim protokom

b. ostvarivanje naknade za javnu posudbu

c. ostvarivanje prava koautora audiovizualnih djela na primjerenu i razmjernu naknadu iz članka 85. ovoga Zakona

4. za likovna djela:

a. pravo slijeđenja pri preprodaji izvornika umjetničkih djela

5. za sva autorska djela, osim za računalne programe i autorske baze podataka:

- a. pravo umnožavanja, distribuiranja, priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti, u korist institucija kulturne baštine, za nekomercijalne svrhe, djela koja su nedostupna na tržištu a koja su trajni dio zbirke institucije kulturne baštine
- b. ostvarivanje naknade za umnožavanje autorskog djela za privatno korištenje
- c. ostvarivanje naknade za umnožavanje i distribuiranje autorskog djela korištenjem ograničenja autorskog prava uvrštavanjem u zbirke iz članka 188. stavka 2. ovoga Zakona.

KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE SRODNIH PRAVA

Članak 209.

(1) Kolektivno ostvarivanje prava može obuhvaćati osobito sljedeća srodna prava iz ovoga Zakona ali se na njih ne ograničuje:

1. prava umjetnika izvođača:

a. pravo priopćavanja javnosti izvedbi fiksiranih na fonogramima, koje uključuje ali se ne ograničuje na:

⊇ pravo javnog priopćavanja fiksirane izvedbe

⊇ pravo javnog priopćavanja emitiranja, reemitiranja, prijenosa izravnim protokom i činjenja dostupnim javnosti

⊇ pravo činjenja dostupnim javnosti

⊇ pravo davanja pristupa javnosti fiksiranih izvedaba koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta

2. prava proizvođača fonograma, za fonograme:

a. pravo činjenja dostupnim javnosti

b. pravo davanja pristupa javnosti fonogramima koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta

3. prava nakladnika informativnih publikacija, za informativne publikacije u cijelosti ili u dijelu:

a. pravo priopćavanja javnosti iz članka 156. ovoga Zakona

b. pravo učiniti dostupnim javnosti iz članka 156. ovoga Zakona

(2) Sljedeća srodna prava moraju se ostvarivati samo putem organizacija za kolektivno ostvarivanje prava:

1. prava umjetnika izvođača:

a. pravo priopćavanja javnosti izvedbi fiksiranih na fonogramima, koje uključuje ali se ne ograničuje na:

⊇ pravo emitiranja (uključujući satelitsko emitiranje)

⊇ pravo reemitiranja (uključujući kabelsko reemitiranje)

⊇ pravo prijenosa izravnim protokom

⊇ pravo umnožavanja i priopćavanja javnosti (uključujući činjenje dostupnim javnosti) u okviru prateće internetske usluge

b. pravo iznajmljivanja uključujući i pravo na naknadu iz članka 127. stavka 2. ovoga Zakona

c. pravo umnožavanja, distribuiranja, priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti, u korist institucija kulturne baštine, za nekomercijalne svrhe, izvedaba koje su nedostupne na tržištu a koje su trajni dio zbirke institucije kulturne baštine

d. ostvarivanje naknade za javnu posudbu

e. ostvarivanje naknade za umnožavanje za privatno korištenje

f. ostvarivanje dodatne godišnje naknade iz članka 139. ovoga Zakona.

2. prava proizvođača fonograma, za fonograme:

a. pravo umnožavanja i pravo priopćavanja javnosti (uključujući činjenje dostupnim javnosti) u okviru prateće internetske usluge

b. ostvarivanje, u skladu s člankom 134. stavkom 1. ovoga Zakona, udjela u jedinstvenoj primjerenj naknadi za: javno priopćavanje, javno prikazivanje, emitiranje, reemitiranje, prijenos izravnim protokom, javno priopćavanje emitiranja, reemitiranja i prijenosa izravnim protokom i svako drugo priopćavanje javnosti

- c. pravo umnožavanja, distribuiranja, priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti, u korist institucija kulturne baštine, za nekomercijalne svrhe, fonograma koji su nedostupni na tržištu a koji su trajni dio zbirke institucije kulturne baštine
 - d. ostvarivanje naknade za javnu posudbu
 - e. ostvarivanje naknade za umnožavanje za privatno korištenje.
3. prava filmskog producenta, za videograme:
- a. pravo umnožavanja, distribuiranja, priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti, u korist institucija kulturne baštine, za nekomercijalne svrhe, videograma koji su nedostupni na tržištu a koji su trajni dio zbirke institucije kulturne baštine
 - b. ostvarivanje naknade za javnu posudbu te
 - c. ostvarivanje naknade za umnožavanje za privatno korištenje.
4. prava nakladnika informativnih publikacija, za informativne publikacije u cijelosti ili u dijelu:
- a. pravo umnožavanja iz članka 156. ovoga Zakona izdavanjem iz informativnih publikacija grupiranjem po temama, kad to radi osoba različita od nakladnika informativnih publikacija, radi distribucije ili priopćavanja javnosti tako grupiranih dijelova informativnih publikacija te pravo distribucije, pravo priopćavanja javnosti uključujući činjenje dostupnim javnosti iz članka 156. ovoga Zakona tako grupiranih dijelova informativnih publikacija (press-clipping)
 - b. pravo iznajmljivanja iz članka 156. ovoga Zakona kad se primjerak informativne publikacije daje pripadnicima javnosti na korištenje na mjestima pristupačnim javnosti, sa ili bez naknade, uz ostvarivanje neposredne ili posredne gospodarske ili ekonomske koristi (npr. u ugostiteljskim objektima, hotelima i sličnim mjestima)
 - c. ostvarivanje naknade za javnu posudbu iz članka 156. ovoga Zakona
 - d. pravo prerade iz članka 156. ovoga Zakona koje se odnosi na:
 - ⊇ prilagođavanje,
 - ⊇ obradu te
 - ⊇ uvrštavanje informativne publikacije ili njenog dijela u druge vrste djela i sadržaja koje učitavaju korisnici usluga za dijeljenje sadržaja putem interneta,
 - ⊇ sve nabrojano pod uvjetom da davatelj usluge dijeljenja sadržaja ima odobrenje za priopćavanje javnosti činjenjem dostupnim javnosti ili davanjem pristupa javnosti djelima i drugim sadržajima koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta
 - e. pravo umnožavanja, distribuiranja, priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti iz članka 156. ovoga Zakona, u korist institucija kulturne baštine, za nekomercijalne svrhe, informativnih publikacija koje su nedostupne na tržištu a koje su trajni dio zbirke institucije kulturne baštine
 - f. ostvarivanje naknade za privatno korištenje u svezi s pravom umnožavanja iz članka 156. ovoga Zakona
 - g. pravo umnožavanja i priopćavanja javnosti na bilo koji način, uključujući činjenje dostupnim javnosti, kad informativnu publikaciju i bilo koji njezin dio na internetu koristi pružatelj usluga informacijskog društva, iz članka 157. ovoga Zakona.
 - h. ostvarivanje naknade za umnožavanje za privatno korištenje u svezi s pravom umnožavanja iz članka 157. ovoga Zakona.
5. prava nakladnika za pisana izdanja:
- a. ostvarivanje naknade za umnožavanje za privatno korištenje.

INDIVIDUALNO OSTVARIVANJE PRAVA ORGANIZACIJE ZA EMITIRANJE

Članak 210.

(1) Odredbe iz članaka 208. i 209. ovoga Zakona ne primjenjuju se na pravo reemitiranja (uključujući kablensko reemitiranje), pravo prijenosa izravnim protokolom, pravo umnožavanja i priopćavanja javnosti (uključujući činjenje dostupnim javnosti) u okviru prateće internetske usluge, te pravo davanja pristupa javnosti programskih signala koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta, koja pripadaju organizaciji za emitiranje u pogledu njenih vlastitih programskih signala.

(2) Stavak 1. ovoga članka odnosi se na vlastita prava organizacije za emitiranje, kao i na ona prava koja su joj ustupili osnivanjem prava iskorištavanja ili prenijeli drugi nositelji autorskih i srodnih prava.

(3) Stavak 1. i 2. ovoga članka ne primjenjuju se na prava na naknadu koje prema članku 90. stavku 3. i članku 94. stavku 4. ovoga Zakona pripada autorima i umjetnicima izvođačima te na druga neotuđiva prava autora i umjetnika izvođača iz ovoga Zakona.

POSEBNE ODREDBE O ODREĐENIM VRSTAMA PRERADA

Članak 211.

(1) Pravo prerade koje se odnosi na uvrštavanje nescenskog glazbenog djela s riječima ili bez riječi u kinematografske, televizijske, dokumentarne, crtane, reklamne ili druge filmove, u dramske, dokumentarne i slične serije te u najavi ili odjavi emisija, filmova ili serija ili u prepoznaljivom kratkom zvučnom ili audiovizualnom segmentu (*jingleu*), ostvaruje se individualno.

(2) Za sve druge slučajeve uvrštavanja nescenskog glazbenog djela s riječima ili bez riječi u audiovizualna djela prava se ostvaruju u skladu s člankom 208. stavkom 2. točkama 1.b, 1.c i 1.d. ovoga Zakona.

POSEBNE ODREDBE O KOLEKTIVNOM OSTVARIVANJU PRAVA NA NAKNADU ZA UMNOŽAVANJE ZA PRIVATNO KORIŠTENJE

Članak 212.

(1) Sve organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koje ostvaruju prava na naknadu za umnožavanje za privatno korištenje za autore i nositelje srodnih prava dužne su pisanim ugovorom ovlastiti jednu od njih da poslove ostvarivanja prava na naknadu za istovrsne nosače zvuka, slike ili teksta i istovrsne ehničke uređaje iz članka 175. stavaka 1. do 4. ovoga Zakona obavlja u ime i za račun drugih koje sudjeluju u tom ugovoru ili u svoje ime, a za račun tih drugih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava.

Ako se nakon sklapanja pisanog ugovora između organizacija za kolektivno ostvarivanje prava iz stavka 1. ovoga članka pojavi neka nova organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja ostvaruje prava na naknadu za istovrsne nosače zvuka, slike ili teksta i istovrsne ehničke uređaje, ona je dužna pod istim uvjetima pristupiti postojećem ugovoru između postojećih organizacija.

(2) Obveza na dostavu podataka iz članka 225. ovoga Zakona postoji samo u odnosu na onu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava koja obavlja poslove ostvarivanja prava za druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

(3) Obveza iz stavka 1. ovoga članka o zaključenju ugovora kojim organizacije za kolektivno ostvarivanje prava imenuju jednu organizaciju za ostvarivanje njihovih prava, kao i obveza iz stavka 3. ovoga članka o dostavi podataka samo jednoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava ne primjenjuje se ako za odbijanje sklapanja takvog ugovora postoje opravdani razlozi koji moraju biti odgovarajuće obrazloženi.

POSEBNE ODREDBE O KOLEKTIVNOM OSTVARIVANJU AUTORSKIH I SRODNIH PRAVA NA NOVINARSKIM DJELIMA I INFORMATIVNIM PUBLIKACIJAMA

Članak 213.

(1) Autori novinarskih djela (tekstova, fotografija i videozapisa) za koje se prava iz ovoga Zakona ostvaruju u kolektivnom sustavu, i nakladnici informativnih publikacija čija se prava iz ovoga Zakona ostvaruju u kolektivnom sustavu mogu ustrojiti zajedničku organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava ili odvojene organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, jednu koja će ostvarivati prava nakladnika informativnih publikacija i jednu koja će ostvarivati prava profesionalnih novinara i fotoreportera.

(2) Ako ustroje zajedničku organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava, tijela te organizacije dužna su donijeti pravila o tome koji dio primjerene naknade koju ostvare nakladnici informativnih publikacija u skladu s člankom 157. ovoga Zakona pripada nakladnicima informativnih publikacija a koji dio profesionalnim novinarima i fotoreporterima, sukladno članku 158. stavku 1. ovoga Zakona. Ako postoje odvojene organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, udio u naknadi iz članka 158. stavka 1. ovoga Zakona određuje se sporazumom između organizacije za kolektivno ostvarivanje

prava koja ostvaruje prava nakladnika informativnih publikacija i organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja ostvaruje prava profesionalnih novinara i fotoreportera.

(3) Ako ustroje zajedničku organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava, tijela te organizacije dužna su donijeti pravila o tome koji dio naknade za korištenje autorskih novinarskih djela za prava koja se ostvaruju kolektivno u slučajevima iz članka 159. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona pripada nakladnicima informativnih publikacija a koji profesionalnim novinarima i fotoreporterima, u skladu s člankom 159. stavkom 3. ovoga Zakona. Ako postoje odvojene organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, udjeli u naknadi za korištenje autorskih novinarskih djela iz članka 159. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona određuje se sporazumom između organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja ostvaruje prava nakladnika informativnih publikacija i organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja ostvaruje prava profesionalnih novinara i fotoreportera.

(4) U slučajevima iz članka 156. ovoga Zakona svaka naknada za korištenje bilo kojeg predmeta zaštite, koja se ostvaruje u kolektivnom sustavu, pripada nakladnicima informativnih publikacija u kojima su objavljeni.

POSEBNE ODREDBE O KOLEKTIVNOM OSTVARIVANJU AUTORSKIH I SRODNIH PRAVA ZA DJELA NEDOSTUPNA NA TRŽIŠTU

Članak 214.

(1) Odobrenje za korištenje autorskih djela i predmeta srodnih prava koji su nedostupni na tržištu institucije kulturne baštine u Republici Hrvatskoj dužne su tražiti od odgovarajućih organizacija za kolektivno ostvarivanje koje imaju sjedište u Republici Hrvatskoj, ako postoje. Ako takve organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ne postoje u Republici Hrvatskoj, primjenjuje se članak 183. ovoga Zakona.

(2) Odgovarajuće organizacije za kolektivno ostvarivanje prava mogu izdati odobrenje za korištenje autorskih djela i predmeta srodnih prava koji su nedostupni na tržištu institucijama kulturne baštine u Republici Hrvatskoj, za korištenje u bilo kojoj državi članici Europske unije.

(3) Podatke o odobrenjima iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, organizacije za kolektivno ostvarivanje prava dužne su dostaviti Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo, u skladu s člankom 10. stavkom 5. ovoga Zakona.

PRETPOSTAVKE ZA OBAVLJANJE DJELATNOSTI KOLEKTIVNOG OSTVARIVANJA PRAVA

Članak 215.

(1) Kolektivno ostvarivanje prava na području Republike Hrvatske može obavljati organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja za obavljanje takve djelatnosti ima odobrenje Zavoda.

(2) Odobrenje iz stavka 1. ovoga članka Zavod na zahtjev izdaje udruzi ili drugoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava koja zadovoljava sljedeće uvjete:

⊇ ima sjedište ili poslovni nastan u Europskoj uniji

⊇ ima odgovarajuće materijalne i ljudske resurse za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava, te

⊇ kolektivno ostvarivanje prava obavlja kao jedinu ili glavnu djelatnost.

(3) Smatra se da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ispunjava uvjete iz stavka 2. podstavka 2. ovoga članka ako ima:

⊇ poslovni prostor opremljen informatičkom i komunikacijskom opremom primjerenom za ispunjavanje propisanih obveza koje proizlaze iz obavljanja djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava, te

⊇ stručnu službu za obavljanje pravnih i financijskih poslova, u kojoj je zaposlena najmanje jedna osoba sa završenim integriranim preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijem prava ili istovjetnim studijem prava sukladno ranije važećim propisima, koja ima najmanje dvije godine stručnog iskustva na poslovima ostvarivanja autorskog i srodnih prava i znanje engleskog, francuskog ili njemačkog jezika, te najmanje jedna osoba čije stručne kvalifikacije udovoljavaju propisima za vođenje računovodstva i koja ima najmanje dvije godine stručnog iskustva na poslovima organiziranja i vođenja računovodstva.

(4) Za kolektivno ostvarivanje prava Zavod može izdati odobrenje samo jednoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava za pojedinu vrstu prava i pojedinu kategoriju nositelja prava, uzevši u obzir broj članova na temelju dobivenih punomoći, broj ugovora o uzajamnom zastupanju s organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava u drugim državama, kao i druge okolnosti koje upućuju na to da bi ta organizacija za kolektivno ostvarivanje prava najučinkovitije obavljala poslove kolektivnog ostvarivanja prava.

(5) Za organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava iz stavka 4. ovoga članka predmnijeva se da ima punomoći za obavljanje poslova kolektivnog ostvarivanja prava za koje je ovlaštena, za sve domaće i strane nositelje takvih prava, osim onog nositelja prava koji je izričito u pisanom obliku obavijestio organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da ne ostvaruje njegova prava.

(6) Protiv rješenja Zavoda donesenog u postupku izdavanja odobrenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(7) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ostvaruje prava u svoje ime ili u ime nositelja prava, a za račun nositelja prava.

(8) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je na zahtjev korisnika obavijestiti ga o nositeljima prava čija prava ne ostvaruje na temelju obavijesti iz stavka 5. ovoga članka.

(9) Organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i Zavod dužni su na svojim mrežnim stranicama na primjeren i vidljiv način objaviti podatak o predmnijevi i mogućnosti da se nositelji prava izuzmu od primjene te predmnijeve u skladu sa stavkom 5. ovoga članka.

(10) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima za više državnih područja (multiteritorijalna odobrenja) dužna je imati odgovarajuće informatičke kapacitete za elektroničku obradu podataka koji su potrebni za izdavanje takvih odobrenja, utvrđivanje repertoara i praćenje njegova korištenja, razmjenu podataka s nositeljima prava i pružateljima internetskih usluga, izdavanje računa korisnicima, prikupljanje prihoda od prava te raspodjele iznosa nositeljima prava.

(11) Zavod vodi evidenciju o organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava kojima je izdano odobrenje za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava na području Republike Hrvatske. U pravilniku iz stavka 13. ovoga članka uredit će se koje podatke iz evidencije Zavod objavljuje na svojim mrežnim stranicama.

(12) Ako povodom zahtjeva za davanje odobrenja iz ovoga članka Zavod nije izdao odobrenje zbog neispunjavanja pretpostavki iz ovoga članka, ponovljeni zahtjev za davanjem odobrenja za istu vrstu prava i istu kategoriju prava ne može se podnijeti prije proteka pet godina od podnošenja zahtjeva iz stavka 2. ovoga članka.

(13) Sadržaj zahtjeva za davanje odobrenja iz ovoga članka, popis dokumentacije koju je potrebno priložiti uz zahtjev i način podnošenja uredit će se posebnim pravilnikom kojeg donosi ministar nadležan za poslove iz područja autorskog i srodnih prava, na prijedlog glavnog ravnatelja Zavoda.

POSEBNE PRETPOSTAVKE ZA NEOVISNE UPRAVLJAČKE SUBJEKTE

Članak 216.

(1) Kolektivno ostvarivanje prava na području Republike Hrvatske može obavljati neovisni upravljački subjekt koji ima sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici Europske unije.

(2) Ako ima sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj, neovisni upravljački subjekt može obavljati kolektivno ostvarivanje prava u Republici Hrvatskoj ako za obavljanje takve djelatnosti ima odobrenje Zavoda.

(3) Ako ima sjedište ili poslovni nastan u nekoj drugoj državi članici Europske unije, neovisni upravljački subjekt može obavljati kolektivno ostvarivanje prava u Republici Hrvatskoj:

⊇ ako po pravu države u kojoj ima poslovni nastan može obavljati u toj državi djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava i

⊇ ako je o namjeri obavljanja djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava u Republici Hrvatskoj prethodno obavijestio Zavod.

(4) Odobrenje iz stavka 2. ovoga članka Zavod na zahtjev izdaje neovisnom upravljačkom subjektu koji zadovoljava sljedeće uvjete:

⊇ ima odgovarajuće materijalne i ljudske resurse za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava i

⊇ kolektivno ostvarivanje prava obavlja kao jedinu ili glavnu djelatnost.

(5) Smatra se da neovisni upravljački subjekt ispunjava uvjete iz stavka 4. podstavka 1. ovoga članka ako ima:

⊇ poslovni prostor opremljen informatičkom i komunikacijskom opremom primjerenom za ispunjavanje propisanih obveza koje proizlaze iz obavljanja djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava, te

⊇ stručnu službu za obavljanje pravnih i financijskih poslova, u kojoj je zaposlena najmanje jedna osoba sa završenim integriranim preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijem prava ili istovjetnim studijem prava sukladno ranije važećim propisima, koja ima najmanje dvije godine stručnog iskustva na poslovima ostvarivanja autorskog i srodnih prava i znanje engleskog, francuskog ili njemačkog jezika, te najmanje jedna osoba čije stručne kvalifikacije udovoljavaju propisima za vođenje računovodstva i koja ima najmanje dvije godine stručnog iskustva na poslovima organiziranja i vođenja računovodstva.

(6) Zavod će izdati odobrenje iz stavka 2. ovoga članka onom neovisnom upravljačkom subjektu koji je pružio relevantne pisane dokaze (u obliku ugovora ili punomoći) da zastupa određene nositelje prava u pogledu određenog prava, kategorije prava i vrste djela ili predmeta srodnih prava, koji su u skladu s odredbama iz članka 215. stavka 5. ovoga Zakona izričito u pisanom obliku obavijestili organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava koja ima odobrenje Zavoda da ne ostvaruje njihova prava, i to za pojedinu vrstu prava koja nije navedena u članku 210. ovoga Zakona.

(7) Protiv rješenja Zavoda donesenog u postupku izdavanja odobrenja iz stavka 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(8) U pisanoj obavijesti Zavodu iz stavka 3. ovoga članka neovisni upravljački subjekt dužan je navesti sve podatke o svim nositeljima prava, uključujući podatke o pravima, kategorijama prava, vrstama djela ili predmeta srodnih prava koje za te nositelje prava na temelju dobivenih punomoći namjerava ostvarivati prava. Zavod može od takvog subjekta zatražiti i druge podatke (primjerice, pojedinačne punomoći, identifikaciju nositelja prava te predmeta zaštite za koje ostvaruje prava, obavijesti nositelja prava dane u skladu s odredbama članka 215. stavka 5. ovoga Zakona i slično).

(9) Tijekom obavljanja kolektivnog ostvarivanja prava, neovisni upravljački subjekt dužan je redovito obavještavati Zavod o svim promjenama podataka iz stavaka 6. i 8. ovoga članka.

(10) Neovisni upravljački subjekt ostvaruje prava u svoje ime ili u ime nositelja prava, a za račun nositelja prava.

(11) Na neovisne upravljačke subjekte ne primjenjuje se predmnijeva iz članka 215. stavka 5. ovoga Zakona već su dužni dokazati repertoar za koji su ovlašteni ostvarivati prava.

(12) Neovisni upravljački subjekt dužan je na zahtjev korisnika obavijestiti ga o nositeljima prava čija prava ostvaruje na temelju ugovora ili punomoći i priložiti o tome relevantne pisane dokaze.

(13) Neovisni upravljački subjekt dužan je na svojim mrežnim stranicama na primjeren i vidljiv način objaviti repertoar za koji je ovlašten ostvarivati prava, na hrvatskom jeziku i latiničnom pismu.

(14) Sadržaj zahtjeva za davanje odobrenja iz stavka 2. ovoga članka, popis dokumentacije koju je potrebno priložiti uz zahtjev i način podnošenja uredit će se pravilnikom iz članka 215. stavka 13. ovoga Zakona.

(15) Zavod vodi evidenciju o neovisnim upravljačkim subjektima kojima je izdano odobrenje za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava na području Republike Hrvatske. U pravilniku iz članka 215. stavka 13. ovoga Zakona uredit će se koje podatke iz evidencije Zavod objavljuje na svojim mrežnim stranicama.

(16) Ako povodom zahtjeva za davanje odobrenja iz ovoga članka Zavod nije izdao odobrenje zbog neispunjavanja pretpostavki iz ovoga članka, ponovljeni zahtjev za davanjem odobrenja za istu vrstu prava i istu kategoriju prava ne može se podnijeti prije proteka pet godina od podnošenja zahtjeva iz stavka 4. ovoga članka.

(17) U pravilniku iz članka 215. stavka 13. ovoga Zakona uredit će se i sadržaj obavijesti iz stavka 3. ovoga članka.

POVJERAVANJE OSTVARIVANJA PRAVA I UZAJAMNO ZASTUPANJE

Članak 217.

- (1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može ostvarivati jednu, dvije ili više vrsta prava koja se, u pravilu, odnose na pojedinu vrstu nositelja prava.
- (2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može povjeriti drugoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava obavljanje određenih provedbenih poslova ostvarivanja prava pisanim ugovorom. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojoj je povjereno obavljanje poslova ostvarivanja prava te poslove obavlja u ime i za račun organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja joj je povjerila obavljanje poslova ili u svoje ime, a za račun organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja joj je povjerila obavljanje poslova.
- (3) Obavljanje određenih administrativnih, tehničkih ili pomoćnih poslova (primjerice izdavanja računa korisnicima ili raspodjele pripadajućih iznosa među nositeljima prava) organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može pisanim ugovorom povjeriti da pod njezinim nadzorom te poslove obavlja druga fizička ili pravna osoba. Takav ugovor nema utjecaja na dužnost organizacije za kolektivno ostvarivanje prava na ispunjavanje svih obveza sukladno ovom Zakonu.
- (4) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava osnovana po ovome Zakonu može s drugom takvom organizacijom za kolektivno ostvarivanje prava osnovanom po zakonu neke druge države članice Europske unije ili po zakonu bilo koje druge države radi ostvarivanja iste vrste prava, sklopiti ugovor o uzajamnom zastupanju. U tome slučaju organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ne smije diskriminirati nositelje prava čijim pravima upravlja, posebno u odnosu na primjenjive tarife, trošak ostvarivanja te uvjete naplate prihoda od prava i raspodjele pripadajućih iznosa nositeljima prava.
- (5) Sporazum o zastupanju je svaki sporazum između organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojim jedna organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ovlašćuje drugu da ostvaruje prava koja ona zastupa, uključujući i sporazum zaključen prema člancima 249. i 250. ovoga Zakona.
- (6) Odredbe iz stavaka 1. do 5. ovoga članka na odgovarajući način se primjenjuju i na neovisne upravljačke subjekte.

Poglavlje 2.

ODNOS ORGANIZACIJE ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA

I NOSITELJA PRAVA

PRAVA NOSITELJA PRAVA

Članak 218.

- (1) Nositelj prava ima pravo po svom izboru odabrati i ovlastiti organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava u bilo kojoj državi članici Europske unije da upravlja onim pravima, kategorijama prava ili vrstama djela ili predmetima srodnih prava koje sam odabere, za države koje sam odabere, neovisno o tome koje države članice Europske unije je državljanin i u kojoj ima boravište ili poslovni nastan. Odabrana organizacija za kolektivno ostvarivanje prava sa sjedištem ili poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj dužna je prihvatiti upravljanje takvim pravima, kategorijama prava ili vrstama djela ili predmetima srodnih prava kad je takvo upravljanje obuhvaćeno područjem njezine djelatnosti, osim ako ima objektivno opravdane razloge odbiti takvu ovlast.
- (2) Nositelj prava ima pravo izdavati odobrenja za nekomercijalno korištenje bilo kojih prava, kategorija prava ili vrsta djela te drugih sadržaja po svom izboru, a organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je nositeljima prava čija prava ostvaruje objaviti uvjete pod kojima mogu izdavati odobrenja za nekomercijalno korištenje svojih djela ili predmeta srodnih prava čije upravljanje su prepustili toj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava. Nekomercijalnim korištenjem smatra se ono korištenje u kojem se ni neposredno ni posredno ne ostvaruje gospodarska ili ekonomska korist.
- (3) Nositelj prava može otkazati ovlaštenje za upravljanje koje je dao organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava u cijelosti ili u odnosu na pojedino pravo, kategoriju prava ili vrstu djela ili predmeta srodnih prava koje sam odabere, za državna područja koja sam odabere, uz otkazni rok ne duži od šest mjeseci, bez obzira na to je li istodobno takvo ovlaštenje za upravljanje dao drugoj

organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može odlučiti da takav otkaz proizvodi učinke nakon završetka financijske godine.

(4) Nositelj prava pridržava sva prava prema organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava u odnosu na korištenja koja su se ostvarila i odobrenja za korištenje koja je organizacija za kolektivno ostvarivanje prava izdala prije učinaka otkaza iz stavka 3. ovoga članka.

(5) Svako ovlaštenje za upravljanje pravima i otkaz takvog ovlaštenja moraju biti u pisanom obliku, uz navođenje pojedinih prava, kategorija prava ili vrsta djela ili predmeta srodnih prava na koja se odnosi.

(6) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je u svojem statutu i/ili pravilima o članstvu utvrditi da nositelji prava imaju barem prava iz ovoga članka, objaviti to na svojoj mrežnoj stranici te nositelje prava o tim pravima obavijestiti prije davanja ovlasti za upravljanje.

(7) Statut je temeljni opći akt koji sadrži pravila o ustrojstvu i djelovanju organizacije za kolektivno ostvarivanje prava u smislu propisa kojim se uređuju statusna pitanja pravnih osoba.

(8) Član je nositelj prava ili subjekt koji zastupa nositelje prava (uključujući druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i udruženja nositelja prava), koji ispunjava uvjete članstva u organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava i koji je primljen u njezino članstvo.

ČLANOVI ORGANIZACIJE ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA

Članak 219.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je kao članove prihvatiti sve nositelje prava, subjekte koji zastupaju nositelje prava, uključujući i druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i udruženja nositelja prava, koji ispunjavaju pretpostavke za članstvo utemeljene na objektivnim, transparentnim i nediskriminirajućim kriterijima. Pretpostavke za članstvo organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je uvrstiti u svoj statut ili pravila o članstvu, kojim se utvrđuju uvjeti članstva te prava i obveze članova, i javno ih objaviti. Odluka organizacije za kolektivno ostvarivanje prava o odbijanju zahtjeva za članstvo mora biti jasno obrazložena.

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je u svojem statutu utvrditi odgovarajuće i učinkovite mehanizme sudjelovanja svojih članova u postupcima donošenja odluka. Pri tome zastupljenost različitih kategorija članova mora biti poštena i uravnotežena.

(3) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je osigurati da njezini članovi mogu s njom komunicirati elektroničkim putem, uključujući i u svrhu ostvarivanja svojih članskih prava.

(4) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je voditi evidenciju o svojim članovima i redovito je ažurirati.

PRAVILA O NOSITELJIMA PRAVA KOJI NISU ČLANOVI ORGANIZACIJE ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA

Članak 220.

Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je sva prava koja pripadaju njezinim članovima na odgovarajući način primijeniti i na nositelje prava koje zastupa na temelju presumirane punomoći te na nositelje prava koji nisu njezini članovi, ali ih zastupa na temelju ugovornog odnosa, osim prava koja se odnose na upravljanje i odlučivanje u organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava.

Poglavlje 3.

UNUTARNJE USTROJSTVO ORGANIZACIJE ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA

OPĆA SKUPŠTINA ČLANOVA

Članak 221.

(1) Opća skupština članova je tijelo organizacije za kolektivno ostvarivanje prava u kojem članovi sudjeluju i ostvaruju svoje glasačko pravo, neovisno o pravnom obliku organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

(2) Opća skupština članova saziva se najmanje jednom godišnje.

(3) Opća skupština članova ima barem sljedeće ovlasti:

⊇ donosi statut, njegove izmjene i dopune te odlučuje o pretpostavkama za članstvo u organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava ako one nisu propisane statutom

⊇ imenuje i razrješuje članove odbora, ocjenjuje općenito njihov rad i odobrava njihove naknade i druge pogodnosti kao što su novčane i nenovčane pogodnosti, izdvajanja u dobrovoljne mirovinske fondove, pravo na nagrade i otpremnine

⊇ donosi opća pravila o raspodjeli iznosa koji pripadaju nositeljima prava

⊇ donosi opća pravila o korištenju neraspodjeljivih iznosa te odlučuje o korištenju neraspodjeljivih iznosa, isključivo u svrhu ostvarivanja socijalnih, kulturnih i obrazovnih aktivnosti na korist nositelja prava

⊇ donosi opća pravila o ulaganju prihoda od prava i drugih prihoda koji proizlaze od ulaganja prihoda od prava

⊇ donosi opća pravila o odbicima od prihoda od prava i od prihoda koji proizlaze od ulaganja prihoda od prava

⊇ donosi pravila o upravljanju rizikom

⊇ odobrava kupnju, prodaju ili zalaganje nekretnina u vlasništvu organizacije za kolektivno ostvarivanje prava

⊇ odobrava spajanja i udruživanja s drugim subjektima, osnivanje podružnica, preuzimanje drugih subjekata ili dionica ili udjela u drugim subjektima

⊇ odobrava uzimanje ili davanje zajmova i osiguranja zajmova.

(4) Član odbora je:

⊇ svaki član upravnog odbora u slučaju kad je zakonom ili statutom organizacije za kolektivno ostvarivanje prava propisana jedinstvena uprava

⊇ svaki član upravnog i nadzornog odbora u slučaju kad je zakonom ili statutom organizacije za kolektivno ostvarivanje propisana dvojna uprava.

(5) U organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava u kojoj postoji sustav dvojne uprave opća skupština članova ne odlučuje o imenovanju i razrješanju članova upravnog odbora niti odobrava njihove naknade i druge pogodnosti ako je za obavljanje tih ovlasti nadležan nadzorni odbor.

(6) Opća skupština članova može statutom ili posebnom odlukom svoje ovlasti iz stavka 3. podstavaka 7. – 10. ovoga članka prenijeti na tijelo koje obavlja nadzornu funkciju nad upravljanjem organizacijom za kolektivno ostvarivanje.

(7) Opća skupština članova ovlaštena je nadzirati rad organizacije za kolektivno ostvarivanje prava osobito time što:

⊇ odlučuje o imenovanju i razrješanju revizora i

⊇ odobrava godišnje izvješće o transparentnosti iz članka 242. ovoga Zakona.

(8) Svi članovi organizacije za kolektivno ostvarivanje prava imaju pravo sudjelovati i glasovati na općoj skupštini članova. Pod uvjetom da to primjenjuje pošteno i razmjerno, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može u svojem statutu ili pravilima o članstvu ograničiti pravo sudjelovanja i glasovanja članova na temelju jednog ili oba sljedeća kriterija:

⊇ trajanje članstva,

⊇ iznosi naknada koje je član primio ili ostvario.

(9) Svaki član organizacije za kolektivno ostvarivanje prava može posebnom punomoći ovjerenom kod javnog bilježnika imenovati bilo koju fizičku ili pravnu osobu kao svojeg opunomoćenika ovlaštenog da umjesto njega sudjeluje i glasuje na općoj skupštini u njegovo ime, pod uvjetom da takvo imenovanje ne dovodi do sukoba interesa (primjerice u slučaju kad član i opunomoćenik pripadaju različitim kategorijama nositelja prava unutar organizacije za kolektivno ostvarivanje prava). Imenovanje opunomoćenika vrijedi samo za jednu opću skupštinu. Opunomoćenik ima na općoj skupštini članova za koju je imenovan sva prava kao i član koji ga je imenovao te je dužan na općoj skupštini sudjelovati i glasovati u skladu s uputama koje je dobio od člana koji ga je imenovao, a koje su sadržane u punomoći. Statutom ili drugim aktom organizacije za kolektivno ostvarivanje prava mogu se pobliže odrediti ograničenja u vezi s imenovanjem opunomoćenika i ostvarivanjem prava glasovanja članova koje predstavljaju.

(10) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može u svojem statutu utvrditi da ovlasti opće skupštine članova može izvršavati skupština predstavnika izabranih najmanje jednom u četiri godine na općoj skupštini članova, pod uvjetom da je:

⊃ osigurano odgovarajuće i učinkovito sudjelovanje članova u postupcima donošenja odluka i

⊃ zastupljenost različitih kategorija članova u skupštini predstavnika poštena i uravnotežena.

(11) Stavci 2., 3. te 5. do 9. ovoga članka na odgovarajući način primjenjuju se na skupštinu predstavnika iz stavka 10. ovoga članka.

(12) Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava zbog svojeg pravnog oblika nema opću skupštinu članova, ovlasti opće skupštine članova izvršava tijelo koje obavlja nadzornu funkciju iz članka 222. ovoga Zakona. U tom slučaju odredbe iz ovoga članka, osim stavaka 4. do 6. ovoga članka, na odgovarajući način primjenjuju se na tijelo koje obavlja nadzornu funkciju.

(13) Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ima kao članove samo subjekte koji zastupaju nositelje prava, sve ili neke ovlasti opće skupštine članova iz ovoga članka može svojim statutom prenijeti na opću skupštinu članova tih subjekata. U tom slučaju odredbe iz ovoga članka, osim stavaka 10. do 12., na odgovarajući način primjenjuju se na opću skupštinu članova tih subjekata.

NADZORNA FUNKCIJA

Članak 222.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je imati tijelo koje obavlja nadzornu funkciju za trajno praćenje aktivnosti i izvršavanje zadaća osoba koje upravljaju poslovanjem organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

(2) U tijelu koje obavlja nadzornu funkciju moraju biti pošteno i razmjerno zastupljene različite kategorije članova organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

(3) Svaki član tijela koje obavlja nadzornu funkciju dužan je općoj skupštini članova dati izjavu o sukobu interesa koja sadrži podatke propisane u članku 223. stavku 3. ovoga Zakona.

(4) Tijelo koje obavlja nadzornu funkciju sastaje se redovito i ima barem sljedeće ovlasti:

⊃ ovlasti koje mu je povjerila opća skupština članova, uključujući ovlasti u okviru članka 221. stavka 3. podstavka 2. i stavka 6. ovoga Zakona i

⊃ praćenje aktivnosti i izvršavanje obveza osoba iz članka 223. ovoga Zakona, uključujući provedbu odluka opće skupštine članova, a posebno općih pravila iz članka 221. stavka 3. podstavaka 3. – 6. ovoga Zakona.

(5) Tijelo koje obavlja nadzornu funkciju barem jednom godišnje izvještava opću skupštinu članova o izvršavanju svojih ovlasti.

OBVEZE OSOBA KOJE UPRAVLJAJU POSLOVANJEM ORGANIZACIJE ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA

Članak 223.

(1) Osobe koje upravljaju poslovanjem organizacije za kolektivno ostvarivanje prava dužne su to činiti s povećanom pažnjom, na razborit i odgovarajući način, koristeći se najboljim administrativnim i računovodstvenim postupcima te mehanizmima unutarnje kontrole.

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je u svoje poslovanje uvesti i primjenjivati postupke za sprječavanje nastanka sukoba interesa. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je utvrditi i razotkriti svaki stvarni ili mogući sukob interesa, njime upravljati i nadzirati ga ako ga nije moguće izbjeći te spriječiti da on negativno utječe na zajedničke interese nositelja prava koje zastupa.

(3) Postupci iz stavka 2. ovoga članka uključuju obvezu svake od osoba koje upravljaju poslovanjem organizacije za kolektivno ostvarivanje prava da općoj skupštini članova dade pojedinačnu izjavu koja sadrži sljedeće podatke:

⊃ svaku korist koju ima od organizacije za kolektivno ostvarivanje prava;

⊃ sve naknade primljene u prethodnoj financijskoj godini od organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, uključujući u obliku mirovinskog osiguranja, davanja u naravi i druge oblike povlastica

≥ sve iznose koje je kao nositelj prava primila od organizacije za kolektivno ostvarivanje prava u prethodnoj financijskoj godini i

≥ izjavu o svakom stvarnom ili mogućem sukobu između bilo kakvih osobnih interesa i interesa organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ili između bilo kakvih obveza prema organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava i dužnosti prema bilo kojoj drugoj fizičkoj ili pravnoj osobi.

Poglavlje 4.

ODNOS ORGANIZACIJE ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA

I KORISNIKA

DAVANJE ODOBRENJA ZA KORIŠTENJE

Članak 224.

(1) Prije početka korištenja predmeta zaštite pravna odnosno fizička osoba dužna je podnijeti zahtjev za odobrenje korištenja određene vrste predmeta zaštite odgovarajućoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava. U zahtjevu se navodi vrsta i okolnosti korištenja (kao što su način, prostor i vrijeme korištenja te ostali podaci o kojima ovisi visina naknade).

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je u primjerenom roku odgovoriti na zahtjev za odobrenje korištenja, navodeći osobito podatke koji su potrebni da bi mogla izdati odobrenje. Po primitku svih relevantnih podataka organizacija je dužna korisniku izdati odobrenje ili obrazložiti zašto nije u mogućnosti izdati odobrenje. Odobrenje mora sadržavati oznaku vrsta prava na koje se odobrenje odnosi, uvjete korištenja s obzirom na način, prostor i vrijeme korištenja te visinu naknade za korištenje, ako je korištenje uz naknadu. Uvjeti iz odobrenja za korištenje moraju biti utemeljeni na objektivnim i nediskriminirajućim kriterijima.

(3) Korisnik je dužan bez odgađanja obavijestiti organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava o svakoj promjeni okolnosti korištenja ili o samom prestanku korištenja, radi odgovarajuće izmjene uvjeta pod kojima je odobrenje dano, odnosno radi povlačenja odobrenja.

(4) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je omogućiti korisnicima da zahtjev za odobrenje korištenja i svu komunikaciju u svezi s odobrenjem obavljaju elektroničkim putem.

(5) Pravna ili fizička osoba koja omogućí korištenje svog prostora drugoj osobi koja u tom prostoru koristi predmete zaštite, dužna je provjeriti ima li ta druga osoba odgovarajuće odobrenje za korištenje predmeta zaštite. Ako pravna ili fizička osoba omogućí korištenje svog prostora osobi koja nema odgovarajuće odobrenje za korištenje predmeta zaštite, a znala je ili je morala znati da će se u tom prostoru koristiti predmeti zaštite, solidarno odgovara za isplatu odgovarajuće naknade za korištenje predmeta zaštite.

OBVEZE KORISNIKA

Članak 225.

(1) Korisnici su dužni organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava dati relevantne podatke kojima raspolažu, a koji su potrebni za naplatu prihoda od prava i/ili raspodjelu iznosa dugovanih nositeljima prava, u ugovorenom ili prethodno određenom roku te u ugovorenom ili prethodno određenom obliku. Kad odlučuju o obliku u kojem će se dati potrebni podaci, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i korisnici dužni su uzeti u obzir, koliko je to moguće, standarde koji se dobrovoljno primjenjuju u odnosnom području (dobrovoljne industrijske standarde).

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je, kad je to moguće, omogućiti korisnicima da podatke iz stavka 1. ovoga članka dostavljaju elektroničkim putem.

(3) U slučaju nedostatno dobivenih podataka odnosno neovlaštenog korištenja predmeta zaštite nadležna tijela državne uprave odnosno fizičke i pravne osobe koje raspolažu takvim podacima dostavit će organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava, na njezin upit, podatke koji se odnose na ostvarivanje prava iz ovoga Zakona, osim u slučaju kada bi takva dostava podataka bila protivna Uredbi (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi

s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) ili zakonu kojim se uređuje zaštita neobjavljenih informacija s tržišnom vrijednosti.

CIJENA KORIŠTENJA PREDMETA ZAŠTITE

Članak 226.

- (1) Cijena korištenja i drugi uvjeti korištenja predmeta zaštite utvrđuju se, prije svega, ugovorom između organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i korisnika predmeta zaštite ili ugovorom između organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i komore korisnika predmeta zaštite. U slučaju da korisnici nisu organizirani putem komore ili iz okolnosti proizlazi da će interesi korisnika biti bolje zastupani putem nekog drugog udruženja korisnika predmeta zaštite, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može sklopiti ugovor s drugim udruženjem korisnika. Pregovore o sklapanju takvih ugovora organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i korisnici odnosno njihove komore ili udruženja dužni su voditi u dobroj vjeri te jedni drugima dostaviti sve podatke potrebne za postizanje dogovora.
- (2) Ako cijena korištenja nije određena sukladno stavku 1. ovoga članka, plaća se prema cjeniku organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.
- (3) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je prije utvrđivanja cjenika iz stavka 2. ovoga članka zatražiti očitovanje o prijedlogu cjenika od komore ili drugog udruženja korisnika.
- (4) Ako komora ili drugo udruženje korisnika ne dostavi pisano očitovanje organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava u roku od 30 dana od dana dostave prijedloga cjenika, smatrat će se da se ne protivi prijedlogu cjenika.
- (5) Ako komora ili drugo udruženje korisnika u pisanom očitovanju ne prihvati u cijelosti ili djelomice cjenik, može se s organizacijom za kolektivno ostvarivanje prava sporazumjeti o postupku arbitraže radi utvrđivanja predmetnog cjenika, najkasnije u roku od 60 dana od dana primitka prijedloga cjenika. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i korisnici mogu i unaprijed sklopiti arbitražni sporazum kojim utvrđuju da će svaki spor u postupku donošenja cjenika riješiti pred arbitražom. Arbitraža se provodi u skladu s odredbama iz članka 227. ovoga Zakona.
- (6) Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i komora ili drugo udruženje korisnika ne sklope arbitražni sporazum u roku iz stavka 5. ovoga članka, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava zatražit će u daljnjem roku od 15 dana mišljenje Vijeća stručnjaka o predmetu neslaganja. Vijeće stručnjaka dat će svoje mišljenje u roku od 60 dana od dana primitka zahtjeva. Vijeće stručnjaka može zbog opravdanih razloga produžiti rok za donošenje mišljenja za još najviše 30 dana, o čemu je dužno obavijestiti stranke u postupku davanja mišljenja prije isteka prvog roka od 60 dana.
- (7) Do dovršetka postupka utvrđivanja cjenika sukladno odredbama iz stavaka 3., 4., 5. i 6. ovoga članka, cijena se plaća prema postojećem cjeniku, a ako postojeći cjenik ne obuhvaća pojedinu vrstu korištenja predmeta zaštite, kao akontacija prema prijedlogu cjenika.
- (8) Do dovršenja postupka utvrđivanja cjenika o iznosima naknade za umnožavanje za privatno korištenje iz ovoga Zakona, sukladno odredbama iz stavaka 3., 4., 5. i 6. ovoga članka, cijena se plaća prema postojećem cjeniku. Iznimno od stavka 7. ovoga članka, ako postojeći cjenik ne obuhvaća pojedini tehnički uređaj ili nosač zvuka, slike ili teksta, do dovršenja postupka utvrđivanja cjenika, korisnik plaća nesporni iznos cijene iz prijedloga cjenika a za sporni iznos organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može od korisnika zatražiti da dade odgovarajuće kvalitetno osiguranje plaćanja, koje je korisnik dužan dati u roku koji odredi organizacija za kolektivno ostvarivanje prava. Ako korisnik na zahtjev organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ne dade traženo kvalitetno osiguranje plaćanja spornog iznosa naknade u ostavljenom roku, korisnik je dužan platiti akontaciju prema prijedlogu cjenika.
- (9) Mišljenje Vijeća stručnjaka iz stavka 6. ovoga članka sadržava ocjenu o tome obuhvaća li cjenik organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ona prava za koja ta organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ima odobrenje Zavoda i mišljenje je li cijena određena u skladu s načelima iz članka 231. ovoga Zakona. Ako Vijeće stručnjaka ne donese mišljenje u roku iz stavka 6. ovoga članka, smatra se da je suglasno s prijedlogom cjenika.
- (10) Nakon dovršetka postupka utvrđivanja cjenika po odredbama iz ovoga članka, cjenik se, sukladno članku 241. ovoga Zakona, objavljuje na mrežnoj stranici organizacije za kolektivno ostvarivanje

prava, i primjenjuje se na sve korisnike koji koriste predmete zaštite na način koji je određen cjenikom, počevši od dana pokretanja postupka utvrđivanja cjenika sukladno odredbama iz stavka 3. ovoga članka.

UTVRĐIVANJE CJENIKA PRED ARBITRAŽNIM SUDOM

Članak 227.

- (1) U skladu s odredbama iz članka 226. stavka 5. ovoga Zakona stranke mogu sklopiti sporazum da se njihov spor o cjeniku konačno riješi arbitražom u skladu s važećim Pravilnikom o arbitraži pri Stalnom arbitražnom sudištu Hrvatske gospodarske komore (Zagrebačka pravila), ako ovim Zakonom nije određeno drukčije.
- (2) Arbitraža o cjeniku vodi se po odredbama o ubrzanom arbitražnom postupku u smislu Zagrebačkih pravila iz stavka 1. ovoga članka, bez obzira na to koja je vrijednost predmeta spora, te po ostalim primjenjivim odredbama Zagrebačkih pravila. Ubrzani postupak arbitraže o cjeniku može u pravilu trajati najduže tri mjeseca, računajući od dana kada je konstituiran arbitražni sud u skladu s odredbama članka 228. ovoga Zakona. Rokove iz Zagrebačkih pravila koji se odnose na ubrzani arbitražni postupak u kojima stranke mogu poduzeti određene radnje arbitražni sud može skratiti ako ocijeni da je to u interesu učinkovitosti postupka, a pri tome se poštuje načelo jednakog postupanja sa strankama.
- (3) Ako prijedlog cjenika daju dvije ili više organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, one se u arbitražnom postupku sve zajedno smatraju jednom strankom. Ako interese korisnika na koje se primjenjuje cjenik koji je predmet arbitražnog postupka zastupa više komora i/ili drugih udruženja korisnika, oni se svi smatraju jednom strankom u arbitražnom postupku.
- (4) Arbitražnim pravorijekom utvrđuje se cjenik organizacije za kolektivno ostvarivanje prava u skladu s načelima iz članka 231. ovoga Zakona.
- (5) Cjenik utvrđen pravorijekom iz stavka 4. ovoga članka, sukladno članku 241. ovoga Zakona, objavljuje se na mrežnoj stranici organizacije za kolektivno ostvarivanje prava na koju se cjenik odnosi i primjenjuje se na sve korisnike koji koriste predmete zaštite na način koji je određen cjenikom, počevši od dana pokretanja postupka utvrđivanja cjenika sukladno odredbama članka 226. stavka 3. ovoga Zakona.

SASTAV ARBITRAŽNOG SUDA

Članak 228.

- (1) Arbitražni sud ima tri arbitra koji se imenuju s Liste arbitara pred Stalnim arbitražnim sudištem pri Hrvatskoj gospodarskoj komori i moraju biti stručni u području autorskog prava i srodnih prava.
- (2) Predsjednik arbitražnog suda mora biti sudac ili bivši sudac Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske.
- (3) Svaka stranka imenuje po jednog arbitra u arbitražnom sporazumu iz članka 226. stavka 5. ovoga Zakona. Tako imenovani arbitri imenovat će predsjednika arbitražnog suda najkasnije u roku od 15 dana od dana sklapanja arbitražnog sporazuma.
- (4) Ako se arbitri koje su imenovale stranke ne mogu sporazumjeti o predsjedniku arbitražnog suda, njega će imenovati predsjednik Stalnog arbitražnog sudišta pri Hrvatskoj gospodarskoj komori.

SASTAV I RAD VIJEĆA STRUČNJAKA

Članak 229.

- (1) Vijeće stručnjaka sastoji se od predsjednika i četiri člana. Predsjednika i članove Vijeća stručnjaka na razdoblje od četiri godine imenuje ministar nadležan za poslove iz područja autorskog i srodnih prava, na prijedlog glavnog ravnatelja Zavoda.
- (2) Predsjednik i članovi Vijeća stručnjaka imenuju se iz reda istaknutih stručnjaka koji svojim dosadašnjim dostignućima i poznavanjem problema vezanih za područje primjene autorskog i srodnih prava mogu pridonijeti ostvarivanju ciljeva zbog kojih je Vijeće stručnjaka osnovano.
- (3) Glavni ravnatelj Zavoda pokreće postupak izbora predsjednika i članova Vijeća stručnjaka javnim pozivom.

(4) Ako ministar nadležan za poslove iz područja autorskog i srodnih prava smatra da predloženi kandidati ne osiguravaju primjeren sastav Vijeća stručnjaka, naložit će glavnom ravnatelju Zavoda da ponovi postupak izbora.

(5) Vijeće stručnjaka donosi mišljenje na sjednici većinom glasova svih članova Vijeća stručnjaka.

(6) Prije davanja mišljenja Vijeće stručnjaka može pozvati osobe stručne za pojedina pitanja da sudjeluju u radu sjednica Vijeća stručnjaka bez prava odlučivanja. U radu Vijeća stručnjaka mogu sudjelovati, bez prava odlučivanja, službenici Zavoda za područje rada sjednice Vijeća stručnjaka.

(7) Predsjednik, članovi Vijeća stručnjaka i pozvani stručnjaci imaju pravo na naknadu za rad. Naknadu snose stranke koje sudjeluju u postupku pred Vijećem stručnjaka, u pravilu u jednakim dijelovima, ako Vijeće stručnjaka ne odluči drukčije.

(8) Vijeće stručnjaka donosi poslovnik o svom radu.

(9) Ministar nadležan za poslove iz područja autorskog i srodnih prava, na prijedlog glavnog ravnatelja Zavoda donosi pravilnik o Vijeću stručnjaka u kojem se uređuju pravila o imenovanju članova Vijeća stručnjaka, o radu Vijeća stručnjaka te visina naknade iz stavka 7. ovoga članka.

POSREDOVANJE VIJEĆA STRUČNJAKA

Članak 230.

(1) Vijeće stručnjaka obavlja sljedeće postupke posredovanja:

1. posredovanje u pogledu sklapanja ugovora o reemitiranju (uključujući kablskom reemitiranju) te o prijenosu izravnim protokom, između organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i operatora usluge reemitiranja (kablskog reemitiranja) te prijenosa izravni protokom; kao i između organizacija za emitiranje i operatora usluge reemitiranja (kablskog reemitiranja) te prijenosa izravnim protokom, u pogledu davanja odobrenja za reemitiranje (uključujući kablško reemitiranje) te prijenos izravnim protokom i / ili plaćanja pripadajuće naknade

2. posredovanje u pogledu sklapanja ugovora u svrhu činjenja dostupnim javnosti audiovizualnih djela u okviru usluga videa na zahtjev

3. posredovanje u pogledu omogućavanja pristupa autorskom djelu ili predmetu srodnog prava i njegovog korištenja u skladu sa sadržajnim ograničenjima autorskog i srodnih prava iz ovoga Zakona, između osobe koja tvrdi da je na temelju ovoga Zakona ovlaštena koristiti se autorskim djelom ili predmetom srodnog prava bez odobrenja nositelja prava ili bez odobrenja i bez plaćanja naknade i nositelja prava odnosno druge osobe koja je primijenila tehničke mjere zaštite pristupa ili korištenja autorskih djela ili predmeta srodnih prava ili koja ima ovlast i mogućnosti otkloniti ih

4. posredovanje propisano u člaku 46. stavku 3. ovoga Zakona

5. posredovanje u pogledu izmjene ili prilagodbe ugovora radi pravičnijeg udjela u zaradi iz članka 61. ovoga Zakona te

6. posredovanje u pogledu izvršavanja obveze transparentnosti iz članka 62. ovoga Zakona.

(2) Vijeće stručnjaka će u postupcima posredovanja iz stavka 1. ovoga članka pregovorima u svojstvu posrednika pomoći da strane u sporu postignu sporazum. Vijeće stručnjaka je ovlašteno stranama davati prijedloge o uređenju međusobnih odnosa. Prijedloge će Vijeće stručnjaka stranama dostaviti osobno ili u preporučenom pismu. Ako se ni jedna od strana ne usprotivi prijedlogu Vijeća stručnjaka preporučenim pismom poslanim u roku od tri mjeseca od primitka prijedloga Vijeća stručnjaka, smatra se da su obje strane prihvatile prijedlog Vijeća stručnjaka. Ako je riječ o sporovima iz stavka 1. točaka 1., 2. ili 4. ovoga članka, strane su obvezatne takav prijedlog Vijeća stručnjaka uvrstiti u odgovarajući ugovor.

(3) Sve strane u sporovima iz stavka 1. ovoga članka dužne su započeti, voditi i okončati pregovore u dobroj vjeri. Za zlouporabu pregovora ili svog položaja u pregovorima, kao i za zlouporabu svojih prava odgovaraju u skladu sa zakonom kojim se uređuju obvezni odnosi.

(4) Postupak posredovanja iz stavka 1. točaka 4. i 5. ovoga članka mogu pokrenuti nositelji prava te reprezentativne organizacije nositelja prava na pojedinačni zahtjev jednog ili više nositelja prava.

NAČELA ZA ODREĐIVANJE VISINE CIJENE KORIŠTENJA PREDMETA ZAŠTITE

Članak 231.

- (1) Cijena za korištenje predmeta zaštite mora biti primjerena, bez obzira na to je li riječ o isključivim pravima ili o ostvarivanju naknade u slučaju kad se predmet zaštite prema ovome Zakonu može koristiti bez odobrenja nositelja prava. Cjenici moraju biti razumni u odnosu na, među ostalim, ekonomsku vrijednost korištenja prava na tržištu, uzimajući u obzir narav i opseg korištenja predmeta zaštite, ekonomsku vrijednost usluge koju pruža organizacija za kolektivno ostvarivanje prava te na odgovarajući način cjenike koji su na snazi u drugim državama članicama Europske unije za istu vrstu i oblik korištenja i istu vrstu prava.
- (2) Pri određivanju visine cijene iz stavka 1. ovoga članka u odgovarajućoj mjeri uzet će se u obzir religiozne, socijalne i kulturne potrebe korisnika koji pripadaju osjetljivim društvenim skupinama umirovljenika, djece i osoba s invaliditetom.
- (3) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je na zahtjev obavijestiti korisnika na kojeg se to odnosi o kriterijima koje je uzela u obzir pri određivanju iznosa cijene u cjeniku.
- (4) Pri određivanju cijene za korištenje predmeta zaštite na internetu, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava nije dužna kao uzor koristiti već utvrđene cjenike za druge vrste i oblike korištenja na internetu ako je riječ o korištenju u novoj vrsti internetske usluge koja je u Europskoj uniji dostupna kraće od tri godine.
- (5) Ako je korištenje predmeta zaštite nužno za djelatnost korisnika tako da djelatnost korisnika ovisi o korištenju predmeta zaštite, kao što je to u slučaju emitiranja, reemitiranja, prijenosa izravnim protokom, koncertnih, plesnih i drugih korištenja predmeta zaštite uz naplatu, visina cijene određuje se, u pravilu, u postotku od prihoda, odnosno primitka što ga korisnik ostvaruje od korištenja predmeta zaštite.
- (6) Visina cijene može se odrediti u postotku od troškova potrebnih za korištenje predmeta zaštite, kao što su naknade ili plaće umjetnika izvođača ili trošak korištenja prostora za korištenje predmeta zaštite ili drugi odgovarajući trošak, ako su troškovi potrebni za korištenje predmeta zaštite nerazmjerno veći od prihoda koji se ostvaruje korištenjem.
- (7) Uz cijene koje se određuju u postotku odredit će se najniži iznosi cijena u paušalnom iznosu.
- (8) Ako korištenje predmeta zaštite nije nužno korisniku, ali je korisno ili ugodno (primjerice u slučaju smještajnih objekata, izložbenih prostora, prijevoznih sredstava i nekih ugostiteljskih objekata), cijena se u pravilu određuje u paušalnim iznosima za stalna i za povremena korištenja predmeta zaštite.
- (9) Prilikom utvrđivanja cijene određene u paušalnom iznosu prema stavku 8. ovoga članka i najniže cijene iz stavka 7. ovoga članka uzimaju se u obzir okolnosti korištenja, kao što su vrsta korištenja, mjesto i zemljopisno područje korištenja, kategorija i veličina prostora u kojem se koriste predmeti zaštite, trajanje i broj korištenja te razlike u visini cijena u poslovanju korisnika.
- (10) Visina cijene za umnožavanje i priopćavanje javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti, informativnih publikacija u digitalnom obliku, sukladno članku 157. stavku 1. ovoga Zakona, određuje se, u pravilu, u postotku od svih izravnih i neizravnih prihoda odnosno primitaka što ih pružatelj usluga informacijskog društva ostvaruje u svezi s korištenjem informativne publikacije, uz određivanje najnižeg iznosa cijene, ili, ako to nije moguće, u paušalnom iznosu.
- (11) Pri određivanju visine cijene za umnožavanje i priopćavanje javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti, autorskih djela i predmeta srodnih prava koji se koriste u pratećim internetskim uslugama na koje se primjenjuje načelo države podrijetla iz članka 42. ovoga Zakona, uzimaju se, pored drugih kriterija iz ovoga članka, u obzir svi aspekti prateće internetske usluge, kao što su obilježja usluge, uključujući trajanje dostupnosti na internetu programa koji se pružaju u okviru te usluge, publiku, uključujući publiku u Republici Hrvatskoj te u drugim državama u kojima se pristupa pratećoj internetskoj usluzi i koristi se tom uslugom te dostupne jezične verzije. To ne isključuje mogućnost određivanja cijene na temelju primitaka organizacije za emitiranje.
- (12) Pri određivanju visine cijene za reemitiranje (uključujući kabelsko reemitiranje) te prijenosa izravnim protokom uzimaju se, pored drugih kriterija iz ovoga članka, u obzir ekonomska vrijednost uporabe prava u trgovini, uključujući vrijednost dodijeljenju sredstvu reemitiranja (uključujući kabelskog reemitiranja) te prijenosa izravnim protokom.
- (13) U slučaju da korisnik uskrati davanje podataka potrebnih za određivanje cijene za korištenje predmeta zaštite, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može sama utvrditi te podatke prema podacima dobivenim sukladno člancima 225. i 232. ovoga Zakona ili na drugi prikladan način.
- (14) Odgovarajuća naknada za umnožavanje za privatno korištenje iz članka 174. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona je pravična naknada, pri čemu se prilikom određivanja iznosa odgovarajuće naknade, osim

načela za određivanje visine cijene korištenja predmeta zaštite iz stavka 1. ovoga članka, uzima u obzir vjerojatna šteta koja autoru nastaje kada se njegovo djelo bez njegova odobrenja umnožava za privatno korištenje, primjena tehničkih mjera zaštite pristupa korištenju djela te druge okolnosti koje mogu biti od utjecaja na pravilno odmjeravanje oblika i iznosa odgovarajuće naknade. Odgovarajuća naknada ne smije nerazumno opteretiti poslovanje proizvođača i uvoznika iz članka 175. stavka 1. ovoga Zakona te se pri određivanju iznosa odgovarajuće naknade u obzir mora uzeti cijena praznih nosača zvuka, slike ili teksta, tehničkih uređaja, kao i druge relevantne tržišne okolnosti. Prije pokretanja postupka donošenja cjenika iz članka 226. ovoga Zakona za nove prazne nosače zvuka, slike ili teksta i tehničke uređaje, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je provesti istraživanje stvarnog korištenja tih praznih nosača zvuka, slike ili teksta i tehničkih uređaja za umnožavanje predmeta zaštite, a rezultati kojeg će se uzeti u obzir pri određivanju iznosa odgovarajuće naknade. Rezultati takvog istraživanja bit će javno objavljeni na mrežnoj stranici organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

NADZIRANJE KORIŠTENJA PREDMETA ZAŠTITE

Članak 232.

- (1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može, u skladu s ovlaštenjem nositelja prava iz članka 218. ovoga Zakona, nadzirati korištenje predmeta zaštite za koje ima odobrenje za kolektivno ostvarivanje prava izdano od strane Zavoda.
- (2) Korisnici predmeta zaštite dužni su davati organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava podatke relevantne za to ostvarivanje te omogućiti uvid u odgovarajuću dokumentaciju.
- (3) U ostvarivanju nadzora iz stavka 1. ovoga članka organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava mogu na zahtjev pružati pomoć u obavljanju nadzora nad korištenjem predmeta zaštite: Državni inspektorat, tijelo državne uprave nadležno za provedbu carinskih mjera zaštite te tijelo državne uprave nadležno za policijske poslove.
- (4) Na zahtjev autora odnosno organizacije za kolektivno ostvarivanje prava nadležna policijska uprava ili policijska postaja zabranit će održavanje priredbe na kojoj se koriste predmeti zaštite ako korisnik nema odobrenje autora, odnosno organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

Poglavlje 5.

UPRAVLJANJE PRIHODOM OD PRAVA

NAPLATA I KORIŠTENJE PRIHODA OD PRAVA

Članak 233.

- (1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava s osobitom pažnjom naplaćuje i upravlja prihodom od prava.
- (2) U svojim poslovnim knjigama organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je odvojeno voditi:
 - ⊇ prihode od prava i prihode koje ostvaruje ulaganjem prihoda od prava i
 - ⊇ vlastitu imovinu i prihode koje ostvaruje od takve imovine, od prava na trošak ostvarivanja ili od svojih drugih aktivnosti.
- (3) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ne smije prihode od prava i prihode koje ostvaruje ulaganjem prihoda od prava koristiti u svrhe različite od raspodjele nositeljima prava, osim za namirenje ili prijeboj s troškom ostvarivanja u skladu s člankom 221. stavkom 3. podstavkom 6. ili kada je to dopušteno odlukom donesenom u skladu s člankom 221. stavkom 3. ovoga Zakona.
- (4) Trošak ostvarivanja je iznos koji u svrhu pokrivanja troškova ostvarivanja autorskog ili srodnih prava organizacija za kolektivno ostvarivanje prava naplati, odbije ili kompenzira od prihoda od prava ili od bilo kojeg drugog prihoda koji ostvari ulaganjem prihoda od prava.
- (5) Kad organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ulaže prihode od prava ili prihode koje je ostvarila ulaganjem prihoda od prava, dužna je to činiti u najboljem interesu nositelja prava čija prava zastupa u skladu s općim pravilima o ulaganju prihoda od prava i drugih prihoda koji proizlaze od

ulaganja prihoda od prava te pravilima o upravljanju rizikom iz članka 221. stavka 3. podstavaka 5. i 7. ovoga Zakona, kao i postupajući po sljedećim pravilima:

⊇ ako postoji ikakva mogućnost sukoba interesa, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je osigurati da je ulaganje u isključivom interesu nositelja prava čija prava zastupa

⊇ ulaganje se poduzima tako da jamči sigurnost, kvalitetu, likvidnost i profitabilnost portfelja kao cjeline i

⊇ ulaganje se mora primjereno rasporediti (diverzificirati) da bi se izbjeglo prekomjerno oslanjanje na neki njegov određeni dio te gomilanje rizika u portfelju kao cjelini.

RASPODJELA PRIHODA OD PRAVA

Članak 234.

(1) Raspodjela prihoda od prava nositeljima prava obavlja se u pravilu prema podacima o korištenju predmeta zaštite.

(2) Korisnik je dužan dostavljati organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava potpune podatke o mjestu i vremenu korištenja pojedinih predmeta zaštite radi raspodjele prihoda od prava i to u roku određenom ugovorom o korištenju predmeta zaštite. Ako ne postoji takva ugovorna odredba, korisnik je dužan dostaviti organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava podatke, najkasnije u roku od 15 dana od dana korištenja.

(3) Za vrste korištenja predmeta zaštite za koje nije moguće obaviti raspodjelu na temelju podataka o korištenju, ili bi to očito bilo neekonomično, raspodjela se može obaviti primjenom metode uzoraka koji u najvećoj mjeri odgovaraju stvarnom korištenju predmeta zaštite.

OPĆA PRAVILA O RASPODJELI IZNOSA KOJI PRIPADAJU NOSITELJIMA PRAVA

Članak 235.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je redovito, uredno i precizno raspodijeliti i isplatiti iznose namijenjene nositeljima prava, u skladu s općim pravilima iz članka 221. stavka 3. podstavka 3. ovoga Zakona.

(2) Opća pravila o raspodjeli iznosa koji pripadaju nositeljima prava iz članka 221. stavka 3. podstavka 3. ovoga Zakona sadržavaju odredbe osobito o:

⊇ predmetu zaštite i nositeljima prava na koje se opća pravila o raspodjeli iznosa koji pripadaju nositeljima prava odnose

⊇ utvrđivanju udjela pojedinog nositelja prava u naplaćenim prihodima od prava, pri čemu se mogu stimulirati predmeti zaštite od posebne vrijednosti za kulturu i nacionalno stvaralaštvo

⊇ utvrđivanju iznosa za isplatu nakon odbitka troškova ostvarivanja prava, izdvajanja u fondove predviđene zakonom, statutom organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ili međunarodnim ugovorima o uzajamnom zastupanju organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i

⊇ rokovima u kojima se obavljaju obračuni i isplate raspodijeljenih iznosa koji pripadaju nositeljima prava.

(3) Ugovori o raspodjeli između nositelja prava istog djela imaju prednost pred općim pravilima o raspodjeli iznosa koji pripadaju nositeljima prava.

(4) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ili njezini članovi koji su subjekti koji zastupaju nositelje prava dužni su nositeljima prava isplatiti pripadajuće iznose što je prije moguće, a najkasnije u roku od devet mjeseci nakon završetka financijske godine u kojoj je prihod od prava naplaćen, osim ako objektivni razlozi koji se odnose osobito na korisnička izvješća, identifikaciju prava, nositelja prava ili povezivanje podataka o djelima i predmetima srodnih prava s nositeljima prava onemogućuju poštovanje tog roka.

(5) Ako se pripadajući iznosi ne mogu raspodijeliti u roku iz stavka 4. ovoga članka zato što se ne može identificirati ili pronaći nositelja prava, iznimka iz stavka 4. ovoga članka se u odnosu na taj rok ne primjenjuje, a ti se iznosi čuvaju odvojeno na računu organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

(6) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je poduzeti sve potrebne mjere radi identificiranja i pronalazjenja nositelja prava. Osobito, najkasnije u roku od tri mjeseca nakon isteka

roka iz stavka 4. ovoga članka, dužna je učiniti dostupnima podatke o djelima i predmetima srodnih prava za koje nije identificiran ili pronađen jedan ili više nositelja prava:

⊃ nositeljima prava koje zastupa ili subjektima koji zastupaju nositelje prava koji su njezini članovi i
⊃ svim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava s kojima ima sklopljene ugovore o uzajamnom zastupanju.

(7) Podaci iz stavka 6. ovoga članka uključuju, gdje je dostupno, osobito:

⊃ naslov djela ili predmeta srodnog prava

⊃ ime nositelja prava

⊃ ime relevantnog nakladnika ili producenta i

⊃ bilo koji drugi dostupan relevantan podatak koji bi mogao pomoći u identifikaciji nositelja prava.

(8) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je također provjeriti evidenciju iz članka 219. stavka 4. ovoga Zakona te druge dostupne evidencije. Ako sve navedene mjere ne poluče rezultate, dužna je javno objaviti da identifikacija i potraga za nositeljem prava nije uspjela, najkasnije u roku od godinu dana od isteka tromjesečnog roka.

(9) Ako se iznosi koji pripadaju nositeljima prava ne mogu raspodijeliti nakon isteka roka od tri godine od završetka financijske godine u kojoj je naplaćen prihod od prava, te pod uvjetom da su poduzete sve mjere za identifikaciju i pronalazak nositelja prava, ti će se iznosi smatrati neraspodjeljivima.

(10) Opća skupština članova organizacije za kolektivno ostvarivanje prava odlučuje o korištenju neraspodjeljivih iznosa u skladu s pravilima iz članka 221. stavka 3. podstavka 4. ovoga Zakona, ne šteteći pravu nositelja prava da u zastarnom roku od tri godine zahtijevaju isplatu iznosa koji im pripadaju.

(11) Opći obračun raspodjele mora utvrditi nadležno tijelo organizacije za kolektivno ostvarivanje prava te ispitati i ocijeniti ovlašteni revizor.

(12) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je dostaviti opći obračun raspodjele iz stavka 11. ovoga članka Zavodu u roku od 15 dana od dana primitka izvješća o obavljenoj reviziji.

TROŠAK OSTVARIVANJA PRAVA I DRUGA IZDVAJANJA TE POTICANJE STVARALAŠTVA I KULTURE

Članak 236.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je nositelje prava obavijestiti o trošku ostvarivanja prava i drugim izdvajanjima iz prihoda od prava i drugih prihoda od ulaganja prihoda od prava, prije dobivanja punomoći za ostvarivanje prava.

(2) Trošak ostvarivanja prava ne smije biti veći od stvarnih i opravdanih troškova upravljanja pravima. Trošak ostvarivanja mora biti dokumentiran u skladu s najboljim računovodstvenim standardima.

(3) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može, povrh ukupnog troška ostvarivanja određenog u stavku 2. ovoga članka, odlučiti da se iz ukupne mase prihoda od prava najviše 3 % utroši na mjere usmjerene protiv piratstva i krivotvorenja te druge mjere usmjerene na podizanje razine svijesti o vrijednosti autorskog i srodnih prava.

(4) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može u punomoćima o zastupanju sa svojim članovima te u međunarodnim ugovorima o uzajamnom zastupanju odrediti izdvajanja u fond za poticanje odgovarajućeg umjetničkog i kulturnog stvaralaštva pretežno nekomercijalne naravi i kulturne raznolikosti u odgovarajućem umjetničkom i kulturnom području. Prihod fonda nije dopušteno koristiti u druge svrhe. Izdvajanja u navedeni fond ne smiju prelaziti 10 % ukupne mase prihoda od prava osim ako je riječ o prihodu od prava ostvarenog na ime prava na naknadu za umnožavanje za privatno korištenje iz članka 175. ovoga Zakona, u kojem slučaju izdvajanja u navedeni fond ne smiju prelaziti 30 % ukupne mase prihoda od tog prava na naknadu.

(5) Sva izdvajanja od prihoda od prava u fondove propisane ovim Zakonom ili statutom organizacije za kolektivno ostvarivanje prava trebaju biti razumna u odnosu na usluge koje organizacija za kolektivno ostvarivanje prava pruža nositeljima prava, uključujući i usluge iz stavka 6. ovoga članka, te moraju biti utemeljena na objektivnim kriterijima.

(6) Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava pruža društvene, kulturne ili edukativne usluge koje se financiraju iz izdvajanja od prihoda od prava i od prihoda koji nastanu ulaganjem prihoda od

prava, takve usluge dužna je pružati na temelju poštenih kriterija, posebno u odnosu na pristup tim uslugama i opseg tih usluga.

RASPODJELA, TROŠAK OSTVARIVANJA PRAVA I IZDVAJANJA PREMA UGOVORIMA O MEĐUSOBNOM ZASTUPANJU

Članak 237.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je redovito, uredno, i precizno raspodijeliti i isplatiti iznose namijenjene drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava koje zastupa na temelju ugovora o međusobnom zastupanju.

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava nije ovlaštena drugoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava koju zastupa na temelju ugovora o međusobnom zastupanju obračunavati izdvajanja iz prihoda od prava i drugih prihoda od ulaganja prihoda od prava bez njezine izričite suglasnosti, osim troška ostvarivanja prava.

(3) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava koje zastupa na temelju ugovora o međusobnom zastupanju isplatiti pripadajuće iznose što je prije moguće, a najkasnije u roku od devet mjeseci od završetka financijske godine u kojoj je prihod od prava naplaćen, osim ako objektivni razlozi koji se odnose osobito na korisnička izvješća, identifikaciju prava, nositelja prava ili povezivanje podataka o djelima i predmetima srodnih prava s nositeljima prava, onemogućuju poštovanje tog roka.

(4) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ili njezini članovi koji su subjekti koji zastupaju nositelje prava dužni su nositeljima prava isplatiti pripadajuće iznose koje su primili od druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava na temelju ugovora o međusobnom zastupanju što je prije moguće, a najkasnije u roku od šest mjeseci od završetka financijske godine u kojoj je prihod od prava primljen, osim ako objektivni razlozi koji se odnose osobito na korisnička izvješća, identifikaciju prava, nositelja prava ili povezivanje podataka o djelima i predmetima srodnih prava s nositeljima prava onemogućuju poštovanje tog roka.

Poglavlje 6.

TRANSPARENTNOST I IZVJEŠĆIVANJE

IZVJEŠĆIVANJE NOSITELJA PRAVA O UPRAVLJANJU NJIHOVIM PRAVIMA

Članak 238.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava će najmanje jednom godišnje nositeljima prava kojima je dužna isplatiti prihod od prava ili je izvršila plaćanje u razdoblju na koje se podaci odnose, učiniti dostupnim najmanje sljedeće podatke:

⊇ sve podatke koje je nositelj prava dao organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava da ih koristi za identifikaciju i pronalazak nositelja prava

⊇ iznos koji pripada nositelju prava

⊇ iznose koje je organizacija za kolektivno ostvarivanje prava isplatila nositelju prava, prema kategoriji prava i vrsti korištenja

⊇ razdoblje u kojem se dogodilo korištenje za koje je organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna nositelju prava isplatiti prihod od prava, osim ako objektivni razlozi koji se odnose na izvješćivanje korisnika sprječavaju organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da to učini

⊇ izdvajanja na ime troška ostvarivanja prava

⊇ izdvajanja za bilo koju drugu svrhu različitu od troška ostvarivanja, uključujući ona za kulturne, socijalne ili edukativne svrhe i

⊇ sve iznose koje pripadaju nositelju prava za bilo koje razdoblje, a nisu mu plaćeni.

(2) Kad organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ima kao članove subjekte koji su odgovorni za raspodjelu prava nositeljima prava, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je dati podatke iz stavka 1. ovoga članka tim subjektima ako ih ti subjekti nemaju. U tome slučaju, ti subjekti dužni su

najmanje jednom godišnje dati te podatke nositeljima prava kojima su dužni isplatiti prihod od prava ili su izvršili plaćanje za razdoblje na koje se ti podaci odnose.

IZVJEŠĆIVANJE DRUGIH ORGANIZACIJA ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA O UPRAVLJANJU PRAVIMA PREMA UGOVORU O UZAJAMNOM ZASTUPANJU

Članak 239 .

Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava će drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava koje zastupa na temelju ugovora o uzajamnom zastupanju, najmanje jednom godišnje, za razdoblje na koje se odnose, učiniti dostupnim barem sljedeće podatke i to u elektroničkom obliku:

- ⊇ prihode od prava koji prema ugovoru o uzajamnom zastupanju pripadaju drugoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava, iznose koje joj je platila, prema kategoriji prava i vrsti korištenja, kao i sve prihode od prava koji joj pripadaju za bilo koje razdoblje, a nisu joj plaćeni
- ⊇ izdvajanja na ime troška ostvarivanja
- ⊇ izdvajanja za bilo koju drugu svrhu različitu od troška ostvarivanja, uključujući ona za kulturne, socijalne ili edukativne svrhe
- ⊇ podatke o odobrenjima za korištenje koja je dodijelila ili odbila dodijeliti za predmete zaštite na koje se odnosi ugovor o uzajamnom zastupanju, i
- ⊇ odluke koje je donijela opća skupština članova organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ako se odnose na upravljanje pravima u okviru sporazuma o uzajamnom zastupanju.

PODACI KOJI SE NOSITELJIMA PRAVA, DRUGIM ORGANIZACIJAMA ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA I KORISNICIMA DAJU NA ZAHTJEV

Članak 240.

Na obrazloženi zahtjev nositelja prava, druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koju zastupa na temelju ugovora o uzajamnom zastupanju ili korisnika, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je u primjerenom roku elektroničkim putem dostaviti barem sljedeće podatke:

- ⊇ predmete zaštite za koje ostvaruje prava, prava koja ostvaruje neposredno ili posredstvom ugovora o uzajamnom zastupanju te područja koja obuhvaća ili
- ⊇ ako se zbog opsega djelovanja organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ne mogu odrediti predmeti zaštite za koje ostvaruje prava, treba dostaviti vrste predmeta zaštite, prava koja ostvaruje i područja koja obuhvaća.

PODACI KOJI SE JAVNO OBJAVLJUJU

Članak 241.

Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je javno na svojoj mrežnoj stranici objaviti barem sljedeće podatke te ih kontinuirano ažurirati:

- ⊇ svoj statut
- ⊇ pretpostavke za članstvo i pretpostavke otkazivanja odobrenja za upravljanje pravima ako nisu uključeni u statut;
- ⊇ obrasce ugovora o davanju dopuštenja za korištenje
- ⊇ cjenike koje primjenjuje, uključujući popuste
- ⊇ popis osoba iz članka 223. ovoga Zakona
- ⊇ opća pravila o raspodjeli iznosa koji pripadaju nositeljima prava
- ⊇ opća pravila o troškovima ostvarivanja prava
- ⊇ opća pravila o odbicima od prihoda od prava i od prihoda koji proizlaze od ulaganja prihoda od prava, različitih od troška ostvarivanja prava, uključujući odbitke za socijalne, kulturne i obrazovne svrhe
- ⊇ popis ugovora o međusobnom zastupanju koje je potpisala i imena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koje su stranke tih ugovora
- ⊇ opća pravila o korištenju neraspodjeljivih iznosa i

⊃ postupcima po žalbama i rješavanju sporova koji su dostupni u skladu s člancima 253. do 255. ovoga Zakona.

GODIŠNJE IZVJEŠĆE O TRANSPARENTNOSTI

Članak 242.

(1) Najkasnije u roku od osam mjeseci nakon završetka financijske godine organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je sastaviti i objaviti na svojoj mrežnoj stranici godišnje izvješće o transparentnosti koje uključuje posebno izvješće iz stavka 3. ovoga članka. Objavljeno izvješće na mrežnoj stranici mora ostati dostupno javnosti najmanje pet godina.

(2) Godišnje izvješće o transparentnosti sadrži barem sljedeće podatke:

⊃ financijsko izvješće koje sadrži bilancu ili izvješće o imovini i obvezama, račun prihoda i rashoda za financijsku godinu te izvješće o novčanom tijeku

⊃ izvješće o aktivnostima u financijskoj godini

⊃ podatke o odbijanju izdavanja odobrenja u skladu s člankom 224. stavkom 2. ovoga Zakona

⊃ opis pravne i upravljačke strukture organizacije za kolektivno ostvarivanje prava;

⊃ podatke o svim subjektima koji su izravno ili neizravno, u cijelosti ili djelomično u vlasništvu ili pod kontrolom organizacije za kolektivno ostvarivanje prava

⊃ podatke o ukupnom iznosu naknada plaćenih u godini za koju se financijsko izvješće podnosi osobama iz članka 222. stavka 3. te članka 223. ovoga Zakona kao i opis drugih koristi koje su im dodijeljene

⊃ financijske podatke iz stavka 3. ovoga članka i

⊃ posebno izvješće o korištenju iznosa izdvojenih za socijalne, kulturne i obrazovne usluge iz stavka 4. ovoga članka.

(3) U godišnjem izvješću o transparentnosti navode se barem sljedeći financijski podaci:

1. financijski podaci o prihodima od prava, po kategoriji prava i vrsti korištenja (npr. emitiranje, internet, javna izvedba), uključujući podatke o prihodu od ulaganja prihoda od prava te korištenju tih prihoda (jesu li raspodijeljeni nositeljima prava ili drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava ili su korišteni na drugi način)

2. financijski podaci o troškovima ostvarivanja prava i drugih usluga koje organizacija za kolektivno ostvarivanje prava daje nositeljima prava, s detaljnim opisom barem sljedećih stavki:

a) svi operativni i financijski troškovi s raspodjelom po kategoriji prava i, tamo gdje su troškovi neizravni i ne mogu se pripisati jednoj ili više kategorija prava, obrazloženjem metode kojom se koristilo za dodjeljivanje takvih neizravnih troškova

b) operativni i financijski troškovi, s raspodjelom po kategoriji prava i, tamo gdje su troškovi neizravni i ne mogu se pripisati jednoj ili više kategorija prava, obrazloženjem metode kojom se koristilo za dodjeljivanje takvih neizravnih troškova i to samo u odnosu na upravljanje pravima, uključujući naknade za upravljanje koje su odbijene od prihoda od prava ili prihoda koji proizlaze od ulaganja prihoda od prava u skladu s člankom 233. stavkom 3. i člankom 236. stavcima 1. do 3. ovoga Zakona ili se s njima prebivaju

c) operativni i financijski troškovi u odnosu na usluge, isključujući usluge upravljanja pravima, ali uključujući socijalne, kulturne i obrazovne usluge

d) sredstva za pokrivanje troškova ostvarivanja prava

e) izdvajanja od prihoda od prava, s raspodjelom po kategoriji prava i po vrsti korištenja te svrhu izdvajanja kao što su troškovi ostvarivanja prava ili troškovi obavljanja socijalnih, kulturnih ili obrazovnih usluga i

f) trošak ostvarivanja i obavljanja drugih usluga koje organizacija za kolektivno ostvarivanje prava pruža nositeljima prava izražen u postotku u odnosu prema prihodu od prava u financijskoj godini, po kategoriji prava i, tamo gdje su troškovi neizravni i ne mogu se pripisati jednoj ili više kategorija prava, obrazloženje metode kojom se koristilo za dodjeljivanje takvih neizravnih troškova

3. financijski podaci o iznosima koji pripadaju nositeljima prava s detaljnim opisom barem sljedećih stavki:

a) ukupan iznos dodijeljen nositeljima prava, po kategoriji prava i vrsti korištenja

b) ukupan iznos isplaćen nositeljima prava, po kategoriji prava i vrsti korištenja

- c) učestalost isplata, po kategoriji prava i vrsti korištenja
- d) ukupan iznos prikupljen, ali koji još nije dodijeljen nositeljima prava, po kategoriji prava i vrsti korištenja te s naznakom financijske godine u kojoj je prikupljen
- e) ukupan iznos dodijeljen, ali koji još nije isplaćen nositeljima prava, po kategoriji prava i vrsti korištenja te s naznakom financijske godine u kojoj je prikupljen
- f) razlozi kašnjenja ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava nije u rokovima propisanim u članku 235. stavku 4. ovoga Zakona izvršila raspodjelu i isplatu
- g) ukupni neraspodjeljivi iznosi s obrazloženjem za što su utrošeni

4. financijski podaci o odnosima s drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava s opisom barem sljedećih stavki:

- a) iznosi primljeni od i isplaćeni drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava, po kategoriji prava i vrsti korištenja te po organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava
- b) troškovi ostvarivanja prava i druga izdvajanja od prihoda od prava koji pripadaju drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava, po kategoriji prava i vrsti korištenja te po organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava
- c) troškovi ostvarivanja prava i druga izdvajanja koja su druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava platile, po kategoriji prava i vrsti korištenja te po organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava
- d) iznosi isplaćeni neposredno nositeljima prava koji su članovi drugih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, po kategoriji prava i po organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava.

(4) U posebnom izvješću organizacija za kolektivno ostvarivanje prava objavljuje najmanje sljedeće podatke o korištenju iznosa izdvojenih za socijalne, kulturne i obrazovne usluge:

- a) iznosi izdvojeni za socijalne, kulturne i obrazovne usluge u financijskoj godini, po vrsti i svrsi i, za svaku od njih po kategoriji prava i vrsti korištenja
- b) obrazloženje o korištenju tih iznosa po vrsti svrhe uključujući troškove upravljanja iznosima izdvojenim za socijalne, kulturne i obrazovne usluge kao i zasebnih iznosa korištenih za socijalne, kulturne i obrazovne svrhe i
- c) iznosi iz članka 236. stavka 3. ovoga Zakona.

(5) Računovodstvene podatke uključene u godišnje izvješće o transparentnosti mora revidirati jedan ili više revizora ovlaštenih u skladu sa zakonom kojim se uređuje područje revizije. Revizorsko izvješće sa svim eventualnim primjedbama objavljuje se u cijelosti u godišnjem izvješću o transparentnosti. Računovodstveni podaci uključuju financijske izjave iz stavka 2. podstavka 1. ovoga članka, financijske podatke iz stavka 2. podstavaka 7. i 8. ovoga članka, te financijske podatke iz stavka 3. ovoga članka.

Poglavlje 7.

IZDAVANJE ODOBRENJA ZA KORIŠTENJE INTERNETSKIH PRAVA NA AUTORSKIM GLAZBENIM DJELIMA ZA VIŠE DRŽAVNIH PODRUČJA

IZDAVANJE ODOBRENJA NA UNUTARNJEM TRŽIŠTU EUROPSKE UNIJE

Članak 243.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja ima sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj dužna je u izdavanju odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima za više državnih područja unutar Europske unije (multiteritorijalna odobrenja) poštovati odredbe iz ovoga poglavlja ovoga Zakona.

(2) Internetska prava na autorskim glazbenim djelima su autorska prava na glazbenim djelima iz članka 26. i 29., uključujući pravo iz članka 40. ovoga Zakona, a koja je potrebno urediti pri pružanju usluga na internetu.

KAPACITET OBRADE MULTITERITORIJALNIH ODOBRENJA

Članak 244.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje multiteritorijalna odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima dužna je imati dostatan kapacitet za elektroničku

obradu, na učinkovit i transparentan način, podataka koji su potrebni za izdavanje takvih odobrenja, uključujući i za utvrđivanje repertoara i praćenje njegova korištenja, izdavanje računa korisnicima, prikupljanje prihoda od prava te raspodjele iznosa nositeljima prava.

(2) Za ostvarenje svrhe iz stavka 1. ovoga članka organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je ispunjavati najmanje sljedeće pretpostavke:

⊇ sposobnost točnog utvrđivanja, u cijelosti ili u dijelu, autorskih glazbenih djela koje je ovlaštena zastupati

⊇ sposobnost točnog utvrđivanja, u cijelosti ili u dijelu, za svako relevantno državno područje, prava i odgovarajućih nositelja prava

⊇ korištenje jedinstvenih identifikatora za utvrđivanje nositelja prava i autorskih glazbenih djela, uzimajući u obzir, koliko je to moguće, standarde koji se dobrovoljno koriste u industriji i praksu razvijenu na međunarodnoj razini ili na razini Europske unije, i

⊇ korištenje odgovarajućih načina za identificiranje te pravodobno i učinkovito rješavanje nedosljednosti u podacima koje imaju druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koje daju multiteritorijalna odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima.

TRANSPARENTNOST PODATAKA O MULTITERITORIJALNOM REPERTOARU

Članak 245.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje multiteritorijalna odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima dužna je pružateljima internetskih usluga, nositeljima prava čija prava zastupa i drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava, na njihov obrazloženi zahtjev, elektroničkim putem davati ažurne podatke koji omogućuju utvrđivanje repertoara koji zastupa na internetu. To uključuje:

⊇ autorska glazbena djela koja zastupa

⊇ prava koja zastupa u cijelosti ili u dijelu i

⊇ državna područja koja obuhvaća.

(2) Kada je to nužno, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može poduzeti razumne mjere za zaštitu točnosti i cjelovitosti podataka, kontrolu njihove ponovne uporabe te za zaštitu komercijalno osjetljivih podataka.

TOČNOST PODATAKA O MULTITERITORIJALNOM REPERTOARU

Članak 246 .

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje multiteritorijalna odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima dužna je propisati postupke kroz koje će omogućiti nositeljima prava, drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava i pružateljima internetskih usluga da zahtijevaju ispravak podataka iz članka 244. stavka 2. i članka 245. ovoga Zakona ako iz razumnih dokaza koje su podnijeli uz svoj zahtjev proizlazi da su ti podaci netočni. Ako to podneseni dokazi opravdavaju, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je u primjerenom roku ispraviti takve podatke.

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je nositeljima prava na glazbenim autorskim djelima koje zastupa u svom vlastitom repertoaru kao i nositeljima prava koji su joj povjerali zastupanje u skladu s člankom 250. ovoga Zakona učiniti dostupnim odgovarajuća sredstva pomoću kojih će oni biti sposobni u elektroničkom obliku dostavljati organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava podatke o svojim autorskim glazbenim djelima, o udjelu svojih prava na tim djelima te o državama za koje ovlašćuju tu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava. Tom prigodom organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i nositelji prava uzet će u obzir, koliko je to moguće, dobrovoljne industrijske standarde ili prakse koji se odnose na razmjenu podataka, a razvijeni su na međunarodnoj ili unijskoj razini, dopuštajući nositeljima prava da odrede glazbeno djelo, u cijelosti ili u dijelu, internetska prava, u cijelosti ili u dijelu i države za koje ovlašćuju neku organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava.

(3) Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ovlasti drugu takvu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava za izdavanje odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim

djelima sukladno člancima 249. i 250. ovoga Zakona, ovlaštena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je primijeniti odredbe iz stavka 2. ovoga članka i na nositelje prava na glazbenim autorskim djelima koja su uključena u repertoar organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja daje ovlast, osim ako je drukčije ugovoreno.

TOČNO I PRAVODOBNO IZVJEŠĆIVANJE I IZDAVANJE RAČUNA

Članak 247.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje multiteritorijalna odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima dužna je nadzirati korištenje internetskih prava na glazbenim djelima koja zastupa u cijelosti ili djelomično kod onih pružatelja internetskih usluga koje je ovlastila na takvo korištenje.

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je ponuditi pružateljima internetskih usluga mogućnost dostavljanja u elektroničkom obliku izvještaja o stvarnom korištenju internetskih prava na autorskim glazbenim djelima, a pružatelji internetskih usluga dužni su je o tome točno izvješćivati. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je ponuditi uporabu barem jedne metode izvješćivanja koja uzima u obzir dobrovoljne industrijske standarde ili prakse razvijene na međunarodnoj ili unijskoj razini za elektroničku razmjenu takvih podataka. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može odbiti izvješće pružatelja internetskih usluga dostavljeno u njihovu vlastitom formatu ako ujedno omogućuje da se za izvješćivanje upotrebljava industrijski standard za elektroničku razmjenu podataka.

(3) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava elektronički izdaje račun pružateljima internetskih usluga. Dužna je ponuditi uporabu barem jedne metode izvješćivanja koja uzima u obzir dobrovoljne industrijske standarde ili prakse razvijene na međunarodnoj ili unijskoj razini za elektroničku razmjenu takvih podataka. Na računu je dužna specificirati autorska djela i prava za koja je odobrenje izdano, u cijelosti ili u dijelu, na temelju podataka navedenih u popisu pretpostavki iz članka 244. stavka 2. ovoga Zakona i odgovarajućeg stvarnog korištenja, u mjeri u kojoj je to moguće učiniti na temelju podataka dobivenih od pružatelja internetskih usluga i formata koji je korišten za davanje tih podataka. Pružatelj internetskih usluga ne može odbiti račun zbog njegova formata ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava upotrebljava industrijski standard.

(4) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je izdati račun pružatelju internetskih usluga točno i u primjerenom roku nakon što je pružatelj prijavio stvarno korištenje internetskih prava na autorskom glazbenom djelu, osim u slučajevima kad to nije moguće zbog razloga koje je skrivio pružatelj internetskih usluga.

(5) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je omogućiti pružateljima internetskih usluga podnošenje prigovora protiv računa, uključujući slučajeve kad pružatelj internetskih usluga primi račun od jedne ili više organizacija za kolektivno ostvarivanje prava za isto internetsko pravo na istom glazbenom djelu.

TOČNA I PRAVODOBNA ISPLATA NOSITELJIMA PRAVA

Članak 248.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje multiteritorijalna odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima dužna je isplatiti iznose koje duguje nositeljima prava iz takvih odobrenja točno i u primjerenom roku, nakon primitka izvješća o stvarnom korištenju, osim ako to nije moguće zbog razloga koji su na strani korisnika (pružatelja internetskih usluga).

(2) Zajedno sa svakom isplatom iz stavka 1. ovoga članka organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je nositelju prava dati barem sljedeće podatke:

⊇ razdoblje korištenja na koje se odnosi isplata i državna područja na koja se odnosi isplata

⊇ naplaćeni prihod od prava, odbitke i iznose koji su isplaćeni za svako internetsko pravo za svako glazbeno djelo za koje je nositelj prava ovlastio tu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da ga zastupa, u cijelosti ili u dijelu i

⊇ prihod od prava naplaćen za tog nositelja prava, odbitke i iznose koji su isplaćeni za svakog korisnika (pružatelja internetskih usluga).

(3) U slučaju kad organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ovlasti drugu takvu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da u njezino ime i za njezin račun izdaje multiteritorijalna odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima sukladno člancima 249. i 250. ovoga Zakona, ovlaštena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je isplatiti iznose iz stavka 1. ovoga članka točno i bez odgode te dati podatke iz stavka 2. ovoga članka organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava koja ju je ovlastila. U tome slučaju je ta organizacija za kolektivno ostvarivanje prava odgovorna za daljnju isplatu tih iznosa i prosljeđivanje podataka nositeljima prava, osim kad su organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ugovorile drukčije.

UGOVORI IZMEĐU ORGANIZACIJA ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA ZA MULTITERITORIJALNA ODOBRENJA

Članak 249.

(1) Ugovori između organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojima jedna takva organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ovlašćuje drugu da za njezin račun izdaje multiteritorijalna odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima za njezin repertoar ne mogu biti isključive naravi. Ovlaštena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je ostvarivati povjerena internetska prava bez diskriminacije.

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja je drugoj takvoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava dala ovlast iz stavka 1. ovoga članka dužna je svoje članove obavijestiti o glavnim uvjetima ugovora kojim je tu ovlast dala, uključujući njegovo trajanje i trošak usluge koju ovlaštena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava pruža.

(3) Ovlaštena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava iz stavka 1. ovoga članka dužna je organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava koja ju je ovlastila obavijestiti o glavnim uvjetima pod kojima izdaje odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima iz njezina repertoara, uključujući narav korištenja, sve odredbe koje se odnose ili utječu na iznos cijene za izdavanje odobrenja, trajanje odobrenja, obračunska razdoblja te obuhvaćena državna područja.

OBVEZA ZASTUPANJA DRUGE ORGANIZACIJE ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA

Članak 250.

(1) Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja ne izdaje niti nudi izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima iz svojeg repertoara zatraži od druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava da s njom sklopi ugovor kojim bi je ovlastila na zastupanje svojeg repertoara, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava od koje je zatraženo sklapanje takvog ugovora ne može odbiti takav zahtjev ako već izdaje ili nudi izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za istu kategoriju internetskih prava na autorskim glazbenim djelima za repertoar jedne ili više drugih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava.

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojoj je upućen zahtjev iz stavka 1. ovoga članka dužna je na njega u primjerenom roku odgovoriti pisano.

(3) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojoj je upućen zahtjev iz stavka 1. ovoga članka dužna je zastupati povjereni repertoar pod istim uvjetima koje primjenjuje na svoj repertoar te uključiti povjereni repertoar u sve ponude koje upućuje pružateljima internetskih usluga.

(4) Trošak ostvarivanja koji organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojoj je upućen zahtjev iz stavka 1. ovoga članka naplati za zastupanje povjerenog repertoara ne smije premašiti iznos opravdanih troškova koji joj nastanu u obavljanju te usluge.

(5) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja upućuje zahtjev iz stavka 1. ovoga članka dužna je organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava kojoj upućuje taj zahtjev učiniti dostupnim sve podatke o svom vlastitom repertoaru koji su potrebni za izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima. Ako su ti podaci nedostatni ili pruženi u obliku koji nije prikladan za ispunjavanje pretpostavki za izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima iz ovog poglavlja ovog Zakona, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojoj je upućen zahtjev iz stavka 1. ovoga članka ima pravo naplatiti razumne troškove nastale prigodom ispunjavanja tih pretpostavki ili isključiti djela za koja su podaci nedostatni ili se ne mogu koristiti.

PRISTUP MULTITERITORIJALNIM ODOBRENJIMA

Članak 251.

Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ne izdaje niti nudi izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima, te ako nije ovlastila drugu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava na zastupanje njezina repertoara u tu svrhu do 31. prosinca 2017., nositelji prava koji su ovlastili tu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da ostvaruje njihova internetska prava na autorskim glazbenim djelima mogu povući to ovlaštenje u odnosu na izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za korištenje internetskih prava i ostaviti joj ovlast za ostvarivanje tih prava na području Republike Hrvatske (jednoteritorijalno odobrenje) te izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za internetska prava obavljati individualno (osobno), putem specijalizirane pravne osobe ili kolektivno putem neke druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

IZUZECI ZA INTERNETSKA PRAVA NA AUTORSKIM GLAZBENIM DJELIMA U ODNOSU NA RADIJSKE I TELEVIZIJSKE PROGRAME

Članak 252.

Ovo poglavlje ovoga Zakona ne primjenjuje se na organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koje izdaju, na temelju dobrovoljnog objedinjavanja potrebnih prava te u skladu s odredbama o zaštiti tržišnog natjecanja iz članka 101. i 102. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, multiteritorijalna odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima organizacijama za emitiranje u slučaju kad one priopćavaju ili čine dostupnim javnosti svoje radijske ili televizijske programe istodobno sa svojim primarnim emitiranjima ili nakon njega, kao i bilo koji drugi internetski materijal koji su proizvele ili je proizveden za njih, uključujući najave, a dodatan je u odnosu na primarno emitiranje njihova radijskog ili televizijskog programa.

Poglavlje 8.

PROVEDBENE MJERE

PRIGOVORI

Članak 253.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je utvrditi učinkovite i pravodobne postupke u kojima će rješavati prigovore svojih članova i drugih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava u čije ime ostvaruje prava u skladu s ugovorima o uzajamnom zastupanju, osobito u odnosu na punomoći za zastupanje i prestanak ili povlačenje prava, uvjete članstva, prikupljanje iznosa koji pripadaju nositeljima prava, izdvajanja te raspodjele.

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je pisano odgovarati na prigovore iz stavka 1. ovoga članka te u slučaju odbijanja prigovora obrazložiti razloge.

RJEŠAVANJE SPOROVA IZMEĐU ORGANIZACIJE ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA I KORISNIKA

Članak 254.

Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kao i korisnik, koji su u sporu o njihovu međusobnom odnosu, a posebno o uvjetima davanja odobrenja za korištenje ili povredu ugovora, mogu svoj spor izložiti pred arbitražnim sudom stručnim u području intelektualnog vlasništva u skladu s propisima o arbitraži ili pred nadležnim sudom u skladu s propisima o parničnom postupku.

POSEBNO O ALTERNATIVNOM RJEŠAVANJU SPOROVA U SVEZI S MULTITERITORIJALNIM ODOBRENJIMA ZA INTERNETSKA PRAVA NA AUTORSKIM GLAZBENIM DJELIMA

Članak 255.

(1) U svrhu provedbe odredaba iz poglavlja 7. ovog dijela ovoga Zakona (Izdavanje odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima za više državnih područja) sljedeće sporove povezane s organizacijom za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje multiteritorijalna odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima, sa sjedištem ili poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj, strane u sporu mogu iznositi pred arbitražni sud u skladu s propisima o arbitraži:

- a) sporove s postojećim ili potencijalnim pružateljem internetskih usluga u vezi s primjenom članaka 224., 245., 246. i 247. ovoga Zakona;
- b) sporove s jednim ili više nositelja prava u vezi s primjenom članaka 245., 246., 247., 248., 249., 250 i 251. ovoga Zakona;
- c) sporove s drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava u vezi s primjenom članaka 245., 246. 247., 248., 249. i 251. ovoga Zakona.

(2) Stranke u sporovima iz stavka 1. ovoga članka mogu od Vijeća stručnjaka zatražiti da dade mišljenje o predmetu njihova spora. Na postupak davanja mišljenja na odgovarajući način primjenjuju se odredbe članka 226. stavka 6. ovoga Zakona.

ZAŠTITA OSOBNIH PODATAKA

Članak 256.

Obrada osobnih podataka koja se provodi u skladu s ovim Zakonom podliježe primjeni zakona kojim se propisuje zaštita osobnih podataka.

Poglavlje 9.

NADZOR NAD KOLEKTIVNIM OSTVARIVANJEM PRAVA

NADLEŽNOSTI ZAVODA U POGLEDU KOLEKTIVNOG OSTVARIVANJA PRAVA

Članak 257.

(1) Zavod izdaje odobrenje iz članka 215. stavka 1. ovoga Zakona organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava i odobrenje iz članka 216. stavka 2. ovoga Zakona neovisnim upravljačkim subjektima.

(2) Zavod vodi evidenciju organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i neovisnih upravljačkih subjekata koji obavljaju djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava na području Republike Hrvatske.

(3) Zavod obavlja inspeksijski nadzor nad radom organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i neovisnih upravljačkih subjekata, u smislu obavljanja djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava na području Republike Hrvatske u skladu s ovim Zakonom.

(4) Ako Zavod zaprimi obrazloženi zahtjev bilo koje osobe koja ima pravni interes ili po službenoj dužnosti stekne spoznaju da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ili neovisni upravljački subjekt sa sjedištem ili poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj kolektivno ostvaruje prava na području Republike Hrvatske bez odobrenja iz članka 215. stavka 1. i članka 216. stavka 2. ovoga Zakona, zatražit će od organizacije za kolektivno ostvarivanje prava odnosno od neovisnog upravljačkog subjekta podatke i dokumentaciju radi utvrđivanja navedenih činjenica.

(5) Ako na temelju provedenih radnji iz stavka 4. ovoga članka Zavod utvrdi da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ili neovisni upravljački subjekt obavlja na području Republike Hrvatske djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava bez odobrenja iz članka 215. stavka 1. odnosno članka 216. stavka 2. ovoga Zakona, rješenjem će zabraniti rad te organizacije za kolektivno ostvarivanje prava odnosno tog neovisnog upravljačkog subjekta na području Republike Hrvatske.

(6) Ako Zavod zaprimi obrazloženi zahtjev bilo koje osobe koja ima pravni interes ili po službenoj dužnosti stekne spoznaju da neovisni upravljački subjekt sa sjedištem ili poslovnim nastanom u drugoj državi članici Europske unije kolektivno ostvaruje prava na području Republike Hrvatske bez ispunjavanja pretpostavki iz članka 216. stavka 3. ovoga Zakona, zatražit će od neovisnog upravljačkog subjekta podatke i dokumentaciju radi utvrđivanja tih pretpostavki i obaviti ostale

potrebne radnje, uključujući mogućnost da dostavi sve relevantne podatke nadležnom tijelu te države članice i priloži zahtjev za poduzimanje odgovarajućih postupanja i mjera.

(7) Ako na temelju provedenih radnji iz stavka 6. ovoga članka Zavod utvrdi da neovisni upravljački subjekt sa sjedištem ili poslovnim nastanom u drugoj državi članici Europske unije kolektivno ostvaruje prava na području Republike Hrvatske bez ispunjavanja pretpostavki iz članka 216. stavka 3. ovoga Zakona, rješenjem će zabraniti rad tog neovisnog upravljačkog subjekta na području Republike Hrvatske i o tome obavijestiti nadležno tijelo u državi članici Europske unije u kojoj taj neovisni upravljački subjekt ima sjedište ili poslovni nastan te tog neovisnog upravljačkog subjekta.

(8) Protiv rješenja iz stavaka 5. i 7. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(9) Za upravne sporove iz ovoga Zakona isključivo su nadležni Upravni sud u Zagrebu i Visoki upravni sud Republike Hrvatske.

(10) Službeno dopisivanje između Zavoda i organizacija za kolektivno ostvarivanje prava odnosno neovisnih upravljačkih subjekata koji na području Republike Hrvatske kolektivno ostvaruju ili namjeravaju kolektivno ostvarivati prava vodi se na hrvatskom jeziku i latiničnom pismu.

(11) Rješenja iz članka 215. stavka 1., članka 216. stavka 2. ovoga Zakona te iz stavaka 5. i 7. ovoga članka objavljuju se u službenom glasilu Zavoda i na mrežnim stranicama Zavoda.

INSPEKCIJSKA OVLAŠTENJA

Članak 258.

(1) U obavljanju inspekcijskog nadzora iz članka 257. stavka 3. ovoga Zakona, državni službenik Zavoda zadužen za provedbu inspekcijskog nadzora (u daljnjem tekstu: inspektor) ovlašten je od organizacije za kolektivno ostvarivanje prava odnosno od neovisnog upravljačkog subjekta zahtijevati uvid u isprave i poslovnu dokumentaciju koja se odnosi na obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava.

(2) Inspekcijski nadzor nad radom organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i neovisnih upravljačkim subjektima koji obavljaju djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava na području Republike Hrvatske po odobrenju iz članka 215. stavka 1., odnosno 216. stavka 2. ovoga Zakona može biti redoviti i izvanredni, pri čemu:

a) redoviti inspekcijski nadzor provodi se periodički, u pravilu jednom godišnje

b) izvanredni inspekcijski nadzor može se provesti na dostatno obrazloženi zahtjev članova organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, opunomoćenika neovisnog upravljačkog subjekta, korisnika, druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, drugog neovisnog upravljačkog subjekta ili druge osobe koja ima pravni interes za provođenjem takvog nadzora u kojem se upozorava na radnje ili okolnosti koje prema mišljenju podnositelja zahtjeva predstavljaju povredu ovog Zakona u obavljanju djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava, ili se može provesti po službenoj dužnosti ako Zavod na bilo koji način stekne spoznaju o mogućoj nepravilnosti u radu organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ili neovisnog upravljačkog subjekta.

(3) Ako inspektor u provođenju nadzora utvrdi da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava odnosno neovisni upravljački subjekt sa sjedištem ili poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava obavlja protivno izdanom rješenju iz članka 215. stavka 1. odnosno članka 216. stavka 2. ovoga Zakona ili protivno odredbama iz ovoga Zakona, rješenjem će narediti uklanjanje utvrđenih nedostataka i nepravilnosti u određenom roku.

(4) Ako u određenom roku iz stavka 3. ovoga članka nedostaci i nepravilnosti ne budu uklonjeni i ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava odnosno neovisni upravljački subjekt sa sjedištem ili poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj i dalje ne udovoljava propisanim uvjetima za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava ili ako teže i ponovljeno krši odredbe iz ovoga Zakona, inspektor donosi rješenje kojim se ukida odobrenje iz članka 215. stavka 1. odnosno članka 216. stavka 2. ovoga Zakona.

(5) Zavod je ovlašten provoditi izvanredni inspekcijski nadzor iz stavka 2. točke b) ovoga članka nad neovisnim upravljačkim subjektom koji ima sjedište ili poslovni nastan u nekoj drugoj državi članici Europske unije i koji je, u skladu s člankom 216. stavkom 3. ovoga Zakona, obavijestio Zavod o svojoj namjeri kolektivnog ostvarivanja prava na području Republike Hrvatske. Ako inspektor u provođenju izvanrednog nadzora utvrdi da taj neovisni upravljački subjekt obavlja poslove

kolektivnog ostvarivanja prava protivno odredbama iz ovoga Zakona, rješenjem će narediti uklanjanje utvrđenih nedostataka i nepravilnosti u određenom roku i dostaviti to rješenje tome neovisnom upravljačkom subjektu putem nadležnog tijela u državi članici Europske unije u kojoj taj neovisni upravljački subjekt ima sjedište ili poslovni nastan.

(6) Ako u određenom roku iz stavka 5. ovoga članka nedostaci i nepravilnosti ne budu uklonjeni, inspektor donosi rješenje kojim se zabranjuje rad neovisnom upravljačkom subjektu na području Republike Hrvatske i dostavlja to rješenje tome neovisnom upravljačkom subjektu putem nadležnog tijela u državi članici Europske unije u kojoj taj neovisni upravljački subjekt ima sjedište ili poslovni nastan.

(7) Protiv rješenja iz stavaka 4. i 6. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(8) Rješenja iz stavaka 4. i 6. ovoga članka objavljuju se u službenom glasilu Zavoda i na mrežnim stranicama Zavoda

(9) O mjerama iz stavaka 3. i 4. ovoga članka poduzetim protiv organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja je registrirana kao udruga, inspektor je dužan obavijestiti nadležno upravno tijelo županije odnosno Grada Zagreba koje vodi registar udruga.

(10) Inspektor je ovlašten sudjelovati na općoj skupštini organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, bez prava glasovanja. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je pravodobno dostaviti obavijest Zavodu o mjestu i vremenu održavanja opće skupštine.

POSLOVI U VEZI S VIJEĆEM STRUČNJAKA

Članak 259.

Zavod obavlja stručne, tehničke i administrativne poslove u vezi s osnivanjem i radom Vijeća stručnjaka.

POSLOVI U VEZI S KORIŠTENJEM DJELA I PREDMETA SRODNIH PRAVA NEDOSTUPNIH NA TRŽIŠTU

Članak 260.

Zavod je ovlašten po službenoj dužnosti ili na zahtjev zainteresirane strane provoditi dodatne odgovarajuće mjere informiranja o autorskim djelima i predmetima srodnih prava koji su nedostupni na tržištu, radi promoviranja ograničenja iz članka 183. ovoga Zakona i kolektivnog ostvarivanja prava u odnosu na ta djela u skladu s odredbama ovoga Zakona, kao i provoditi dijaloge s nositeljima prava, institucijama kulturne baštine i organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava u tu svrhu.

OBAVEZE SLUŽBENOG OBAVJEŠTAVANJA

Članak 261.

(1) Zavod je dužan obavijestiti Europsku komisiju o predmnijevi zastupanja na temelju članka 215. stavka 5. ovoga Zakona, o području primjene te predmnijeve zastupanja, o svrhama i vrstama odobrenja koje mogu izdavati organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, o podacima za kontakt organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, o načinima na koje se mogu dobiti informacije o davanju odobrenja za korištenje repertoara organizacija za kolektivno ostvarivanje prava te o mogućnostima nositelja prava da izričito u pisanom obliku obavijeste organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da ne ostvaruje njihova prava sukladno članku 215. stavku 5. ovoga Zakona.

(2) Zavod je dužan obavijestiti Europsku komisiju o mogućnosti posredovanja Vijeća stručnjaka u pogledu sklapanja ugovora u svrhu činjenja dostupnim javnosti audiovizualnih djela u okviru usluga videa na zahtjev iz članka 230. stavak 1. podstavak 2. ovoga Zakona te o podacima kontakt Vijeća stručnjaka.

SURADNJA S NADLEŽNIM TIJELIMA U DRUGIM DRŽAVAMA ČLANICAMA EUROPSKE UNIJE I EUROPSKOM KOMISIJOM

Članak 262.

(1) Zavod je dužan odgovoriti na zahtjev za dostavu podataka o primjeni Direktive 2014/26/EU, što posebno uključuje podatke o aktivnostima organizacija za kolektivno ostvarivanje prava sa sjedištem ili poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj, koji je primio od tijela države članice Europske unije koje je odgovarajućim propisom te države određeno kao tijelo za provedbu nadzora nad radom organizacija za kolektivno ostvarivanje prava. Zavod nije dužan odgovarati na zahtjeve koji nisu dostatno obrazloženi.

(2) Ako Zavod smatra da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ili neovisni upravljački subjekt sa sjedištem ili poslovnim nastanom u drugoj državi članici Europske unije, a obavljaju poslove kolektivnog ostvarivanja prava u Republici Hrvatskoj ne obavljaju te poslove u skladu s propisima te države članice u koje je implementirana Direktiva 2014/26/EU, može sve relevantne podatke dostaviti tijelu te države članice koje je odgovarajućim propisom u njoj određeno kao tijelo za provedbu nadzora nad radom organizacija za kolektivno ostvarivanje prava. Prema potrebi Zavod može priložiti i zahtjev tome tijelu za poduzimanje odgovarajuće mjere u skladu s nadležnostima tog tijela.

(3) Ako je Zavod od tijela koje je u nekoj državi članici Europske unije odgovarajućim propisom određeno kao tijelo za provedbu nadzora nad radom organizacija za kolektivno ostvarivanje prava primio zahtjev iz stavka 1. ovoga članka, dužan je odgovoriti u roku od tri mjeseca od dana primitka zahtjeva.

(4) Zahtjev iz stavka 2. ovoga članka Zavod može uputiti i stručnoj skupini koju čine predstavnici nadležnih tijela država članica Europske unije, a kojom predsjedava predstavnik Europske komisije.

(5) Zavod je dužan u primjerenom roku odgovoriti na sve upite Europske komisije i surađivati s Europskom komisijom radi razvijanja multiteritorijalnih odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima te postizanja ciljeva redovite razmjene svih relevantnih podataka između Europske komisije i Zavoda, podnošenja izvješća Europskoj komisiji o stanju i razvoju izdavanja multiteritorijalnih odobrenja u Republici Hrvatskoj do 10. listopada 2017., redovitog izvješćivanja o promjenama u popisu organizacija za kolektivno ostvarivanje prava sa sjedištem ili poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj te za potrebe ostvarivanja zadaća stručne skupine iz stavka 4. ovoga članka.

ODGOVARAJUĆA PRIMJENA ODREĐABA NA NEOVISNE UPRAVLJAČKE SUBJEKTE

Članak 263.

Na neovisne upravljačke subjekte na odgovarajući način primjenjuju se odredbe iz članka 226. stavka 1., članka 235. stavaka 1., 4., 11. i 12., članka 236. stavka 1., članka 237. stavaka 1., 3. i 4., članka 238. do 240., članka 241. podtočke 1., 2., 3., 4., 6., 7. i 8., članka 242., 256. i 262. ovoga Zakona.

DIO VI.

VI. ZAŠTITA PRAVA U SLUČAJU POVREDE

PRAVO NA ZAŠTITU

Članak 264.

(1) Nositelj prava iz ovoga Zakona koje mu je protupravno povrijeđeno, ima pravo na zaštitu tog prava.

(2) Ako nije što posebno propisano zakonom, pravo na zaštitu iz stavka 1. ovoga članka ovlašćuje svojeg nositelja da od osobe koja je njegovo pravo povrijedila, ili njezinog sveopćeg slijednika, zahtijeva prestanak radnje koja to pravo vrijeđa i propuštanje takvih ili sličnih radnji ubuduće (prestanak uznemiravanja), popravljivanje nanesene štete (naknada štete), plaćanje naknade za neovlašteno korištenje, plaćanje zakonom određenog penala, vraćanje ili naknađivanje svih koristi koje je bez osnove stekla od povrijeđenog prava (vraćanje stečenog bez osnove), utvrđenje učinjene povrede, kao i objavu pravomoćne presude kojom je sud, makar i djelomično, udovoljio zahtjevu usmjerenom na zaštitu prava iz ovoga Zakona.

- (3) Uz izvornog nositelja prava iz ovoga Zakona, pravo na odgovarajuću zaštitu imaju i osobe koje su na temelju pravnog posla stekle izvedeno pravo iz tih prava, a sukladno sadržaju i naravi tog izvedenog prava.
- (4) Pravo na zaštitu prelazi na nasljednike.
- (5) Postoji li više nositelja istog prava iz ovoga Zakona, svaki od njih ima pravo na zaštitu svojeg prava prema drugim nositeljima.
- (6) Odredbe iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka primjenjuju se na odgovarajući način i kad prijeti opasnost od povrede tih prava.
- (7) Tvorevine nastale povredom prava iz ovoga Zakona ne uživaju zaštitu predviđenu ovim Zakonom.
- (8) Odredbe ovoga članka ne utječu na zahtjeve propisane u drugim odredbama ovoga Zakona.

SOLIDARNOST

Članak 265.

- (1) Kada je pravo iz ovoga Zakona povrijeđeno, svaki od više nositelja istog prava može prema trećima zahtijevati zaštitu prava koje je povrijeđeno kao da je njegov jedini nositelj, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno. Predaju cijelog predmeta može od trećega zahtijevati samo prema obveznopravnim pravilima o nedjeljivim obvezama. Kad osoba koja je povrijedila pravo ispuni zahtjeve jednog od više nositelja istog prava, njegova obveza prestaje i prema ostalim nositeljima istog prava. Ako je riječ o sudskom postupku koji je u tijeku, nositelji se istog prava smatraju jedinstvenim suparničarima.
- (2) Ako više osoba povrijedi zajedničkim djelovanjem neko od prava iz ovoga Zakona, njihova je odgovornost solidarna.

ZAŠTITA PRAVA KOJA SE OSTVARUJU PUTEM ORGANIZACIJA ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA I DOKAZIVANJE NJIHOVE POVREDE

Članak 266.

- (1) Organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ovlaštene su u svoje ime pokretati i voditi sudske i upravne postupke za zaštitu onih prava iz ovoga Zakona koja ovlašteno kolektivno ostvaruju.
- (2) Kad organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dokaže da je došlo do povrede prava iz ovoga Zakona koja ona ovlašteno kolektivno ostvaruje, nije potrebno utvrđivati povredu prava pojedinih nositelja koja se kolektivno ostvaruju.

ZAŠTITA TEHNIČKIH MJERA

Članak 267.

- (1) Osujećivanje učinkovitih tehničkih mjera koje služe za zaštitu autorskog i srodnih prava predstavlja povredu tog prava, osim ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.
- (2) Osujećivanje tehničkih mjera predstavlja, također, proizvodnja, uvoz, distribucija, prodaja, najam, oglašavanje prodaje ili najma, ili posjedovanje iz komercijalnih razloga tehnologije, računalnih programa, sredstava, proizvoda ili komponenti, ili pružanje usluga:
 - ⊇ koji se predstavljaju, oglašavaju ili se njima trguje iz razloga osujećivanja tehničkih mjera ili koji imaju znatnije komercijalno značenje ograničeno na osujećivanje tehničkih mjera ili im je uporaba ograničena na osujećivanje tehničkih mjera;
 - ⊇ koji su prvenstveno sastavljeni, proizvedeni, prilagođeni ili izrađeni radi osujećivanja ili omogućavanja osujećivanja učinkovitih tehničkih mjera.
- (3) Zahtjev za zaštitu tehničkih mjera odnosno zahtjev za zaštitu autorskog i srodnih prava zbog osujećivanja tehničkih mjera može se podnijeti protiv osobe koja je znala ili morala znati da osujećuje ili omogućava osujećivanje tehničkih mjera. Smatra se da onaj koji postupuje na način opisan u stavku 2. ovoga članka mora znati da osujećuje ili omogućava osujećivanje tehničkih mjera.
- (4) Tehničke mjere su svaka tehnologija, računalni program, sredstvo, proizvod ili komponenta koji su napravljeni da u uobičajenom djelovanju sprječavaju ili ograničavaju radnje koje nositelj autorskog ili srodnog prava nije dopustio. Tehničke mjere smatraju se učinkovitim onda kad nositelji prava

korištenje svojih autorskih djela ili predmeta srodnih prava ograničavaju putem primjene kontrole pristupa ili zaštitnog postupka, kao što je enkripcija, premetanje (*scrambling*) ili druga preinaka ili nadzor umnožavanja kojima se postiže cilj zaštite.

(5) Odredbe iz ovoga članka ne primjenjuje se na računalne programe kao autorska djela.

ZAŠTITA PODATAKA O UPRAVLJANJU PRAVIMA

Članak 268.

(1) Povredu autorskog i srodnih prava čini i osoba koja bez ovlaštenja: uklanja ili preinačuje podatke o upravljanju pravima u elektroničkom obliku, proizvodi, distribuira, uvozi radi stavljanja na tržište, emitira, priopćava javnosti ili čini dostupnim javnosti autorska djela ili predmete srodnih prava s kojih su podaci o upravljanju pravima u elektroničkom obliku uklonjeni ili preinačeni bez ovlaštenja nositelja prava, ako zna ili mora znati da time uzrokuje, omogućava, olakšava ili prikriva povredu autorskog ili srodnog prava.

(2) Podaci o upravljanju pravima su podaci koje je naveo nositelj prava i kojima se identificira predmet zaštite, nositelj prava, uvjeti uporabe ili korištenja predmeta zaštite, kao i brojke ili kodovi koji predstavljaju takve podatke ako su navedeni na primjerku autorskog djela ili predmeta srodnog prava ili se pojavljuju u svezi s njihovim priopćavanjem javnosti.

POSEBNE MJERE ZA ZAŠTITU RAČUNALNIH PROGRAMA

Članak 269.

(1) Povreda autorskog prava na računalnom programu čini se osobito:

⊇ bilo kojom radnjom distribucije primjerka računalnog programa za koji se zna ili ima razloga vjerovati da je to primjerak kojim je povrijeđeno pravo autora računalnog programa iz ovog Zakona

⊇ posjedovanjem, u komercijalne svrhe, primjerka računalnog programa za koji se zna ili ima razloga vjerovati da je to primjerak kojim je povrijeđeno pravo autora računalnog programa iz ovog Zakona

⊇ bilo kojom radnjom distribucije ili posjedovanjem u komercijalne svrhe bilo kojeg sredstva čija je jedina namjena olakšati neovlašteno uklanjanje tehničkog uređaja koji služi za zaštitu računalnog programa ili osujetiti rad toga uređaja.

(2) Nositelj prava na računalnom programu može zahtijevati zaštitu računalnog programa u skladu s odredbama ove glave ovog Zakona.

ZAHTJEV ZA PRESTANKOM POVREDE PRAVA

Članak 270.

(1) Nositelj prava čije je pravo povrijeđeno može zahtijevati prestanak povrede i zabranu takve ili slične povrede ubuduće.

(2) Da bi ostvario svoje pravo iz stavka 1. ovoga članka dovoljno je da se nositelj prava pozove na nj i dokaže da ga tuženik uznemirava. Ako tuženik tvrdi da ima pravo poduzimati ono što nositelja prava uznemirava, na njemu je da to dokaže.

ZAHTJEV ZA POPRAVLJANJEM ŠTETE

Članak 271.

Ako je povredom kojeg prava iz ovoga Zakona nastala šteta, nositelj prava ima pravo zahtijevati njeno popravlanje prema općim pravilima o popravljanju štete.

ZAHTJEV ZA NAKNADOM ZBOG NEOVLAŠTENOG KORIŠTENJA I ZAHTJEV ZA KORISTIMA STEČENIM NEOVLAŠTENIM KORIŠTENJEM

Članak 272 .

(1) Ako mu je neovlaštenim korištenjem autorskog djela ili predmeta srodnog prava povrijeđeno pravo, nositelj prava, odnosno organizacija za kolektivno ostvarivanje odnosnih prava može zahtijevati cijenu koja je uobičajena za tu vrstu korištenja ili cijenu koja je propisana cjenikom iz članka 226. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Smatra se da je pravo koje se ostvaruje kolektivno povrijeđeno na način opisan u stavku 1. ovoga članka kada su autorsko djelo ili predmet srodnog prava korišteni bez ugovora ili bez odobrenja organizacije za kolektivno ostvarivanje ili kada ugovor ili odobrenje nisu valjani.

(3) Ako je bespravnim korištenjem autorskog ili srodnog prava stečena neka korist, nositelj prava ima pravo zahtijevati tako stečenu korist prema općim pravilima o stjecanju bez osnove.

ZAHTJEV ZA OBJAVOM PRESUDE

Članak 273.

Osoba čije je autorsko ili srodno pravo povrijeđeno ima pravo zahtijevati da pravomoćna presuda kojom se makar i djelomično udovoljilo zahtjevu usmjerenom na zaštitu tog prava bude objavljena u sredstvima javnog priopćavanja na trošak tuženika. Sud će na prijedlog tužitelja odlučiti u kojem će sredstvu javnog priopćavanja presuda biti objavljena te hoće li se objaviti cijela presuda ili njezin dio. Odluči li sud da se objavi samo dio presude, mora se objaviti barem izreka kao i onaj dio presude iz kojeg je vidljivo o kakvoj se povredi radi i tko je povrijedio odnosno pravo.

ZAHTJEV ZA UNIŠTENJEM, PREINAČENJEM ILI PREDAJOM PRIMJERAKA NASTALIH POVREDOM I SREDSTAVA KOJIMA JE POVREDA POČINJENA

Članak 274.

(1) Nositelj čije je autorsko ili srodno pravo povrijeđeno ima pravo zahtijevati uništenje, odnosno preinačenje svih primjeraka koji su bespravno izrađeni ili stavljeni na tržište ili su namijenjeni stavljanju na tržište.

(2) Umjesto mjere iz stavka 1. ovoga članka onaj čije je pravo povrijeđeno ima pravo zahtijevati da mu kršitelj prava koji je u posjedu primjeraka iz stavka 1. ovoga članka, ili je njihov vlasnik, preda takve primjerke uz naknadu koja ne može biti viša od troškova njihove proizvodnje.

(3) Odredbe iz stavka 1. i 2. ovoga članka odnose se na arhitektonska djela samo ako postoji posebno opravdan razlog za njihovo uništenje odnosno predaju.

(4) Ako su mjere iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka u određenom slučaju nerazmjerne naravi i intenzitetu povrede, a povreda se može otkloniti na neki drugi način, sud može, u granicama tužbenog zahtjeva, za takav slučaj odrediti druge potrebne mjere. U tom slučaju nositelju prava pripada barem naknada u iznosu koji ne može biti manji od onog koji bi dobio za ovlašteno korištenje odnosnog prava.

(5) Mjere iz stavka 1. i 2. ovoga članka ne odnose se na odvojive dijelove primjeraka čija proizvodnja i stavljanje na tržište nisu bespravni.

(6) Odredbe iz ovoga članka na odgovarajući način primjenjuju se i na sredstva korištena ili namijenjena za izradu primjeraka kojima se čini povreda autorskog ili srodnog prava ili koja su isključivo ili pretežito tome namijenjena.

(7) Odredbe iz ovoga članka neće se primjenjivati ako bi uništenjem sredstava iz stavka 6. ovoga članka nastala veća šteta od štete koja je nastala povredom autorskog ili srodnog prava osim ako je riječ o sredstvima koja su isključivo ili pretežito namijenjena za povredu prava.

(8) Zahtjevi iz ovoga članka u odnosu na treće poštene osobe zastarijevaju 3 godine od kad je nositelj prava saznao za bespravnu izradu predmeta odnosno njihovo stavljanje na tržište odnosno da su namijenjeni za stavljanje na tržište a najkasnije za 5 godina od bespravne izrade odnosno stavljanja na tržište.

ZAHTJEV KOD POVREDE PRAVA NAVODENJA AUTORA I UMJETNIKA IZVOĐAČA

Članak 275.

(1) Uz ostale zahtjeve predviđene ovim Zakonom, autor i umjetnik izvođač čije ime, pseudonim ili neka druga umjetnička oznaka nisu navedeni prilikom korištenja autorskog djela odnosno izvedbe, ili su pogrešno ili nepotpuno navedeni, mogu zahtijevati od osoba koje koriste autorsko djelo ili izvedbu da ih naknadno odnosno ispravno navedu autorom ili umjetnikom izvođačem.

(2) Odredbe prethodnog stavka se na odgovarajući način primjenjuju kad se protivno zabrani pri korištenju autorskog djela odnosno izvedbe označi autor, odnosno umjetnik izvođač.

(3) Autor odnosno umjetnik izvođač neće imati pravo na zahtjeve iz ovoga članka ako se autorsko djelo odnosno izvedba koristi uz njihovo odobrenje, a način korištenja je takav da ne omogućava označavanje autora, odnosno umjetnika izvođača.

PENAL

Članak 276.

(1) Onaj čije je autorsko ili srodno pravo povrijeđeno namjerno ili krajnjom nepažnjom ima pravo zahtijevati od osobe koja je pravo povrijedila naknadu u dvostrukom iznosu od ugovorene (penal), a ako nije ugovorena, od odgovarajuće uobičajene naknade.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka ne može se dokazivati da šteta nije nastala.

(3) Ako je nastala šteta veća od penala iz stavka 1. ovoga članka, nositelj prava ovlašten je zahtijevati razliku do popravljivanja potpune štete.

ZASTARA

Članak 277.

(1) Pravo na zaštitu autorskog ili srodnog prava ne zastarijeva ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) Zahtjevi iz ovoga Zakona koji su po svojoj naravi obveznopravni, a za njih ovim Zakonom nije određen poseban zastarni rok, zastarijevaju prema općim pravilima o zastari.

PRIVREMENE MJERE ZBOG POVREDE PRAVA

Članak 278.

(1) Na zahtjev nositelja autorskog ili srodnog prava koji učini vjerojatnim da mu je pravo povrijeđeno ili da prijeti opasnost od povrede, sud može odrediti bilo koju privremenu mjeru koja je usmjerena na prestanak ili sprječavanje povrede, a osobito:

⊇ naložiti protivniku osiguranja da prestane odnosno odustane od radnji kojima se povređuje autorsko ili srodno pravo; ovaj nalog sud može izreći i protiv posrednika čije usluge koriste treće osobe da bi povrijedile autorsko ili srodno pravo

⊇ odrediti oduzimanje ili isključenje iz prometa proizvoda kojima se protupravno povređuje autorsko ili srodno pravo.

(2) Na zahtjev nositelja prava koji učini vjerojatnim da mu je autorsko ili srodno pravo povrijeđeno u obavljanju gospodarske djelatnosti s ciljem pribavljanja gospodarske ili ekonomske koristi, te da mu zbog takve povrede prijeti nenadoknativa šteta, pored privremenih mjera iz stavka 1. ovoga članka, sud može odrediti i oduzimanje pokretnina ili nekretnina u vlasništvu protivnika osiguranja koje nisu u neposrednoj vezi s povredom, kao i zabranu raspolaganja sredstvima na računu kod financijskih institucija i raspolaganja drugom imovinom.

(3) Radi određivanja i provedbe privremene mjere iz stavka 2. ovoga članka sud može zahtijevati od protivnika osiguranja ili drugih osoba koje time raspolažu, dostavu bankovnih, financijskih i drugih ekonomskih podataka, ili pristup drugim potrebnim podacima i dokumentima. Sud je dužan osigurati čuvanje tajnosti ovih podataka, te zabraniti svaku zlouporabu ovih podataka.

(4) Privremena mjera iz stavka 1. ovoga članka se može izreći i bez obavješćivanja protivnika osiguranja ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim da u protivnom privremena mjera neće biti učinkovita, ili da prijeti opasnost od nastanka nenadoknative štete. Privremena mjera iz stavka 2. ovoga članka se može izreći i bez obavješćivanja protivnika osiguranja ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim da u protivnom privremena mjera neće biti učinkovita ili da je obzirom na osobito

teške okolnosti povrede to potrebno. Ako je privremena mjera izrečena bez obavješćivanja protivnika osiguranja, sud će rješenje o privremenoj mjeri, odmah po njenoj provedbi, dostaviti protivniku osiguranja.

(5) U rješenju kojim se određuje privremena mjera sud će odrediti i trajanje te mjere, a ako je mjera određena prije podnošenja tužbe, i rok u kojemu predlagatelj osiguranja mora podnijeti tužbu radi opravdanja mjere, koji ne može biti kraći od 20 radnih odnosno 31 kalendarski dan od dana dostave rješenja predlagatelju osiguranja, ovisno o tome koji kasnije istječe.

(6) Na pitanja koja nisu uređena u ovom članku primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje ovrha i osiguranje.

(7) Odredbe ovoga članka su bez utjecaja na mogućnost određivanja privremenih mjera prema drugim odredbama ovoga Zakona i odredbama zakona kojim se uređuje ovrha i osiguranje.

PRIVREMENE MJERE ZA OSIGURANJE DOKAZA

Članak 279.

(1) Na zahtjev nositelja prava koji učini vjerojatnim da mu je autorsko ili srodno pravo povrijeđeno ili da prijeti opasnost od povrede, sud može odrediti privremenu mjeru radi osiguranja dokaza.

(2) Privremenom mjerom iz stavka 1. ovoga članka sud može osobito odrediti:

⊃ izradu detaljnog opisa robe za koju se učini vjerojatnim da se njome povređuje autorsko ili srodno pravo, uz ili bez uzimanja primjeraka

⊃ oduzimanje robe za koju se učini vjerojatnim da se njome povređuje autorsko ili srodno pravo

⊃ oduzimanje materijala i sredstava što su upotrijebljeni za izradu i distribuciju robe za koju se učini vjerojatnim da se njome povređuje autorsko ili srodno pravo, te dokumentacije koja se na to odnosi.

(3) Privremena mjera iz ovoga članka može se izreći i bez obavješćivanja protivnika osiguranja ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim da prijeti opasnost od uništenja dokaza ili od nastanka nenadoknadive štete. Ako je privremena mjera iz ovoga članka izrečena bez obavješćivanja protivnika osiguranja, sud će rješenje o privremenoj mjeri, odmah po njenoj provedbi, dostaviti protivniku osiguranja.

(4) U rješenju kojim se određuje privremena mjera sud će odrediti i trajanje te mjere, a ako je mjera određena prije podnošenja tužbe, i rok u kojemu predlagatelj osiguranja mora podnijeti tužbu radi opravdanja mjere, koji ne može biti kraći od 20 radnih odnosno 31 kalendarski dan od dana dostave rješenja predlagatelju osiguranja, ovisno o tome koji kasnije istječe.

(5) Na pitanja koja nisu uređena u ovom članku primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje ovrha i osiguranje.

(6) Odredbe ovoga članka ne utječu na mogućnost suda da naloži mjere za osiguranje dokaza u skladu s odredbama zakona kojim se uređuje parnični postupak.

PRIBAVLJANJE DOKAZA TIJEKOM PARNIČNOG POSTUPKA

Članak 280.

(1) Kada se stranka u parničnom postupku za zaštitu autorskog ili srodnog prava poziva na dokaz i tvrdi da se on nalazi kod druge stranke ili pod njenom kontrolom, sud će tu stranku pozvati da podnese taj dokaz, ostavljajući joj za to određeni rok.

(2) Kada nositelj prava kao tužitelj u tužbi tvrdi da se dogodila povreda autorskog ili srodnog prava u obavljanju gospodarske djelatnosti radi stjecanja gospodarske ili ekonomske koristi i tijekom postupka učini to vjerojatnim, te kada se u postupku poziva na bankovne, financijske ili slične ekonomske dokumente, isprave i slične dokaze i tvrdi da se oni nalaze kod druge stranke ili pod njezinom kontrolom, sud će tu stranku pozvati da podnese te dokaze, ostavljajući joj za to određeni rok.

(3) Kad stranka koja je pozvana na podnošenje dokaza poriče da se dokaz nalazi kod nje ili pod njenom kontrolom, sud može radi utvrđivanja te činjenice izvoditi dokaze.

(4) U pogledu prava stranke da uskrati podnošenje dokaza na odgovarajući se način primjenjuju odredbe iz zakona kojim se uređuje parnični postupak o pravu na uskratu svjedočenja.

(5) Sud će, s obzirom na sve okolnosti, po svom vlastitom uvjerenju cijiniti od kakva je značenja to što stranka kod koje se dokaz nalazi neće postupiti po rješenju suda kojim joj se nalaže da podnese dokaz ili protivno uvjerenju suda poriče da se dokaz nalazi kod nje.

(6) Protiv odluke suda iz stavaka 1. i 2. ovoga članka nije dopuštena posebna žalba.

HITNOST I PRIMJENA ODREDBA DRUGIH ZAKONA

Članak 281.

(1) Postupak zbog povrede prava iz ovoga Zakona je hitan.

(2) Na postupke zbog povrede prava iz ovog Zakona primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje parnični postupak odnosno zakona kojim se uređuju ovrha i osiguranje.

CARINSKE MJERE

Članak 282.

Na zahtjev nositelja prava koji učini vjerojatnim da bi uvozom, izvozom, odnosno prelaskom preko granične crte određene robe bila učinjena povreda autorskog ili srodnog prava, carinska će tijela poduzeti odgovarajuće mjere u skladu s posebnim carinskim propisima kojima se uređuje postupanje s robom kojom se čini povreda prava intelektualnog vlasništva.

ZAHTJEV ZA DOSTAVOM PODATAKA

Članak 283.

(1) Nositelj prava koji je pokrenuo parnični postupak za zaštitu autorskog ili srodnog prava u slučaju povrede može zahtijevati dostavu podataka o podrijetlu i distribucijskim kanalima robe ili usluga kojima se povređuje njegovo pravo.

(2) Zahtjev iz članka 1. se može postaviti u obliku tužbe ili privremene mjere protiv:

⊃ osobe koja je tužena u parničnom postupku iz stavka 1. ovoga članka

⊃ osobe koja u obavljanju svoje gospodarske djelatnosti posjeduje robu za koju se sumnja da se njome povređuje autorsko ili srodno pravo

⊃ osobe koja u obavljanju svoje gospodarske djelatnosti daje usluge za koje se sumnja da se njima povređuje autorsko ili srodno pravo

⊃ osobe koje u obavljanju svoje gospodarske djelatnosti daju usluge koje se koriste u radnjama za koje se sumnja da se njima povređuje autorsko ili srodno pravo

⊃ osobe koja je od jedne od navedenih osoba označena kao osoba koja sudjeluje u proizvodnji ili distribuciji roba ili davanju usluga za koje se sumnja da se njima povređuje autorsko ili srodno pravo.

(3) Zahtjev iz članka 1. se može postaviti i kao prvi zahtjev u stupnjevitij tužbi, ako je osoba protiv koje se postavlja tuženik i u glavnom zahtjevu.

(4) Zahtjev za dostavom podataka o podrijetlu roba i distribucijskim kanalima roba ili usluga iz stavka 1. ovoga članka može obuhvaćati osobito:

⊃ podatke o imenima i adresama proizvođača i distributera, dobavljača i drugih prijašnjih posjednika robe odnosno davatelja usluga, kao i prodavača na veliko i prodavača na malo kojima je ta roba namijenjena

⊃ podatke o količinama proizvedene, izrađene, isporučene, primljene ili naručene robe ili usluga, kao i cijenama ostvarenim za odnosnu robu i usluge.

(5) Osoba prema kojoj je postavljen zahtjev na dostavu podataka iz ovoga članka može odbiti dostavu tih podataka iz istih razloga iz kojih se prema pravilima zakona kojim se uređuje parnični postupak može uskratiti svjedočenje. Ako odbije dostavu podataka bez opravdanog razloga, odgovara za štetu u skladu s odredbama zakona kojim se uređuju obvezni odnosi.

(6) Odredbe ovoga članka su bez utjecaja na propise o načinu korištenja povjerljivih podataka u građanskim i kaznenim postupcima, na propise kojima se uređuje odgovornost za zlouporabu prava na dobivanje podataka, te na propise kojima se uređuje obrada i zaštita osobnih podataka.

(7) Odredbe ovoga članka su bez utjecaja na odredbe iz članka 279. i 280. ovoga Zakona kojima se uređuje pribavljanje dokaza.

DIO VII.

VII. PREKRŠAJNE ODREDBE

PREKRŠAJI PROTIV AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA

Članak 284.

(1) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako:

1. bez odobrenja autora prvi put objavi ili prije objave otkrije javnosti sadržaj ili opis autorskog djela (članak 20. stavak 2. ovoga Zakona)
2. bez navođenja autora, osim ako je autor u pisanom obliku izjavio da ne želi biti naveden ili ako način javnog korištenja onemogućava navođenje autora, javno koristi autorsko djelo (članak 21. stavak 2. ovoga Zakona)
3. bez odobrenja autora deformira, sakati ili na sličan način naruži autorsko djelo (članak 22. stavak 1. ovoga Zakona)
4. javno koristi autorsko djelo na način kojim se povrjeđuje čast ili ugled autora (članak 23. ovoga Zakona)
5. bez odobrenja autora ili drugog nositelja autorskog prava ili organizacije za kolektivno ostvarivanje autorskog prava umnoži autorsko djelo radi daljnje distribucije (članak 25. podstavak 1. i 2. te članak 26. stavak 1. ovoga Zakona)
6. ne plati naknadu za umnožavanje autorskog djela za privatno korištenje kad je po ovom Zakonu to dužan platiti (članak 174. stavci 2. i 3. i članak 175. stavci 1. i 5. ovoga Zakona)
7. bez odobrenja autora ili drugog nositelja autorskog prava ili organizacije za kolektivno ostvarivanje autorskog prava distribuira ili skladišti ili poduzima druge radnje radi distribucije autorskog djela (članak 25. podstavak 2. i članak 27. stavak 1. ovoga Zakona)
8. bez odobrenja autora ili drugog nositelja autorskog prava ili organizacije za kolektivno ostvarivanje autorskog prava iznajmljuje autorsko djelo (članak 25. podstavak 2. i članak 27. stavak 6. ovoga Zakona)
9. ne plati naknadu za javnu posudbu autorskog djela kad je po ovom Zakonu to dužan platiti (članak 25. podstavak 2. i članak 27. stavak 8. ovoga Zakona);
10. ne plati naknadu za pravo slijeđenja autorskog djela kada je po ovom Zakonu to dužan platiti (članak 28. stavak 1. ovoga Zakona)
11. bez odobrenja autora ili drugog nositelja autorskog prava ili organizacije za kolektivno ostvarivanje autorskog prava na bilo koji način priopći javnosti autorsko djelo (članak 29. ovoga Zakona)
12. bez odobrenja autora ili drugog nositelja autorskog prava ili organizacije za kolektivno ostvarivanje autorskog prava preradi autorsko djelo (članak 25. podstavak 4. i članak 47. ovoga Zakona)
13. distribuira, u komercijalne svrhe, primjerak računalnog programa za koji zna ili ima razloga vjerovati da je to primjerak kojim je povrijeđeno pravo autora računalnog programa (članak 269. stavak 1. podstavak 1. ovoga Zakona)
14. posjeduje, u komercijalne svrhe, primjerak računalnog programa za koji zna ili ima razloga vjerovati da je to primjerak kojim je povrijeđeno pravo autora računalnog programa (članak 269. stavak 1. podstavak 2. ovoga Zakona)
15. distribuira, u komercijalne svrhe, bilo koje sredstvo čija je jedina namjena olakšati neovlašteno uklanjanje tehničkog uređaja koji služi za zaštitu računalnog programa ili osujetiti rad toga uređaja radi povrede prava autora računalnog programa (članak 269. stavak 1. podstavak 3. ovoga Zakona)
16. posjeduje, u komercijalne svrhe, bilo koje sredstvo čija je jedina namjena olakšati neovlašteno uklanjanje tehničkog uređaja koji služi za zaštitu računalnog programa ili osujetiti rad toga uređaja radi povrede prava autora računalnog programa (članak 269. stavak 1. podstavak 3. ovoga Zakona)
17. bez navođenja umjetnika izvođača, osim ako je umjetnik izvođač u pisanom obliku izjavio da ne želi biti naveden ili ako način javnog korištenja onemogućava navođenje umjetnika izvođača, javno koristi umjetničku izvedbu (članak 123. stavak 2. ovoga Zakona)

18. bez odobrenja umjetnika izvođača deformira, sakati ili na sličan način naruži umjetničku izvedbu (članak 124. stavak 1. ovoga Zakona)
19. koristi izvedbu na način kojim se povrjeđuje čast ili ugled umjetnika izvođača (članak 125. ovoga Zakona.)
20. bez odobrenja umjetnika izvođača ili drugog nositelja prava umjetnika izvođača ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava umjetnika izvođača fiksira njegovu nefiksiranu izvedbu ili umnoži fiksiranu izvedbu radi daljnje distribucije (članak 126. u vezi s člankom 26. stavkom 1. ovoga Zakona)
21. ne plati naknadu za umnožavanje izvedbe umjetnika izvođača za privatno korištenje kad je po ovom Zakonu to dužan platiti (članak 176. stavak 1. u vezi s člankom 174. stavicima 2. i 3. i člankom 175. stavicima 1. i 5. ovoga Zakona)
22. bez odobrenja umjetnika izvođača ili drugog nositelja prava umjetnika izvođača ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava umjetnika izvođača distribuira ili skladišti ili poduzima druge radnje radi distribucije izvedbe umjetnika izvođača (članak 127. stavak 1. u vezi s člankom 27. stavkom 1. ovoga Zakona)
23. bez odobrenja umjetnika izvođača ili drugog nositelja prava umjetnika izvođača ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava umjetnika izvođača iznajmljuje fiksiranu umjetničku izvedbu (članak 127. stavak 1. u vezi s člankom 27. stavkom 6. ovoga Zakona)
24. ne plati naknadu za javnu posudbu izvedbe umjetnika izvođača kad je po ovom Zakonu to dužan platiti (članak 127. stavak 1. u vezi s člankom 27. stavkom 8. ovoga Zakona)
25. bez odobrenja umjetnika izvođača ili drugog nositelja prava umjetnika izvođača ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava umjetnika izvođača na bilo koji način priopći javnosti izvedbu umjetnika izvođača (članak 128. stavak 1. u vezi s člankom 29. ovoga Zakona)
26. bez odobrenja proizvođača fonograma ili drugog nositelja prava proizvođača fonograma umnoži radi distribucije fonogram (članak 134. stavak 1. podstavak 1. u vezi s člankom 26. stavkom 1. ovoga Zakona)
27. ne plati naknadu za umnožavanje fonograma za privatno korištenje kad je po ovom Zakonu to dužan platiti (članak 176. stavak 1. u vezi s člankom 174. stavicima 2. i 3. i člankom 175. stavicima 1. i 5. ovoga Zakona)
28. bez odobrenja proizvođača fonograma ili drugog nositelja prava proizvođača fonograma distribuira, skladišti ili poduzima druge radnje radi distribucije (članak 134. stavak 1. podstavak 2. u vezi s člankom 27. stavkom 1. ovoga Zakona)
29. bez odobrenja proizvođača fonograma ili drugog nositelja prava proizvođača fonograma iznajmljuje fonogram (članak 134. stavak 1. podstavak 2. u vezi s člankom 27. stavkom 6. ovoga Zakona)
30. ne plati naknadu za javnu posudbu fonograma kad je po ovom Zakonu to dužan platiti (članak 134. stavak 1. podstavak 2. u vezi s člankom 27. stavkom 8. ovoga Zakona)
31. bez odobrenja proizvođača fonograma ili drugog nositelja prava proizvođača fonograma ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava proizvođača fonograma učini dostupnim javnosti fonogram (članak 134. stavak 1. podstavak 3. u vezi s člankom 40. ovoga Zakona)
32. ne plati udio u jedinstvenoj primjerenj naknadi za emitiranje i svako drugo priopćavanje javnosti fonograma kad je po ovom Zakonu to dužan platiti (članak 134. stavak 1. podstavak 6. u vezi s člankom 128. stavkom 2. ovoga Zakona)
33. bez odobrenja filmskog producenta ili drugog nositelja prava filmskog producenta umnoži radi distribucije videogram (članak 143. podstavak 1. u vezi s člankom 26. stavkom 1. ovoga Zakona)
34. ne plati naknadu za umnožavanje videograma za privatno korištenje kad je po ovom Zakonu to dužan platiti (članak 176. stavak 1. u vezi s člankom 174. stavicima 2. i 3. i člankom 175. stavicima 1. i 5. ovoga Zakona)
35. bez odobrenja filmskog producenta ili drugog nositelja prava filmskog producenta distribuira, skladišti ili poduzima druge radnje radi distribucije videogram (članak 143. podstavak 2. u vezi s člankom 27. stavkom 1. ovoga Zakona)
36. bez odobrenja filmskog producenta ili drugog nositelja prava filmskog producenta iznajmi videogram (članak 143. podstavak 2. u vezi s člankom 27. stavkom 6. ovoga Zakona)
37. ne plati naknadu za javnu posudbu videograma kad je po ovom Zakonu to dužan platiti (članak 143. podstavak 2. u vezi s člankom 27. stavkom 8. ovoga Zakona)

38. bez odobrenja filmskog producenta ili drugog nositelja prava filmskog producenta prikaže videogram (članak 143. podstavak 3. u vezi s člankom 34. ovoga Zakona)
39. bez odobrenja filmskog producenta ili drugog nositelja prava filmskog producenta učini dostupnim javnosti videogram (članak 143. podstavak 4. u vezi s člankom 40. ovoga Zakona)
40. bez odobrenja organizacije za emitiranje ili drugog nositelja prava organizacije za emitiranje fiksira nefiksirani programski signal (članak 149. stavak 1. podstavak 1. u vezi s člankom 26. stavkom 1. ovoga Zakona)
41. bez odobrenja organizacije za emitiranje ili drugog nositelja prava organizacije za emitiranje umnoži radi distribucije programski signal (članak 149. stavak 1. podstavci 2. i 3. u vezi s člankom 26. stavkom 1. ovoga Zakona)
42. bez odobrenja organizacije za emitiranje ili drugog nositelja prava organizacije za emitiranje distribuira fiksirani programski signal (članak 149. stavak 1. podstavak 3. u vezi s člankom 27. stavkom 1. ovoga Zakona)
43. bez odobrenja organizacije za emitiranje ili drugog nositelja prava organizacije za emitiranje na bilo koji način priopći javnosti programski signal (članak 149. stavak 1. podstavci 4., 5., 6., 7., 8., 9. i 10. u vezi s člankom 29. ovoga Zakona)
44. bez odobrenja nakladnika informativnih publikacija ili drugog nositelja prava nakladnika informativnih publikacija ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava nakladnika informativnih publikacija umnožava radi distribucije informativnu publikaciju ili njezin dio (članak 156. stavak 1. podstavak 1. u vezi s člankom 26. stavkom 1. ovoga Zakona)
45. ne plati naknadu za umnožavanje informativne publikacije za privatno korištenje kad je po ovom Zakonu to dužan platiti (članak 176. stavak 1. u vezi s člankom 174. stavcima 2. i 3. i člankom 175. stavcima 1. i 5. ovoga Zakona)
46. bez odobrenja nakladnika informativnih publikacija ili drugog nositelja prava nakladnika informativnih publikacija ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava nakladnika informativnih publikacija distribuira, skladišti ili poduzima druge radnje radi distribucije informativne publikacije ili njezinog dijela (članak 156. stavak 1. podstavak 2. u vezi s člankom 27. stavkom 1. ovoga Zakona)
47. bez odobrenja nakladnika informativnih publikacija ili drugog nositelja prava nakladnika informativnih publikacija ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava nakladnika informativnih publikacija iznajmi primjerak informativne publikacije tako da daje pripadnicima javnosti na korištenje na mjestima pristupačnim javnosti, sa ili bez naknade, uz ostvarivanje neposredne ili posredne gospodarske ili ekonomske koristi (npr. u ugostiteljskim objektima, hotelima i sličnim mjestima) informativnu publikaciju ili njezin dio (članak 156. stavak 1. podstavak 2. i članak 209. stavak 2. točka 4.b u vezi s člankom 27. stavkom 6. ovoga Zakona)
48. ne plati naknadu za javnu posudbu informativne publikacije kad je po ovom Zakonu to dužan platiti (članak 156. stavak 1. podstavak 2. u vezi s člankom 27. stavkom 8. ovoga Zakona)
49. bez odobrenja nakladnika informativnih publikacija ili drugog nositelja prava nakladnika informativnih publikacija ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava nakladnika informativnih publikacija na bilo koji način priopći javnosti informativnu publikaciju ili njezin dio (članak 156. stavak 1. podstavak 3. u vezi s člankom 29. ovoga Zakona)
50. bez odobrenja nakladnika informativnih publikacija ili drugog nositelja prava nakladnika informativnih publikacija ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava nakladnika informativnih publikacija preradi informativnu publikaciju ili njezin dio (članak 156. stavak 1. podstavak 4. u vezi s člankom 47. ovoga Zakona)
51. bez odobrenja nakladnika informativnih publikacija ili drugog nositelja prava nakladnika informativnih publikacija ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava nakladnika informativnih publikacija umnoži informativnu publikaciju ili njezin dio u okviru usluge informacijskog društva (članak 157. stavak 1. podstavak 1. u vezi s člankom 26. stavkom 1. ovoga Zakona)
52. bez odobrenja nakladnika informativnih publikacija ili drugog nositelja prava nakladnika informativnih publikacija ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava nakladnika informativnih publikacija priopći javnosti na bilo koji način informativnu publikaciju ili njezin dio u okviru usluge informacijskog društva (članak 157. stavak 1. podstavak 2. u vezi s člankom 29. ovoga Zakona)
53. bez odobrenja proizvođača neoriginalne baze podataka ili drugog nositelja prava proizvođača neoriginalne baze podataka umnoži neoriginalnu bazu podataka (članak 166. stavak 1. podstavak 1. u vezi s člankom 26. stavkom 1. ovoga Zakona)

54. bez odobrenja proizvođača neoriginalne baze podataka ili drugog nositelja prava proizvođača neoriginalne baze podataka distribuirati neoriginalnu bazu podataka (članak 166. stavak 1. podstavak 2. u vezi s člankom 27. stavkom 1. ovoga Zakona)
55. bez odobrenja proizvođača neoriginalne baze podataka ili drugog nositelja prava proizvođača neoriginalne baze podataka iznajmi neoriginalnu bazu podataka (članak 166. stavak 1. podstavak 2. u vezi s člankom 27. stavkom 6. ovoga Zakona)
56. bez odobrenja proizvođača neoriginalne baze podataka ili drugog nositelja prava proizvođača neoriginalne baze podataka na bilo koji način priopći javnosti neoriginalnu bazu podataka (članak 166. stavak 1. podstavak 3. u vezi s člankom 29. ovoga Zakona)
57. bez odobrenja proizvođača neoriginalne baze podataka ili drugog nositelja prava proizvođača neoriginalne baze podataka preradi neoriginalnu bazu podataka (članak 166. stavak 1. podstavak 4. u vezi s člankom 47. ovoga Zakona)
58. ne plati naknadu za umnožavanje pisanih izdanja koje pripada nakladniku za privatno korištenje kad je po ovom Zakonu to dužan platiti (članak 176. stavak 3. u vezi s člankom 174. stavcima 2. i 3. i člankom 175. stavcima 1. i 5. ovoga Zakona)
59. osujećuje tehničke mjere za zaštitu autorskog prava i srodnih prava (članak 267. stavci 1., 2. i 3. ovoga Zakona)
60. bez ovlaštenja uklanja ili preinačuje podatke o upravljanju autorskim ili srodnim pravima u elektroničkom obliku koje je naveo nositelj prava i kojima se identificira predmet zaštite, nositelj prava, uvjeti uporabe ili korištenja predmeta zaštite, kao i brojke ili kodovi koji predstavljaju takve podatke ako su navedeni na primjerku autorskog djela ili predmeta srodnog prava ili se pojavljuju u svezi s njihovim priopćavanjem javnosti (članak 268. stavci 1. i 2. ovoga Zakona)
61. ne navede jasno i na vidljiv način u svojoj objavi naziv nakladnika informativne publikacije, organizacije za emitiranje, drugog nakladnika medija ili elektroničkog medija koji je prvi objavio dnevnu novost, drugu vijest ili drugu medijsku informaciju te ime i prezime novinara koji je prvi objavio dnevnu novost, drugu vijest ili drugu medijsku informaciju, ako je to u skladu s uobičajenom praksom u medijskom izvješćivanju, kad javno prenosi novosti i druge vijesti koje imaju karakter običnih medijskih informacija i nisu predmetom autorskog prava te druge medijske informacije za koje je saznao iz drugih javno objavljenih izvora (članak 11. stavak 4. ovoga Zakona)
62. ne navede na primjeren, jasan i vidljiv način naziv nakladnika informativne publikacije, organizacije za emitiranje, drugog nakladnika medija ili elektroničkog medija te ime i prezime novinara koji je prvi objavio dnevnu novost, drugu vijest ili drugu medijsku informaciju, ako je to u skladu s uobičajenom praksom u medijskom izvješćivanju, kao izvore za stvaranje svojih dnevnih objava istih dnevnih novosti i drugih vijesti ili drugih medijskih informacija, na način za koji po ovome Zakonu nije potrebno pribaviti odobrenje (članak 11. stavak 5. ovoga Zakona).
- (2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 2.000,00 do 10.000,00 kuna fizička osoba.
- (3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 5.000,00 do 50.000,00 kuna fizička osoba obrtnik, odnosno osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost, kad su prekršaj počinile u vezi s obavljanjem svog obrta odnosno samostalne djelatnosti
- (4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 2.000,00 do 10.000,00 kuna odgovorna osoba u pravnoj osobi.

POVREDA PROVEDBE OGRANIČENJA AUTORSKOG PRAVA I SRODNIH PRAVA

Članak 285.

- (1) Novčanom kaznom od 5.000, 00 do 50.000, 00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako:
1. osobama kojima je po odredbama članaka od 173. do 203. ovoga Zakona dopušteno korištenje autorskog djela ili predmeta srodnih prava i koje su dokazale da su ispunjene pretpostavke iz članka 172. ovoga Zakona, ne omogućiti način na osnovu kojeg će moći koristiti autorsko djelo ili predmet srodnih prava u skladu s ograničenjima iz članaka od 173. do 203. ovoga Zakona (članak 204. stavak 1. ovoga Zakona)
 2. na primjerku autorskog djela ili predmeta srodnih prava proizvedenom ili uvezenom u gospodarske svrhe ne označi primjenu tehničkih mjera (članak 204. stavak 7. ovoga Zakona).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 1.000,00 do 5.000,00 kuna fizička osoba.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 5.000,00 do 30.000,00 kuna fizička osoba obrtnik, odnosno osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost, kad su prekršaj počinile u vezi s obavljanjem svog obrta odnosno samostalne djelatnosti.

(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 1.000,00 do 5.000,00 kuna odgovorna osoba u pravnoj osobi.

NEDOSTAVLJANJE PODATAKA

Članak 286.

(1) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba koja koristi autorsko djelo ili predmet srodnog prava ako organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava ne dostavi relevantne podatke kojima raspolaže, a koji su potrebni za naplatu prihoda od prava i/ili raspodjelu iznosa dugovanih nositeljima prava, u ugovorenom ili prethodno određenom roku te u ugovorenom ili prethodno određenom obliku (članak 225. stavak 1. ovoga Zakona).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 1.000,00 do 5.000,00 kuna fizička osoba.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 5.000,00 do 50.000,00 kuna fizička osoba obrtnik, odnosno osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost, kad su prekršaj počinile u vezi s obavljanjem svog obrta odnosno samostalne djelatnosti.

(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 1.000,00 do 5.000,00 kuna odgovorna osoba u pravnoj osobi.

NEOVLAŠTENO KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA

Članak 287.

(1) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava iz ovoga Zakona obavlja bez odobrenja Zavoda ili protivno tom odobrenju ili ako nije obavijestila Zavod o svojoj namjeri obavljanja djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava kad je po ovom Zakonu to dužna učiniti (članak 215. stavci 1. i 2. i članak 216. od stavka 1. do stavka 4.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 1.000,00 do 5.000,00 kuna odgovorna osoba u pravnoj osobi.

PREKRŠAJI POČINJENI RADI STJECANJA IMOVINSKE KORISTI

Članak 288.

(1) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se pravna osoba, ako je prekršaje iz članaka 284. do 287. ovoga Zakona počinila radi stjecanja imovinske koristi.

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 4.000,00 do 10.000,00 kuna fizička osoba.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 5.000,00 do 100.000,00 kuna fizička osoba obrtnik, odnosno osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost, kada su prekršaj počinile u vezi s obavljanjem svog obrta odnosno samostalne djelatnosti.

(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 4.000,00 do 10.000,00 kuna odgovorna osoba u pravnoj osobi.

DIO VIII.

VIII. PODRUČJE PRIMJENE ZAKONA

OPĆENITO

Članak 289.

(1) Zaštićeni su po ovom Zakonu, autori i nositelji srodnih prava koji su državljani Republike Hrvatske ili imaju svoje sjedište u Republici Hrvatskoj.

(2) Jednako kao osobe iz stavka 1. ovoga članka, zaštićene su strane fizičke ili pravne osobe (stranci) u okviru obveza što ih je Republika Hrvatska prihvatila na temelju međunarodnih ugovora ili na temelju stvarne uzajamnosti. Dok se ne dokaže suprotno smatra se da stvarna uzajamnost postoji.

(3) Bez obzira na odredbe iz stavka 1. i 2. ovoga članka zaštićeni su po ovom Zakonu stranci:

1. u pogledu autorskih djela pisanih na hrvatskom jeziku,
2. u pogledu moralnih prava - u svakom slučaju,
3. u pogledu prava slijedenja i prava proizvođača neoriginalne baze podataka na temelju stvarne uzajamnosti.

(4) Ne šteteći odredbama stavaka 2. i 3. ovoga Zakona stranac neće imati u Republici Hrvatskoj veću zaštitu nego što je ima u državi čiji je državljanin ili u kojoj ima svoje sjedište, ako osoba iz stavka 1. ovoga članka ima u državi stranca manju zaštitu nego što joj je priznata ovim Zakonom.

AUTORI

Članak 290.

Uz osobe iz članka 289. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona, zaštićeni su po ovom Zakonu i strani autori:

1. koji imaju uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj.
2. u pogledu arhitektonskih djela sagrađenih na teritoriju Republike Hrvatske i djela likovnih umjetnosti koja su čvrsti sastavni dijelovi nekretnine koja se nalazi na teritoriju Republike Hrvatske.

UMJETNICI IZVOĐAČI

Članak 291.

Uz osobe iz članka 289. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona, zaštićeni su po ovom Zakonu i strani umjetnici izvođači, sukladno članku 289. stavku 4. ovoga Zakona koji imaju uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj.

PROIZVOĐAČI FONOGRAMA I FILMSKI PRODUCENTI

Članak 292.

Uz osobe iz članka 289. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona, zaštićeni su, po ovom Zakonu sukladno članku 289. stavku 4. i strani proizvođači fonograma i filmski producenti, ako je njihov fonogram odnosno videogram prvi puta fiksiran u Republici Hrvatskoj.

ORGANIZACIJE ZA EMITIRANJE

Članak 293.

Uz osobe iz članka 289. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona sukladno članku 289. stavku 4. ovoga Zakona, zaštićene su po ovom Zakonu strane organizacije za emitiranje koje prenose svoja emitiranja preko odašiljača koji su na teritoriju Republike Hrvatske.

USPOREĐIVANJE ROKOVA TRAJANJA

Članak 294.

(1) Za strane autore, koji su zaštićeni po ovom Zakonu, vrijede rokovi trajanja tih prava iz ovoga Zakona, s tim da istječu najkasnije na dan kada istječe zaštita u državi čiji su državljani i ne mogu biti dulji od rokova predviđenih ovim Zakonom.

(2) U opsegu primjene međunarodnih obveza, za strane nositelje srodnih prava, koji su zaštićeni po ovom Zakonu, vrijede rokovi trajanja odnosnih prava iz ovoga Zakona, s tim da istječu najkasnije na

dan kada istječe zaštita u državi čiji su državljani ili gdje imaju sjedište i ne mogu biti dulji od rokova predviđenih ovim Zakonom.

OSOBE BEZ DRŽAVLJANSTVA (APATRIDI)

Članak 295.

(1) Autori i nositelji srodnih prava, koji nemaju državljanstvo ili ga se ne može utvrditi, jednako su zaštićeni po ovom Zakonu, kao državljani Republike Hrvatske, ako u njoj imaju svoje uobičajeno boravište.

(2) Ako nemaju uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj jednako su zaštićeni kao državljani države u kojoj imaju svoje uobičajeno boravište.

DIO IX.

IX. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

PRIMJENA ZAKONA NA PREDMETE ZAŠTITE NASTALE PRIJE NJEGOVA STUPANJA NA SNAGU

Članak 296.

Ovaj se Zakon primjenjuje na sva autorska djela, sve izvedbe umjetnika izvođača, sve fonograme, sve videograme, sve programske signale, sve neoriginalne baze podataka te sva pisana izdanja u pogledu kojih prava nisu prestala do dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Ovaj se Zakon primjenjuje na informativne publikacije koje su prvi puta objavljene nakon 6. lipnja 2019. godine.

PRIMJENA ZAKONA NA UGOVORE NASTALE PRIJE NJEGOVA STUPANJA NA SNAGU

Članak 297

(1) Ugovori između umjetnika izvođača i proizvođača fonograma o osnivanju prava iskorištavanja izvedbe fiksirane na fonogram, koji su sklopljeni prije 1. studenoga 2013. godine, proizvode učinke do isteka roka zaštite umjetnika izvođača iz članka 130. ovoga Zakona, osim ako je u ugovorima drukčije određeno.

(2) Ugovori o audiovizualnoj produkciji između koautora audiovizualnih djela i autora doprinosa audiovizualnih djela te filmskih producenata koji su sklopljeni prije stupanja na snagu ovoga Zakona primjenjuju se i nakon stupanja na snagu ovoga Zakona.

PRIMJENA ZAKONA NA AUTORSKA DJELA NASTALA U RADNOM ODNOSU I PO NARUDŽBI

Članak 298 .

Na autorska djela i predmete srodnih prava koji nastanu u radnom odnosu ili po narudžbi nakon stupanja na snagu ovoga Zakona, a na temelju ugovora o radu ili drugog akta kojim se uređuje radni odnos sklopljenih prije stupanja na snagu ovoga Zakona, primjenjivat će se ovaj Zakon.

ODOBRENJA ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA

Članak 299.

Odobrenja za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava koja je Zavod izdao organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava i koja su na snazi na dan stupanja na snagu ovoga Zakona ostaju na snazi.

CJENICI ORGANIZACIJA ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA

Članak 300.

Svi cjenici (tarife) organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koji su važeći na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, ostaju na snazi.

POVREDE PRAVA I POSTUPCI U TIJEKU

Članak 301.

(1) Povrede autorskog i srodnih prava koje su učinjene prije stupanja na snagu ovoga Zakona rješavaju se po odredbama Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima (»Narodne novine«, br. [167/03](#), [79/07](#), [80/11](#), [125/11](#), [141/13](#), [127/14](#), [62/17](#) i [96/18](#)).

(2) Postupci zaštite autorskog i srodnih prava, koji su pokrenuti do stupanja na snagu ovoga Zakona, dovršit će se po odredbama Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima (»Narodne novine«, br. [167/03](#), [79/07](#), [80/11](#), [125/11](#), [141/13](#), [127/14](#), [62/17](#) i [96/18](#)).

PODZAKONSKI PROPISI

Članak 302.

(1) Ministar nadležan za poslove iz područja autorskog i srodnih prava donijet će, na prijedlog glavnog ravnatelja Zavoda, pravilnike iz članka 215. stavka 13. te iz članka 229. stavka 9. ovoga Zakona, u roku od 4 mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Pravilnik o stručnim mjerilima i postupku izdavanja odobrenja za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava i o naknadama za rad Vijeća stručnjaka za naknade u području autorskog prava i srodnih prava (»Narodne novine«, broj 107/2017) te Pravilnik o visini naknade za rad Vijeća stručnjaka za naknade u području autorskog prava i srodnih prava (»Narodne novine«, broj 107/2017) primjenjivat će se do donošenja pravilnika prema ovom Zakonu, ako nisu u suprotnosti s ovim Zakonom.

PRESTANAK PROPISA

Članak 303.

(1) Stupanjem na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima (»Narodne novine«, br. [167/03](#), [79/07](#), [80/11](#), [125/11](#), [141/13](#), [127/14](#), [62/17](#) i [96/18](#)).

(2) Podzakonski propisi koji su bili na snazi do dana stupanja na snagu ovoga Zakona primjenjivat će se do donošenja pravilnika prema ovom Zakonu, ako nisu u suprotnosti s ovim Zakonom.

STUPANJE ZAKONA NA SNAGU

Članak 304.

(1) Ovaj Zakon objavljuje se u »Narodnim novinama«, a stupa na snagu dana 1. siječnja 2021. godine.

(2) Na sporazume i ugovore o ostvarivanju autorskog i srodnih prava koji se odnose na radnje umnožavanja i priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti, u okviru prateće internetske usluge, a koji su na snazi na dan 7. lipnja 2021. godine i koji istječu nakon 7. lipnja 2023. godine, primjenjuje se načelo države podrijetla iz članka 42. stavka 1. ovoga Zakona.

(3) Na odobrenja dobivena za radnje priopćavanja javnosti koje se poduzimaju prijenosom programa izravnim protokom, a koja su na snazi na dan 7. linja 2021. godine, članak 38. ovoga Zakona primjenjuje se od 7. lipnja 2025. godine, ako istječu nakon tog datuma.

DODATAK I.

Članak 1.

Ovim Dodatkom I. uređuje se pažljiva potraga i evidencija u skladu s Direktivom 2012/28/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o određenim dozvoljenim korištenjima djela siročadi (SL L 299, 27. 10. 2012.),

Članak 2.

Javno dostupne knjižnice, obrazovne ustanove ili muzeji i druge pravne osobe koje obavljaju muzejsku djelatnost kao i arhivi, ustanove za filmsku i audiobaštinu te javne organizacije za emitiranje osnovane u Republici Hrvatskoj dužne su u svrhu identifikacije i/ili pronalaženja autora ili koautora djela iz svojih zbirki i arhiva, u dobroj vjeri provesti pažljivu potragu za svako djelo. Pažljiva potraga provodi se prije uporabe djela, pretragom odgovarajućih izvora za odnosnu kategoriju djela. Ako postoje dokazi na temelju kojih se može zaključiti da se relevantni podaci o nositeljima prava mogu pronaći u drugim državama, pretražit će se i izvori podataka dostupni u tim državama.

Članak 3.

Odgovarajući izvori su:

1. za objavljene knjige:

- a. zbirke obaveznih primjeraka, osobito nacionalne bibliografije, knjižnični katalozi, biografski priručnici, normativne i bibliografske baze podataka knjižnica i ostalih ustanova,
- b. baze podataka i dokumentacija udruženja nakladnika te udruženja autora u Republici Hrvatskoj,
- c. postojeće baze podataka i registri, WATCH (Writers, Artists and their Copyright Holders), ISBN (International Standard Book Number) i baze podataka o knjigama u tisku,
- d. baze podataka i dokumentacija odgovarajućih udruga za kolektivno ostvarivanje prava, posebno za ostvarivanje prava reproduciranja,
- e. izvori koji objedinjuju više baza podataka i upisnika, uključujući VIAF (Virtual International Authority Files) i ARROW (Accesible Registers of Rights Information and Orphan Works);

2. za novine, časopise, dnevne listove i periodične publikacije:

- a. ISSN (International Standard Serial Number) za periodične publikacije,
- b. kazala i kataloge iz knjižnica i zbirki,
- c. zbirke obveznih primjeraka, osobito nacionalne i specijalne bibliografije,
- d. baze podataka i dokumentacija udruženja nakladnika te udruženja autora i novinara u Republici Hrvatskoj,
- e. baze podataka i dokumentacija odgovarajućih udruga za kolektivno ostvarivanje prava, posebno za ostvarivanje prava reproduciranja,
- f. biografski priručnici;

3. za vizualna djela, uključujući likovna djela, fotografije, ilustracije, nacрте, arhitekturu, skice kasnijih djela i druga slična djela koja se nalaze u knjigama, časopisima, novinama, dnevnim listovima te u drugim djelima:

- a. izvori navedeni pod točkama 1. i 2. ovoga stavka,
- b. baze podataka i dokumentacija odgovarajućih udruga za kolektivno ostvarivanje prava, posebno za vizualne umjetnosti, uključujući i udruge za ostvarivanje prava reproduciranja,
- c. prema potrebi, baze podataka agencija za arhiviranje slika;

4. za audiovizualna djela, umjetničke izvedbe, fonograme i videograme:

- a. zbirke obveznih primjeraka,
- b. baze podataka i dokumentacija udruženja producenata u Republici Hrvatskoj,
- c. baze podataka i dokumentacija institucija za filmsku i audiobaštinu te nacionalnih knjižnica,
- d. baze podataka s relevantnim normama i oznakama kao što su ISAN (International Standard Audiovisual Number) za audiovizualnu građu, ISWC (International standard Music Work Code) za glazbena djela i ISRC (International Standard Recording Code) za fonograme,
- e. baze podataka i dokumentacija odgovarajućih udruga za kolektivno ostvarivanje prava, posebno za autore, izvođače, proizvođače fonograma i proizvođače videograma (filmske producente),
- f. popisi suradnika i drugi podaci koji se pojavljuju na omotu djela,

g. baze podataka i dokumentacija drugih udruženja koje predstavljaju određenu kategoriju nositelja prava.

Članak 4.

Institucije članka 2. ovoga Dodatka I. dužne su voditi evidenciju o provedenim pažljivim potragama. Podatke iz tih evidencija dostavljat će Državnom zavodu za intelektualno vlasništvo koji je dužan bez odgode proslijediti ih Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo radi njihove pohrane u jedinstvenu javno dostupnu bazu podataka koju na internetu uspostavlja i kojom upravlja taj Ured u skladu s Uredbom (EU) broj 386/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. travnja 2012. o povjeravanju Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo zadaća u vezi s provedbom prava intelektualnog vlasništva, uključujući i okupljanje predstavnika javnog i privatnog sektora u okviru Europske promatračnice za povrede prava intelektualnog vlasništva.

Članak 5.

Evidencije iz stavka 4. ovoga članka obuhvaćaju najmanje sljedeće podatke:

1. rezultate pažljivih potraga koje su te institucije provele i na temelju kojih su izvele zaključak da se djela smatraju djelima siročadi
2. korištenje djela siročadi koje u skladu s odredbama ovog Zakona poduzimaju te institucije
3. sve promjene o prestanku statusa djela siročadi koje koriste te institucije,
4. važeće kontakt podatke institucije.